EROTIANI

VOCVM HIPPOCRATICARVM CONLECTIO

EROTIANI

VOCVM HIPPOCRATICARVM CONLECTIO

RECENSVIT EMENDAVIT FRAGMENTAQVE ADIECIT

IOSEPHVS KLEIN

LIPSIAE
SVMPTIBVS LIBRARIAE DYKIANAE
MDCCCLXV

1865

TYPIS FRID. KRVEGERI BONNENSIS

PRAEFATIO

Erotiani lexicon dictionis Hippocraticae, bonae frugis librum, quippe nec facile parabile nec satis emendatum, plus iusto a communi usu et utilitate impediri semper aegre tuli. cum igitur ante duos fere annos totus in critico nouae editionis instrumento conquirendo conquestoque digerendo uersarer, subito nuntius ad me adferebatur me in Ermerinsii Bataui prouinciam inuasisse et quae parare inceperim illum paene iam absoluisse. uerum tamen res praeter opinionem prospere euenit. interrogantem enim quid rei esset medicus ille φιλολογώτατος, ut eum summo iure nuper Francken nominauit, non modo non ab incepto me reuocauit sed cunctis quae ipse congesserat eximia qua est humanitate et comitate transmissis etiam per omne tempus, quo exornanda editione occupatus eram, consiliis et emendationibus communicandis magnopere adiuuit. splendidissimum autem munus, quod mihi dedit, sunt fragmenta lexici Erotianei, quae in marginibus codicum Vaticani, Urbinatis et Laurentiani excerpta a Cobeto dono acceperat. qui factum est, ut nostram opellam in Erotiano conlocatam uellemus bipartitam esse. primum enim in prolegomenis exposuimus de Erotiani uita et scriptis, de lexici condicione et fontibus, denique de ratione, quam in textu cum fragmentorum tum lexici ipsius

recensendo secuti sumus. deinde Erotiani uerba, quibus fragmenta praemisimus, ex codicibus magnam partem a nobis primum excussis emendata exhibuimus, additis et scripturae discrepantia et uirorum doctorum coniecturis, ita ut iam parata sint unde ea quorum emendatio nobis nondum contigit restaurari possint. rerum autem interpretatione prorsus abstinuimus satis fecisse lectoribus rati, si scriptorum locos adnotassemus unde qui de iis plenius doceri uellent adcuratiorem notitiam haurirent. indices denique tum auctorum tum uerborum et rerum locupletissimos ipsi confecimus.

Super igitur est, ut omnibus uiris doctis, qui nostra studia beneuolentia aut subsidiis fouerunt et adiuuerunt, gratias quantas possum maximas etiam publice agam et, cum mecum considerem quantopere labor meus a perfectione abhorreat, id quod me ipso nemo scit melius, ut eos rogem in primis autem Zachariam Ermerins, ne eos subsidiorum mihi praebitorum poeniteat.

DABAM BONNAE MENSE AUGUSTO A. MDCCCLXV.

PROLEGOMENA

CAPUT I.

De auctoris nomine, cui τῶν παρ' Ἱπποκράτει λέξεων συναγωγή adscribitur, uiri docti multum haesitauerunt uariasque de uera nominis forma protulerunt sententias. si quidem non nulli eum Herotianum,[1]) Hugo Grotius (cf. Gatakeri aduers. miscellan. p. 138 ed. Londin.) Erotionem, Aldus Erotinonem, Isaacus denique Vossius ad Catull. p. 91 Herodianum nuncupauerunt. attamen prorsus nulla harum opinionum ueri speciem prae se fert, modo duas excipias. altera quam dico est Aldi, qui Erotinonem glossarii auctorem adpellari arbitratus est a uerbis Galeni gloss. Hippocr. u. κάμμορον p. 490 Franz profectus: ὅθεν καὶ Ἐρωτιανὸς οὐ μόνον αὐτὸ τὸ ζῶον κάμμορον ἀλλὰ καὶ τὸ περικείμενον αὐτῷ βρύον οὕτως ὀνομάζεσθαί φησι. sed in his uerbis, quae non solum corrupta uerum etiam lacunosa sunt, iam dudum Ἐρωτιανός, ut exhibui, e codicibus Doruilliano et Mosquensi pro lectione, quae olim circumferebatur, Ἐρωτινῶν aut Ἐρωτινός[2]) a Franzio receptum est. neque firmiori fundamento superstructa est altera coniectura, quam Vossius protulit. is enim, quia in Etymologico magno p. 86, 57 sq. s. u. ἄμπωτις[3])

1) Ita certe in codice Carpensi nomen legisse uidetur Philippus Labbeus biblioth. nou. mss. p. 385 haec adnotans: '*Herotiani lexicon uocum Hippocratis per alphabetum.*'

2) Alii Ἡρόφιλος legere uoluerunt, ut Foesius oecon. Hippocr. s. u. κάμμορον p. 304 et Marsilius Cagnatus uar. obseruat. II 28, qui hoc Galeni loco opinionem suam fulcire studuit, glossarium Erotianeum spurium neque ab Erotiano conscriptum esse.

3) Forte fortuna haec uox hodie in lexico Erotiani edito non extat.

legitur: '... κυρίως [δὲ] λέγεται ἡ ἀναχώρησις τῆς θαλάσσης, ἤγουν ἡ ἀναπινομένη θάλασσα. ἐκ τοῦ πῶμι πώσω, πῶσις καὶ ἀνάπωσις καὶ ἄμπωσις κατὰ συγκοπήν· καὶ τροπῇ, ἄμπωτις.[4]) καταχρηστικῶς δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ ἡμετέρου σώματος ἡ ἐκ τῆς ἐπιφανείας εἰς τὸ βάθος ὑποχώρησις τῆς ὕλης. οὕτως Ἡρωδιανὸς[5]) ἐν τῷ περὶ ἐξηγήσεως τῶν λέξεων Ἱπποκράτους,' Herodianum, Apollonii Dyscoli filium, uerum lexici auctorem esse censuit. ac sane, cum Herodianus 'scriptorum pelagus' reliquisset, ut testis est Priscianus instit. gramm. I 4 p. 2 ed. Hertz, perapte quispiam de singulari celeberrimi grammatici scriptione potuit cogitare, qua obsoletiora librorum Hippocraticorum uocabula explicauerat. uerum tamen Dyscoli filium hanc prouinciam in se suscepisse ideo ex Etymologo concludi nequit, quia glossarium Andromacho cuidam archiatro inscriptum est, quem primo p. Ch. n. saeculo exeunte uel ineunte altero uixisse oportere postea uidebimus, contra ea Herodianus aetate posterior Marco Antonino imperatore Romae floruit. si autem Herodianus re uera in hoc genere desudasset, Galenus, quem ab anno 131 ad Septimii Seueri usque principatum uixisse ueri est simile,[6]) eum pro ea qua apud ueteres fuit auctoritate in glossarii prooemio, ubi interpretes Hippocratis qui antecesserunt dinumerat, certe commemorare debuit. sed ibi nunc nec uola eius emicat nec uestigium. ei igitur, qui usquequaque Herodianei nominis memoriam tueri uolt, nihil relicuum est quam ut glossarii auctorem, id quod HEMeiero comment. Andocid. VI 3 p. XXI non displicuisse uidetur, a claro illo grammatico distinguat. equidem uero grauioribus causis permoueor, ut in JAFabricii biblioth. gr. IIII 38 t. VI p. 234 ed. Harles sententiam

4) Uerba ἐκ τοῦ πῶμι usque ad καὶ τροπῇ, ἄμπωτις Etymologus, ut manifestum est, de suo addidit, ut specimen doctrinae ederet. cf. Naber prolegom. ad Phot. lex. p. 167 sq.

5) Idem testimonium de uocabulo ἄμπωτις Herodiano auctori denuntiatur a Basilio in scholiis ineditis ad Gregor. Nazianz. orat. XXXII p. 524; cf. Boissonadei anecd. gr. uol. II p. 428.

6) Cf. Suidas s. u. Γαληνός: ἐβίω ἔτη ο'., JCGAckermannus hist. litt. Galeni ante Galen. t. I p. XXXI ed. Kuehn.

pedibus ut aiunt transeundum esse ducam, qui in Etymologici loco Erotiani nomen in notius illud Herodiani[7]) a librario deprauatum atque Erotianum lexici auctorem esse autumauit. Etymologici enim locus iisdem paene uerbis, omissis illis 'οὕτως Ἡρωδιανὸς ἐν τῷ περὶ ἐξηγήσεως τῶν λέξεων Ἱπποκράτους' una cum permultis aliis scholiis ad marginem codicum Hippocratis Vaticanorum et Parisinorum repertus est: quae omnia ad Erotianum (fr. VIII) auctorem referenda esse copiosius postea demonstrabimus. Erotianum porro agnoscit Galenus l. s. c. p. 490, qui eum cum Zenone Herophilio et Zeuxide in partes uocat: quo loco, ut supra monui, Erotiani sententiam lacuna hausit. cf. Erotian. p. 85 sq. omnem denique scrupulum de uero auctoris nomine nunc eximunt libri ἐξηγήσεως manu scripti, qui unanimi consensu harum λέξεων auctorem Erotianum[8]) 'probo graecoque nomine' adpellant.

Erotianus quo oppido quo genere natus sit nescimus, quo autem tempore uixerit, adhuc aliquo modo definire licet, quoniam ipse opusculum suum Andromacho cuidam, quem ἀρχιατρόν[9]) nominat, dedicauit et commendauit praefat. init. p. 29 cf. fragm. LXXXI. Andromachi autem in nostram notitiam peruenerunt duo, pater et filius, quorum ille, qui tres libros de uiribus medicamentorum conposuit, primus[10]) et Andromachorum solus hac dignitate honoratus esse perhibetur. cf.

7) Frustra igitur est JFoltzius quaest. Herodian. Bonnae 1844 p. 4, qui hoc Etymologici magni loco nisus talem scriptionem Herodianeis adicere uoluit, iniuste Lehrsium inculpans quod eam omisit n. rhein. mus. II 120 sq.

8) 'Erotianus' est in inscriptione Rauennati, quam ex Rubei historia publicauit Gruter thes. inscript. 393, 1. 'Erotiane' ibidem 1052, 3.

9) De titulo ἀρχιατρός et eius significatione cf. HMercurialis uar. lect. IIII 1 (Venetiis 1593) p. 80a sq. Oliuierius ad marmor. Pisaur. p. 152 et in primis Ackermann '*erläuterungen der wichtigsten gesetze, welche auf die medicinal-verfassung bezug haben*' in Pylii repertorium für die öffentliche und gerichtliche arzneiwissenschaft II 182 sq.

10) Si uero scholiis ad Juuenal. sat. X 221 p. 327 Jahn fides habenda est, Themison, Asclepiadis Bithyni auditor et sectae methodicae conditor, qui Pompeii tempore uixit, (Galen. εἰσαγωγὴ ἢ ἰατρός c. 4 t. XIIII 684 K. Celsus praef. p. 2 ed. Daremberg, Plinius n. h. XXVIIII 1, 6) iam archiatri titulo usus est.

Galen. de antidotis I 1 uol. XIIII p. 2 K. (*ὁ Νέρωνος ἀρχιατρός*), Le Clerc histoire de la médecine p. 585 sq. qui cum Neronis medicus esset, inde plurimi Erotianum huius Andromachi aequalem fuisse Neronisque temporibus uixisse concluserunt, inter quos nomino Baehrium in *Ersch. u. Gruber. encyclopaedie* s. u. Erotianus sect. I. p. 37 p. 343 et Graefenhanium *geschichte der klass. philologie im alterthum* t. III p. 178. sed hi rem nimis presserunt. 'an enim Epaphroditus eodem ictu cum Nerone Andromachum sustulit nec ad eum superstitem post interemptum principem Erotianus scribere potuit?' mirum ni potuit neque a ratione naturae humanae est absonum Andromachum quadraginta uel quinquaginta annos, cum Nero de medio sublatus sit, agentem aliquot annos superuixisse. sed utut est, huic Andromacho libellum dedicasse Erotianum adsumere graui ratione prohibebimur, quae cum illa sententia pugnat. etenim Erotianus s. u. *ἄμβην* p. 52, 14 Menestheum Stratonicensem, qui discipulus Stratonici erat, commemorauit. Stratonicus uero, Sabini Hippocratici auditor, cum in praeceptorum numero, quorum scholas frequentauerat, a Galeno de atra bile c. 4 uol. V p. 119 K. nominetur, et Galenus ipse anno demum post Chr. n. 131 in lucem editus sit, inde nihil plus probabilitatis habet quam Erotianum ineunte demum saeculo altero aut extremis saltem annis primi *συναγωγὴν λέξεων* conscripsisse. cumque Andromachum patrem ad Traianum usque imperatorem uitam transduxisse a me impetrare non possum quin credam, idcirco Erotiani uerba non de patre sed de filio intellegenda esse statuere non dubito: id quod Paulus Cigalinus quoque fecit in lectione altera de Plinii fide et auctoritate, quae Franzianae Plinii editionis tomo secundo inserta est, p. CXXIX sq. nihilo tamen setius futuros quidem esse non ignoramus, qui *λέξεις* ad patrem non ad filium dirigi contendant, quandoquidem ille *ἀρχιατρός* adpellatus sit, hunc nemo auctorum ueterum ita uocitauerit. atqui qui filium hac dignitate [11]) honoratum esse

11) Andromachum filium quoque Neronis archiatrum fuisse adseuerarunt IAFabricius, Sprengel *gesch. der medicin* 3te aufl. t. II p. 80, Ackermann institutiones hist. med. p. 387 : quod unde sumpserint, prorsus non adsequor.

scribat tametsi nemo est, nequaquam inde iam efficitur eum archiatri munere functum non esse. immo uero quem ad modum neque Galenus a patre filium expressis uerbis distinguit neque patrem ab eo intellegi sciremus nisi si eum antidota conscripsisse alibi dixisset, ita Erotiani uerba non minus de filio quam de patre accipi queunt. quid igitur equidem uerum esse rear, iam supra significaui. sed hactenus de tempore, quo Erotianus uixit scripsitque.

Iam uero ut ad scripta Erotiani transgrediamur, nunc manibus tenemus librum, cui inscriptum est τῶν παρ' Ἱπποκράτει λέξεων συναγωγή: quam Galenus,[12] Photius,[13] Etymologici magni quod dicitur auctor[14] et Gregorius Corinthus[15] ex antiquis, renascente uero litterarum studio Phauorinus idoneam iudicauerunt, quam de uocabulis medicis consulerent. praeter eam alios quoque libros Erotianus conposuit aut conponere certe in animum induxerat. namque duos illos, de quibus in lexico loquitur, utrum re uera in lucem emiserit an non emiserit, non proditum est. nunc quidem, nisi in bibliothecarum umbris adhuc delitescant, eorum prorsus nullum super est uestigium. scripta enim, quae uere Hippocratis nomine circumferebantur, enumerans Erotianus dicit se alio loco demonstraturum esse prorrhetici libros primum et secundum ab Hippocrate non profectos esse, (prooem. p. 36, 7) προῤῥητικὸν α̅ καί β̅· ὡς οὐκ ἔστιν Ἱπποκράτους ἐν ἄλλοις δείξομεν. alter locus est apud Erotianum p. 83, 12, ubi cum Hippocratem tum Dioclem in significatione uocabuli κοτυληδόνες enucleanda errasse alias se ostensurum esse promittit: ὅτι δὲ ψεῦδος παραδεδώκασιν, ἀλλαχόσε δείξομεν. unde mihi adparere uidetur eum magis medicinam quam grammaticam professum esse. namque ad tales quaestiones intricatiores rite expediendas, qualis est προῤῥητικοῦ libri duo utrum uere Hippocratis sint necne, haud exiguam non solum artis medicae uerum etiam scriptorum Hippocraticorum scientiam

12) Cf. Galen. expl. uocum Hippocr. s. u. κάμμορον p. 490.
13) Photius lex. p. 211, 15. 230, 24, ex quo loco profecit Suidas t. II c. 604.
14) EM. p. 490, 52. 492, 10. 492, 19. 596, 3. 720, 34.
15) Permultis locis, ueluti p. 563. 566. 567 etc.

ei opus fuisse patet. sed ut reuertatur oratio unde deflexit, Erotiani lexicon uocum Hippocraticarum licet primo adspectu plane integrum esse uideatur, tamen prorsus alio quam ab Erotiano publicatum sit ordine, quin etiam confusum mutilatumque ad nostram aetatem peruenisse ex multis argumentis elucet: id quod primus docuit medicus idemque philologus haud ignobilis Adrianus Heringa obseruationum criticarum p. 3 sq. proficiscendum nobis est ab ipsius Erotiani uerbis. recensitis enim uariis uariorum obscuras Hippocratis uoces explicandi conatibus ac modis eos in primis damnat, qui uocabula secundum litterarum ordinem interpretati erant, Epiclem dico et Glauciam. quorum prior, ut Heringae uerbis utar, breuitati studens non adnotauerat loca uel libros Hippocratis, unde glossas suas desumpserat, quod molestiam creabat lectori. Glauciae autem scriptio cum ubique locis Hippocratis studiose adnotatis nimia testimoniorum mole qua laboraret taedio lectores adficeret, Erotianus de se suaque ratione subdit haece (p. 35, 7): *διόπερ ἡμεῖς καθ᾽ ἑκάστην γραφὴν ἐκλεξάμενοι τὰς καταγεγραμμένας λέξεις διὰ μὲν τοῦ συγγράμματος δηλώσομεν, ὅπου* (sic coniecit Heringa; *ὁποῖαι* libri, fortasse scribendum *ὅπου αὗται*) *τυγχάνουσι κείμεναι ἐν ὅσαις τε βίβλοις ἱστοροῦνται αἱ μὴ συνήθεις· διὰ δὲ τῆς ἐξαπλώσεως ἐμφανίσομεν πόσα σημαίνουσι μιμνησκόμενοι καὶ τῶν ἅπαξ εἰρημένων κτλ.* iam igitur Erotianus, ut ipsum exponentem audiuisti, non litterarum sed librorum Hippocraticorum ordinem secutus uoces uniuscuiusque libri explicare studuit eo ordine quo in Hippocrate sese inuicem excipiebant. glossis uero libri titulum praefixit e quo petitae erant, ut ex ipsius uerbis p. 36, 22 manifestum fit: *λοιπὸν ἀρξώμεθα ἀπὸ τοῦ προγνωστικοῦ.* in lexico, quantumuis hodie uelut Galeni aliorum scripta similia alphabetico ordine in codicibus propagatum sit, nihilo tamen setius extant tot tamque grauia genuinae conpositionis uestigia cum sagaci Heringae obseruatione adeo consentientia, ut dubia ea neutiquam esse possit. quae cuncta, nisi quem modo significauimus ordinem ab Erotiano obseruatum esse adsumpseris, omnino intellegi nequeunt. fac enim eum uocabulorum expositiones secundum alphabeti seriem ordina-

uisse, quem fructum lectores Hippocratis e libro percepturos fuisse arbitraberis, qui ita dispositus erat, ut ἀλυσμόν, ἀπεδείξαμεν, ἄλλη κοιλίη, ἀπρεκέως, ἀλλοφάσσοντες, ἀραιά, ἄλις κτλ. uoces sese exciperent? id uidelicet lucrati sunt commodi, ut unam uocem quaerentes totam haud raro litteram perscrutari oporteret. quibus porro rationibus dicemus esse factum, ut aliquot uocabula nunc bis in lexico explicentur? talia sunt: ἄλις p. 40, 6 et p. 49, 2; ἄνανδος p. 42, 3 et p. 56, 8; ἐκθήλυνσις p. 68, 1 et p. 69, 13; ἐπηλυγάζονται p. 73, 4 et p. 127, 7; ἐτιταίνετο p. 67, 16 et p. 71, 5; ἀνδρεῖος οἶνος p. 51, 8 et p. 102, 13; πελάσει p. 110, 1 et πελάσῃ p. 105, 6. huc quoque refero ὀτίδος p. 101, 14 et ὠτίδος p. 138, 9. saepissime denique, unaquaque paene dixi pagina, Erotianus utitur formulis ἐνθάδε, ἐνταῦθα, νῦν [16]): quae nunc quo referantur non habent eoque apertius declarant 'ordinem glossarum olim fuisse talem, ut lectoribus primo obtutu pateret, ad quosnam Hippocratis libros referendae essent Erotiani explicationes.' nunc uero, quode optimo iure Heringa conqueritur, 'saepe totus fere Hippocrates etiam frustra euoluendus est, ut desiderata loca reperiamus.' hisce igitur rationibus subnixus Heringa prognostico singulas quae inde delibatae nunc extant glossas restituere conatus est.

Iam quo facilius graues turbas perspicias, quas posteritati peperit homo ille sciolus, qui Erotiani librum discerpsit et secundum alphabeti seriem conglutinauit, tabula tibi ante oculos posuimus ordinem, et qualis hodie in lexico est traditus et qualem subtili atque ingeniosa coniectura redintegrauit Heringa in obseruat. crit. p. 6 sq.

---

16) Haud exiguum nostrae opinionis fulcimentum quoque illud est, quod Lycus, medicus Neapolitanus, ἐν τῷ β̄ τοῦδε τοῦ συγγράμματος ἐξηγητικῷ ab Erotiano s. u. καμμόρῳ p. 85, 9 laudatur. quo cuius scripti commentarium Erotianus significare noluerit, prorsus nesciremus, nisi glossae Erotianeae sedes cognita esset. quae cum ad Hippocratem de locis in homine 27 spectet, Erotianum de Lyci commentario in hunc librum loqui patet. — hac occasione oblata errorem corrigam, quem nescio quo modo commisi. scripsi enim in adnotatione critica ad Erotianum l. l. p. 85 et in indice auctorum Lycum commentarium in Hippocratem de articulis edidisse.

Ordo

Erotiani	Epitomatoris
λέγων	ἀλυσμόν[17]
τολμᾶν	ἀπεδείξαμεν
ξυντεκμαίρεσθαι	ἄλλῃ κοιλίῃ
ἐπανέρεσθαι	ἀτρεκέως
λιμῶδές τι ἔχῃ αὐτόν	ἀλλοφάσσοντες
ὑποφάσιας	γαργαρεών
καμπύλον	ἐπανέρεσθαι
προπετής	εὐπετέστερον
ἀλυσμόν	εὐηθέστατοι
πνεῦμα	καμπύλον
———	καρδαμύσσειν (?)[18]
ἀπέδειξαν	κόσμον
εὐπετέστερον	καρδιώσσειν
ἄλλῃ κοιλίῃ	λέγων
λαπάσσουσαι	λιμῶδές τι ἔχῃ αὐτόν
νείαιρα γαστήρ	λαπάσσουσαι
τρύζειν	λαπάρην[19]
λαπαρήν	Λιβύῃ, Δήλῳ, Σκυθίῃ
φῦσαν	μαρμαρυγαί
νεφέλαι	νείαιρα γαστήρ
περιεστικόν	νεφέλαι
εὐηθέστατοι	ξυντεκμαίρεσθαι
ἀτρεκέως	ὀρφνῶδες
κόσμον	προπετής
ἀλλοφάσσοντες	πνεῦμα
γαργαρεῶνες	περιεστικόν
πελάσῃ?	πελάσει
ὀρφνῶδες	τολμᾶν

17) Haec nunc prima cuiusque litterae uocabula sunt.

18) Cf. Heringa l. l. p. 8.

19) Equidem ualde ambigo, num Heringa l. c. recte de huius uocis sede disputauerit, truncam esse Erotiani explicationem et ea, quae lexicographus de uocum λαπαρή et λαπάρη adnotasset, uel librariorum culpa uel interpolatoris intercidisse statuens.

μαρμαρυγαί
καρδιώσσειν
Λιβύῃ, Δήλῳ, Σκυθίῃ
τρύζειν
ὑποφάσιας
φῦσαν

Quo in negotio praecipuum Heringae adminiculum erat epitomatoris socordia atque inertia, qua iste uoces non penitus in ordinem alphabeticum redegit sed primum omnes uoces ab *α*, tum a *β*, deinde a *γ* littera incipientes seruato Erotiani ordine excerpsit, ita ut is quodam modo redintegrari queat.[20]) minime autem ut fit Erotiani uestigia diligenter pressit, immo permultae glossae restabunt, quas uarias ob causas nunquam futurum est ut in genuinum ordinem reponere liceat, nisi — id quod uereor ne semper inter pia uota exhibeatur — exemplar plenius et natiuum adhuc ordinem seruans nancti erimus. quocirca lubricam qua mihi Heringa praeiuit uiam ingredi ualde dubitaui, quamquam id nouum editorem iusserat Daremberg in libro cui inscripsit, *notices et extraits des manuscrits médicaux grecs, latins et français des principales bibliothèques de l'Europe* p. 221. quo adcedit quod λέξεων συναγωγή, qualis hodie in codicibus qui innotuerunt omnibus circumfertur, non confusa solum et in breuius contracta uerum etiam manca et mutila est. cuius rei luculentum petitur argumentum ex magna scholiorum copia, quae in marginibus meliorum Hippocratis codicum adscripta leguntur. ea enim uocibus exponendis inseruientia ex Erotiani libello ut communi fonte hausta esse optimo iure coniecit Daremberg l. l. p. 199, qui magnam eorum partem e codicibus Vaticanis primus in lucem protraxit et publici iuris fecit. si quidem, ut a leuioribus quae id euincunt argumentis initium capiamus, omnia Erotiani cum interpretandi morem tum, id quod in hac re diiudicanda non exigui censeo

20) Eandem quam Erotianus sortem experta sunt duo alia glossaria, alterum quod dicitur Herodoteum, Oppiani alterum a Rutgersio uar. lect. VI 5 primo editum. huic pristinum ordinem reddidit ex codice Doruillius in miscellaneis obseruationibus uol. VIIII p. 100 sqq., illi forte fortuna e duobus codicibus Parisiensibus, de quorum uno uide Montfaucon biblioth. Coislin. p. 484, reconcinnare poteris; id quod alio loco et tempore facere mihi in animo est.

esse momenti, rationem scribendi aperte produnt, quae etiam nunc in plenioribus lexici expositionibus cernitur. tum uero cuncta et propter testimoniorum quae adlegantur ubertatem et rerum tractatarum grauitatem ita sunt conparata, ut ad auctorem nisi optime in libris Hippocraticis uersatum optimisque auctoribus usum referri non possint. sed cum ne ullum quidem scholion, si duo uel tria de quibus dubitari queat exceperis, in Galeni aut ἐξηγήσει γλωσσῶν aut ceteris scriptis extet, ad Erotianum remittimur solum, ex cuius scriptione desumi potuerint. ni mirum non deerunt qui glossas uelut κύρ, κέδματα et τερηδών Hesychio et Suidae auctoribus quam Erotiano adscribere malint, etiamsi pro more eorum, qui scholia excerpebant codicumque marginibus adlinebant, iam per se parum probabilitatis habet eos quasi apes modo hinc modo illinc sua delibasse, praesertim cum in Erotiani libro quaecumque optabant in promptu essent. certissimum porro documentum scholiis Erotiani frustula contineri id subministrat quod inter ea haud pauca glossemata extant, quae partim quamquam nunc quidem desiderantur a se exposita esse Erotianus ipse prooem. p. 35, 14 expressis uerbis ait (cf. fragm. XIII), partim adhuc in lexico leguntur; cf. fragm. I = Erotian. p. 39, 9; fragm. VII = p. 131, 3; fr. XX = p. 59, 6; fr. XXIIII = p. 118, 16; fr. XXV = p. 108, 3; fr. XXVIIII = p. 125, 13 et p. 54, 15; fr. XXX = p. 72, 3; fr. XXXI = p. 55, 4; fr. XXXX = p. 113, 1; fr. XXXXVII = p. 83, 6; fr. LVII = p. 86, 19; fr. LXVIII = p. 37, 2; fr. LXXI = p. 59, 4; fr. LXXII = p. 80, 13; fr. LXXVI = p. 115, 13. denique post iusiurandum Hippocratis, cuius scripti uocibus exponendis finem libello suo inposuisse Erotianum constat (cf. p. 25), ipsa eius uerba in scholiis istis seruata sunt, quibus eundem, quem in initio libri, Andromachum medicum adloquitur rogatque, ut si quae minus recte a se explicita esse existimet ingenue sibi communicet. haec autem si recte a me disputata sunt, inde consequitur ut scholia ad unum omnia[21]), quae in

21) Ea sane excipio quae plane nauci sunt et eius modi, ut primo obtutu sese librarii cuiusdam cerebro originem debere ostendant.

uerborum interpretatione uersantur neque in Galeni libris leguntur, ad Erotianum referenda sint auctorem.

Vides rem nobis prosperrime cessisse. super est igitur hodie Erotiani glossarium duplici recensione ad nostram aetatem propagatum. altera sciolo quodam homine auctore in alphabeti ordinem redacta et ita detruncata est, ut saepenumero Erotianum in Erotiano uix agnoscere nos sinat. alterius autem non superstites sunt nisi laciniae ex genuino Erotiani lexico cum integrum adhuc et saluo ordine pristino esset decerptae, quae in scholiorum formam redactae singulis quibus exponendis inseruiunt locis adscriptae sunt.[22]) utramque recensionem separatam exhibui, ut quid genuinae recensionis quid epitomatoris sit statim dinoscatur. initium faciunt fragmenta, quae in scholiis leguntur. eorum uero ut res fert haud exigua pars continet glossas, quae iam, ut supra monui, e lexico edito cognitae sunt: quae quin ibi repeterentur eo minus prohiberi potuit, quo manifestius communem originem produnt et quippe quae nunc pleniores nunc breuiores editis sint. codices uero, e quibus haec frustula partim primi publicauimus aut conlegimus partim publicatas iam repetiuimus, ob numerum et quia iisdem atque Littréus eos signaui notis, ut apud eum adcuratiorem notitiam haurire possis, hoc loco singillatim recensere neque operae pretium neque alicuius momenti esse duxi. tres tamen eorum significare uidetur consentaneum, quia primarium locum inter libros, quibus scholia continentur, cum propter copiam tum propter praestantiam scholiorum obtinent. sunt enim hi: Vaticanus num. 277 =V cf. Littréus t. X p. LX; Urbinas n. 68 =U cf. Littréus l. l. p. LXI et Parisini codicis duo uolumina numeris 2254 et 2255 signata = D et E. cf. Littréus

22) Non indigna quam hic adponamus est Darembergii l. c. p. 221 opinio de hodierna lexici condicione. en ipsum audi: '*il ne serait pas impossible que le lexique d'Érotien ait été recueilli, même avec sa préface, sur les marges d'un manuscrit d'Hippocrate, soit que les articles y aient été dispersés tels que nous les possédons aujourd'hui, soit que le premier copiste, qui les a réunis, ait pris seulement, et sans doute en les modifiant, ceux qui l'intéressaient le plus.*'

t. I p. 518. quod uero scholia non emendatiora solum quam a Darembergio factum est sed etiam auctiora edere mihi licuit, debeo Zachariae Ermerins, medicinae in uniuersitate Groningensi professori. is enim schedulas, in quibus Cobetus scholia e Vaticanis codicibus in eius usum diligentissime descripserat, liberalitate et comitate prorsus amabili mecum communicauit. quo demum factum est, ut quid in libris scriptum quid non sit satis certo adpareat.

Sed redeo ad lexicon, quod hodie Erotiani nomen fert deque quo non nulla restant dicenda. ordo enim, quo in uocibus exponendis singulos Hippocratis libros se deinceps excipere uoluerit Erotianus, ex prooemio eius satis constat. neque ideo esset cur de hac re lectorem commoneremus, nisi Heringa l. c. p. 9 contendisset Erotianum non adcurate illum ordinem, quem in praefatione significauisset, secutum esse sed ita fere libros explicauisse, ut hac se serie exciperent: *προγνωστικόν, προῤῥητικόν α̅ β̅, περὶ χυμῶν, ἐπιδημίαι ζ̅, περὶ φύσιος ἀνθρώπου, ἀφορισμοί, περὶ φύσιος παιδίου, περὶ τόπων καὶ ὡρῶν, περὶ φυσῶν, περὶ ἱερῆς νούσου, περὶ ὑδάτων. εἰς διαίταν: περὶ τόπων τῶν κατὰ ἄνθρωπον, περὶ ἀρχαίης ἰητρικῆς, περὶ τέχνης, κατὰ ἰητρεῖον, μοχλικός, περὶ ἑλκῶν, περὶ τῶν ἐν κεφαλῇ τραυμάτων, περὶ ἀγμῶν, περὶ ἄρθρων, περὶ πτισάνης, περὶ ἀφόρων, περὶ νούσων α̅ β̅, γυναικείων α̅ β̅, πρεσβευτικός, ἐπιβώμιος.* sed Heringa fatetur ipse se libris, qui praeterea ab Erotiano in prooemio recensentur: *περὶ τραυμάτων καὶ βελῶν, περὶ αἱμοῤῥοΐδων καὶ συρίγγων, περὶ τροφῆς, ὅρκος, νόμος* locum adsignare non audere nec posse. in lexico autem, quale in codicibus traditum est, nullum usquam indicium extat, ex quo quam Heringa reconcinnare uoluit librorum seriem recognoscere possimus. immo uero, ut uerba quae praefationem finiunt *λοιπὸν ἀρξώμεθα ἀπὸ προγνωστικοῦ* abunde demonstrant, Erotianus eundem quem in dinumeratione librorum exhibuit ordinem in interpretandis quoque uocabulis secutus est.

Difficilior restat quaestio, utrum librorum Hippocraticorum index, quem secundum rerum quae in iis tractantur concordiam aut discordiam dispositum in prooemio exhibuit Erotianus,

ita ut superstes est ab ipsius manu profectus an eandem quam lexicon sortem perpessus ab eodem illo homine, qui illud discerpsit, mutilatus sit. ac re uera, si quis obiter eum perlustrauerit, integer ad nos peruenisse uidetur. nam id temere negare res sane ardua est, praesertim cum quas scriptiones Hippocratis non esse contenderit Erotianus, si unam exceperis, prorsus caecutiamus. attamen eos quoque libros, quos medico Coo abiudicauit, in indicem rettulisse Erotianum ut adsumamus efficit illud, quod prorrhetici libros quamuis subditicios esse existimauisset inter ceteros enumerauit, quin etiam permultas uoces inde sibi elegit explicandas. quod si ita est, scrupulus de integritate Erotianei librorum Hippocraticorum catalogi, qui in animo nostro insedit, non modo non euolsus est sed etiam acrius pungit. ut enim taceam alias quoque prooemii partes mancas esse, triginta ferme lexici glossae ad libros respiciunt, qui hodie in indice non nominantur. sed ne exempla desideres libri *de liquidorum usu* tres extant glossae, ex scripto *de ossium natura*[23]) octo desumptae sunt; ad libellos *de internis affectibus* et *de uictu salubri*[24]) binae, ad scriptum *de diaeta* tres referendae sunt, una ad librum *de exsectione fetus*. *prognoseis* denique *coacae* ter respiciuntur. pluribus exemplis supersedeo adferendis, quia eorum numerum unusquisque facile augere potest.

---

23) Aliam rationem huius opusculi in indice omissi inuestigare sibi uisus est Littréus ad Hippocr. t. I p. 418. id enim cum a Galeno bis in glossario s. u. παραστάτας p. 538 Franz et s. u. κοτυλίδα p. 506 ita adlegetur quasi appendix libelli sit qui μοχλικός uocatur, inde iam antiquitus mochlico adiunctum fuisse contegit Littréus, ita ut Erotianus hac tantum inscriptione id cognitum haberet.

24) Hic liber fortasse ideo in indice non conparet, quia apud ueteres cum opusculo *de natura hominis* coniunctus fuisse uidetur. ita quidem nunc in omnibus codicibus legitur. cf. Littréus l. c. uol. I. p. 143. — eodem quoque modo Littréus l. m. l. p. 150 factum esse putat, ut Erotianus libellum *de generatione* inter Hippocratis opera non enumeret: scilicet quoniam partem scripti *de natura infantis* esse censeret.

CAPUT II.

Iam oritur quaestio de subsidiis, quibus adiutus Erotianus opusculum suum conposuit: in quae e re uidetur diligentius inquirere, praesertim quia antiquae eruditionis monumenta satis egregia, quae nunc perdita sunt, ei praesto fuerunt. nam nemo scriptorum graecorum est, in cuius uerbis insolentioribus consignandis et explicandis tantam uirorum doctorum seriem occupatam fuisse uides, quam Hippocrates, medicorum facile princeps. disquisitionem uero nostram ita instituemus, ut primum singula ueterum interpretum cum medicorum tum grammaticorum uestigia conquiramus tum quem potissimum auctorem ducem quem sequeretur Erotianus sibi elegerit, enucleare conemur.

Extat quidem de hoc argumento dissertatio, quam PSCPreu *de interpretibus graecis Hippocratis* inscriptam Altdorfiae 1795 emisit. sed quid ad nostram rem dilucidandam contulerit, equidem nescio, quia eius scriptionem nunquam uidi. attamen hodie eam non satisfacere pro certo adfirmare possum, quippe eius modi quaestionem nostro demum tempore omnibus numeris absolui posse unusquisque, penes quem de hisce studiis iudicium est, optime nouit.

Inter medicos igitur interpretes primus,[25]) qui Coi lexeis

25) Fuerunt qui Herophilo primum locum inter glossographos adsignare uellent, sed uehementer frustrati sunt. Herophilus enim ipse λέξεις scriptorum Hippocraticorum nunquam conposuit atque enucleauit, sed res tantum modo in singulis eorum tractatas doctis commentariis inlustrauit, in quibus occasione oblata significatus uocabulorum obscuriorum tetigit. locus uero, quo decepti ei, qui de historia artis medicae scripserunt, et Littréus ad Hippocr. t. I p. 83, quem Lehrsius de Aristarchi stud. hom. p. 53 mallem non secutus esset, Herophilum in glossographorum numerum benignius receperunt,

enarrare earumque explanationes litteris mandare adgressus est, nominandus nobis est **Bacchius** Tanagraeus, Herophili adsecla. is praeter editionem libri tertii epidemion atque commentarios in aphorismos, *κατ' ἰητρεῖον* et epidemion librum sextum *διὰ τριῶν συντάξεων* lexin Hippocratis explorauit. idque ita instituit, ut in commentariis res, quae ab Hippocrate tractantur, interpretaretur, in lexeon libris autem glossas [26]) solum modo eligeret enarrandas, cum conplures alii peruerso studio, ut Galenus gloss. p. 402 monuit, etiam nomina arborum, herbarum, animalium, metallorum et supellectilium in uolgus notorum, quorum Hippocrates alicubi mentionem iniecerat, tractauissent. quare haud scio an recte huc referam locum Galeni def. med. CCXX t. XVIIII p. 408 *Βακ-*

---

est apud Galenum gloss. p. 404: *εἰ τοίνυν ταῦτά τις περιέλοι πάντα, τὰς γλώττας ἂν ἐξηγήσαιτο μόνας, ὥσπερ ὁ Ἡρόφιλος ἐποίησε καὶ Βακχεῖος* (*ἐποιήσε βάκχιος* cod. Mosquensis), *Ἀριστάρχου τοῦ γραμματικοῦ τὸ πλῆθος αὐτῷ τῶν παραδειγμάτων ἀθροίσαντος, ὥς φασιν* (*ὥς φησὶν* cod. Doruillianus). tu uero, cum aliunde de tali Herophili opera nihil traditum sit, particula *καὶ*, quam melior quoque liber Mosquensis non agnoscit, proscripta pro corrupto illo *Ἡρόφιλος* mecum apud Galenum restitues *ὁ Ἡροφίλειος*, quod et a sensu et a uerborum ordine quam maxime commendatur. uoces *Ἡρόφιλος* et *Ἡροφίλειος* in Galeni libris plus sexcenties a librariis confusae sunt. cf. gloss. p. 402, ubi *Ἡρόφιλος* pro *Ἡροφίλειος* legitur; comm. in aphorism. uol. XVIII A. p. 186 sq. K., Sprengel *gesch. d. medecin* 3te aufl. I 558 Schultze hist. med. p. 382. praeterea Galeni locum Littréus l. c. perperam intellexit inde haec concludens: '*Galien dit qu'il (scil. Hérophile) s'était contenté d'expliquer seulement les mots sans entrer dans les explications médicales.*' ceterum nostrae de Galeni loco opinioni minime aduersatur Erotianus p. 37, 9, qui Bacchium ab Herophilo *ἀλύειν* idem esse ac *πλανᾶσθαι* adserente seductum esse dicit. nam haec uox ab Herophilo in commentario ad prognosticon in quo legitur explicata est; indidem alias quoque eius interpretationes Stephanus in schol. Hippocr. uol. I. p. 61 ed. Dietz et Caelius Aurelianus de morb. chron. IIII 8 protulerunt; cf. Galen. comm. in Hippocr. prognost. t. XVIIII B p. 16 K. de alio loco Galeni gloss. p. 490, qui, nisi Herophili nomen sine ulla auctoritate male intrusum esset, Littréi sententiam ualde defenderet, uide quae in hisce prolegomenis p. VIIII disputauimus.

26) Sed ne omnes quidem glossas a Bacchio enarratas esse scimus ex Galeno p. 408, qui se etiam eas quas ille praetermisisset in exegesin suam recepisse ait.

χεῖος ὁ Ἡροφίλειος εἶπε· ῥυθμός ἐστι κίνησις ἐν χρόνοις τάξιν ἔχουσα. neque reconditioris doctrinae specimina scriptioni eius defuere, quippe qui uerborum interpretationibus satis adlatis multis poetarum testimoniis firmius fundamentum anquisiuisset (cf. Erotian. p. 31, 12); id quod in tali uiro permagni faciendum esset, nisi illa eum non ex suo penu deprompsisse sed Aristarcho, qui ἀπεστήθιζε πᾶσαν τὴν τραγῳδίαν (EM. p. 277, 53 Eustath. p. 974, 7), accepta rettulisse nos dedoceret Galenus l. c. p. 404 Ἀριστάρχου τοῦ γραμματικοῦ τὸ πλῆθος αὐτῷ τῶν παραδειγμάτων ἀθροίσαντος, ὥς φασιν. sed caue ullam fidem habeas corruptis Galeni uerbis, quae plus uno nomine iustissimae suspitionis ansam praebent. Bacchio enim ideo poetarum testimonia quae adposuerat nobilissimus ille grammaticus suppeditare non potuit, quod multo post Bacchium uixit, id quod MSchmidtium Didymi fragm. p. 262 latuisse oppido miror. si quidem aequalis erat Philini Coi, qui empiricae sectae princeps et Herophili discipulus (Galen. εἰσαγωγὴ ἢ ἰατρός c. 4 uol. XIIII p. 683 K.) erat. cf. Erotian. p. 31, 13 Littréus ad Hippocr. t. I p. 87. Herophilus autem cum aetate ferme suppar esset Erasistrato,[27]) qui Seleuci Nicatoris a. 281 a. Ch. mortui medicus fama clarus erat et Theophrasto συνεγένετο (Galen. an sanguis natura in arteriis contineatur 7 t. IIII 729 K.), nihil plus probabilitatis habet quam ea, quae Galenus de Aristarchi auxilio rettulit, corruptionem contraxisse, quam qui persanes non difficile est intellectu. manifestum enim est Aristophanis Byzantii[28]) nomen pro

---

27) Minime ignoro magnam opinionum discrepantiam inter uiros doctos esse de medici huius celeberrimi aetate, cum iam ueteres non consentirent. Plinius enim XIIII, 7, 73 eum circiter CCCCL annum urbis Romae fuisse adserit, at Eusebius ad olymp. CXXX, 4 adnotat: Ἐρασίστρατος διαφανὴς ἰατρὸς ἐγνωρίζετο. sed uterque nimius est in aetate eius definienda. ceterum cf. Rosenbaum ad Sprengel *gesch. der med.* I p. 522 not. 13, Le Clerc hist. de la médecine p. 294, Meyer *gesch. der botanik* I 229.

28) De nominibus Ἀριστοφάνης et Ἀρίσταρχος propter compendiorum similitudinem toties permutatis uide praeter Barkerum ep. crit. ad Th. Gaisford in Valpii ephem. class. et FAWolfii anal. litt. IIII 545, Osannum anecd. Rom. p. 83 et in primis Nauckium ad Aristoph. Byz. fragm. p. 229.

Aristarcho substituendum esse, quorum uterque saepissime de sede certat. iam uero Galeni loco, ut mea opinio fert, lenissima medela persanato festino ad ipsum Bacchii lexicon, quod tribus libris conprehendebatur. quo autem ordine singuli libri digesti fuerint, prorsus ignoramus, cum neque *κατὰ στοιχεῖον* neque secundum scriptorum Hippocraticorum seriem conpositos eos esse ex uocibus *ἀγάλλεται, ἄμβην, ἕδος* cognoscatur, quas, quamquam omnes tres ad librum de articulis pertinent, tamen ut ex diuersis Bacchii libris petitas adfert Erotianus p. 54, 4. 53, 5. 70, 1; cf. Daremberg *notices et extraits des mss. méd.* p. 222. quin etiam uocabulum *ἀπολελαμμένοι* a Bacchio in duobus libris (*ἐν δυσίν*) tractatum erat; Erotian. p. 40, 7. neque ex ceteris fragmentis apud Erotianum seruatis, quorum sat amplus numerus adhuc superstes est, quod ueri speciem ferat quidquam de genuino lexici ordine erui licet. consilium igitur plane singulare et a relicuis lexicis prorsus diuersum Bacchius in condendo opusculo secutus sit necesse est. eo magis autem est mirandum, quod Erotianus, qui eorum, quae Epicles et Glaucias praestiterunt, tam copiosum sese et acrem criticum praebuit, de Bacchii meritis atque erroribus alto utitur silentio. is uero cum tanta apud Erotianum fructus sit auctoritate, ut eum[29]) potissimum ducem quem sequeretur eligeret, uix a me inpetrare possum, ut eum de Bacchii ratione nihil addidisse credam. quam ob causam suspicor ante eam partem praefationis, in qua de Glauciae et Epiclis librorum consilio agit Erotianus, lacunam esse, quae iudicium Bacchii hauserit: id quod eo maxime probabile fit, quod prooemium aliis etiam locis lacunis spurcatum esse euici in Fleckeiseni *n. jahrb. f. philol.* uol. LXXXVIIII p. 285 sq. neque minus quam apud Erotianum auctoritate Bacchius apud relicuos Hippocratis interpretes ualuit; namque plurimi, qui post eum in hoc genere studiorum desudarunt, ab eius scriptione profecti sunt. unde factum est, ut alii libros eius in breuius contraherent uti Epicles

29) Bacchius sexaginta quattuor locis testis prouocatur, cum Epicles bis et uicies, et Glaucias septies laudentur.

et Apollonius Ophis, alii uero significatus uerborum quos inuenerat singularibus libellis inpugnarent. acerrimus uero aduersarius Bacchii extitit Apollonius Citiensis, qui eum imperitiae crimine obruit. neque prorsus inmerito, si quid uideo. namque Bacchius nesciuit quid *ἀμφισφάλλουσαι* significet apud Hippocr. de artic. 2; ceterum cf. Apollon. Cit. in schol. Hippocr. t. I p. 4 et 10 Dietz. —

Bacchio suppar erat qui sequitur Philinus Herophili discipulus idemque sectae empiricae princeps. nobis res erit cum ἑξαβίβλῳ πραγματείᾳ, qua Bacchii uerborum interpretationes examini exacto subiecit. quo modo hanc prouinciam a se susceptam gesserit, facile dolendum est quod hodie decernere non possumus, quippe tres eius laciniae, quae apud Erotianum restant, *θεῖον* (*λοιμικὸν πάθος*) p. 7, 18; *ἄμβην* (*ξυστροειδῆ ὑπεροχήν*) p. 52, 11; *ἀτρεκέως* (*ἀκριβῶς*) p. 37, 16 satis certum iudicium non admittunt. ad hunc Philini librum refero quoque quae Athenaeus XV p. 681b seruauit frustula: *Φιλῖνος δὲ τὸ κρίνον ὑφ' ὧν μὲν λείριον, ὑφ' ὧν δ' ἴον καλεῖσθαι.* et p. 682a: *Φιλῖνος δέ φησι τὰ ἄνθη τῆς ἴριδος λέγεσθαι λύκους διὰ τὸ ἐμφερῆ εἶναι λύκου χείλεσι.* num uero huc pertineant, quae Plinius n. h. XX 22, 247 de sisymbrii siluestris, quod a quibusdam thymbraeum adpellatum est, usu et facultate Philino auctore prodidit, uehementer ambigo.

Post Philinum nomino Epicles, qui Bacchii libros tres in epitomen [30]) redegit; quae quot libris constiterit nescimus, quia numerus eorum infelici casu apud Erotianum

---

30) Probo enim cum Littréo atque in textum quoque Erotiani p. 31, 14 recepi Fabricii coniecturam, qui *Ἐπικλέους τοῦ Κρητός* pro corrupta librorum lectione *Ἐπικελεύστου* uel *Ἐπικελεύσου κριτός* scribendum proposuit. neque moror Darembergium l. c. p. 224 aduersantem, quoniam Epicles saepissime Bacchii interpretationes inpugnauerit. cur enim Epicli non licuit contradicere, cum in illius libris, quos contrahebat, haberet in quo offenderet? Epiclis uero rationem copiosius quidem describit Erotianus p. 34, 21, sed in dinumeratione scriptorum, qui interpretis munere in Hippocrate functi sunt, frustra eum quaeris, cum Glaucias et Bacchius, in quorum consortio fere semper est, nominentur, et pro Epicle Epicelenstus ille adpareat, cuius in lexico nullum uestigium inest.

p. 31, 15 excidit. Epiclis autem libri, qui secundum litterarum seriem ordinati erant, Erotiano iustam reprehensionis ansam dederunt, utpote qui *ματαίου συντομίας ζηλωτής* esset neque omnes glossas exposuisset neque denique in quibus legebantur scripta Coi adnotauisset. ceterum res ei omnino non prospere cessisse uidetur, quotiescumque proprio Marte significatum uerborum eiusque flexum rimari suscepit; nam e uiginti locis, quibus sententiae eius adferuntur, tantum non omnes ita conparati sunt, ut interiorem ei linguae scientiam defuisse cernas. eius modi sunt, ut pauca adscribam p. 84, 6 *κανονίαι· Ἐπικλῆς φησι μακροὶ καὶ εὐμεγέθεις.* p. 100, 12 *ὄμματα ἐνδεδινημένα· Ἐπικλῆς τὸ ἐνδεδινημένον ἐπὶ τοῦ ἐσκοτωμένου καὶ τὴν κεφαλὴν ἀλγοῦντος τάσσει.* p. 128, 10 *ὑδεροῦν· τὸν ὕδερον. Ἐπικλῆς δέ φησι τὸ ὑδρηλὸν χωρίον εἰρῆσθαι.* utroque loco Epicles uapulat Erotiano, qui explicationi eius *οὐ νοήσας* suo iure addit.

Sequitur Dioscorides Phacas, Herophilius, qui Antonii et Cleopatrae tempore uixit. Suidas uero s. u. *Διοσκορίδης* t. I 1 col. 1403 omnia miscet dicens: *Διοσκορίδης Ἀναζαρβεύς*,[31]) *ἰατρός, ὁ ἐπικληθεὶς Φακᾶς διὰ τοὺς ἐπὶ τῆς ὄψεως φακούς. συνῆν δὲ Κλεοπάτρᾳ ἐπὶ Ἀντωνίου κτλ.* namque Phacas et Anazarbeus duorum auctorum prorsus diuersorum cognomina sunt, ut ex Galeno gloss. p. 402 elucet nostrum ab iuniore quodam et Anazarbeo illo expressis uerbis discernente. Dioscorides Phacas praeter uiginti quattuor libros de rebus medicis ad Antonium scriptos (*βιβλία κδ´ τὰ πάντα ἰατρικὰ περιβόητα*), de quibus nihil constat, lexin Hippocratis septem libris amplexus est. inter duos hosce libros utrum necessitudo quaedam intercesserit necne, diiudicari nequit, quia de utraque scriptione parum constat. utriusque memoria iam Galeni tempore plane fere obliterasse uidetur, si quidem is neque in libris eas commemorauit praeter gloss. p. 402 et hoc loco eum ita laudauit,

31) Fuerunt qui uocem *Ἀναζαρβεύς* a scioli cuiusdam manu adlitam esse coniectarent; ac sane si ea deesset, Suidas a criminibus, quibus uiri docti certatim eum obruerunt, liber esset. sed equidem potius haec inscitiae Suidae tribuerim, quia uix credis inanane quantum eum tali modo turbauisse.

ut Dioscoridem nomine tantum ei cognitum fuisse adpareat. hodie unum restat fragmentum apud Erotianum p. 132, 1 s. u. φωναὶ κατείλλουσαι, in quo Bacchii ut uidetur explicationem inpugnantem ueri aliquid uidisse non negandum est. in uniuersum autem eius interpretationes uocabulorum singulares et abstrusae fuisse uidentur, cum non modo Bacchii et Philini sed etiam Epiclis et Apollonii Opheos decretis refragatus esset.

Inter medicos interpretes Hippocratis praeter Bacchium celeberrimus est Heraclides Tarentinus, Mantiae discipulus,[32]) qui tres libros πρὸς Βακχεῖον περὶ τῶν Ἱπποκράτους λέξεων edidit. cf. Erotian. p. 32, 2, fragm. LXXIII. scriptioni suae recensum interpretum, qui in hoc genere antecesserunt, praemisisse uidetur, utpote Erotianus Heraclide teste Xenocritum Coum grammaticum primum glossarum expositiones litteris consignasse tradit. eius libri quo ordine dispositi fuerint, non constat neque ex fragmentis concludi potest, cum semel tantum apud Erotianum libri numerus additus sit. uidetur tamen Bacchii, quem inpugnabat, morem secutus glossas secundum libros Hippocratis ordinauisse, quia interpretationem uerbi ἐλινύειν ad epidemias pertinentis libro secundo protulit et uoces ab ε littera incipientes, si κατὰ στοιχεῖον λέξεις condidisset, in librum primum relegasse eum ueri simile est, ne relicui duo nimio ambitu laborarent. fragmina autem omnia, quae Erotianus exhibuit, uno excepto ex hisce libris petita sunt, in quibus Bacchii inprimis interpretationes examini subiciens haud raro in sententiam ab eo diuersam discessisse uidetur. nunc eum uno tantum loco (sexies enim laudatur) a Bacchii parte stare uidemus uocem θεῖον esse τὸ λοιμικὸν πάθος decernentis. quodsi uero conplura etiam uocabula ita explanauit ut uocem μᾶσσον, quam πλεῖον, Bacchius autem recte ἔλασσον interpretatus erat (cf. Erotian. p. 95, 6), nequaquam prouinciam in se susceptam strenue gessisse putandus est. praeter glossas pariter atque Pamphilus et Dioscorides iunior, quem Alexandrinum dicunt, nomina quoque

32) Glauciae discipulum fuisse Heraclidem qui in Paulyi encyclopaedia reali s. u. contendit, unde sciuerit inuenire non potui.

plantarum, animalium, metallorum et supellectilium enarrauit; quod Galenus gloss. p. 402, cui hanc notitiam debemus, magno ei uitio uertit; quod utrum iure huc rettulerim necne, ambigo. quod si fecit Heraclides, non inutilem saltem operam consumpsit, ut concedet qui secum considerauerit mirum quantum eos, qui de talibus rebus scripserunt, inter se dissentire. sed potuit quoque haec in commentariis tractare, quos in omnes Hippocratis libros ab eo editos esse scimus ex Galeno comm. Hippocr. de offic. med. I t. XVIII B p. 631 K. ita enim Erotianus p. 115, 3 interpretationem uocis *στλεγγίδα* ex eius commentario secundo in Hippocr. librum quartum epidemion laudauit. ualde igitur dolendum est, quod quamnam inter commentarios et lexeis rationem Heraclides intercedere uoluerit, utrum lexeis illos an illi uice uersa lexeis suppleuerint, prorsus nescimus. — Ut uero Bacchio et Philino et Epicli non defuerunt qui contradicerent, ita contra Heraclidis lexeis uoluminosum opus, quod octodecim libros conplectebatur, elaborauit Apollonius Citiensis (Erotian. p. 32, 1), quem eundem esse atque Apollonium, qui *Μῦς* adpellatur, probare adnisi sunt Sprengelius *gesch. der medicin* I 559 et Harlesius anal. hist. de Archigene et de Apolloniis medicis p. 17. ex hoc opere fortasse petita sunt, quae Erotianus p. 81, 9 Apollonium de uocibus *κλαγγώδης φωνή* protulisse ait.

G l a u c i a s empiricus uno libro multorum uersuum (*πολυστίχῳ*) lexeis *κατὰ στοιχεῖον* digestas conprehendit, in quo tamen id ualde uituperandum esse censet Erotianus p. 35, 5 quod uni cuique uoculae, quam enarrabat, scriptis Hippocratis, in quibus legitur, adpositis copiosior iusto modo et lectoris patientia usque ad fastidium abusus est. idem consilium quod Apollonius Citiensis secutus Heraclidis Tarentini expositiones glossarum, quae omnino plausum adsecutae non esse uidentur, adgressus est. quinquies nunc in Erotianeo lexico laudatur, ita ut semel in consortio Ischomachi et Hipponactis grammatici conpareat, quorum adsensum tulit, tribus autem locis (p. 43, 16; 49, 4; 114, 5) a Bacchio dissentiat. quod si non ita esset, eum Bacchii sententias contra Heraclidis

iudicia tuitum esse coniectarem. quod ut faceret, ualde Glauciam permouere potuerunt prauae et futiles uerborum interpretationes, quas Heraclides protulerat. cf. Erotian. p. 22, 19; 76, 14; s. u. *μᾶσσον* p. 95, 6. porro Glauciae sunt, quae Erotianus s. u. *πῖαρ* rettulit: *πῖαρ· τὸ λιπαρώτατον καὶ νοστιμώτατον. καὶ πιαρὸν τὸ λιπαρόν*, cui similia ex Glaucia exhibuit Hesychius III 295: *πέαρ* (fortasse *πῖαρ* legendum)· *Γλαυκίας λιπαρόν*. quo tamen loco MSchmidtius dubitat, utrum nostrum medicum intellegat an glauciam herbam, e cuius foliis papauereis pinguioribus succus copiosus profluebat ad oculorum adfectus propter refrigerandi uim utilissimus. quod si non extra dubitationis aleam positum est, eo certius ad nostrum medicum referenda est alia glossa eiusdem Hesychii IIII 8: *σαμίθη· ῥάφημά τι, ὡς Γλαυκίας ὁ ἰατρός*.

Medicorum denique, qui in Hippocratis elocutione explicanda tempus consumpserunt, agmen claudit **L y s i m a c h u s** Cous[33]) a scholiasta Nicandri Alexipharm. 376 p. 98 ed. HKeil *ὁ Ἱπποκράτειος* adpellatus, qui totius Hippocratis lexeos enarrationem uno uolumine absoluere conatus est. bis apud Erotianum laudatur p. 58, 8, ubi cum Bacchio *πλιχῶδες* pro *βλιχῶδες*, quod in Hippocraticis exemplis circumferebatur, scribens *ἐξεπτυγμένον* interpretatus est, et p. 125, 2 s. u. *τράμιν*, quam *σφιγκτῆρα* esse contendit. ad lexeon uolumen porro refero eius de *δορυκνίῳ* planta sententiam, quam ita uocatam esse censebat *διὰ τὸ ξύλον εἶναι κνίφης παρασκευαστικὸν τοῖς προσενεγκαμένοις*. cf. schol. Nicand. l. c. ad nostrum Lysimachum[34]) Schmidtius Didymi

---

33) Diuersus a Coo non esse uidetur Lysimachus, qui in indice scriptorum georgicorum nominatur apud Varronem de re rust. I 1, 9. legitur ibi in numero eorum, quorum patriam sese ignorare Varro fatetur. ceterum eundem Plinius inter auctores librorum XIIII, XVII et XVIII commemorat.

34) Nescio ex quo Lysimachi opere delibata sint, quae apud Plinium n. h. XXV 7, 72 leguntur: *Inuenit et Lysimachus quae ab eo nomen retinet, celebrata Erasistrato. folia habet salicis uiridia, florem purpureum, fruticosa, ramulis erectis, odore acri. gignitur in aquosis. uis eius tanta est, ut iumentis discordantibus iugo inposita asperitatem cohibeat.*—Lysimachi nomen comparet quoque in indice auctorum libri XXVIII, in quo medicinae ex animalibus paratae a Plinio tractantur.

fragm. p. 184 haud scio an recte articulum Hesychii IIII 52 σκῖρος· αἰγιλώδης. Λυσίμαχος τὴν λατύπην rettulerit, quem Stiehlius in philol. IIII p. 106 νόστων scriptori, cuius reliquias conlegit, uindicauit. — Praeter ea Lysimachus tres libros scripsit contra Cydiam Mylasensem et Herophili sectatorem, qui et ipse dictionem Hippocratis tractauisse (cf. Erotian. p. 79, 15) neque tamen multum praestitisse uidetur, si quae Erotianus l. l. inde laudauit conparaueris. quorum librorum memoria quantumuis hodie plane oblitterata sit, tamen eos olim auctoritate multum ualuisse eo probatur, quod articulus τὰ ab Erotiano librorum numero antepositus est. hunc uero Lysimachum Fabricius apud Erotianum l. c. suffecit Ischomacho,[35]) scriptori prorsus ignoto, qui ibi in contubernio Cydiae Herophilii est. cf. Erotian. l. l. quae coniectura si uera est, id quod equidem uehementer in dubium uocandum puto propter fragmentum LXV, ubi idem Ischomachus in consortio Glauciae et Hipponactis grammatici adparet, tum hic Erotiani locus ad Lysimachi libros contra Cydiam referendus est. — Neque plus profecisse spondeo studium uocabulorum reconditiorum Hippocratis opera, quam in eis inpendit Demetrius Epicureus, qui Lacon cognominabatur (Diog. Laert. X 26). locum enim Hippocratis ex prognos. coac. VII 32, 550 haustum, cuius interpretationem nobis Erotianus p. 81, 3 seruauit, Demetrius tam falso intellexit et explanauit, ut κλαγγώδη ὄμματα uerbis, quae sociata quoque modo uertis nihili sunt, coniunctis uerae interpretationis monstrum procrearet. Lysimachus autem cum contra inconparabilem istum interpretem libros tres emisisset teste Erotiano p. 32, 6, ea, quae Erotianus p. 81, 4 contra Demetrii interpretationem monuit, ex Lysimachi opusculo originem duxisse ueri non dissimile est. fortasse quoque apud Photium p. 622, 22 huius Demetrii fragmentum aetatem tulit. etenim

35) Ischomachus utrum medicus an grammaticus fuerit, non constat; Littréus ad Hippocr. t. I p. 92 not. 11 eum fortasse eundem esse existimauit atque Istomachum, qui περὶ τῆς Ἱπποκράτους αἱρέσεως scripsit. euius scripti librum primum citauit Soranus de uita Hippocr. t. III p. 850 sq. ed. Kuehn. cf. Vossius de hist. gr. p. 560 Westermann.

glossam medicam ὑπέρινος· ὑπερκεκαθαρμένος. οὕτως Δημήτριος, quam ex Aelio Dionysio Eustathii p. 877, 12 Photius sumpsit (cf. Phryn. app. soph. p. 69, 15 Pollux IIII 179, Galen. gloss. p. 582), ad Epicureum nostrum referendam esse arbitror.

Medium inter medicos et grammaticos Hippocraticarum glossarum interpretes obtineant ei, qui commentariis Hippocratis scripta inlustrauerunt. ex quorum numero permagno Erotianus p. 37, 9 s. u. ἀλυσμός laudat Herophilum, cuius memoriam ad commentarium prognostici reuocandam esse euici prolegom. p. XXIII n. 24. Zeuxis ἐν β̄ τῶν ἐξηγητικῶν citatur (p. 85, 5) et Heraclides Tarentinus ἐν β̄ ἐξηγητικῷ τῆς δ̄ ἐπιδημίας (p. 115, 4), de quo cf. prolegom. p. XXXVIIII. Apollonius Citiensis ἐν τῷ περὶ ἄρθρων adfertur p. 53, 1. cuius commentarius cum talem indicem habeat — nam etiam nunc omnium manibus teritur — haud scio an Apollonii Memphitis[36]) liber qui inscribitur περὶ ἄρθρων (p. 52, 17), nihil aliud fuerit quam commentarius ab eo in Hippocratem de articulis conscriptus. sequi iubeo Pasicratem ἐν τῷ ἐξηγητικῷ τοῦ μοχλικοῦ (fragm. XXXVIIII) et Asclepiadem Bithynum, ex cuius commentario in Hippocratis κατ' ἰητρεῖον Erotianus p. 116, 1 expositionem uocis σκέπαρνος delibauit. finem facit Lycus Neapolitanus, qui quando uixerit non constat. cf. Littréus l. c. t. I p. 97. cuius ἐξηγητικὸν τοῦ περὶ τόπων τῶν κατ' ἄνθρωπον laudatur p. 58, 8; indidem aliud eiusdem Lyci fragmentum (p. 47, 15) fluxisse recte monuit Littréus l. c. uol. I p. 98. dubius autem haereo ad eundem commentarium pertinuerit necne, quod Photius p. 473, 21 seruauit fragmentum: πύθω· σήπω. — Λύκος δὲ ὁ Νεαπολίτης καὶ τὸ πύον ἐντεῦθεν ὀνομασθῆναί φησιν· ἔστι γὰρ σεσηπὸς αἷμα. praeterea eum Plinius n. h. XX 20, 220 adfert et eius in indicibus auctorum librorum XX—XXVII meminit. sed horum omnium commentarios uix me contineo quin Erotianum ipsum non inspexisse existimem, sed ex scriptis eorum cognouit, qui ante eum in interpretatione uocabulorum Hip-

36) Toto caelo errat Kuehnius additam. ad elench. med. fasc. 3 utrumque Apollonium confundens, sed merito eum explosit Dietzius praef. schol. Hippocr. t. I p. VII.

pocratis elaborauerunt. Apollonii enim Citiensis commentarium, ut conparatio eius cum Erotiano facta aperte arguit, Erotianus non adhibuit. idem cadere puto in Zeuxin, cuius commentarios iam Galenus, qui haud multo post Erotianum uixit, suo tempore in paucorum tantum manibus esse raroque legi conqueritur. cf. Galen. t. V p. 411 ed. Basil.

Sed iam uideo orationem ad grammaticos delapsam esse, inter quos si aetatem spectas primum locum obtinet Xenocritus Cous. is enim omnium, qui in Hippocratis elocutionem inquisiuerunt, cum medicorum tum grammaticorum antiquissimus esse traditur ab Erotiano p. 31, 7, qui huius indicii testes prodire iubet Heraclidem Tarentinum, Apollonium Citiensem et Callimachum,[37]) qui Herophili sectae addictus erat. ceteroquin eius aetas incertissima est: sed fortasse Herophili tempore uixit, quia Bacchius, qui Herophiliorum sectae se adiunxerat, eum in hoc genere studiorum secutus est. quid uero Xenocritus in glossarum explanatione praestiterit, in testimoniorum penuria prorsus nescimus. certe eius merita magna non fuerunt, cum quibus uti licuerit praeparata ei nondum essent eruditionis subsidia atque instrumenta. ante omnia autem ad Ionicae dialectus proprietates animum adpulisse uidetur, si ex unico, quod nobis Erotianus s. u. ἀλλοφάσσοντες p. 39, 10 (=fragm. I) seruauit, fragmento coniecturam facere licet, quo ἀλλοφάσσειν uerbum apud Ionas in mentis alienatione dici obseruauit. consilium igitur minime spernendum in opusculo suo secutus est, si Hippocratem Ionem fuisse Ionumque dialectum usurpasse tecum consideraueris.

Longo temporis interuallo nunc peruenio ad Alexandrinos grammaticos, e quorum numero innumero neminem insignem fuisse Erotianus p. 32, 7 narrat, quin in Hippocratis glossis exponendis tempus et operam consumpserit. ac sane uariae

37) Callimachum Herophilium qui factum sit ut conplures ut Baehrius in Paulyi encyclop. real. I 89 inter interpretes uocum Hippocratis reciperent, non intellego. quam enim de uoce θεῖον protulit Erotianus fragm. XVI sententia eius ex opere medico non minus fluxisse potest quam e lexico, de quo ceteroquin nullo testimonio ueterum constat.

causae eos inpellebant, ut in eis ingenii aciem exercerent. erat enim Cous medicus, ut Erotianus p. 30, 19 sq. ait, 'ἀνὴρ Ὁμηρικὸς τὴν φράσιν καὶ τὴν ὀνοματοποιΐαν εὐχερής, περιγράψαι τε διάνοιαν ἱκανὸς καὶ τῆς κοινῆς καὶ εἰς πολλοὺς πιπτούσης λέξεως ἐκλέξασθαι τὴν κυριωτέραν, ἵνα καθάπερ τινὲς τύποι καὶ σφραγῖδες αἱ τὴν ἑρμηνείαν πεπιστευμέναι τεθῶσι λέξεις.' Glorioso uero quod modo commemoraui Erotiani decreto, tantum non omnes celebriores grammaticorum Alexandrinorum dictioni Hippocratis operam nauasse, minime ea procemii pars opitulatur, qua grammaticos eius interpretes dinumerat. nempe ibi quattuor eorum dumtaxat adferri uides Euphorionem, Aristarchum, Antigonum et Didymum, quorum Antigonum neutiquam adeo clarum fuisse patet. neque nosmet ipsi plures recensere possumus, qui Hippocratem dedita opera interpretati sunt. nam ceteros qui praeter quattuor illos in lexico citantur grammaticos Apollodorum Atheniensem, Artemidorum ἐν ταῖς λέξεσι, Callistratum ἐν $\overline{ϛ}$ συμμίκτων, Diodorum, Epithersem ἐν $\overline{β}$ τῶν λέξεων, Eratosthenem,[38] Hipponactem, Irenaeum ἐν τῷ περὶ τῆς ἀττικῆς συνηθείας, Polemarchum nullo aut ipsius Erotiani aut alius cuiusdam scriptoris loco cogimur, ut Coi medici lexin inlustrauisse statuamus. duos autem ex hac grammaticorum cohorte excepi, Aristophanem dico Byzantium et Nicandrum, medicum poetam, quod cur fecerimus suo loco monebimus. nihilo tamen minus Erotianus carbones nobis pro thesauro non uendidit; namque praefationis locum, de quo agitur, miris turbis et lacunis foedatum esse sententiarum hiatus, qui neminem non offendunt, aperte clamant. en ipsa Erotiani uerba: τῶν δὲ γραμματικῶν οὐκ ἔστιν ὅστις ἐλλόγιμος φανεὶς παρῆλθε τὸν ἄνδρα· ἔτι δὲ Ἀρίσταρχος, περὶ ὧν γεγράφασιν Ἀριστοκλῆς καὶ Ἀριστοτέας οἱ Ῥόδιοι. καὶ μετὰ πάντας Ἀντίγονος καὶ Δίδυμος οἱ Ἀλεξανδρεῖς. sic libri scripti exhibent locum, quem Schmidtius Didymi fragm. p. 24 audacter quidem sed sagaciter hunc in modum transponendo correxit: τῶν δὲ — ἄνδρα. καὶ γὰρ ὁ ἀναδεξάμενος αὐτὸν Εὐφορίων πᾶσαν ἐσπούδασε λέξιν ἐξηγήσασθαι διὰ βιβλίων $\overline{ϛ}$, περὶ ὧν γεγράφασιν

38) Cf. Meier comm. Andocid. VI 2 p. XI, MSchmidt Didymi fragm. p. 55.

Ἀριστοκλῆς καὶ Ἀριστοτέας οἱ Ῥόδιοι. ἔτι δὲ Ἀρίσταρχος καὶ μετὰ πάντας Ἀντίγονος καὶ Δίδυμος οἱ Ἀλεξανδρεῖς. sed his ita dispositis iam nouae difficultates exoriuntur, quas quo modo tollas non statim in promptu habes. *αὐτὸν* enim nunc in sententiis laceris non est quo referatur. namque *αὐτὸν* esse Lysimachum Coum, quod uoluit Meinekius anal. Alex. p. 29; non minus fide caret quam Meursii ad Hellad. p. 967 opinio, Erotianum loqui de Euphorionis hypomnemate *εἰς Λυσιμάχου τοῦ Κῴου πραγματείαν*. neque firmiori fundamento innititur, quod Schmidtius l. c. coniecit, ni mirum *Λύκον* pro *αὐτόν* scribendum et clarum illum medicum Neapolitanum, quem Erotianus p. 47, 15 et 85, 8 citauit, subaudiendum esse; at neque Lycum glossas scripsisse ullo ueterum testimonio traditum est et Erotianus ipse hoc loco de grammaticis sed non de medicis loquitur. *αὐτὸν* igitur ad grammaticum referendum est, qui ante Euphorionem uixit cuiusque nomen lacuna haustum est. idem quoque cadit in ea quae secuntur *ἔτι δὲ Ἀρίσταρχος καὶ μετὰ πάντας κτλ.*, ubi iam uerbis *καὶ μετὰ πάντας*, quae perapte de duobus qui antecedunt grammaticis Euphorione et Aristarcho dici non posse consentaneum est, conplurium scriptorum nomina excidisse satis superque demonstratur, id quod docui in Fleckeiseni *n. jahrb. f. philol.* LXXXVIIII p. 285 sq. sed haec hactenus.

Praeuertor igitur ad Euphorionem Chalcidensem, ex cuius sex glossarum libris duae aetatem tulerunt laciniae, fragm. LXXVII: *ὁ δὲ Εὐφορίων τὰς χοιράδας οἴεται καλεῖσθαι* (scil. *γογγρώνας*). *εἴρηται γάρ, φησί, παρὰ τὸν γόγγρον, ὅς ἐστιν ἰχθὺς περιφερὴς καὶ ἐπιμήκης.* et p. 58, 6: *βλιχῶδες — Εὐφορίων δὲ τὸ ἐκπεπιεσμένον καὶ κατάξηρον.* cum autem aliunde nihil de glossographicis Euphorionis studiis notum sit, Bernhardyus *gr. litteraturgesch.* II 644 librum Chalcidensi abiudicandum esse arbitratus est. sed etiamsi longe maximam eius librorum partem in studiis potissimum historicis, antiquariis et mythologicis uersatam esse conspicimus, inde nequaquam iam consequitur ut glossarum opus non conposuerit. nonne enim reliqui grammatici Alexandrini, qui paene eadem atque Euphorion

studia colebant, etiam glossas scripserunt? sane, namque Philetae Coi *γλῶσσαι ἄτακτοι* (schol. ad Apoll. Rhod. IIII 989), Callimachi *πίναξ τῶν Δημοκρίτου γλωσσῶν* et *ἐθνικαὶ ὀνομασίαι* (cf. OSchneider de Callimachi operum tabula, quae ap. Suidam extat p. 8), Eratosthenis spatiosum opus *περὶ κωμῳδίας*, quo '*uerba explicauit, quae non uulgaria usu aut Alexandrinorum iudicio obscura uiderentur*,' Nicandri denique *γλῶσσαι* saepenumero laudantur. neque uero e cognominibus, qui apud ueteres laudantur Euphorionibus (cf. Vossius de hist. gr. p. 143 Westermann) quisquam inuenitur, cui aptius glossarum libri adscribantur; quare in Chalcidensi steti.

Subiungam Aristophanem Byzantium, qui, quamquam singularem libellum de Hippocratis lexi non elaborauit, tamen nullus dubito quin eam saepissime respexerit, unde ionicas glossas peteret, quas iuxta atque atticas et laconicas in lexeon opere, quod uasto ambitu fuisse perquam probabile est, tractauisse eum persuasum habeo. Aristophanes apud Erotianum octo locis laudatur, quorum tres diserta mentione referuntur ad *ἀττικὰς λέξεις*, unus ad *ὑπομνήματα*, dummodo Aristophanis nomen ne hic corruptum sit. quattuor relicui certam sedem spernunt. sed extant etiam aliae glossae apud Erotianum, quae tacito quidem auctoris nomine leguntur, attamen ex Aristophane fluxerunt, ueluti p. 57, 3 glossa *ἄλφιτα προκώνια· τὰ γινόμενα ἐκ τῶν ἀφρύκτων κριθῶν οὕτως Ἀττικοὶ καλοῦσιν.* quibus cum contendere iuuabit Harpocr. p. 158, 12 *προκώνια· — Δίδυμος δὲ προκώνια, φησί, πυροὶ μέλιτι κεχρισμένοι. Ἀριστοφάνης δὲ ὁ γραμματικὸς καὶ Κράτης τὰ ἐξ ἀφρύκτων κριθῶν οὕτω φασὶν ὀνομάζεσθαι.* conf. Hesych. s. u. *πρόκωνα* III 381, Etym. magnum p. 700, 6, Nauck Aristoph. Byz. p. 223. eidem Aristophani uindicandi sunt qui secuntur tres Erotiani articuli p. 56, 9 *ἄρδαλον* conl. Eustath. p. 1761, 29 sq., Nauck l. c. p. 203.—p. 79, 7 *ἴξαλῆ· τελείας αἰγὸς δέρμα, ἣν μηλωτὴν καλοῦσιν* conl. Eustath. p. 877, 53. 1828, 56, Nauck p. 199.—p. 108, 3 *πρόβατα· οὕτω καλεῖται κοινῶς πάντα τὰ τετράποδα* conl. Eustath. l. c., Nauck p. 200. quibus adde p. 17, 8 *μῆλον κτλ.* conl. Eustath. l. c.

Magistrum sequitur discipulus Aristarchus, quem in Hippocratis uerbis explicandis uersatum esse ex praefatione Erotiani adparet. ex cuius studiis quantam utilitatem interpretatio uocabulorum Hippocraticorum perceperit, inde optime intellegitur quod is demum ueram horum studiorum rationem detexit. quae quis fuerit, tam bene exposuit Galenus gloss. p. 400, ut integra eius uerba e re uideatur adscribere: *ὅσα τοίνυν τῶν ὀνομάτων ἐν μὲν τοῖς πάλαι χρόνοις ἦν συνήθη, νυνὶ δ' οὐκέτι ἐστί, τὰ μὲν τοιαῦτα γλώσσας καλοῦσι καὶ ταύτας ἐξηγησόμενος ἔρχομαι· τὰ δὲ ἄλλα πάντα ὅσα ζητήσεως μὲν οὐχ ἥττονος προσδεῖται, συνήθη δέ ἐστιν εἰς τάδε, κατὰ τὰς τῶν συγγραμμάτων αὐτῶν ἐξηγήσεις ἄμεινον ἐπισκοπεῖσθαι. τίς γὰρ ἡ κρίσις καὶ τί τὸ θεῖον καὶ τί τὸ ἀρτίως καὶ τίς ἡ ἐπ' ἄκρων εὐεξία καὶ πάνθ' ὅσα τοιαῦτα λόγου μὲν παμμήκους εἰς ἐξήγησιν δεῖται, συνήθη δέ ἐστιν οὐδὲν ἧττον ἢ βίος καὶ βραχὺς καὶ τέχνη καὶ μακρὰ καὶ καιρὸς καὶ ὀξύς· καίτοι καὶ τούτων ἔνια δεῖταί τινος ἐξηγήσεως. ὅθεν ἐμοί γε καὶ θαυμάζειν ἐπῆλθε τῶν ἅπασαν ἐξηγεῖσθαι τὴν Ἱπποκράτους λέξιν ἐπαγγειλαμένων, εἰ μὴ συνίασιν ὅτι πλείω παραλείπουσιν ὧν διδάσκουσιν.* Quis uero haec omnia Aristarchum postquam in Homero primus intellexerit et praestiterit non in Hippocrate quoque fecisse credet? quapropter non glossas scripsisse sed in continua medici interpretatione uersatus esse uidetur, fortasse in consuetis uocabulis etiam plus operae inpendens quam in rarioribus obscurioribusque, quem ad modum in Homero rem egisse eum demonstrauit Lehrsius de Aristarchi studiis homericis p. 54 sq., qui omnino de hac re tam egregie disputauit, ut, si rem denuo tractare uellem, acta agerem, id quod ueteri prouerbio uetamur. — Aristarchus uero licet in lexico ipso nunc nominatim non laudetur, tamen conplures articuli in eo sunt, in quibus adcuratam et subtilem eius doctrinam seruatam tenemus: id quod ex Erotiano cum scholiis homericis conparato clare perspicitur. Iam mihi confer sis Erotian. p. 62, 3 *δορπηστοῦ· τοῦ τῆς ἑσπέρας καιροῦ παρὰ τὸ δορὺ παύειν. ὃ γὰρ ἡμεῖς ἄριστον καλοῦμεν, οἱ παλαιοὶ δεῖπνον ὀνομάζουσι, μεθ' ὃ δεῖ πονεῖν,* cum schol. *β* 20 *τρισὶ δὲ τροφαῖς ἐχρῶντο. καὶ τὴν μὲν πρώτην ἐκάλουν ἄριστον.*

κτλ. — τὴν δὲ δευτέραν δεῖπνον, τὸ καθ' ἡμᾶς λεγόμενον ἄριστον, καὶ ἔστι κατὰ τὸ ἔτυμον δείπονον, μεθ' ὃ δεῖ πονεῖν, ὅπερ ἐστὶ ἐνεργεῖν. Lehrs de Aristarchi studiis hom. p. 132 sq. — Erotian. p. 71, 10 ἐπίστανται· δύνανται cum schol. *Π* 142 ἡ διπλῆ, ὅτι ἀντὶ τοῦ ἐδύνατο. cf. schol. *N* 223, *Φ* 320, Lehrs Arist. p. 150. — Erotian. p. 90, 13 κρήγυον· ἀληθές. οἱ δὲ ἀγαθόν cum schol. *A* 106 ὅτι ἅπαξ εἴρηται τὸ κρήγυον, καὶ οὐκ ἔστιν ἀληθές, ἀλλ' ἀγαθόν.—Erotian p. 90, 16 λέγων· διακρίνων. καταριθμούμενος cum schol. *N* 276, Lehrs p. 150. — Erotian. p. 112, 13 γράψαι cum schol. *Z* 169, Lehrs p. 103.—Erotian. p. 108, 8 πρόβατα cum schol. *Ξ* 124, Lehrs p. 108. — Erotian. fragm. XXXVIIII ἐπιγουνὶς δὲ τὸ ἀνώτερον μέρος τοῦ γόνατος et fragm. XXXII ἐπιγουνίς· τὸ πρὸ τοῦ γόνατος ἄνω σαρκῶδες τοῦ μηροῦ. οἱ δὲ τὴν ἐπωμίδα cum schol. Arati u. 254 παρ' Ὁμήρῳ (ρ 225) δ' ἐπιγουνὶς τὸ ἄνω τοῦ γόνατος ὡς Ἀρίσταρχος, ὡς δὲ Κράτης ἐπωμίς. ex Aristarchearum interpretationum copia fluxisse quoque statuerim Erotianum p. 61, 4 γυῖον· — κατὰ γὰρ τῶν μελῶν ἰδίως τέτακται, quocum Hesychius I 449 concinit, quamquam Aristarchus ipse γυῖα non omnia corporis membra sed manus tantum et pedes esse decreuerat. cf. schol. *Ω* 514 sed Hippocratem huic uoci eandem quam Homerus significationem tribuisse ideo pro certo habeo, quippe qui Erotiano testificante p. 30, 19 sq. ἀνὴρ Ὁμηρικὸς τὴν φράσιν esset. ut Erotiani inscitia aut eius, quem exscripsit, Aristarcheam interpretationem immutauerit, id quod non adeo raro factum est. si quidem optimas eius obseruationes et placita non numquam cum ab ipsis discipulis tum a posterioribus grammaticis deflexa atque detorta esse scimus. cf. Lehrs l. l. p. 71 conl. schol. *Π* 807.

Inter fontes Erotiani recepi quoque Nicandrum Colophonium 'ἅμα γραμματικόν τε καὶ ποιητὴν καὶ ἰατρόν' (Suidas s. u.), qui amplum glossarum opus ad litterarum ordinem conposuit. id genus nunc tria frustula in lexico restant, quae recte OSchneider in Nicandreis p. 206 propter Erotianeum 'Νίκανδρος ἐξηγεῖται' huc reposuit, de duobus tamen dubitans aliene referenda sint. sed ubi eum προγνωστικὰ δι' ἐπῶν scripsisse consideraueris, quae nihil aliud erant quam conuersum Hippocratis

prognosticon, uix dubitabis, quin Hippocratis quoque lexin in glossarum opus sedulo conportauerit, praesertim cum reliquiae eo ducant; cf. Erotian. fragm. XXXXI, et p. 48, 17. neque huic sententiae illud officit, quod Nicander in numero explanatorum uocum Hippocraticarum, qui in prooemio Erotiani nominantur, non conparet, quandoquidem illam partem prooemii mutilatam esse argumentis supra conuici.

Antigonus, de quo post MSchmidtium Didymi fragm. p. 27 nuper adcuratius Th. Bartholdus de schol. in Eurip. uet. fontibus Bonnae 1864 p. 23 sqq. disputauit, inter interpretes laudatur p. 32, 11 et interpretatio uocis πηρῖνα p. 111, 3, quae manca est. idem Nicandrum commentatus est et nisi fallor Theriaca sola; namque in ea tantum eius explicationes et lectiones octo commemorantur, cum in Alexipharmacorum scholiis non citetur. neque diuersus esse uidetur ab interprete Euripidis, cuius de Niobes liberorum sepulcro sententiam scholia laudant. lectionem denique ἄλλως pro ἀλλ' ὅς exhibent scholia ad Ψ 319 Antigono quodam auctore, quem haud scio an nostrum esse recte statuerint MSchmidtius l. c. p. 27 et Bartholdus l. l. p. 25.

Hos omnes ultimo denique loco excipit Didymus Chalcenterus, qui Hippocratis cum libros sedulo legeret (cf. Schmidt l. c. p. 297), tum lexin singulari scriptione interpretatus est, ut ex testimonio Erotiani prooem. p. 32, 11 cognoscitur. etiamsi nomen eius in lexico ipso aetatem non tulit, nihilo tamen setius in eo sat amplam partem explanationum ex Didymeo opere, de cuius ratione nihil constat, haustarum etiam nunc latere spondeo. quin etiam in nimiae audaciae crimen neutiquam uereor ne incurram, si gradum multo longius protulero et Didymum Erotiani fontem etsi non unicum at principalem tamen fuisse contendero. primum, quo sententiam meam fulciam, argumentum repeto a Coi medici glossographis et medicis et grammaticis,[39]) qui omnes ante Didy-

39) De Aristophanis Byzantii λέξεσι ab Erotiano ipso lectis cogitauit FRankeus de lexici Hesychiani uera origine et genuina forma p. 102, merito autem addubitauit Nauckius ad Aristoph. Byz. fragm. p. 78.

mum fuerunt. ac grammatici praecipue iidem sunt, quos a Didymo saepissime consultos esse scimus quorumque memoria Didymi nisi operosa sedulitate ad nostra tempora non peruenit. qui restant paucissimi[40]) numero, Sextius Niger,[41]) Diodotus, Petronius, Dioscorides[42]) et Menestheus[43]) e medicis, ex grammaticis unicus Irenaeus,[44]) cum saeculo Augusteo uixerint, tam prope Erotiani aetatem attingunt, ut eorum scripta perbene ipse inspicere atque Didymeis copiis intexere potuerit. tum ad Didymum nos reuocant poetae, qui in Erotiani lexico adlegantur; si quidem nulli alii sunt quam quibus explicandis Didymus operam dedit. adde quod reconditioris illius multiplicisque doctrinae uestigia, qua Didymum memorabilem fuisse testis est Ammianus Marcellinus XXII 16, 16, etiam nunc in lacero Erotiani glossario conparent; cuius rei luculenta exempla habeas hos locos *ἄμβην* p. 52, 10 sq.; *ἀμφιδέξιος* p. 43 3; *χαμμόρῳ* p. 85; *θεῖον* fragm. XVI; *κοχώνην* fragm. LXV.

Sed restant grauiora et uix infringenda argumenta, quibus Didymum in primis ab Erotiano in lexico condendo adhibitum esse euincatur.

Erotianus p. 47, 11 ait: *ἄργεμον· πάθος τι περὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς λευκωματῶδες· ὃ δὴ ἐκ τῆς παρεπομένης λευκότητος ὠνομάσθη.* — Haec Didymea esse ostendit Eustathius p. 1430, 61

40) Nondum in censum uenire possunt Apollonius *Θήρ*, Apollonius *Ὄφις*, Apollonius senior, Asclation (cf. Lydus de ostentis c. 2, ubi Ascletarionem suffectum iuit CBHasius conl. Sueton. Domitian. c. 15), Hipponax grammaticus, Philocrates Samius et Philonides Siculus, quia aetas eorum incerta est.

41) Sextius Niger, qui *περὶ ὕλης* scripsit, Augusto imperante floruit. cf. Seneca ep. 98, 13, Plutarch. de prof. in uirt. c. 5 p. 77 D, OJahn *über röm. encyclopaedien* in ber. d. sächs. ges. d. wiss. II 277 sq.

42) Dioscorides Anazarbeus ante a. 77 p. Ch. scripsit, quia opus suum inscripsit Areio cuidam, clienti Lecanii Bassi. is uero, qui consul a. 63 erat (Muratori 305, 3 Tac. ann. XV 33), anno 77 mortuus est. cf. Plin. n. h. XXVI 1, 5 Sprengel ad Dioscor. p. IX.

43) De Menesthei aetate uide prolegom. p. XII.

44) Irenaeus Heliodori metrici discipulus cum esset, qui ante Augusti tempora fuit (cf. Ritschelius ind. lect. hib. uniu. Bonn. 1840/41 p. IX), Augusteo saeculo adsignandus est.

cum Erotiano conpositus: *καὶ ἄργεμος νόσος ὀμμάτων, ἀφ' οὗ ἄργεμα κατὰ Δίδυμον τὰ ἐπὶ ὀφθαλμῶν λευκώματα*, cui adcinit Hesychius I 272 *ἄργεμα· τὰ ἐπὶ τῶν ὀφθαλμῶν λευκώματα.* cf. Schmidt Didymi fragm. p. 88.

Erotianus p. 57, 3 *ἄλφιτα προκώνια· τὰ γινόμενα ἐκ τῶν ἀφρύκτων κριθῶν οὕτως Ἀττικοὶ καλοῦσιν*, cui innuit Hesychius III 381 *πρόκωνα· τὰ ἐκ τῶν μὴ πεφρυγμένων κριθῶν ἄλφιτα.* — Didymus quidem ipse aliter statuit apud Harpocr. p. 158, 12 *προκώνια· Δίδυμος δὲ προκώνια, φησί, πυροὶ μέλιτι κεχρισμένοι.* cf. Schmidtius l. l. p. 40. sed statim Harpocration addit: *Ἀριστοφάνης δὲ ὁ γραμματικὸς καὶ Κράτης*[45]) *τὰ ἐξ ἀφρύκτων κριθῶν οὕτω φασὶν ὀνομάζεσθαι*, quae aperte declarant memoriam Aristophanis, ex quo Erotianus et Hesychius profecerunt, et Cratetis, cuius testimonium Aristophanes adposuerat,[46]) quoque e Didymo emanauisse. namque ex Athenaei potissimum locis talem Didymeorum operum rationem fuisse perspicue cognoscitur, ut scriptorum de re principum sententias[47]) in breuius contractas conponeret et '*fere ei quam primo loco poneret suum calculum adderet, indigno tamen ne ea quidem oppressa silentio, cui minorem ipse probabilitatem tribueret.*'

Tertium exemplum Didymi ab Erotiano usurpati, quod promo, nobis dabit Orus Milesius in mss. bibl. reg. Paris. apud Ruhnken. praef. ad Hesych. p. IX conl. cod. Paris. 2630 apud Bekker anecd. gr. p. 1386: *καρύκη· ἕψημά τι δι'*

---

45) Quisnam e Cratetibus cognominibus, quorum multos antiqui norant, intellegatur, non liquido constat. sed non dubito, quin recte Atheniensem esse statuerit CWachsmuthius de Cratete Mallota p. 35, qui *περὶ τῶν Ἀθήνησι θυσιῶν* (cf. Suidas s. u. *εἰρεσιώνη*, Phot. u. *κύννειος*) scripsit, contra Wegenerum de aula Attalica p. 149 et Nauckium Aristoph. Byz. fragm. p. 223, qui de Mallotae libro *περὶ τῆς ἀττικῆς διαλέκτου* cogitauerunt.

46) Hunc enim in modum uerba *Ἀριστοφάνης καὶ Κράτης* explananda sunt e more grammaticorum, de quo docte egerunt MSchmidtius ad Didymi fragm. p. 289 n. 294. 344 et Naber in prolegom. ad Phot. lex. p. 10, qui conplura exempla adfert.

47) Felici fortuna factum est, ut Macrobius sat. V 18 fragmentum Didymi ipsius '*illibati, integri, non contracti*' seruauerit, unde intellegitur, quam copiosus et doctus Didymus in uocabulorum interpretatione fuerit.

αἵματος καὶ ἀρτυμάτων παντοίων. ὁ δὲ Δίδυμος Λύδιον βρῶμά φησιν ἐκ πολυτέλους σκευασίας συγκείμενον. cf. Schmidtius l. l. p. 28. — Erotianus uero p. 82, 11 haec: καρυκοειδέα· καρύκη εἶδός ἐστιν ὑποτρίμματος ἐκ πλειόνων ἀρτυμάτων συντιθέμενον. καρυκεύειν δὲ τὸ ταράττειν, quocum Hesychius II 416 consentit. sed ea quoque, quae nunc Erotianus et Hesychius exhibent, apud Didymum olim lecta esse fidem facit Etymologicum magnum p. 492, 47.

Ad Didymum porro nos ducunt scholia ad Aristoph. ran. u. 223 ὄρρον· — — Καλλίστρατος τὴν ὀσφῦν καὶ τὸ ἱερὸν ὀστοῦν· Δίδυμος δὲ τὴν τράμιν, οὐχ ὥς τινες τὸ ἰσχίον. cf. Schmidtius p. 77. 249. — Erotian. p. 124, 16 τράμιν· τὸν ὄρρον, ὅνπερ καὶ ὑποταύριον καλοῦμεν. cf. Hesych. IIII 169. quae quamquam e lexico comico Didymi fluxisse apertum est, quid obstat quo minus hoc uocabulum quoque in lexico Didymi Hippocratico extitisse adsumamus?

Didymeam denique interpretationem rettulit Erotianus p. 90, 6 κυρηβίων· τῶν ἀχύρων καὶ πιτύρων. ἀττικὴ δὲ ἡ λέξις. quo apte conparari potest scholion Aristoph. uesp. u. 968 ἔστι δὲ τραχήλιόν τι βραχὺ τελέως παραπλήσιον τοῖς κυρηβίοις τουτέστι πιτύροις, τοῖς ἀπὸ τῶν κριθῶν ἀποβρέγμασι, τοῖς ἀχύροις. quae Didymi esse ostendit Hesychius II 557. haec quoque uox in lexi Hippocratis a Didymo exposita esse potest, quippe quam Harpocratio p. 117, 25 in pluribus scriptis enarratam esse dicat. recte enim in hanc sententiam Schmidtius Harpocrationis illa 'καὶ ἐν ἄλλοις δεδήλωται' interpretatus esse mihi uidetur.

Hac igitur conparatione instituta inter Erotiani interpretationes uocum et eas, quas certe a Didymo profectas esse aliunde constat, Didymum ab Erotiano haud raro in partes uocatum esse patefactum est.

Sed nondum nomen meum plane solui. qua de causa relicua quoque quae adhuc in Erotiano super sunt Didymi uestigia indefesso cursu inuestigare pergemus, ita ut extra dubitationis aleam ponatur, quin Erotianus in Chalcenteri agris foecundissimis plurimos fructus carpserit. cumque Didy-

mea cum Erotianeis componentes eandem arctissimam Didymi cum Hesychio quam cum Erotiano efficare necessitudinem uideremus, unde Pamphilum[48]) quoque, quem ex Diogeniani periergopenetibus exscripsit Hesychius, ex Didymi lexico Hippocratico profecisse pateat; nunc ad Hesychianam adcedamus congeriem inque eam adcuratius inquiramus.

Contemplare igitur, quaesumus, hasce Erotiani glossas:

p. 37, 15 *ἀτρεκέως· Βακχεῖος μὲν ἐν τῷ α̅ φησὶν ἀληθῶς, αὐτάρκως, ἀκριβῶς.* — Hesych. I 316 *ἀτρεκέως· ἀληθῶς, ἀκριβῶς.*

p. 39, 9 *ἀλλοφάσσοντες. — Ξενόκριτος δὲ ὁ Κῷος φησι παρὰ τοῖς Ἴωσι λέγεσθαι τὸ ἀλλοφάσσειν ἐπὶ τοῦ τῆς διανοίας παραφόρου, πιθανῶς ἱστορῶν παρὰ τὸ ἄλλο φάσσειν καὶ ἄλλο φρονεῖν.* — Hesych. I 128 *ἀλλοφάσσειν· . . . . ἑτεροφρονεῖν.* cf. Schmidt. h. l.

p. 41, 13 *ἀρχαίη φύσις· ἡ πρὸ τοῦ νοσεῖν καὶ κατὰ φύσιν οὖσα.* — Hesych. I 294 *ἀρχαία φύσις· ἡ πρὸ τοῦ νοσεῖν κατάστασις· παρὰ Ἱπποκράτει.*

p. 42, 1 *ἀφθώδεα· ἄφθα λέγεται ἐξανθημάτων εἶδος περὶ τὰ τῶν παιδίων στόματα μάλιστα γινομένων.* — Hesych. I 335 *ἄφθα· ἡ ἐν στόματι ἕλκωσις. καὶ φθόη δὲ τὸ αὐτό.*

p. 42, 12 *ἀνάπλοον· τὸ κοῦφον καὶ ἔχον εὐρυχωρίαν τινά.* — Hesych. I 180 *ἀνάπλοον. . . . : καὶ ἔχον εὐρυχωρίαν.* —

p. 48, 10 *τοὺς γὰρ ἀθλητὰς ἀσκητὰς οἱ Ἀττικοὶ καλοῦσιν.* — Hesych. I 299 *ἀσκητής· ἀθλητής.*

p. 48, 17 *ἀθέλγηται· Βακχεῖός φησι θηλάζηται ἢ ἐπισπᾶται. Ἐπικλῆς δὲ ἐκπιέζηται καὶ ἐκθλίβηται, ὡς καὶ Νίκανδρος ἐξηγεῖται.* — Hesych. I 62 *ἀθέλγηται· θηλάζηται . . . . . ἢ θλίβηται. Νίκανδρος.*

p. 49, 1 *ἀναλελάμφθαι· ἀνειλῆφθαι.* — Hesych. I 176 *ἀναλελάφθαι· ἀνειλῆφθαι.*

p. 49, 13 *αἰών· ὁ νωτιαῖος μυελός. — — κἀν τῷ περὶ βελῶν καὶ τραυμάτων φησί· τὸν αἰῶνα νοσήσας τις ἑβδομαῖος ἀπέθανεν.*

---

48) Quid uero, quaero, magis quoque consentaneum est, quam Phamphilum, postquam Didymi lexicon comicum et tragicum expilauerit, eodem modo Hippocratis lexin ex Didymo, qui eam singulari libello uel potius libro exposuisset, in uolumina sua transtulisse?

— Hesych. I 90 αἰών· — — τινὲς δὲ τῶν (δὲ τὸν) νεωτέρων τὸν νωτιαῖον [μυελὸν] ἀπέδωκαν, ὡς Ἱπποκράτης· τὸν αἰῶνά τις νοσήσας ἑβδομαῖος ἀπέθανε.

p. 54, 4 ἀγάλλεται· Βακχεῖος ἐν δευτέρῳ φησὶ τέρπεται, οὐκ ὀρθῶς. ἔστι γὰρ γαυριᾷ κτλ. — Hesych. I 12 ἀγάλλεται· τέρπεται, γαυριᾷ.

p. 54, 16 ἀπὸ τόκου νοσημάτων· ἀπὸ γεννήσεώς φησι. — Hesych. I 261 ἀπὸ τόκου· τὰς ἀπογεννήσεις τῶν γεννημάτων. cf. Schmidt. ad h. l.

p. 55, 4 ἀρβύλαι· ὑποδήματος εἶδος. — Hesych. I 271 ἀρβύλαι· εἶδος ὑποδημάτων.

p. 59, 9 βδελλάζηται· θηλάζηται, ἀμέλγηται. εἴρηται δὲ παρὰ τὰς βδέλλας. — Hesych. I 367 βδαλῆται· θηλάζηται ἢ ἀμέλγηται.

p. 60, 6 γονίμη ἡμέρα· ἀντὶ τοῦ περιττή. — Hesych. I 441 γονίμη ἡμέρα· ἡ περισσὴ καὶ μὴ ἄρτιος.

p. 60, 13 γονή· ὁτὲ μὲν τὸ σπέρμα δηλοῖ ὁτὲ δὲ τὴν μήτραν. κεῖται ἐν πολλοῖς παρ' Ἱπποκράτει. — Hesych. I 441 γονήν· γένεσιν. μήτραν καὶ τὸ σπέρμα.

p. 61, 6 γαργαλισμοῦ· γάργαλος καὶ γαργάλη λέγεται ἐρεθισμός, ἀπὸ τῶν πασχητιωσῶν γυναικῶν εἰλημμένης τῆς λέξεως κτλ. — Hesych. I 416 γαργαλισμός· γαγγαλισμός, ἡδυπάθειά τις· τὸ δὲ αὐτὸ καὶ γάργαλος καὶ γαργάλη.

p. 62, 14 sq. δίκαιον· ἐνθάδε μὲν εὔλογον. ἐν δὲ τῷ περὶ ἄρθρων τὸ ὅμοιον ὅταν φῇ· ἐπειδὴ δίκαιον ἔχουσιν οἱ ἄνθρωποι τό τε ἄλλο σῶμα καὶ τὰς χεῖρας καὶ τὰ σκέλεα, παραδείγματι χρησάμενος ὑγιεῖ πρὸς τὸ μὴ ὑγιές. ἐπὶ δὲ τοῦ ἴσου καὶ τοῦ συμφέροντος κτέ. — Hesych. I 513 δίκαιον· εὔλογον, ἴσον, ὅμοιον, παρὰ Ἱπποκράτει.

p. 63, 13 διαρόγχας· τὰς τῶν ἐπιδέσμων διαπνοὰς καὶ τὰ μεταξὺ τούτων διαστήματα. — Hesych. I 496 διαρόγχας· τὰ μεταξὺ τῶν ἐπιδέσεων διαστήματα.

p. 66, 2 ἐπανέρεσθαι· ἐπερωτῆσαι. — Hesych. II 135 ἐπανέρεσθαι· ἐπερωτᾶν.

p. 70, 7 ἐνεκρίκωσεν· ἐνέδησεν. — Hesych. II 93 ἐνεκρίκωσεν· ἐνέδησεν.

p. 70, 8 ἐνεφλεβοτόμησε· Βακχεῖος ἐν τρίτῃ φησίν, ὅτι δι-

εἷλεν εἰς πλείους τόπους τὰς φλέβας καὶ οἷον ἐμέρισεν. — Hesych. II 96 ἐνεφλεβοτόμει· πολλάκις διεῖλε τὰς φλέβας.

p. 83, 6 κέδματα λέγονται αἱ χρονίαι περὶ τὰ ἄρθρα διαθέσεις et fragm. XXXXVII κέδμα· ἡ χρονία περὶ τὰ ἄρθρα νοσώδης διάθεσις· τινὲς δὲ φασὶν καὶ τὴν περὶ τὰ γεννητικὰ μόρια. — Hesych. II 454 κέδματα· αἱ χρονιώτεραι διαθέσεις νοσώδεις (coni. Schmidt pro librorum νόδεις) περὶ τὰ ἄρθρα· οἱ μὲν περὶ τὰ γεννητικὰ μόρια, οἱ δὲ ἱππόκοτα.[49])

Praeter ea conpara mihi hos Erotiani locos:

ἀραιά p. 39, 13 sq.	et: Hesych.		I 271 s. u. ἀρβόν[50])
ἀπολελαμμέναι κοιλίαι p. 40, 10	„	„	I 249
ἀσκαρίδες p. 40, 19	„	„	I 299, IIII 39
ἀμφιδέξιος p. 43, 3	„	„	I 159[51])
αἰθόλικες p. 46, 10	„	„	I 76
ἄλητον p. 47, 4	„	„	I 120
ἄχη p. 50, 4	„	„	I 342
ἄρμη p. 51, 1	„	„	I 284
βλιχῶδες p. 58, 6	„	„	I 381[52])
βατίδες p. 59, 11	„	„	I 364
γαργαρεών p. 60, 3	„	„	I 416
δελφύϊ p. 65, 11	„	„	I 473
ἐκθύματα p. 67, 4	„	„	II 43
ἐλατήρια p. 67, 14	„	„	II 59
ἐσματτευόμενον p. 69, 14	„	„	II 203
ἐσμασάμενος p. 72, 3	„	„	II 203
εὐλῶν p. 72, 15	„	„	II 225
ἠδύσμασι p. 74, 11	„	„	II 267
θώρηξις p. 76, 7	„	„	II 334

49) ʻοἱ δὲ ὑποκάτω *scripserim, quibus uerbis si quis Hippocratis nomen subiecerit* (sic enim legendum proposuit Musurus), *non obstantem me habebit.*ʼ MSchmidtius ad Hesych. l. l.

50) Huius uocis corruptae correctio est ἀραιόν. cf. Schmidt. ad Hesych. l. c.

51) In Hesychii l. c. enim uerbis ἀμφιδέξιον· τὴν ἑκατέροις μέρεσι τῆς μήτρας ἄῤῥεν καὶ θῆλυ γεννᾶν δυναμένην ἵππον glossam Hippocraticam latere et Ἱπποκράτης pro ἵππον reponendum esse suspicor.

52) Neque scio an in Hesychii articulo καὶ ἀκάθαρτον pro καὶ καθαρόν rescribendum sit.

Considerandi nunc sunt quinque loci fragmentorum, quibus utrumque, Erotianum et Pamphilum, communem fontem adiisse conuincitur.

fr. VI *γριφώμενα· Βακχεῖος ἐν δευτέρῳ φησὶ συνεγγίζοντα καὶ συνάπτοντα. — — εἰκὸς οὖν καὶ τὸν Ἱπποκράτην τὸ συμπαθὲς τῶν νεύρων καὶ οἷον συνελκόμενον σπασμωδῶς εἰπεῖν.* — Hesych. I 446 *γριπώμενα· συνελκόμενα καὶ σπασμωδῶς συμπαθοῦντα. οἱ δὲ συνεγγίζοντα.*

fr. VIIII *ἐκκεχυμωμένα· Ἐπικλῆς μὲν φησιν ἐκπεπυωμένα καὶ ἐκχυμωθῆναι τὸ ἐκπυωθῆναι, [οὐ] νοήσας ὡς οἶμαι.* — Hesych. II 56 *ἐκχυμ(ι)ωθῆναι· ἐκπυῆσαι.*

fr. XVIIII *ῥαγή· ἀκμή, ὁρμή, βία.* — Hesych. III 417 *ῥάγα· ἀκμή. βία, ὁρμή.*

fr. XXVIII *ἡμιτύβιόν ἐστι, λινοῦν τι ἔνδυμα ἢ σινδόνιον δίκροσσον.* — Hesych. II 280 *ἡμιτύβιον· λινοῦν ἔνδυμα ἢ σινδόνιον δίκροσσον.*

fr. XXXVIIII *ἐπιμυλίδα· Βακχεῖος ἐν β̅ καὶ Πασικράτης ἐν τῷ ἐξηγητικῷ τοῦ μοχλικοῦ ἐπιγονατίδα.* — Hesych. II 161 *ἐπιμυ[λί]δας· ἐπιγονατί[δ]ας.*

Sed hic substitimus neque uoluimus copiam fragmentorum amplius extendere, postquam per decem litteras priores Hesychianae farraginis Didymea uestigia sublegimus, quae, si quis indefessus eodem modo reliquas litteras excutere uolet, facile augeri possunt. sed conlectio nostra satis sufficiet ad intellegendum, quantus fragmentorum Didymi, quae in Erotiani lexicon transmigrauerunt, sit ambitus. quodsi inter Hesychianos articulos non nulli extant, qui cum Erotiani uerbis minus consentiunt et propter uarietatem lectionis alio referendi esse uidentur, id minime curabit qui Diogeniani limpidos latices foedissimis haud raro sordibus a scribis inquinatos esse perpenderit. reconcinnata igitur tali modo Didymeae auctoritatis memoria quid, igitur, quaero, luce est clarius quam Erotianeam lexeon synagogen maxima ex parte nihil aliud esse nisi minutam glossarum Hippocraticarum supellectilem, quas ferrea illa adsiduitate et sedulitate Didymus congessisset et enarrauisset? de reliquorum scriptorum Didymo posteriorum testimoniis,

quae ab Erotiano excitantur, iam supra monuimus, quae opus erant. cf. prolegom. p. XXXX.

Postquam librum bonis auctoribus usum in manibus nostris esse euicimus, ex quo diserta Erotiani mentione Galenus[53]) et Etymologus magnus[54]) hauserunt, occurrit nobis commentum Marsilii Cagnati uar. obseruat. II 28 p. 573 tam singulare, ut prae multis aliis quod commemoretur dignum sit. sed, quia libellus iste paucorum in manibus esse uidetur, e re existimo integram eius sententiam hic adscribere: '*Testimonium denique Erotiani (parcant quaeso viri eruditi nec de nostra sententia nisi prius aequo animo re diligenter aestimata quidquam pronuncient) nullius momenti esse censendum est, quoniam liber ille in temporum definitione nullam auctoritatem habere debet: namque auctori penitus ignoto adscriptus est, quamvis enim multa in eo bona notata sint, quam ob rem viri docti dignum iudicauerint, qui typis egregiis excusus doctisque adnotationibus illustratus in lucem exiret: tamen antiqui alicuius scriptoris testimonio illius auctoritatis hactenus a nullo confirmari valuit: et dignum esset admiratione Galenum vocabula Hippocratis explicaturum in prooemio ceteros eorumdem interpretes Bacchium, Herophilum, Dioscoridem iuniorem memorantem Erotianum negligere. Neque*

53) Is quidem nunc uno dumtaxat loco (p. 490) Erotianum nominatim commemorat, sed conparatione inter utrumque scriptorem instituta docemur Galenum saepenumero Erotiani copias usurpasse. si quidem etiam nunc in lacero Erotiani lexico undeuiginti glossae deprehenduntur, quas inde Galenum repetiuisse certo demonstrari potest. sunt enim hae: p. 43, 2. 46, 3. 51, 4 55, 3 58, 10. 79, 7. 84, 11 84, 14. 15. 88, 1. 95, 6. 96, 10, 103, 16. 110, 11. 110, 15. 114, 5 sq. 122, 7. 127, 11. 134, 10. qua autem ratione eum adhibuerit quantumuis certum iudicium formare non possimus, quia toti ex editionibus Galeni nondum ad codicum auctoritatem instaurati pendemus, tamen in uniuersum pronuntiare licet Galenum magna libertate libello Erotianeo usum esse; etenim uerba arbitrio suo immutauit, sententias in breuius contraxit et omnino interpretationem uocabulorum simpliciter attulit omissis quae ad eam confirmandam Erotianus adscripserat auctorum ueterum testimoniis.

54) Etymologus uero quamquam uno loco habet quae solus seruauit quaeque in nostro Erotiano interpolatoris culpa perierunt, tamen Erotianum ipsum non consuluisse uidetur.

enim ignoratum ab eo, si exstabat, credibile est; praesertim Andromacho dedicato eius volumine, quae magna erat occasio, ut in vulgus ederetur, archiatro scilicet Andromacho laudis cupido; ut facile quiuis credat ex sola archiatri appellatione, quam primus usurpasse visus est. Quapropter existimo etiam, quod habetur in ipsa exegesi Galeni in voce κάμμορον, nihil conferre ad auctoritatem Erotiani comprobandam, etsi exemplar aliquod sit, in quo Erotianus legitur, quoniam exemplaria mirum in modum inter se differunt, neque in ipso volumine, quod sub Erotiani nomine habemus, illud exstat, quod eo loco Galenus Erotiano tribuit, quamobrem probarem ea magis, in quibus Herophilus legitur, cuius etiam in prooemio meminerat, quam in quibus Erotinon vel Erotinus, ignota nomina similiter quam Erotianus. Itaque veritus sum, ne recentior aliquis temporum ignarus falso titulo et simulata dedicatione librum hunc ediderit, ut opinione vetustatis auctoritatem ei compararet, quod multis accidisse manifestissimum est.' haec uero argumenta, quibus Cagnatus suam opinionem fulciuit, adeo futilia, ut Franzius praef. ad Erotian. p. XIIII iam perspexit, et ea, quae contra proferri queant, uni cuique tam in promptu atque propatulo sunt, ut de illis manum non uerterim, hisce enumerandis supersedere me posse arbitrer.

CAPUT III.

Libri manu scripti, quibus Erotiani glossarium circumfertur, in adcuratiorem notitiam meam peruenerunt octo. ex quibus cum aetate tum uirtute primum locum sibi poscit

A = codex Vaticanus 277 chartaceus forma quaternaria maiore saeculi XIIII, qui foliis 474 constat. continet uero:

fol. 1—10 Ἐρωτιανοῦ τῶν παρ' ἱπποκράτει λέξεων συναγωγή.

fol. 11 Catalogus scriptorum Hippocraticorum.

fol. 12—24 Galeni glossarium.

fol. 24—25 Soranus de uita et genere Hippocratis.

fol. 25—474 Hippocratis scripta, quorum recensum dedit Littréus in editione Hippocratis uol. X p. LX. in hac parte codicis sat multa marginibus adscripta leguntur scholia, de quibus uide quae in hisce prolegomenis p. XVII sq. disputauimus.

Quod ad Erotianum attinet, is ab una eademque manu uno tenore scriptus est. inter singulos articulos exiguum interest spatium et uerba ἀρχὴ τοῦ α β etc. semper in margine libri leguntur. inferiores codicis partes pessime se habent ita ut litterae, quae in eis scriptae sunt, nisi magna difficultate legi non possint, quo adcedit quod ab homine posterioris aetatis rasuris infectae sunt. hunc codicem eorum quos nouimus praestantissimum Bahlmanno meo intercedente Ulricus Koehler ad editionem Charterianam in meum usum adcurate excussit. — Praeter hunc etiam alius in Vaticana bibliotheca adseruatur codex numero 1134 insignitus, qui Erotianum solum continet; sed in censum uenire nequit. is enim saeculo XVII exaratus nihil aliud est, ut me Koehler certiorem fecit, nisi adcuratissimum Vaticani 277 apographon: quippe non in minutissimis solum uitiis cum eo plane consentit, uerum etiam iis locis, qui in illo propter scripturam euanidam aut chartam laesam legi non possunt, omnino tacet nosque deserit. Vaticano 277 admodum adfinis est

B = codex Parisinus inter graecos 2651 olim 3185 chartaceus quaternaria forma minori, saeculi XVI, qui solum Erotianum continet. liber pulcerrime scriptus atque perpaucis tantum mendis est inquinatus. uerba ἀρχὴ τοῦ α etc. in margine posita sunt. prima quaeque glossa unius cuiusque litterae maiusculis rubris scripta est. interpunctio, qua librarius usus est, tam mira est atque arbitraria ut eam certa lege factam non esse statim uideas. praeter conlationem, quam ipse ad editionem a Franzio curatam confeci, alia mihi ad manus erat a Cobeto parata, cuius usum Ermerins mihi liberaliter commodauit.

C = codex Vindobonensis olim numero 7 tum XXXVIII teste Lambecio comm. de biblioth. Caes. Vindob. VI 2 p. 349, nunc XLIII apud Nesselium catalog. codd. mss. gr. necnon oriental. t. I p. 3 p. 49 signatus, chartaceus forma quaternaria foliis 144 constat et saeculo XVImo exaratus est. iste liber ex eorum numero est qui ab Augerio de Busbecke, prout ipse solita inscriptione elegantissima testatur, Constantinopoli in itinere Turcico comparati sunt, unde dono eiusdem cum aliis paene trecentis in bibliothecam Caesaris Austriaci commigrauit. continet uero haece:

fol. 1—82r. Incerti auctoris iatrosophium graecobarbarum in capita CCLVII diuisum, cuius titulus: ἰατροσόφιον κοινόν. incipit autem: πρὸς ὀξὺν πόνον. κεφαλαῖον α͞. κισσὸν ξηράνας κτλ.

fol. 83r.—121u. Ἐρωτιανοῦ τῶν παρ' ἱπποκράτους λέξεων συναγωγή.

fol. 122r.—138u. Incerti auctoris uariae lectiones, emendationes et notae in Hippocratis scripta et in uitam eius a Sorano conscriptam.

fol. 139r.—142r. Catalogus alphabeticus graecobarbarus medicamentorum simplicium.

fol. 142u.—144u. Inscriptiones Constantinopolitanae, in quibus Andreae Panhypersebasti uersus in imaginem s. uirginis Deiparae et acrostichis latina, cuius auctor fortasse Diotimus erat. postremi eius tres uersus in codice desunt.

Conlationem huius codicis, qui bonitate prope ad Parisinum

adcedit, a se factam publici iuris fecit MSchmidtius *sitzungsberichte der philos. hist. classe der kais. acad. der wissensch. Wien. 1856* t. XXI p. 268 sq. = *aus wiener handschriften* p. 4 sq. si uero non nulla, quae in conlatione typis expressa desiderantur aut secus leguntur, e codice enotata inuenies, ea operarum menda esse et a Schmidtio per litteras ad me datas correcta scito.

Medium quendam inter hosce libros optimae notae et qui nunc secuntur deteriores locum obtinet

D = codex P a r i s i n u s 2177 chartaceus foliorum forma saeculi XVI constans foliis 134. in primo folio scriptum est '*N de guig 57.*' in codice, qui ex tribus partibus conglutinatus est, insunt haec:

fol. 1—5u. Galenus de humoribus, inperfectus cum in margine inferiore folii quinti adnotetur: *ζητ' τὸ λοιπὸν ἐν ἑτέρῳ τινὶ τῆς ἑλλάδος.*'

fol. 6—9u. uacuum est.

fol. 10r.—92u. Oribasius ad Eunapium.

fol. 94r.—134r. *Ἐρωτιανοῦ τῶν παρ' ἱπποκράτους λέξεων συναγωγή.*

Liber diuersis manibus exaratus est, quarum Oribasium altera, altera Galenum atque Erotianum nisi omnia me fallunt scripsit. codicis, quem ipse Parisiis excussi, conlatio etiam alia praesto mihi fuit a Cobeto confecta. tertiam possedit in suum usum comparatam Dauid Ruhnkenius, quam nunc in bibliotheca Leidensi adseruari testantur Gelii uerba, quae sunt in catalogo bibl. mss. Lugd. 1852 p. 65: '*Lugd. 251 (XXIII Ru. 95) 2 folia in quarto D. Ruhnkenii autographa collatio Erotiani cum cod. Reg. 2177 et alio codice.*' quis uero *alius codex* fuerit, in medio mihi relinquendum est, quia Ruhnkenius ipse eius lectiones tantum modo *B* littera distinxit. codex iste admodum uitiose scriptus est ita ut scripto saepius ex inpresso quam inpresso ex scripto libro salus peti oporteat. unde in uniuersum quidem cum deterioribus codicibus conspirat, attamen haud raro quae optimorum familia sibi habet propria, praebet, maioris uero ad Erotianum emendandum momenti

ideoque qui interdum consulatur dignus est, quod in margine permultis locis adscripta est alius libri discrepantia, quae optimis plerumque libris conprobatur. praeter ea alia quaedam manus perelegans atque ab antecedenti cum litterarum characteribus tum atramento prorsus diuersa non nullis locis bonas lectiones siue mauis, quod mihi quoque non displicebit, coniecturas enotauit: quas ab Henrico Stephano profectas esse haud inepte suspicatus est Cobetus. certo enim Stephanus hunc librum in editione sua Erotiani adornanda adhibuit, quia lectiones uariae, quas in adnotationibus p. 116—154 attulit, tantum non omnes nunc in codice et eius margine inueniuntur. si uero non nullae ab eis quas margines exhibent leuiter discrepant, id facile explicatur modo quo tum temporis uiri docti in adferendis codicum lectionibus utebantur. ceterum res facillime confici posset, si quid a Stephani manu scriptum reperiretur: quod neque Cobeto neque mihi, cum Parisiis degeremus, contigit.

Deinde commemorandi sunt:

F = codex Parisinus 2614, olim Colbertinus 2228, Regius 2750 chartaceus forma foliorum saeculo XVImo scriptus,
3 3
qui foliis 27 solum Erotianum continet. in primo folio legitur *Quatorze* et in fine libri τέλος ἀμὴν. codex neglegenter et mendose exaratus est a librario linguae graecae inperitissimo, ita ut quae in archetypo suo legeret non intellecta fideliter depingeret: cuius rei luculentissimum exemplum habes p. 58, 14 *τόμε τάνω θρεῖας* pro *τὸ μετὰ νωθρείας*. exemplum, ex quo hic liber fluxit, iam uitiis innumeris scatuit, quorum plurima scripturae conpendiis perperam intellectis originem debent; inprimis uero lacunis foedatum erat. unde correctoris manus cum lacunas sat multas expleuit tum lectiones conplures egregias, quarum aliquot cum optimis codicibus consentiunt, margini adscripsit. quarum pars magna quamquam coniecturae esse uidentur, tamen uere egregiae sunt, ut eas minime spernendas esse putauerim. eius modi sunt ut a lacunis incipiam: p. 36, 2 *ἃ δὲ θεραπευτικὰ* quae in omnibus libris desunt; p. 33, 14:

σπουδάσαντες, ubi ceteri libri ἑρμηνεῦσαι εὔλογον tantum exhibent. correctio aperte uera, quam postea etiam Turnebus inuestigauit, est χειρουργείαν p. 36, 11 pro χρόνους uel χρόνον librorum. porro alia manus eaque recentissima atramento rubro menda correxit et lacunas, quae prioris correctoris aciem oculorum effugerant, adiecit. huius libri frater gemellus est:

O = codex D'Oruillii, qui nunc in bibliotheca Bodleiana apud Oxonienses seruatur numeris X I 1, 3 insignitus, chartaceus, in folio saeculi XVI. cf. codd. mss. et impr. Doruill. in biblioth. Bodl. apud Oxon. seruati. Oxonii 1806 p. 2. liber satis bene exaratus conplectitur:

fol. 1—143 Oribasii conpendium.
fol. 144—165 Galeni glossarum Hippocr. expositio.
fol. 166—190 ἐρωτιανοῦ τῶν παρ' ἱπποκράτους λέξεων συναγωγή.
fol. 191—213 Galeni definitiones medicae.
fol. 244—245 Galeni ἰατρὸς ἢ εἰσαγωγή.

Erotiani conlationem, quam Joa. Steph. Bernardus medicus ad editionem HStephani confecit, D'Oruillius publicauit in miscellan. obseruat. crit. nou. t. VIIII p. 999—1019 addito ad calcem tomi lectionum uariantium spicilegio. hic liber, quem primus Franzius in editione sua in subsidium uocauit lectionibus admodum neglegenter cum lectore communicatis, tam proxime ad Parisinum 2614 (F) adcedit, ut paene nulla, ne leuidensissima quidem, scripturae uarietas in eo existat, quem D'Oruillianus non exhibeat. ut ex eodem utrumque fonte descriptum esse luce clarius sit, id quod quoque Darembergius *not. et extr. des manuscr. méd.* t. I p. 116 obseruauit.

G = codex Parisinus 2615, Regius 2145, inter Baluzianos 253 chartaceus, forma foliorum, saeculi XVI. erat olim, ut inscriptio primi folii docet, J. B. Hautinii,[55]) unde in bibliothecam Baluzii cessit. ex duabus partibus nunc conpositus continet:

---

55) Uidetur esse Hautinius ille e societate Jesu, qui natus a. 1595 et a. 1670 mortuus magnam operam in philosophiae studio inpendit. cf. Alegambe biblioth. script. soc. Jesu p. 208.

fol. 1—8r. ἐρωτιανοῦ τῶν παρ' ἱπποκράτους λέξεων συναγωγή.

fol. 9 sqq. Macarius Maximus περὶ ψυχῆς, qui, ut initio scriptum est, '*ex libro ueteri anglico manu scripto Januario 1584 transcriptus est.*'

Erotiani lexicon non integrum est, sed prooemium et litteram α usque ad glossam ἄχη· λύπας p. 50, 4 exhibent folia 1—7 u., tum sequitur parte altera folii uacua relicta haec adnotatio *4 sept A's pagne é libri A*; fol. 8 r. incipit a uerbis ἀρχὴ τοῦ ο, et desinit in uerbis (p. 101, 3) πρὸς ἐκκλίσιν ἑτοιμάζειν. una quaeque glossa nouo uersu scribitur. de libri origine nos certiores faciunt quae in margine primi folii adscripta leguntur: [56])

12 Augusti 1553.

Ex Grusilo (?) [57]) *qui eadem scripserat ex libro domini du Rondeau.*

cui adcedat altera adnotatio eodem loco scripta:

Omnia haec postea, 1564, typis excussa sunt ab Henrico Stephano, paucis admodum literis aut uocibus mutatis, ut nihil sit opus hoc exemplare manu scripto.

H = codex Parisinus 2151 olim 286, 2145 chartaceus foliorum forma saeculo XVI exaratus. insunt in eo:

fol. 1—12 Rufi Ephesii ὀνομασίαι τῶν τοῦ ἀνου μορίων.

fol. 12—47 u. Oribasii nonnulla.

fol. 49—62 ἐρωτιάνου τῶν παρ' ἱπποκράτους λέξεων συναγωγή.

fol. 65r.—106u. Dioscorides et Stephanus Atheniensis περὶ τῆς τῶν φαρμάκων ἐμπειρίας.

---

56) Hac occasione facere non possum quin BCHasium iam mortuum et Carolum Claude laudem, qui me in his uerbis, quae difficillima sunt enucleatu, recte legendis adiuuerunt.

57) Fortasse '*Goupylo*' legendum. is in Pictauiorum ciuitate natus et postea medicinam in uniuersitate Parisiensi professus multorum medicorum ueterum scripta edidit. mortuus est a. 1560 nimio adfectus dolore, quod plebs bibliothecam et libros manu scriptos inter tempestates, quae tum temporis in Gallia ortae erant, disciderat et dissipauerat.

Codicem plures librarii scripserunt; ea uero pars, quae Erotianum continet, a manu Arsenii archiepiscopi profecta est. in folii primi margine numerus *XXXIIII* scriptus est. Erotianus uero non totus inest sed prooemium integrum et glossae ab α littera incipientes omnes usque ad gl. *ἀπόπτωσιν*, tum secuntur excerpta. finem faciunt uerba *καὶ πρὸς ἔκκρισιν* p. 101, 3 folio desinente. libri lectio admodum deprauata est atque tam adcurate cum textus recensione qualis in libris typis expressis legitur consentit, ut nisi lacunae, quae hic illic extant, me dedocerent eum ex libro inpresso originem duxisse statuerem.

Praeter hosce libros, quorum similes uel geminos non dubito quin bibliothecarum umbrae custodiant plures et ipse quoque noui,[58]) alios etiam consulere operae pretium esse non

---

58) Sed ne quis aliorum quoque codicum, qui innotuerunt, memoriam desideret, eorum recensum hic subiungam:

codex Cantabrigiensis 2049 (Kk V 7) papyr. foliorum forma; foliis 20 constans saec. XV/XVI nitidissime scriptus est. fuit olim Mentelii, ut in summa pagina prima adscriptum est: '*ex bibliotheca Jacob. Mentelii. V. P. C. 1670 mens. Apr.* ex eo lectionem *προσπαίοντα* ad Erotian. p. 46, 2 protraxit Wagner trag. gr. fragm. I 288, unde eum melioribus libris adnumerandum esse adparet. quare hic liber, si quis alius, fortasse dignus est qui adcurate excutiatur. ceterum cf. *catalogue of the mss. preserued in univ. library of Cambridge*. Cambridge 1856 uol. III p. 677.

codex Escorialensis Y—I—9 chartaceus in folio saeculi XVI, foliis 181, e bibliotheca Hurtado de Mendoza proueniens. cf. Plüer itiner. p. Hisp. p. 167, Miller *catalogue des mss. grecs de la biblioth. de l'Escurial.* Paris 1848. p. 264.

fol. 1—152 Oribasii synopsis medicinalis.

fol. 153—181 Erotianus.

codex Sirletianus qui — Erotianum solum an etiam alia conprehenderit, incertum — olim inter libros grammaticos cardinalis Sirleti numerum XVI praeferebat, ut e cod. Escorialensi X—I—15 ap. Miller l. c. p. 321 adparet. Sirleti tota bibliotheca, postquam Ottobonus (Alexander VIII) et Benedictus XIII eam possederunt, in Vaticanam migrauit. sed codicem frustra quaeres ap. Montefalcon. biblioth. mss. p. 188 et in apographo catalogi biblioth. Sirlet., quod ex codice Veron. capitul. n. 270 Blumius biblioth. mss. ital. p. 129 excerpsit. nec is nunc in Vaticana extat, ut ea de causa rogatus Hirzelius me certiorem fecit.

duxi, quia emendatio Erotiani eorum subsidio non magis augeretur quam nunc iis libris fit, quorum fama percrebruit. etenim numquam futurum esse credo, ut exemplum Erotiani natiuum adhuc ordinem glossarum seruans — id quod iam Adriano Heringae in uotis erat — nanciscamur. si quidem omnes qui innotuerunt codices ex uno eodemque archetypo pessime iam tunc habito oriundi sunt: quod non solum ordo genuinus plane inuersus demonstrat, de quo uide quae supra uberius disputauimus (p. XIIII sqq.), uerum etiam lacunae maiores minoresque, interpolationes et deprauationes euincunt omnibus libris communes.

Iam uero si lacunas spectas, quas in libris esse monuimus, significantiores adnotabimus hasce: p. 32, 2 *τοῦ Ταραντίνου* [*Ἡρακλείδου*] p. 38, 4 *καὶ εἰς δὲ* [*κατευγεῖσα*], *ἣν* p. 83, 10 *μέρος τοῦ τῆς μήτρας* [excidit *στόματος* uel *τραχήλου*] p. 85, 3 *ὡς τὸν πυρετὸν ψυκτηρίῳ* [*φαρμάκῳ ἐκλύειν ἢ καμμάρῳ ἢ ἄλλῳ τοιούτῳ· καὶ ἐπὴν μὴ λύσῃς τῷ ψυκτηρίῳ*] *φαρμάκῳ* p. 111, 4 *παρὰ τὸ ὡς ἐν πήρᾳ* . . . . *φησί* p. 125, 7 *βοηθοῦσα* . . . . *ὡς καὶ Εὐριπίδης κτλ.*

---

codex Nannianus CCXLIX chartaceus diptychus saec. XVI constans foliis 139, de quo uide Mingarelli gr. codd. mss. ap. Nannios patric. Venet. seruati. Bononiae 1784 p. 442. continet haec:

p. 1 *γαληνοῦ εἰς τὸ πρῶτον τῶν ἐπιδημιῶν ὑπόμνημα α'.* deest initium.

p. 106 *ἐρωτιανοῦ τῶν παρ' ἱπποκράτους λέξεων συναγωγή.*

p. 123 *γαληνοῦ τοῦ ἱπποκράτους γλωσσῶν ἐξήγησις.*

codex Carpensis, quem nominat Ph. Labbeus biblioth. noua mss. p. 385 Erotiani librum sub titulo adferens: '*Herotiani lexicon uocum Hippocratis per alphabetum.*' cum haec bibliotheca maxima ex parte Mutinam translata sit, iste liber fortasse etiam nunc ibi latet.

codex bibliothecae patriarchatus Constantinopolitani, chartaceus forma quaternaria saec. XVII, qui Erotiani et Galeni glossaria, lexicon Herodoteum et excerpta ex Gregorio Corintho de ionica dialecto continet. cf. Bethmannus in Pertz '*archiv*' uol. VIIII p. 651.

codex Vossianus n. 2722 ab Hallero biblioth. med. pract. I 176 citatus, qui ubi nunc sit (Leidae eum non esse pro certo adfirmare possum) nescimus. cuius cum titulum titubantem esse Hallerus dixerit, ualde dolendum est, quod eum non communicauit.

codicem denique citat Cocchius ad Nicetam p. 50. cf. Haller l. c.

Nec additamentorum temere factorum iam desunt in archetypo exempla. cf. p. 56, 3 (εἰκὸς δὲ λέγειν τὸν ἐν θερμασποδιῇ ἐγκρυβέντα ὀπτηθῆναι ὃν τοῦρταν καλοῦσιν); p. 71, 13 ἐγκέρσαι· (ἐγκεράσαι) p. 95, 9 ἐξ ἀλφίτου γενόμενον (πιτάμενον).

Rem uero conficiunt, ita ut ne dubitationi quidem locus detur, loci deprauati, qui maximam partem ex conpendiis scripturae male intellectis originem duxerunt. cf. p. 83, 15 ἀπενηνεγμένους. p. 36, 11 εἰς χρόνους ἀνημένων p. 38, 4 καὶ εἰς δέ ἦν p. 56, 14 ἀγερσθῶσιν p. 64, 15 δεινὸν αὐτίτην p. 84, 8 κατέρυθ p. 108, 9 περόνα· διάτρησιν p. 120, 14 σφαλάξει p. 124, 16 ἱππάτωρον p. 136, 4 χαραδρῶσιν· τελματώδους uel η p. 137, 10 χυλάζηται· ἄλφιτα

Atqui in tanta corruptionis conspiratione duplex genus codicum statuendum esse inde palam fit, quod ABC pleniores, integriores atque emendatiores sunt quam DFGHO, qui cum plures illis lacunas tum praeter menda omnibus communia etiam corruptiones atque transpositiones ab ABC alienas exhibent. quod ad deprauationes attinet, extat p. 38, 2 ἄλλησιν pro ἄλησιν; eodem loco post ἀκριβῶς repetitur σπανιάκις δὲ ἐπὶ τοῦ ἀληθῶς in FO. p. 67, 8 ἐνυδρέοντα· καθυγραίνοντα p. 68, 15 ἰδρεσταῖς p. 71, 9 καταστρώσας p. 77, 13 ἰητρεῖον· θεραπεία p. 82, 5 κολλίφαγε· τινὲς δὲ . . . . κολλίφαγε· τινὲς δὲ FO p. 88, 13 κεφαλοδέσμιαν p. 89, 7 κυρίως· κηρίω p. 100, 16 πλὴν οὖν καλῶς. transpositionum exempla habeas haece: p. 76, 7 ὑπ' αὐτοῦ θώρηξις p. 81, 12 καρυκώδη καὶ κερκώδη γράφουσιν p. 85, 15 sq. Διόδωρος ὁ γραμματικὸς καὶ Ζήνων ὁ Ἡροφίλειος τὸ κάμορον κάμμορον ἢ κάμμορον φασὶ p. 98, 4 πηρῶν τέσσαρας. de lacunis denique uideas quaeso: p. 56, 8 ἄναυδος· ἄφωνος. αὐδὴ γὰρ ἡ φωνή p. 59, 7 μισήσειν p. 46, 16 — 47, 2 σκληρύνει — γέγραφε p. 80, 6 εἴρηται — καρδάμου p. 80, 15 ἔστι — καρδίας p. 89, 1 καὶ κραύγασοι. praeter ea interpolationibus quoque haec codicum progenies libera non est, quarum luculentissimum exemplum adferri possunt uerba βλέννα καὶ, quae ante βλακός p. 58, 11 inculcata sunt.

Ex iis igitur quae commemorauimus cum abunde per-

spiciatur omnem uetustae ac genuinae lectionis memoriam ex codicibus ABC et aliqua ex parte quoque ex D repeti, ad eius exemplaris formam Erotiani uerba refingamus oportet, quod communis horum librorum fons erat. scatent quidem etiam hi innumeris iisque foedissimis mendis, quae omnino in codicibus graecis inueniuntur: quare uocales et consonantes confusas, hiatum saepe non elidendis uocalibus admissum, σ et σσ, λ et λλ, αι, ε, ει, ι, η, υ litteras permixtas, ν quod dicitur ἐφελκυστικὸν omissum, accentus haud raro neglegentissime positos et alia id genus multa obseruabis esse commissa. at tamen librarii horum librorum ea quae in archetypo legere sibi uidebantur — namque eius scripturam cum multis locis euanidam tum propter conpendia adhibita difficilem lectu fuisse ut contendamus multa et luculenta nos inpellunt indicia — in uniuersum fideliter descripserunt. unde factum est, ut codices plerumque inter se aut conspirent aut si discrepant uarietas lectionis eius sit modi, ut de communi eorum progenie ne punctum quidem temporis addubitari liceat. neque tamen talis inter eos intercedit necessitudo, ut B ex A aut C ex A descriptus esse possit, ita ut pro uno libro habendi sint: id quod, quia omnes quos nouimus codices recentiores quam A sunt, summo iure aliquis conicere potuerit. sed A solus lectiones exhibet, quae in duobus aliis non extant, et omnino maxime egregius est, cum B et C mendis aliis et pluribus spurcati sint. magna uero socordia codex C scriptus est a librario, integris uocabulis et enuntiatis omissis: in quem errorem eum similitudo et uerborum et syllabarum plerumque induxit. cf. p. 40, 3 et 16. 41, 5. 49, 15. 67, 11. 73, 1—3. 76, 11. 92, 11. 103, 11. 107, 12. 111, 1. 112, 7. 129, 14 sq. 131, 11. 132, 9.

Relicui uero quorum notitia ad nos uenit omnes unius eiusque deterioris familiae sunt atque idcirco parui momenti. si quidem librarii eorum ea, quae legere nequibant aut non perspiciebant, proprio arbitrio corrigere aut explere studuerunt. quo factum est, ut haud raro Erotiani uerba magis deprauarent quam sordibus quae inhaerebant perpurgarent. neque uero

ita mendis inquinati sunt, ut non aliquot certe locis Erotiani uerbis lux inde repetatur.

Secutus sum igitur codicum ABC auctoritatem, ita tamen ut A eligerem, ad cuius instar in primis Erotiani uerba recenserem, quippe qui duobus relicuis uariis de causis praestet. trium horum librorum lectiones attuli omnes neque quidquam ne minutissimam quidem scripturae discrepantiam sciens uolensque omisi; deteriorum uero librorum lectionum in initio libelli pleniorem recensum dedi, postea pauciores commemoraui. neque tamen ad librorum corruptelas,[59]) quae satis multae extant, caecutire me debere putaui, sed eas, postquam diligenter examinaui neque ferri posse intellexi, scripturae uarietate adcurate perpensa coniectura emendare studui. qua in re factitanda duobus potissimum subsidiis magnopere adiutus sum: quorum alterum mihi tulerunt emendationes, quas in conlationibus duorum Parisinorum codicum a se factis Cobetus adscripsit. alterum est exemplar Stephanianae Erotiani editionis Leidense notis et coniecturis Bonauenturae Vulcanii praestantissimis in margine adscriptis instructum: quod insigni Bergmanni liberalitati debeo, qui Pluygersii tum temporis absentis uicem gerens id Bahlmanno meo in hanc urbem transmittendum

59) Sed non nullae in lexico extant, quas cauendum est ne quis longius iusto progressus tentare audeat. namque neque Erotiano neque eis quos expilauit semper bonis et diligenter scriptis apographis Hippocratis uti licuit. unde in scriptura controuersa, quid uerum aut falsum esset, satis diiudicare non potuit. id quod aperte ostendunt quae in lexico leguntur glossarum specimina plane ridicula, quae minime ab Erotiani librariis profecta esse possunt. eius modi sunt: *ἀγρησϑῶσιν* p. 56, 14, quod idem in Didymi libello lectum esse arguit Hesychius I 32; *λορδότατον* p. 93, 2 (cf. Photius p. 230, 24); *μαράσσει* p. 97, 1; *μνῶται* p. 97, 6; *ὁλοφλυκτίδες* p. 103, 16; *πηχέδεον* p. 109, 12; *λαγανίζει* fragm. XVIII: ex quibus duo lectionis monstra nuperrime demum ex Hippocrate, in quo usque ad nostra tempora legebantur, Ermerins sagaci coniectura remouit. neque id magno opere mirabitur qui considerauerit quantas Galenus querelas effundat, cum in scribarum leuitatem interpolatorumque inpudentiam tum praecipue in temporis inuidiam, quod non antiquiorum quam trecentorum annorum uolumina (*πρὸ τριακοσίων ἐτῶν γεγραμμένα*) sua aetate adhuc super esse uoluit. cf. Galen. comm. in Hippocr. *κατ' ἰητρεῖον* I praef. t. XVIII A p. 630 K.

commisit. fuit olim id Gerardi Vossii, ut inscriptio primi folii '*Sum Gerardi Vossii*' aperte declarat. is uero exemplum a Bonauentura Vulcanio acceperat, quod hisce uerbis testatur: '*Gerardi Vossii ex bibliothecâ. V. Cl. Bon. Vulcanii*[60]) *à cuj' manu sunt, quae ad oram adscribuntur.*' cf. catal. libr. tam impr. quam mss. uniu. Lugd. cura W. Senguerdii, J. Gronouii et J. Heymanni. Lugd. Bat. 1716 p. 135.

Erotianum primus quantum scimus omnium ex bibliothecarum tenebris in lucem protraxit Henricus Stephanus et dictionario medico anno M. D. LXIIII demum, postquam per sex annos in scriniis latuit, edito praefixit: quapropter hanc editionem, quia bibliopolae anno CIↃIↃLVII eam ac si iam edita esset in catalogum librorum rettulerant, βιβλίον παλαιόκαινον ipse adpellauit. quamquam nec quibus codicibus ad eam adornandam usus sit nec quot fuerint nominat, tamen ex lectionibus, quas inde in adnotationibus commemorauit, quodam modo quasnam inspexerit conicere licet. conplures libros ab eo adhibitos fuisse docent illa quae saepenumero in adnotatione occurrunt: '*quibusdam exemplaribus*', '*nonnullis codicibus*', '*aliis codicibus*' et quae sunt his similia. in eorum numero quia Parisini 2177 (D) et 2614 (F) fuerint, res ab omni dubitatione libera est ideo quod significantiores eorum lectiones paene omnes ab eo in adnotationibus laudantur. codicem B certe non habuit. de G et H res ad liquidum perduci nequit. Vaticanum autem codicem, quem Heluetius quidam sibi commodatum subripuit, in Stephani manus uenisse unde haec sumpserint Lambecius comm. de biblioth. Vindob. VI p. 350 ed. Kollar et qui eum expilauit Fabricius, indagare non potui. ceterum ut quid equidem sentiam libere eloquar, tota haec de Heluetio quodam eiusque furto historiola me iudice ementita est. Stephanus, cui Conradus Gesner aliquot emendationes miserat, rem ita egit, ut minora menda, quamquam ne haec quidem omnia,

60) De hac re hariolatur Franzius praef. ad Erotian. p. XVII neque quidquam eorum proferunt, quos testes ipse adlegat, Lambecius comm. de biblioth. Vindob. VI p. 154 et J. A. Fabricius biblioth. gr. VI p. 233, quem perperam intellexit.

tacite corrigeret, grauiora uero adnotationibus reseruaret tollenda, unde emendationes eius egregiae quam plurimae in textum quem dicunt ab eo receptae non sunt. iusto autem seuerius de hac editione iudicium est Scaligeri, qui in Scaligeranis primis s. u. Erotianus hanc sententiam tulit: *Lexicon Erotiani extat Genevae* [?] *apud Henricum Stephanum excussum, apud quem inuenias auctores mire deprauatos, quippe qui φιλαυτίᾳ laborans temere quicquid displicet immutat et corrumpit. non ita Plantinus Antverpiensis fidelissimus typographus: edidit Lucretium correctissimum.* sed Stephanus quantum potuit praeclara praestitit, quapropter suo iure eum contra iniustum Scaligeri impetum defendit Renouardus in libro, cui inscriptionem fecit *annales de l'imprimerie des Estienne.* Paris. 1843 p. 122.

Duobus annis postea quam Erotianus graece primum prodiit, latine eum luce donauit Bartholomaeus Eustachius, Sanctoseuerinas medicus atque philosophus, Venetiis a. MDLXVI apud Lucam Antonium Juntam. adhibuit uero, ut ipse ait, codicem Vaticanum *uolumini Hippocratis adiunctum, totum lacerum et in plerisque locis mutilum,* quo et opera Constantini Ralli Viuianique Brunori adiutus editionem suam parauit. iste uero liber Vaticanus diuersus est a codice A, quem nos conlatum habemus, quoniam is multa emendatiora exhibet quam Eustachius. praeter eum alios etiam codices ei praesto fuisse ratione manifestum fit, qua lectiones uarias attulit. ni mirum triginta nouem locis legitur: '*aliud exemplar habet*', '*in quodam exemplari*', '*in quibusdam, aliquibus exemplaribus legitur*', '*aliqui codices habent*' uel semel '*alter codex habet*'. quinam autem hi libri fuerint, mihi indagare non contigit, quia Vaticanae bibliothecae custodes Hirzelio, quem mors praematura amicis litterisque iam abripuit, et Koehlero mea causa sciscitantibus alios Erotiani codices praeter duos illos p. XXXXVIIII laudatos non extare adfirmauerunt. ideo tamen Eustachii editio magni est momenti, quia Erotianum qualem in codice traditum accepit inmutatum se in lucem emisisse ait: quod re uera ab eo quoque factum esse fides faciunt multa. namque non modo lemmata uerum etiam uersio latina innumera

quibus libri meliores scatent menda adcurate reddunt, quae cuncta si uoluisset Eustachius leui manu tollere potuit. altera uero ex parte tot tamque egregiae lectiones in editione insunt, ut e correctoris ingenio nequaquam proficisci potuerint. praeter ea Eustachius in animaduersionibus quas addidit haud pauca emendare studuit emendauitque locis Hippocraticis, ad quos Erotiani glossae spectant, diligentissime conquisitis. quare bene meritae sunt laudes, quas ei C. Barthius aduersariorum XXXIII 1 et LIIII 4 tribuit. —

Editio quae anno 1588 Venetiis secuta est a Mercuriali exornata nullius fere auctoritatis est, quippe quae Stephani textum graecum una cum Eustachii uersione latina, quae saepissime ab eo discrepat, recusum exhibuerit.

Optime uero omnium de Erotiano meritus est Anutius Foesius, medicus Mediomatricus, in oeconomia Hippocratis alphabeti serie distincta et Francofurti a. 1588 edita, quae una cum Erotiano postea inter Hippocratis scripta Geneuae a. 1662 repetita est. is enim uiam quam Eustachius monstrauerat ingressus bene intellexit cum Hippocratem tum in primis Erotianum emendari non posse nisi Hippocratis locis, e quibus Erotiani λέξεις erutae sunt, studiose quaesitis indicatisque. quare hac molesta quidem at utili tamen opera suscepta maximam glossarum partem ad stationes suas reuocauit, ita ut nunc una alteraue rectius conlocanda relinquatur. uerba autem Erotiani ipsa — ut rara in tali homine coniunctione cum ueterum artis medicae tum omnino linguae graecae et praecipue dictionis Hippocraticae scientiam conplectebatur, — tam sagaciter feliciterque emendauit, ut plurimae coniecturarum suarum codicibus optimis nunc adcurate conlatis conprobentur. quocirca uix ullam umquam euolues plagulam, quae emendatricem eius manum non experta sit.

Piget nos, etsi uerbo tantum, Renati Charterii editionem Erotiani, quam celebri illi Hippocratis operum editioni anno 1639 foras datae anteposuit, hic adferendam esse. recensionem enim Stephanianam, receptis quae ille in adnotationibus coniecerat, tam anxie secutus est, ut etiam errores typho-

graphicos huius editionis iteraret, unde iure quod Franzius ei indidit cognomentum *simiae Stephani* mereret.

Saeculo eodem id est decimo septimo duumuiri docti de Erotiano edendo consilia ceperunt, sed in consiliis tantum modo atque promissis substitisse uidentur. G. enim Hieronymus Welschius, medicus Augustanus idemque, si Meibomio in epistola de historia medicinae scribenda credis, homo πολυγλωττώτατος, Erotiani editionem pararat, quam se tribus aut ad summum sex mensibus absoluturum esse confidebat. en eius uerba ex epistola de scriptis suis ad calcem epistolarum Joa. Ger. Vossii Augustae Vindelicorum a. 1691 emissarum p. 13a excerpta: '*praeclarus libellus, quem olim Henricus Stephanus edidit, iam dudum deficiens recudi meretur. quod facere cum animum induxissem, uersionem quoque adiicere latinam aequum existimaui una cum uersione arabica, cuius usum alias deinde ostendam.*'[61]) sed morte interceptus promissis stare nequiuit. cf. Struuii introd. ad rem litt. I 12 p. 14. — Alter, qui ad Erotianum castigatum foras dandum se adcinxerat, erat Philippus Cattierius, in senatu Parisiensi patronus, qui non minorem famam in litteris philologicis quam iuridicis adsecutus est. Erotiani uero editionem ab eo praeparatam esse ex duobus foliis inpressis scimus, quae in codice B a bibliopega adglutinata sunt. folium primum continet titulum editionis, quem cum aliunde notus non sit facere non possum quin hic adscribam: *ΕΡΩΤΙΑΝΟΥ | ΤΩΝ | ΠΑΡ ΙΠΠΟΚΡΑΤΕΙ | ΛΕΞΕΩΝ ΣΥΝΑΓΩΓΗ* | Erotiani | Hippocraticarum | Dictionum | Collectio. | Opus medicis utile; Literatis | iucundum; Oratoribus gratum; Graecis omnibus adeo | necessarium, ut eo carere non possint absque dispendio | qui in agro Attico non desudarunt, hoc tamen exem | plari uti poterunt, nam nullae dictiones Graecae sunt qui | bus non respondeant Latinae atque ita ex Latinis sen | sum expiscabuntur.

PHILIPPUS CATTIERIUS contextum Graecum et

61) Cf. Schroeckii memoria Welschiana Aug. Vindel. a. 1678 p. 44.

Latinum recensuit | ac perpetuis commentariis illustrauit tum quoad graecismum | tum quoad materiam medicam.

Folium alterum, quod in duobus columnis uerba graeca et uersionem latinam ab ipso Cattierio factam exhibet, speciminis causa articulum *ἀλυσμόν* continet, in quo hasce lectiones uarias enotaui: (p. 37, 2) *ἐν τῷ — ὡς ἔφαθ᾽· ἡ δὲ — ἀλύουσα ἀπεβήσατο — ἐν τῷ τετάρτῳ.*

Post Foesium igitur solus est Adrianus Heringa, qui in obseruationibus criticis Erotianum arte critica tractauit. is licet subsidiis manu scriptis quidem non adiutus esset tamen notitia Hippocratis eximia instructus perquam multa ad Erotiani emendationem contulit et ordine quem supra p. XIIII genuinum esse significauimus indagato et glossis ex Hippocrate correctis explicatisque. editionem autem ab eo curatam non esse scito.

Recenti denique memoria Franzius Erotianum una cum Galeni explanatione uocum Hippocraticarum et incerti auctoris lexico Herodoteo edidit Lipsiae 1780. usus est codice Doruilliano, cuius lectiones in commentarium criticum recepit. sed nihil omnino praestitit nisi quod uno loco (p. 91, 3) Erotianum emendauit. ceterum recensionem Stephanianam recudendam curauit et in coniecturis animaduersionibusque H Stephani, Eustachii, Foesii, Heringae, aliorum adferendis prorsus adquieuit. qui factum est, ut in hac editione mirum in modum pessimas quasque lectiones in textu, in adnotationibus criticis et exegeticis optimas reperias.

I

EROTIANI

UOCUM HIPPOCRATICARUM CONLECTIONIS

FRAGMENTA

In lectionibus codicum adferendis, quibus ad haec fragmenta edenda usus sum quorumque siglae a Littréo in editione Hippocratis adhibitae fere cum meis consentiunt, has usurpaui notas:

B	=	codex	Mediceus Foesii
D	=	„	Parisinus 2254
E	=	„	„ 2255
F	=	„	„ 2144
G	=	„	„ 2141
H	=	„	„ 2142
J	=	„	„ 2143
K	=	„	„ 2145
L	=	„	Laurentianus plut. LXXIIII, 1
M	=	„	Parisinus 2247
N	=	„	„ 2248
O	=	„	„ 1868
P	=	„	imperialis Sambuci
Q	=	„	Fonteblandensis Feuraei apud Foesium
R	=	„	Monacensis 71
U	=	„	Urbinas 68
V	=	„	Vaticanus 277
Z	=	„	Parisinus 2148
ϑ	=	„	Vindobonensis Mackii
φ	=	libri omnes e quibus scholion adfertur	

ΕΚ ΤΩΝ ΕΡΩΤΙΑΝΟΥ ΛΕΞΕΩΝ

ΠΡΟΓΝΩΣΤΙΚΟΥ

I

Ἀλλοφάσσοντες· ἀπορούμενοι καὶ τεθορυβημένοι, ὥς φησι Βακχεῖος. Ξενόκριτος δὲ ὁ Κῶός φησι παρὰ τοῖς Ἴωσι λέγεσθαι τὸ ἀλλοφάσσειν ἐπὶ τοῦ τῆς διανοίας παραφόρου, πιθανῶς ἱστορῶν παρὰ τὸ ἄλλο φάσκειν καὶ ἄλλο φρονεῖν. schol. V e schedis mss. Cobeti

ΠΡΟΡΡΗΤΙΚΟΥ

α̅

II

Δασεῖαι γλῶσσαι· αἱ ὑπὸ ξηρότητος τοσοῦτον κεκακωμέναι, ὡς μὴ διαρθροῦν τὰ λεγόμενα· δασὺς γοῦν ἦχος καὶ φωνὴ δασεῖα λέγεται ἡ πεπαχυμένῳ τῷ κατὰ τὴν προφορὰν γινομένη πνεύματι. schol. DV Littré uol. V p. 511

III

ὄμμα ἐπίχνουν οὐκ ἔστι ὀξυκίνητον, ὥς ἔνιοι φασίν, ἀλλὰ τὸ ἐναντίον δυσκίνητον καὶ κατάξηρον, εἰρημένον παρὰ τὸν χνοῦν καὶ δηλοῦν

TESTIMONIA 3 Prognost. 20 t. II 170 L(ittré) 10 Prorrhet. I 2 15 l. c. I 17

ADNOTATIO 4 κῶοσ φησὶ V: correxi 6 φάσσειν Erotianus editus 10 aliter Galen. in h. l. t. XVI p. 508 sq. Kuehn 12 πεπαχυμένη V προσφορὰν Foes not. ad Hippocr. l. d. p. 67 15 cf. Galen. gloss. Hippocr. p. 472 Hesych. II 175 οὐκ ἔστι φ: correxi ὡς ἔνιοι φασίν om. DU 16 δικίνητον U καὶ κατάξηρον om. D εἰρημένον — ξηρασίαν om. U ἐπὶ τὸν V

τὴν περὶ τὴν μήνιγγα φλεγμονὴν καὶ ξηρασίαν. schol. DUV Littré uol. V p. 515 Daremberg notices et extraits des mss. méd. des princ. biblioth. de l'Europe p. 214

IIII

ἀφρῶδες ἐπάνθισμα· ἀντὶ τοῦ τὸ ποικίλον· καὶ ἀνθηρὰ χρώματα τὰ ποικίλα καλεῖ· ἔνιοι δὲ τὰ πορφυρίζοντα καὶ οἷον δίαιμα ἤκουσαν. schol. DV Littré uol. V p. 516

V

ἀσαφεῖς· ἀκούσομεν εἰρῆσθαι τοὺς διαλεγομένους ἀσαφῶς ἢ διὰ τὴν τῶν διαλεκτικῶν ὀργάνων βλάβην, ἣν ἐκ τῆς τῶν νεύρων κακώσεως ἔσχον, ἢ διὰ τὴν τῆς διανοίας αὐτῆς. schol. V e schedis mss. Cobeti

VI

γριφώμενα· Βακχεῖος ἐν δευτέρῳ φησὶ συνεγγίζοντα καὶ συνάπτοντα, οὐ νοήσας· ἔστι γὰρ οὐ ψιλῶς συνάπτοντα ἀλλὰ μετὰ σκολιότητός τινος· γρῖφον γὰρ οἱ παλαιοὶ τὸ αἰνιγματῶδες καὶ σκολιὸν λέγουσι. καὶ γρῖφον τὸ ἁλιευτικὸν δίκτυον ἀπὸ τῆς κατὰ τὴν πλοκὴν σκολιώσεως· εἰκὸς οὖν καὶ τὸν Ἱπποκράτην τὸ συμπαθὲς τῶν νεύρων καὶ οἷον συνελκόμενον σπασμωδῶς εἰπεῖν· τὰ κατ' ὀσφὺν καὶ τὰ ὑποχόνδρια ἀλγήματα, ἔφησε, γριφώμενα ἀποσιτικὰ ἅμα πυρετῷ τούτοισιν ἄλγημα κεφαλῆς ξύντονον ἐλθὸν κτείνει ὀξέως τρόπῳ τινὶ σπασμωδεῖ. schol. DUV Littré uol. V p. 539 Daremberg p. 208

TESTIMONIA 5 l. c. I 21 9 l. c. I 34 t. V 518 L 13 l. l. I 100

ADNOTATIO 5 aliter Galen. ad h. l. t. XVI p. 557 K. τὸ ποικίλον ἀντὶ τοῦ φ: correxi transponendo διαχωρήματα suasit Foes ad Hippocr. l. d. p. 69 6 καλεῖ om. Foes ἤκοντα D ἡγοῦνται Foes 9 aliter Galen. l. l. t. XVI p. 579 K. ἀκούσομεν scripsi ἀκούσωμεν V 13 Hesych. I 446 EM. p. 241, 50 14 ἔστι οὐ D 15 γρίφον D 16 γρίφον D 18 σπασμῶδεσ in V legit Cobet τὰ κατ' ὀσφὺν — σπασμωδεῖ uerba sunt Hippocratis: om. D 19 ὑπόχονδρα V ἀποσιτικὰ ex Hippocrate scripsi αὐτίκα UV 20 τούτοισιν Hippocr. τουτέστι (τουτέωσ teste Cobeto) V ἐς κεφαλὴν Hippocr. τινὶ om. Hippocr. libri τινὰ in V legit Cobet

VII

φλεδονιώδεα ἐκάλεσε τὰ μετὰ φλυαρίας καὶ πνευματώδους ταραχῆς ἐκκρινόμενα· ἄλλοι δὲ φασὶ μὴ δεῖν γράφειν φλεδονώδεα ἀλλὰ φλεβονώδεα, ὡς εἶναι τὰ μετ' ἀλγήματος οἰδήματα. οἱ δὲ τὰ μετὰ σφυγμοῦ οἱονεὶ φλεβονώδη, τοῦ Ἱπποκράτους μηδόλως ὀνομάσαντος ἄλγημα· ἔστιν οὖν τὰ ἐν κινήσει καί τινι ταραχῇ ὄντα· φλέβας γὰρ οἱ ἀρχαῖοι καὶ τὰς ἀρτηρίας ἐκάλουν. schol. UV ex schedis Cobeti

ΠΕΡΙ ΧΥΜΩΝ

VIII

Ἄμπωτις· κυρίως μὲν οὕτω λέγεται ἡ τῆς θαλάσσης ἐπαναχώρησις οἷον ἀνάπωσίς τις οὖσα, καταχρηστικῶς δὲ καὶ ἐπὶ τῶν ἡμετέρων σωμάτων τὴν ἐκ τῆς ἐπιφανείας εἰς τὸ βάθος τῶν χυμῶν ὑποχώρησιν ἄμπωτιν ὠνόμασεν. schol. EPϑUV Mack t. I p. 80 Littré uol. V p. 476

VIIII

ἐκκεχυμωμένα· Ἐπικλῆς μὲν φησιν ἐκπεπυωμένα καὶ ἐκχυμωθῆναι τὸ ἐκπυωθῆναι, [οὐ] νοήσας ὡς οἶμαι. ἐκχύμωσις γὰρ κυρίως λέγεται, ὅταν ὁ κατὰ μέρος χυμὸς ἐκτὸς τοῦ ἰδίου γένηται ἐλύτρου. συμβαίνει γὰρ τοῦτο οὐκ ἐπὶ τῶν ἀφισταμένων σωμάτων ἀλλὰ καὶ τῶν περιτεθλασμένων, ὅταν ἀγγείου ῥήξεως γενομένης ἡ τοῦ αἵματος σύνοδος εἰς τὰ τῆς σαρκὸς πελιώσῃ ἀραιώματα. schol. EPϑUV Mack t. I p. 81 Littré uol. V p. 478

TESTIMONIA 2 l. c. I 101 t. V 540 L 10 De humoribus 1 15 l. c. 1

ADNOTATIO 2 φλενοδω[Δα,] φ: correxit Daremberg 3 φλενοδώδα[H] V 4 φλεβονώδα φ: correxi 5 φλεβονώδη εἶναι Erotianus editus 10 Basilii schol. mss. ad Greg. Naz. fol. 74 u. in excerptis Bastii EM. p. 87, 2 Hesych. I 153 ἄμπωτις: χυμὸσ Pϑ μὲν οὕτω om. Foes oecon. Hippocr. p. 40 οὕτω om. Pϑ ἐπαναχώρησισ Pϑ ὑποχώρησις Foes 11 οἷον-οὖσα om. Pϑ ἀνάποσίσ E καὶ] ὡσ E τῶν om. Pϑ 13 ἄμπωσιν E 15 Hesych. II 56 ἐκκεχυμωμένουσ V ut Cobeti schedae testantur τὴν ἔκχυσιν τῶν χυμῶν ἐπιαλὴς Pϑ 16 οὐ addidi praeeunte Cobeto ὡσ om. Pϑ 17 ἐλύτρου scripsi: in quod etiam Cobetum incidisse postea ex schedis eius uidi ἐρυθροῦ UV ἐρυθρόσ EPϑ: Foes oecon. p. 197 19 ὅτ' EUV ῥήξεται γενομένη Pϑ 20 πελιώματα[αη] ἀραιώματα U ἀραιώματα πελιώσῃ V

X

ὀργασμός· ὁ μαλαγμός· μέμνηται τῆς λέξεως καὶ Σοφοκλῆς ἐν Πανδώρᾳ λέγων·

καὶ πρῶτον ἄργου πηλὸν ὀργάζειν χεροῖν.

καὶ Ἀττικοὶ δὲ ἰδίως λέγουσιν ὀργάσαι τὸ τὰ ὑγρὰ τοῖς ξηροῖς μῖξαι καὶ ἀναφυρᾶσαι καὶ οἷον πηλὸν ποιεῖν. schol. EPϑUV Mack t. I p. 82 Littré uol. V p. 480

XI

ὀργᾶν· ὀρέγεσθαι, ἐπιθυμεῖν τῆς συνουσίας· ὀργὰς γὰρ τοὺς τρόπους ἐκάλουν οἱ ἀρχαῖοι, ὡς καὶ Ἀλκμάν φησιν·

ὀργαὶ μὲν ἀνθρώπων διακεκριμμέναι μυρίαι.

schol. EPϑUV Mack t. I p. 85 Littré uol. V p. 484 Daremberg p. 204

XII

γυιῶσαι· βλάψαι, κακῶσαι· ὡς Ὅμηρος·

γυιώσω μέν σφωιν ὑφ᾽ ἅρμασιν ὠκέας ἵππους.

schol. EϑV Mack t. I p. 83 Littré uol. V p. 485 Daremberg p. 204

XIII

τέρμινθός ἐστιν ἀπόστημα περὶ τὴν ἐπιφάνειαν γινόμενον μετὰ

TESTIMONIA 2 l. l. 4 — Sophocl. fr. 438 p. 188 Nauck 9 Hippocr. l. c. 6 10 Alcman fr. CXXVI p. 81 Welcker, sed Bacchylidi attribuunt Zenobius III 25 et Hesychius s. u. δίχολοι I 522: cf. Bergk fr. 44 poet. lyr. gr. p. 976 ed. alt. 15 Hippocr. l. s. — Θ 402 19 Hippocr. l. l. 20

ADNOTATIO 2 ὁ om. EPϑ σοφωκλῆς Pϑ 3 Πανδώρᾳ Daremberg: πανδάρω φ 4 ἄρχον Pϑ ἀρχόν Huschke ἀργὸν Brunck: probauit Schneidewin goetting. gel. anzeigen 1852 p. 429 πῖλον EUV ὀργάζων Cobeti schedae 6 μίξαι καὶ ἀναφυράσαι φ: em. Cobet mnemos. VIIII 45 9 Hesych. III 216 πρὸς συνουσίαν EPϑ γὰρ om. E 10 ἀχαιοὶ PϑUV φησὶ EPϑ 11 ἐν μὲν ἀνθρώπω ὀργαὶ φ: emendate Zenobius et Hesychius διακεκριμμέναι MSchmidt διακεκριμέναι Zenobius: Ruhnken ad hymn. hom. in Cer. u. 205 κεκριμέναι φ βεβριμέναι Foes oecon. p. 459 διακεκριμέναι | μυρίαι Bergk 15 γυῶσαι EV κακῶσαι—ἵππους om. E ὡς scripsi καὶ V 16 γυώσω Pϑ 19 Pollux IIII 190 θέρμινθός P

φλυκταινώσεως, ἧς ῥαγείσης ἰχώρ τις ἀποῤῥεῖ καὶ ἡ ὑποκειμένη σὰρξ κατατετρημένη φαίνεται. schol. EPUV Mack t. I p. 89 Littré uol. V p. 500

ΠΕΡΙ ΦΥΣΙΟΣ ΑΝΘΡΩΠΟΥ

XIIII

Ἰδέαν· τὴν χροιὰν λέγει ἐνταῦθα. schol. V e schedis mss. Cobeti

XV

ψόαι καὶ ψοιαὶ καὶ ψύαι· αἱ λαγόνες ἢ τὰ νῶτα παρὰ τοῦ ψαύω· ἡ ἐπιψαύουσα σὰρξ ἐπιπολῆς οὖσα τοῖς ὀστέοις. schol. F Littré uol. VI p. 59

ΠΕΡΙ ΙΕΡΗΣ ΝΟΥΣΟΥ

XVI

Θεῖόν τινες φασὶ τὴν ἱερὰν νόσον· ταύτην γὰρ εἶναι θεόπεμπτον ἱεράν τε λέγεσθαι ὡς θείαν οὖσαν. ἕτεροι δὲ ὑπέλαβον τὴν δεισιδαιμονίαν. ἐξεταστέον γάρ, φασί, ποταπῷ χρῆται τύπῳ ὁ νοσῶν, ἵνα εἰ μὲν Ἰουδαῖός τις ἢ τὰ χοίρεια ἐπ' αὐτῷ παρατηρώμεθα· εἰ δ' Αἰγύπτιος, τὰ προβάτεια ἢ αἴγεια. ἄλλοι δὲ θεῖον φασὶ τὸ ἐνθουσιαστικὸν πάθος· Βακχεῖος δὲ καὶ Καλλίμαχος Φιλῖνός τε καὶ ὁ Ταραντῖνος Ἡρακλείδης θεῖον ὑπέλαβον τὸ λοιμικὸν πάθος διὰ τὸ τοὺς λοιμοὺς ἐκ θεοῦ δοκεῖν εἶναι· ὁ δὲ Ξενοφῶν ὁ Πραξαγόρου γνώριμος θεῖον ἔφη τὸ τῶν κρισίμων ἡμερῶν γένος. καθάπερ γάρ φησι τοῖς ἐν πελάγει χειμαζομένοις οἱ Διόσκουροι φανέν-

TESTIMONIA 6 De nat. hom. 2 t. VI 364 L 8 l. d. 11 13 De morbo sacro 1

ADNOTATIO 1 ἴχωρ P ὑποκειμένε P 2 κατατρημένη Foes p. 616 κατατετριμμένη P 8 EM. p. 819, 5 Meletius ap. Cramer. anecd. Oxon. t. III p. 92, 12 Phot. p. 655, 17 Lobeck Phryn. p. 300. pathol. elem. p. 84 ψοιαὶ scripsi ψοαὶ F 9 ἐπιψαύσουσα F: correxi 13 θεῖόν τινες ego θεῖον τινὲσ φ 14 θεῖαν E δεισιδαιμονίην E 15 φασί Ermerins φησί UV φησι E 16 εἰ μὴν V teste Cobeto παραιτώμεθα schedae Cobeti 18 φίλινός E 19 καὶ ὁ Ταραντῖνος scripsi ὁ ταραντῖνος καὶ φ καὶ Ἡρακλείδης ὁ Ταραντῖνος Littré ad Hippocr. t. I p. 76 20 διὰ τοὺς E τὸν λοιμὸν Littré 22 γὰρ φησὶ UV τοὺς—χειμαζομένους E

τες σωτηρίαν ἐπιφέρουσι θεοὶ ὄντες, ταὐτὸ καὶ αἱ κρίσιμοι ἡμέραι γενόμεναι· πολλάκις [γὰρ] σωτηρίαν ἤνεγκαν. γνωστέον οὖν, ὅτι ὁ Ξενοφῶν ἁμαρτάνει θεῖον φήσας τὴν κρίσιμον ἡμέραν· εἰ γὰρ κατὰ τὸν Ἱπποκράτην πᾶσα ἡμέρα κρίσιμός ἐστι διὰ τό ποτε μὲν τὰς ἀρτίας ὑπ' αὐτοῦ ὡς κρισίμους ὁρίζεσθαι, πλειστάκις δὲ τὰς περιττάς, δεήσει ἐπὶ τῶν καμνόντων περὶ πᾶσαν ἡμέραν σκέπτεσθαι. πρὸς τούτοις τί δήποτε πλειστάκις περὶ κρισίμων λαλήσας εἰς ἕνα μόνον τόπον θεῖον ὠνόμασε τὴν κρίσιμον ἡμέραν; καὶ οἱ τὴν ἐπιληψίαν θεῖον οἰόμενοι εἰρῆσθαι οὐκ ἀνέγνωσαν τὸν ἄνδρα· ῥητῶς γὰρ αὐτὸς ἐνθάδε μέμφεται τοὺς θεόπεμπτον ὀνομάζοντας τὸ πάθος δι' ὧν φησιν· οὐδέν τί μοι τῶν ἄλλων νούσων δοκέει θειοτέρη εἶναι οὐδ' ἱερωτέρη, ἀλλὰ φύσιν ἔχει ἣν καὶ τὰ λοιπὰ νουσήματα. οἵ τε τὴν δεισιδαιμονίαν οἰόμενοι εἰρῆσθαι σφόδρα εἰσὶν εὐήθεις· οὐ γὰρ ἔμελεν Ἱπποκράτει περὶ προγνώσεως γράφοντι μεμνῆσθαι τῶν διὰ τὰς τροφὰς νοσούντων ἀλλ' οὐδὲ τὴν μανίαν οὐδὲ τὸ ἐνθουσιαστικὸν πάθος· τοὺς δὲ λέγοντας τὸν ἔρωτα θεῖον εἰρῆσθαι, πιθανῶς λέγειν καὶ εὐλόγως τὸν Ἱπποκράτην παρεγγυᾶν, ἵνα παρατηρῶμεν μὴ ἄρα τὰ παρεπόμενα συμπτώματα δι' ἐρωτικήν τινα συμπάθειαν γίνεται . . . . . schol. EUV Littré t. VI p. 352 sq. Daremberg p. 204

XVII

βρύχωνται· βαρὺ καὶ ἀσαφὲς καὶ ἀδιάρθρωτον φθέγγωνται. schol. DPUV Mack t. I p. 356 Daremberg p. 204

TESTIMONIA 4 uide epid. I 3, 12 t. II p. 678 L 22 Hippocr. l. c. 1 t. VI p. 360 L

ADNOTATIO 1 ταὐτὸ conieci τοῦτο φ 2 γὰρ cum Littréo addidi 4 τό ποτὲ φ: correxi 5 ἀρτίας Ermerins ἁμαρτίας φ αὐτοῦ scripsi αὐτῆσ ^{αν} φ 6 δεήσει Ermerins δεήσαν E δεῆσ V δεῆσας U πασῶν ἡμερῶν UV 10 αὐτὸς om. E 11 φησὶν V οὐδέν τί μοι δοκέει τῶν ἄλλων θειοτέρη εἶναι νούσων οὐδὲ ἱερωτέρη Hippocr. 13 νουσήματα ex Hippocr. scripsi νοσήματα φ 14 ἔμελεν scripsi ἔμελλεν φ 15 τὰς μανίας E 19 λέγεται E post γίνεται non nulla interciderunt

XVIII

λαγανίζει· χρωματίζει. λάγανον γὰρ εἶδος πλακοῦντος. schol. PV Mack t. I p. 364 Littré t. VI p. 385

ΠΕΡΙ ΦΥΣΙΟΣ ΠΑΙΔΙΟΥ

XVIIII

Ῥαγή· ἀκμή, ὁρμή, βία. schol. P Mack t. I p. 118 Littré t. VII p. 487

XX

βύζην· ἀντὶ τοῦ ἀθρόως. schol. EV Littré t. VII p. 493

ΠΕΡΙ ΑΓΜΩΝ

XXI

Σοφιζόμενοι· περιεργαζόμενοι. ἐν δὲ τῷ περὶ ἄρθρων τεχναζόμενοι. εἴρηται δὲ παρὰ τὸ σόφισμα, ὡς Ἀριστοφάνης ἐν Νεφέλαις καὶ ἐν Δαιταλεῦσί φησι·

σοὶ γὰρ σοφίσματ᾽ ἔστ᾽; ἐγὼ δ᾽ ἐκτησάμην.
οὐκ εὐθὺς ἀπεδίδρασκες ἐκ διδασκάλου;

schol. V Daremberg p. 212 sq.

XXII

ἰγνύην· τὸ ὄπισθεν τοῦ γόνατος. schol. FG Littré t. III p. 491

TESTIMONIA 2 l. l. 13 t. VI p. 384 L, ubi nunc e codd. *θμ* recte *γαληνίζει* editur 6 De nat. inf. 1 9 l. l. 3 12 De fract. 1 t. III p. 414 L — apud Hippocr. de artic. nunc non legitur 13 Aristoph. nub. u. 205 14 Daetal. fr. XLVIII t. V 1 p. CXXXIII Meineke 19 Hippocr. l. c. 22

ADNOTATIO 2 *ἤγευκ χρωματίζει* P *γὰρ* om. V 6 Hesych. III 417 Galen. s. u. *ῥαγεῖσα* p. 552 *ἔστι δὲ ῥαγὴ ἡ ἀκμὴ καὶ ἡ ὁρμή* schol. cod. H 14 *φησιν* Daremberg 15 uersus ut scripsi restituit Jacobi *ἐστιν· ἐγὼ κτησάμην* V *εἴ τιν᾽ εἰσηγησάμην* Duebner KAT. *σοὶ γὰρ σόφισμα ποῦστ᾽; ἐγὼ δ᾽ ἠσκησάμην.* | ΧΡ. *οὐκ εὐθὺς κτἑ.* Schneidewin goetting. gel. anz. 1852 p. 423 *σὺ γάρ, σοφίσματ᾽ εἴ σ᾽ ἔγωγ᾽ ᾐτησάμην* Goettling ind. schol. hib. uniu. Jen. 1853/54 p. 3

ΠΕΡΙ ΑΡΘΡΩΝ

XXIII

Ὕπερος· ἴγδη, κόπανον· καὶ ὕπερον ἐνταῦθα ἐσχηματισμένον ξύλον τοιοῦτό φησιν. schol. EG Littré t. IIII p. 87

XXIIII

στρωτῆρα· δοκίδα. schol. BMN Littré t. IIII p. 90

XXV

πρόβατα· πάντα τὰ τετράποδα. schol. MN Littré t. IIII p. 96

XXVI

εἰλίπους βοῦς· ὅτι πόδας ἑλίσσων καὶ συστρέφων ἐν τῇ πορείᾳ. schol. FG Littré t. IIII p. 98

XXVII

ἐπεσοφίσαντο· ἐπεμηχανήσαντο. schol. FG Littré t. IIII p. 121

XXVIII

ἡμιτύβιόν ἐστι λινοῦν τι ἔνδυμα ἢ σινδόνιον δίκροσσον. schol. FGHJKQR Littré t. IIII p. 164

XXVIIII

τύρσις· σκήνη, πύργος, προμαχών· ἀέτωμα ἢ στεφάνη τοῦ δώματος. schol. HB Littré t. IIII p. 186

XXX

ἐσμασσάμενος: ἐμβαλών. schol. BHMN Littré t. IIII p. 198

XXXI

ἀρβύλη· εἶδος ὑποδήματος. schol. H Littré t. IIII p. 268

TESTIMONIA 3 De artic. 5 6 l. l. 7 8 l. c. 8 10 l. c. 8 13 l. c. 14 15 l. c. 37 18 l. c. 43. 21 l. c. 46 23 l. c. 62

ADNOTATIO 3 Zonaras c. 1768 ἴγδη, κόπανον scripsi ἰγδικόπανον φ 4 τοιοῦτο φησίν φ: correxi 10 EM. p. 299, 23 Hesych. II 29 13 ἐμηχανήσαντο F 15 Pollux VII 71 Hesych. II 280 schol. Aristoph. Plut. u. 729 Galen. p. 480 ἡμικύμβιόν J ἢ om. φ praeter R σηδόνιον R 18 τύρσις πύργος ἐστὶν ἢ προμάχος B

XXXII

ἐπιγουνίς· τὸ πρὸ τοῦ γόνατος ἄνω σαρκῶδες τοῦ μηροῦ. οἱ δὲ τὴν ἐπωμίδα. schol. F Littré t. IIII p. 289

XXXIII

βλαισός· ὁ παραλυτικός, στρεβλόπους, ὁ τοὺς πόδας ἐπὶ τὰ ἔξω διεστραμμένος καὶ τῷ Λ στοιχείῳ ἐοικώς. διὰ τοῦτο καὶ Λάμδα ἐκαλεῖτο ἡ γυνὴ Ἠετίωνος· εἴρηται δὲ βλαισὸς ὁ βεβλαμμένος τὸ ἴσον τῶν ποδῶν. τὸ ἐναντίον γοῦν ὁ ἐπὶ τὰ ἔσω ἔχων τοὺς πόδας καλεῖται ῥαιβὸς παρὰ τὸ διεφθάρθαι τὸ ἴσον τῆς βάσεως. schol. F Littré t. IIII p. 322

ΠΕΡΙ ΕΛΚΩΝ

XXXIIII

Ἕλκεα νῦν μὲν τὰ πρόσφατα, ἐν δὲ τῷ περὶ τραυμάτων καὶ βελῶν τὰ χρόνια οὕτω καλεῖ. schol. EUV Littré t. VI p. 400 Daremberg p. 207

XXXV

μυδῶσα· ἐκρέουσα. μυδᾶν γὰρ λέγεται τὸ ἐκρεῖν τὰ στερεὰ σώματα καὶ οἷον μαδᾶν ὥσπερ τριχῶν ἀποπιπτόντων [ἀπὸ] τῶν σωμάτων· schol. EUV Littré t. VI p. 409 Daremberg p. 207

ΚΑΤ' ΙΗΤΡΕΙΟΝ

XXXVI

Ἄρμενα· Βακχεῖός φησι τὰ ἐναρμόζοντα, οὐκ ὀρθῶς. ἄρμενα γὰρ ἰδίως λέγεται τὰ πρὸς τὴν ἰατρικὴν χρείαν ἐπιτήδεια ἐργαλεῖα οἷον

TESTIMONIA 2 l. d. 70 5 l. l. 82 13 *νῦν:* De uoln. 1 — liber *περὶ τραυμάτων καὶ βελῶν* nunc deperditus est 16 De uoln. 10. 21 De offic. med. 2

ADNOTATIO 2 Rufus Ephes. p. 33 Clinch Poll. II 188 schol. Arati u. 254 5 EM. p. 199, 21 Poll. II 193 Heyne kasten des Kypselos p. 27 *βλαισσόσ* F: em. Etym. magnum 6 *Λάβδα* Herodotus V 92 7 *βλαισσάδσ* F 13 *μὲν νῦν* E 16 Greg. Cor. p. 560 17 *ἀποπτόντων* E *ἐκπιπτόντων* Foes not. ad Hippocr. l. c. p. 874 *ἀπὸ* addidi 21 Hesych. I 284 *βακχεῖοσ φησὶ* UV *ἅρμενα* BMN

σμίλη, φλεβοτόμα καὶ τἆλλα τὰ τούτοις ὅμοια. schol. BMNUV Littré t. III p. 276 sq. Daremberg p. 213

XXXVII

καταπρηνεῖ· καταπεπτωκότι ἐπὶ πρόσωπον καὶ οἷον κάτω πρηνεῖ γενομένῳ, ὡς καὶ Ὅμηρός φησιν·

πρίν με καταπρηνὲς βαλέειν Πριάμοιο μέλαθρον

δηλῶν τὸ κατεστραμμένον. schol. UV Daremberg p. 214.

XXXVIII

μύλῃ· τῇ ἐπιγονατίδι, ὡς καὶ Ὅμηρος·

μύλης ἔπι μῆλοπα καρπόν.

schol. DV Littré t. III p. 301

ΜΟΧΛΙΚΟΥ

XXXVIIII

Ἐπιμυλίδα· Βακχεῖος ἐν β̄ καὶ Πασικράτης ἐν τῷ ἐξηγητικῷ τοῦ μοχλικοῦ ἐπιγονατίδα. Διονύσιος δὲ Νικάνορα τὸν κατὰ Σέλευκον ἱστορῶν φησι·

τὰ δ' εἰς τὸ πρόσθεν ἀδυνατεῖ μύλης ὕπο·

καὶ Ὅμηρος·

αἱ μὲν ἀλετρεύουσι μύλης ἐπιμυλάδα καρπόν.

ἐμοὶ δὲ δοκεῖ τὸ ἐπικείμενον τῇ ἐπιγονατίδι δέρμα ἐπιμυλίδα εἰρηκέναι διὰ τὸ ἐπὶ τῇ μύλῃ εἶναι. ἔνιοι δὲ ἐπιμυλίδας φασὶν εἶναι

TESTIMONIA 4 l. c. t. III p. 286 L 5 B 414 9 Hippocr. l. l. 9 — η 104 14 Mochlic. 1 t. IIII p. 340 L 15 Dionys. com. fr. t. V 1 p. CCXX Mein. 18 η 104

ADNOTATIO 1 σμιλία BMN φλεβότομα UV φλεβοτομία B τἆλλα om. BMNU 5 φησιν in V non legit Cobet 6 κατὰ πρηνὲς Homerus 9 Poll. II 189 Hesych. III 127 10 μύλης Bekker ἐπὶ μύλωπα DV: ex Homero corr. Littré 14 Rufus p. 33 Clinch Galen. p. 472 Poll. II 189 Hesych. II 161 ἐπιμυλάδα V: correxi 15 Νικάνορα Darembergii coniecturam recepi ψικάτους V 16 φησί V 17 τάδ' Daremberg τ'οὔμπροσθεν V: correxit Daremberg 19 αἱ Bekker μύλης Bekker ἐπιμυλάδα corruptum: cf. Daremberg l. c. p. 210 ἔπι μῆλοπα Homerus 21 ἐπιμυλάδα V teste Darembergio

τὰς πλατείας ἐπιφύσεις. ἐπιγουνὶς δὲ τὸ ἀνώτερον μέρος τοῦ γόνατος, [οἷον Ὅμηρός φησιν]·

οἵην ἐκ ῥακέων ὁ γέρων ἐπιγουνίδα φαίνει.

schol. V Daremberg p. 209 sq.

XXXX

ῥαιβοειδέστατον· καμπυλώτατον. ῥαιβὸν γὰρ καὶ γαῦσον τὸ στρεβλὸν λέγεται. καὐτὸς δέ πού φησι· καμπυλώταται δὲ πλευραὶ ἀνθρώπου εἰσὶ ῥαιβοειδέα τρόπον. πλασίων δ' ἐπὶ ταῦ κατά τι μὲν κοίλου κατά τι δὲ καμπύλου, ὡς Κινησίας τάττει τὴν λέξιν. schol. V e schedis mss. Cobeti

XXXXI

βαλβιδῶδες· βαθμῶδες, ὥς φησι Βακχεῖος. βαλβὶς γὰρ ὁ βαθμός· καὶ γάρ ἐστι τὸ κατ' ἀγκῶνα μέρος τοῦ βραχίονος διὰ τὸ ὡς βαθμῷ ἐπικεῖσθαι αὐτῷ τὸ τοῦ πήχεως ἐμπρόσθιον κῶλον. Ἐπικλῆς δὲ βαλβῖδα λέγει ἐν ἀνθ' ἑνὸς οἷον ἔρεισμα. Νίκανδρος δὲ βαλβιδῶδές φησιν εἶναι τὸ πλατὺ καὶ ἡρμοσμένον. — αἱ γὰρ βαλβῖδες ἕδραι εἰσὶν καὶ ἐπιβάσεις. schol. V Daremberg p. 211

XXXXII

ῥοικόμηροι· Βακχεῖός φησιν ἐξώγλουτοι· ῥοικοὶ γὰρ οἱ καμπύλοι, ὡς Ἀρχίλοχός φησιν·

TESTIMONIA 2 σ 74 6 Mochlic. 1 t. IIII p. 342 L 7 De artic. 45 t. IIII 192 L 9 Cines. fr. 2 poet. lyr. gr. p. 983 Bergk 12 Mochlic. 1 t. IIII p. 344 L 15 haec Nicandri mentio fugit OSchneiderum glossarum reliquias p. 203 sq. conligentem 19 Hippocr. l. i. 22 t. IIII p. 304 L 20 Archilochi fr. 60 p. 549 Bergk

---

ADNOTATIO 2 *οἷον Ὅμηρός φησιν* suppleuit Daremberg 6 *ῥαιβὸν* scripsi *ῥέμβὸν* (*μ* superscr.) V ceterum cf. GDindorf thes. VI c. 2418 CLStruue opusc. sel. II 159 sq. 7 *που φησί* V: correxi 8 *ῥαιβοειδέα* scripsi *ῥεμβοειδέα* V *πλασίων* corruptum: fortasse *Ἀσκλατίων?* 12 Hesych. I 355: aliter Galen. p. 446 19 *ῥοικοὶ μηροὶ* Hippocr. *ῥοικόμηρος* et *ἐξώγλουτος* schedae Cobeti *βακχεῖος φησὶν* V: em. Daremberg

ἀλλά μοι σμικρός [τις] εἴη καὶ περὶ κνήμας ἰδεῖν
ῥοικός, ἀσφαλέως βεβηκὼς ποσσί

Ἡρακλείδης δὲ ὁ Ταραντῖνος ῥοικόν φησιν εἶναι τὸ ἔσω νεῦον καὶ σκαμβόν. schol. V Daremberg p. 211 sq.

XXXXIII

ἰγνύη· τὸ ὄπισθεν τοῦ γόνατος. schol. F Littré t. IIII p. 364

XXXXIIII

γαυσότεροι. γαῦσον λέγεται κατὰ μὲν Βακχεῖον πᾶν τὸ σκαμβόν, οὐκ ὀρθῶς. ἔστι γὰρ τὸ εἰς τὸ ἔσω ἢ εἰς τὸ ἔξω ἀποκεκλικός, καθὼς καὶ ἐν τῷ περὶ ἀγμῶν ὁ Ἱπποκράτης τάττων ἐπὶ μέρους τὴν λέξιν φησίν· ὁ δὲ μηρὸς εἰς τὸ ἔξω μέρος μᾶλλον ἢ εἰς τὸ ἔσω γαυσός ἐστιν. schol. V Daremberg p. 212

XXXXV

λυγγώδεες. Βακχεῖος ἐν τρίτῳ φησὶν λυγγώδεις· Ἐπικλῆς δὲ σπασμώδεις. εἰσὶ γὰρ μᾶλλον λυγγώδεις οἱ μετὰ λυγγός τουτέστι λυγμοῦ γιγνόμενοι, οἷς ἕπεται καὶ μετὰ σπασμοῦ τινος ἀποτελεῖσθαι· κεῖται καὶ ἐν τῷ περὶ ἀγμῶν. schol. V ex schedis mss. Cobeti

XXXXVI

περιωτειλοῦται· περιουλοῦται· ὠτειλὴ γὰρ ἡ οὐλὴ λέγεται συνεχῶς·

TESTIMONIA 6 l. d. 23 8 l. i. 26 t. IIII 370 L 10 *ἀγμῶν*] c. 29 t. III p. 484 L 14 l. l. 30 t. IIII p. 372 L 17 *ἀγμῶν*] 11 t. III p. 456 L 19 l. c. 33 t. IIII p. 376 L

ADNOTATIO 1 *μικρός* Galen. comm. in Hippocr. de artic. 3 t. XVIII A p. 537. 604 K. *τις* add. schol. Theocr. IIII 49, qui uersum ita legit: *ῥοικός τις εἴη κατὰ κνήμην ἰδεῖν. εἶδεν* V: corr. Bergk 2 *ῥοῖκοσ* V *ῥαιβός* Dio Chrys. t. II 456 et Pollux II 193 *ἀσφαλέως* Galenus *ἀσφαλῶσ* V: Dio *ποσσί* Bergk *ποσίν* V 3 *φησὶν* V 6 Rufus p. 33 Clinch Phot. p. 100,20: de accentu cf. Theognost. can. p. 106,21 8 Galen. p. 452 Hesych. I 418 9 *ἐστὶ* V: corr. Daremberg 10 *τάττων* Daremberg *τάττει* V 11 *ὁ μηρὸς γαυσός ἐστιν ἐς τὰ ἔξω μέρος ἢ ἐς τὸ ἔσω καὶ ἐς τὸ ἔμπροσθεν μᾶλλον ἢ ἐς τοὔπισθεν* Hippocr. *γαῦσοσ ἐστὶν* V: em. Daremberg 14 *λυγγώδεις* non sanum: fortasse *λυγμώδεις* 15 *λυγγός* scripsi *λύγγους* V 19 *ὠτειλή*: cf. Eustath. ad Il. p. 455,10. 1000,40 Etym. Gud. p. 182,31 Galen. p. 600

σπανίως δὲ τὸ ἕλκος. ἐν μὲν γὰρ τῷ περὶ ἀγμῶν καὶ περὶ ἄρθρων ὠτειλάς φησιν ὁτὲ μὲν τὰ ἕλκη ὁτὲ δὲ τὰς οὐλάς, ἐνθάδε μόνον τὰς οὐλάς. ὁ μέντοι Βακχεῖος ἐν πρώτῳ τὰς οὐλὰς ἕλκη καὶ τραύματα οἴεται εἶναι πλανηθεὶς οἶμαι ἀπὸ τῆς Ὁμηρικῆς συνηθείας, ἔνθα φησί·

καδδῦσαι κατὰ χαλκοτύπους ὠτειλάς.

schol. V Daremberg p. 212

ΠΕΡΙ ΝΟΥΣΩΝ

α̅

XXXXVII

Κέδμα. ἡ χρονία περὶ τὰ ἄρθρα νοσώδης διάθεσις· τινὲς δὲ φασὶν καὶ τὴν περὶ τὰ γεννητικὰ μόρια. schol. EGV Littré t. VI p. 144

β̅

XXXXVIII

βλητοί· ὅσοι ὑπὸ ὀξέων νοσημάτων αἰφνιδίως τελευτῶσιν. schol. mss. Paris. ap. Foes. not. ad Hippocr. l. l. p. 691

XXXXVIIII

κοτίς ἐστι τῆς κεφαλῆς ἡ κορυφή. schol. EV Littré t. VII p. 34

L

τερηδών· λέγεται σκώληξ ξυλοτρώκτης οἰκῶν ἐν ξύλῳ. schol. V e schedis mss. Cobeti

TESTIMONIA 1 *ἀγμῶν*] in hoc libro *ὠτειλή* non legitur — *ἄρθρων*] 11 t. IIII p. 106 et 112 L 5 T 25 11 De morbis I 3 15 l. c. II 8 18 l. l. II 20 20 l. l. II 24

ADNOTATIO 11 *κέδματα ἐστὶν* EG *φασὶν* om. V 12 Hesych. II 454 15 EM. p. 200,22 *ὑπὸ* scripsi *ἀπὸ* cod. Paris. *ἐτελεύτων* ante me edebatur 18 aliter Galen. p. 506 glossam falsam iudicauit Daremberg p. 205: *κοτίδος* omisso *ἐστι* E 20 Hesych. IIII 143 Phot. p. 578,11 Suidas *ὅπερ λέγεται σκώληξ ὁ ξυλοτρώκτης ὁ ἐν τῷ ξύλῳ οἰκῶν* GHK

LI

κύαρ· τὸ τῆς ῥαφίδος τρῆμα. καὶ τὸ τῆς κώπης τοῦ μήλου. schol. HV Littré t. VII p. 50

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΕΝΤΟΣ ΠΑΘΩΝ

LII

Ἀνωργισμένον· ἤγουν τετελεσμένον. schol. FGPϑ Mack t. II p. 350 Littré uol. VII p. 220

ΠΕΡΙ ΠΤΙΣΑΝΗΣ

LIII

Στέμφυλα· τὰ τῶν ἐλαιῶν ἀποπιέσματα λέγονται. καὶ ὅσα ταριχώδη τῶν ὀπωρῶν καὶ αὐτὰ οὕτω λέγονται. schol. FGZ Littré t. II p. 363

LIIII

ἀκρωτήρια· τὰ ἄκρα τῶν ἄρθρων. schol. FG Littré t. II p. 398

ΠΕΡΙ ΤΟΠΩΝ ΤΩΝ ΚΑΤΑ ΑΝΘΡΩΠΟΝ

LV

Ὁμοεθνίη· ἡ τοῦ σώματος συμμετρία καὶ ὁμοτονία. schol. mss. Paris. ap. Foes. oecon. Hippocr. p. 453

ΓΥΝΑΙΚΕΙΩΝ

α

LVI

Κενεαγγήσῃ· ἀντὶ τοῦ κενὸν ἐξ ἀσιτίας γίνηται καὶ τὸ πᾶν μὲν σῶμα, μάλιστα δὲ γαστὴρ καὶ ἔντερον. schol. ϑ Littré t. VIII 32

TESTIMONIA 2 l. d. II 33 6 De intern. affect. 21 10 *π. διαίτ. ὀξέων* 17 13 l. l. append. 2 16 De locis in hom. 1 t. VI p. 278 L 21 De morb. mul. 7

ADNOTATIO 2 Hesych. II 545 Galen. p. 508 *μήλου* Hesych. *μύλου* φ 6 *ὠργισμένον δοκεῖ μοι λέγειν τὸ τ.* FG 10 schol. Aristoph. eq. u. 803 Hesych. IIII 75 Lobeck Phryn. p. 405 *ἀποπυέσματα* φ: correxi 13 *ἀκρωτήρια* scripsi *ἀκρώτερα* φ

LVII

διάπνοον τὸν περὶ τὴν κοιλίαν· ἀντὶ τοῦ τὴν ἀναπνοήν· κοιλίαν δὲ τὸν θώρακα λέγει. schol. ϑ Littré t. VIII p. 32

LVIII

ὠδίς· οὐ πᾶς πόνος ὠδὶν λέγεται, ἀλλὰ [ὁ] κατὰ τὸν τοκετὸν ἐπὶ τῆς γυναικὸς μόνον λεγόμενος. schol. G Littré t. VIII p. 78

LVIIII

μῆλον· καλεῖται τὸ πρόβατον ἀπὸ τοῦ μέλλειν τὴν φροντίδα ἔχειν· οἱ γὰρ παλαιοὶ περὶ τὴν τῶν βοσκημάτων κτῆσιν ἐσπούδαζον μάλιστα. schol. G Littré t. VIII p. 128

LX

[φάκελον]· φάκελος χωρὶς [τοῦ] σ̄ τὸ φόρτιον καὶ τὸ ξύλον· διὰ δὲ τοῦ σ̄ σφάκελος ὁ μικρὸς τῆς χειρὸς δάκτυλος καὶ ἡ φλεγμονὴ ἢ φθορά, νέκρωσις, κάκωσις. schol. F Littré t. VIII p. 144

ΑΦΟΡΙΣΜΩΝ

LXI

Ὀδαξησμοὶ ἢ ἀδαξησμοί· ἔν τισι γὰρ τῶν ἀντιγράφων οὕτως εὕρομεν. εἰσὶ γὰρ κνησμοὶ μετ᾽ ἐρεθισμοῦ, ὡς καὶ Μένανδρος ἐν Πλοκίῳ φησί·

τὸ μὴ τὰς τρίχας αἴρων καὶ τὸν ῥύπον διδοὺς
πιεῖν ἀνηδαξᾶτο, ὥστε μὴ πιεῖν.

schol. UV Daremberg p. 205

TESTIMONIA 2 l. c. I 7 5 l. l. I 33 8 l. d. I 63 12 l. l. I 68 17 Aphorism. III 25 t. IIII p. 496 L 18 Menand. Ploc. fr. XIIII t. V 1 p. CCLXIII Mein.

ADNOTATIO 2 *ἄναπνον* ϑ: correxi 5 EM. p. 821,8 Hesych. IIII 319 *ὁ* addidi 8 EM. p. 584,11 *καλέεται* G: correxi 12 *φάκελον* suppleui *τοῦ* addidi 13 *μικρὸς: μέσος* EM. p. 737,52 Phot. p. 559,18 17 *ὀδαξυσμοὶ ἢ ἀδα αξυσμοί* in U legit Daremberg 18 *Πλοκίῳ* Daremberg *πλοκία φ* 19 *τομῇ* schedae Cobeti *αἶρων* U *αἰρῶν* Daremberg *σαίρων* Egger *μεστὰς τρίχας φθειρῶν τε καὶ ῥύπου* Jacobi *ἀνηδαξᾶτο* Daremberg *ἀνεδάξατο* V *ἀνεδέξατο* U *διὰ τὸν ῥύπον, διδοὺς | πιεῖν ἂν ἠδαξᾶτ᾽ [ἔμ᾽] ὥστε μὴ πιεῖν* Duebner conl. Ploc. fr. 1 *ὁ δὲ μεστὰς [τὰς] τρίχας | ἐρίων ἔχων διὰ τὸν ῥύπον διδοὺς ἐμοὶ | πιεῖν ἂν ἠδαξᾶτ᾽ ἄν, ὥστ᾽ ἐμὲ μὴ πιεῖν* Schneidewin l. s. l. p. 422 *τῷ τὰς τρίχας μὴ δρῶντι τὸν ῥύπον διδοὺς | πιεῖν ἀνηδαξᾶθ᾽ ὅς, ὥστε μὴ πιεῖν* Goettling l. c. p. 6

ΕΠΙΜΗΜΙΩΝ

α

LXII

Βληστρισμός· ὁ ῥιπτασμός. οὕτω Βακχεῖος τίθησιν. ἐν ἐνίοις δὲ ἀντιγράφοις εὕρομεν βλητρισμὸν χωρὶς τοῦ σ, ὄντως δὲ τὸν ῥιπτασμὸν σημαίνει, καθὼς καὶ Ξενοφάνης ὁ Κολοφώνιός φησιν· . . . . ἐγὼ δ' ἐμαυτὸν πάλιν ἐκ πόλεως φέρων ἐβληστριζόμην ἀντὶ τοῦ ἐῤῥιπταζόμην. schol. DLQUV Littré t. II p. 686 Daremberg p. 206

δ

LXIII

βλεννώδεα· ἔν τισιν ἀντιγράφοις εὕρομεν πλευμώδεα, οὐκ ὀρθῶς. βλεννώδη γάρ ἐστι τὰ μυξώδη καὶ βλέννα ἡ μύξα. schol. V e schedis mss. Cobeti

ε

LXIIII

ἐβλιμάσθη· ἐπτίσθη, ἐμαλάχθη, ἐθλίβη· εἴρηται δὲ παρὰ τὸ βλίσσειν, ὅ ἐστι μαλάττειν, ὡς Ἀριστοφάνης ἐν Ὄρνισί φησιν·

TESTIMONIA 4 Epid. I 13 aegr. 2 6 Xenophanes fr. 9 poet. lyr. gr. p. 380 Bergk, at uide adnot. 7 *uerba ἐγὼ — ἐβληστριζόμην ex scripto prosario, epistola fortasse petita.* Meineke uindic. Strab. p. 217 12 Epid. IIII 1 t. V p. 144 L 17 l. c. V 1 t. V p. 204 L 18 Aristoph. au. u. 529—30

ADNOTATIO. 4 Hesych. I 380 *ὁ* om. UV *ἀντιγράφων* Schneidewin l. l. p. 410 5 *οὕτως δὲ* LQ 6 *κολώνιόσ* U *κωλώνιός* D *κυκώνιός* LQ post *φησιν* lacunae signum posui Meinekium uindic. Strab. p. 217 secutus, qui scholion hoc mutilum arbitratur, ita ut ipsum illud Colophonii poetae exciderit '*βληστρίζοντες ἐμὴν φροντίδ' ἀν' Ἑλλάδα γῆν*': aliter Schneidewin p. 420 7 *δὲ* DLQ *πάλιν* scripsi *πόλιν* DLQU *πόλιν πόλιν* V *φέρων* om. DLQ *ἐβλήστριζον φ*: em. Meineke uerba *ἐγὼ κτλ.* Xenophanis uersum esse putarunt uiri docti *ἐκ πόλεως πόλιν φέρων* | *βλήστριζον* Bergk *ἐμεωυτὸν ἐκ πόληος εἰς πόλιν περῶν ἂν ἐβλήστριζον* [*ἀνὰ τὴν Ἑλλάδα*] Schneidewin conl. Xenophan. fr. 7 Bergk *πόλιον εἰς πόλιν περῶν* | *ἐκ πόλιος ἐβλήστριζον* Duebner *ἐκ πόλεως φέρων βάσιν* Hartung *ἐβληστρίαζον* Daremberg 8 *ἐριπταζόμην* DLQ 17 Hesych. I 381 EM. p. 200,38 Greg. Cor. p. 562 *ἐπιέσθη* coni. Scheidewin l. s. l. p. 428 18 *ὃ ἐστι* V: corr. Daremberg

εἶτα λαβόντες πωλοῦσ' ἀθρόους·
οἱ δ' ὠνοῦνται βλιμάζοντες.

ὁμοίως καὶ Σοφοκλῆς μέμνηται τῆς λέξεως ἐν Πανδώρᾳ. schol. V Daremberg p. 214

LXV

κοχώνην· οἱ μὲν τὸ ἱερὸν ὀστοῦν, οἱ δὲ τὰς κοτύλας τῶν ἰσχίων, ἐξ ὧν ἐστιν Ἀριστοφάνης ὁ γραμματικός. Γλαυκίας δὲ καὶ Ἰσχόμαχος καὶ Ἱππῶναξ τὰ ἴσχια· οὐ γάρ, ὥς τινες ἔφασαν, αἱ ὑπογλουτίδες εἰσὶ κοχῶναι ἀλλὰ τὰ σφαιρώματα καλούμενα· σάρκες δ' εἰσὶν αὗται περιφερεῖς, ἐφ' αἷς καθήμεθα, ὡς καὶ Ἀριστοφάνης ὁ κωμικὸς ἐν Τριφάλητι·

τίς δὲ εἷς ὁ λοιπὸς ἐγγύτατα τᾶς ὀσφύος
ἐπὶ τῶν κοχωνῶν ἀργὸς αὐτὸς οὑτοσί;

καὶ Εὔπολις ἐν Κόλαξιν·

ὃς καλῶς μὲν τυμπανίζεις
[καὶ διαψάλλει τριγώνοις]

TESTIMONIA 3 Sophocles fr. 440 p. 188 Nck: ad fr. 795 p. 239 refert Schneidewin l. c. p. 428 6 Hippocr. l. c. V 7 t. V p. 208 L 7 adde haec Aristoph. Byz. fragmentis ap. Nauck. p. 187 8 Hipponax est grammaticus: cf. Schneidewin philol. I 154 10 Aristoph. Triphal. fr. XVI t. V p. CXLVII Mein. 14 Eupolis Bapt. fr. 1 t. II 1 p. 447 et t. V 1 p. LXX M.

ADNOTATIO 1 *πώλουσ* V *ἀθρόους* Aristophanes *ἀθρόους* V 2 *οἱ δ'* Aristophanes *ἐπ'* V 6 Galen. p. 506 Poll. II 183 Hesych. II 527 Lobeck proleg. pathol. p. 280 Curtius etym. p. 128 *κογχώνην* V: em. Daremberg 8 *ὑπογλωττίδες* V: em. Daremberg 9 *κογχῶναι* V *σφαιρώμενα* in V 1 legit Daremberg, unde *σφαιρώματα* uel *ἐσφαιρωμένα* suasit Egger 10 *κωμῳδοποιὸς* Schneidewin p. 424 11 *Τριφάλητι* Daremberg *τριφάλ.* V 12 uersus ut scripsi in V leguntur *τίς δ' ἐσθ' ὁ λίσπος οὐπιθεὶς τὰς ὀσφύας* Schneidewin p. 425 *τίς δ' εἷς ὁ λίσπος ἐγγυτάτω τῆς ὀσφύος* subintellecto *ἐπιθεὶς* Daremberg *τίς δ' ἔστ' ὀλίγας ἐγγύτατα τ. ὀσφῦς ἔχων* Jacobi *αὕτη τίς ἐστιν εἰλίπους τ. ὀ.* Goettling l. c. p. 4 13 *τίς δ' ἐπὶ* Goettling *κογχωνῶν* V *ἀργοναύτης* Schneidewin coni. Martial. III 67, 10 *Ἄργος αὐτὸς* Goettling 14 *Κόλαξιν:* immo *Βάπταις*; fabularum nomina mutata esse uidit Duebner 15 *οἷς* V: emendate Athenaeus IIII p. 183 e *τυμπανίζει* Athenaeus 16 hunc uersum ex Athenaeo suppleui *διαψάλλεις* Duebner

κἀπικινεῖ ταῖς κοχώναις
καὶ τιθεῖς ἄνω σκέλη.

καὶ ἐν Βάπταις·

καὶ τὸν Κέκροπα τἄνωθεν ἀνδρὸς φασ᾽ ἔχειν
μεχρὶ τῶν κοχωνῶν, τὰ δὲ κάτωθεν θυννίδος.

καὶ Κράτης ἐν Σαλαμινίοις·

ἔπαιξαν γυναῖκες ἅτ᾽ ὀρχηστρίδες καλαὶ
ἐπὶ [τῶν] κοχωνῶν τὰς τρίχας καθειμέναι.

μέμνηται καὶ Στράττις ἐν Χρυσίππῳ καὶ Εὔβουλος ἐν Σκυτεῖ. schol. V Daremberg p. 214 sq.

LXVI

ἐσφακέλισε· τῷ ἐσφακέλισεν ἐν πολλοῖς τόποις κέχρηται ὁ Ἱπποκράτης· ὅπερ . . . . ὁ δὲ Βακχεῖος ὀδύνην καὶ ἄλγημα καὶ φλεγμονήν φησιν εἶναι τὸν σφακελισμὸν παραθέμενος Εὐριπίδου λέξεις ἐκ Τημένου καὶ Ἱππολύτου ἀγνοήσας τῆς λέξεως τὸ ποικίλον κοινῶς γὰρ ὁ Ἱπποκράτης τὸν σφακελισμὸν ἐπί τινος βλάβης τίθησιν· ἰδίως

TESTIMONIA 3 Eupolis Colac. fr. XXXII t. V 1 p. LXXVIII Mein. 6 Crates Sami. fr. V t. V 1 p. XLIX Mein. 9 Strattis Chrysipp. fr. III t. V 1 p. CXVII — Eubulus Sutor. fr. t. V 1 p. CLXXXVI 12 Hippocr. l. l. V 15 t. V p. 214 L 15 Eurip. Temen. fr. 751 p. 467 Nck. — Hippolyt. u. 1352

ADNOTATIO 1 κἀπικινεῖ Cobet uar. lect. p. 221 κἀπικινεῖς Duebner et Schneidewin p. 426 καὶ ἐπικινεῖσ V κογχώναις V 2 πείθεισ V: em. Cobet τιθεὶς uel ἐπιτιθεὶς Schneidewin ποεῖς uel στρέφεις Duebner 3 ἐν Βάπταις Duebner ἐμβάπτεισ V 4 κ. τ. Κ. φασὶν τὰ ἄνωθεν ἀνδρὸσ ἔχειν V: corr. Nauck τὸν Κέκρ. φασὶν ἀνδρὸς ἔχειν τἄνω μέρη Duebner: probauit Schneidewin p. 426 nisi quod τ. Κ. τοι φασ᾽ proposuit / καὶ Κέκροπά φασ᾽ ἄνωθεν ἀνδρὸς σῶμ᾽ ἔχειν Goettling p. 5 5 κογχώνων V θυννίδος Daremberg θυμνίδος V θυννίδων Goettling: ceterum ad rem cf. schol. Aristoph. uesp. 438 6 Σαμίοις coni. Daremberg 7 uersus est conclamatus ἔπαιξαν οὖν γυμναὶ καλαί τ᾽ ὀρχηστρίδες Duebner γυναῖκες ἔπαιξαν αἱ καλαί τ᾽ ὀρχ. Goettling l. d. p. 5 ὀρχηστρίδες γυμναί τ᾽ ἔπαιξαν καὶ καλαί Jacobi ludi memoriam in καλαί τε latere suspicatus est Schneidewin p. 426 8 τῶν add. Daremberg κογχωνῶν V 9 ὀτράτισ V: em. Daremberg 12 τῷ Daremberg τὸ V 13 post ὅπερ lacunam statui 14 σφακελλισμὸν V: em. Daremberg 15 ἐκ Τημένου Daremberg ἐκ κτημένου V 16 σφακελλισμὸν V

[δὲ] ὁτὲ μὲν ἐπ' ὀδύνης ὁτὲ δὲ ἐπὶ σήψεως, ἐνίοτε δὲ ἐπὶ βρασμοῦ καὶ συγκινήσεως· πῶς γάρ, εἴπερ ἐπ' ὀδύνης μόνης ἔταττε τὴν λέξιν, ὀστᾶ σφακελίζειν ἔλεγε τὰ μηδεμιᾶς ἀλγηδόνος αἰσθανόμενα; μήποτε οὖν ἐπ' ὀστέου τίθησι τὴν λέξιν (τὸν σφακελισμὸν) ἀντὶ τῆς σήψεως· ἔστιν ἰδεῖν καὶ Ἡρόδοτον ἐν τῇ $\bar{\beta}$ τῶν ἱστοριῶν λέγοντα τοῦτον τὸν τρόπον· μετὰ δὲ ταῦτα ὡς ἐσφακέλισε τὸ ὀστέον, ὁ μυελὸς τάχιστα ἐνεσάπη. ἀμέλει καὶ τὸν Ἱπποκράτην ἔστι θεάσασθαι τὸ αὐτὸ λέγοντα ἐν ἐπιδημιῶν $\bar{\varepsilon}$ οὕτως· καὶ τὴν ἡμέραν δὲ μεχρὶ δορπίδος τοῦ Ἀρίστωνος δούλης ὁ πούς αὐτόματος ἐσφακέλισεν ἔσωθεν ἐκ πλαγίου καὶ τὰ ὀστέα ῥαγέντα ἀνεσάπη καὶ διεξῄει κατὰ μικρόν. schol. V Daremberg p. 217 sq.

LXVII

δέρτρον· Ἐπικλῆς μὲν τὸν ἐπίπλουν· ἔνιοι δὲ τὸ περιτόναιον· Μητρόδωρος δὲ τὸ ἐπιγάστριον, ὡς καὶ Ὅμηρός φησι·

γῦπε δέ μιν ἑκάτερθε παρημένω ἧπαρ ἔκειρον
δέρτρον ἔσω δύνοντες.

schol. V Daremberg p. 218

LXVIII

ἀλυσμός· ἀπορία, ἀμηχανία, ῥιπτασμός. schol. V e schedis mss. Cobeti

TESTIMONIA 5 Herodot. III 66 7 Epid. V 41 t. V p. 232 L 13 l. c. V 26 t. V p. 224 L 14 λ 578-79 19 Hippocr. l. l. V, 62 t. V p. 242 L

ADNOTATIO 1 δὲ add. Daremberg βρεγμοῦ V testante Cobeto 3 ὀστᾶ Daremberg ὡσ τὰ V σφακελλίζειν V 4 τὸν σφακελλισμὸν eliminandum est 5 $\bar{\beta}$: immo $\bar{\gamma}$ 6 ἐσφακέλλισε V 7 καὶ ὁ μυελὸς τάχιστα ἐσάπη Herodotus 9 haec ap. Hippocr. sic leguntur: Ἀριστίωνος δούλης αὐτόματος ὁ πούς ἐσφακέλισε κατὰ μέσον τοῦ ποδὸς ἔνδοθεν ἐκ πλαγίου καὶ τὰ ὀστέα σαπρὰ γενόμενα ἀπέστη καὶ ἐξῄει κατὰ μικρὸν κτλ. 10 ἐσφακέλλισεν V 11 μικρά V: correxi 13 EM. p. 257, 28 Eustath. p. 1700, 9 Apollodor. ap. schol. λ 579 τὸν ἐπίπλουν scripsi τὴν διπλόην V ἐπίπλοον Daremberg περιτόναιον V 14 Ὅμηροσ φησὶ V: em. Daremberg 15 ἑκάτερθεν V παρειμένω V teste Cobeto δέρτρον Homerus δέρτρων V

LXVIIII

ἐγγαστρίμυθοι· οὓς πύθωνάς τινες καλοῦσιν· ἔστι δὲ τῶν ἅπαξ εἰρημένων. schol. V e schedis mss. Cobeti

LXX

ἀργής· λευκός, ὡς καὶ Ὅμηρός φησιν·

αἰετὸς ἀργὴν χῆνα φέρων ὀνύχεσσι πέλωρον.

schol. V e schedis mss. Cobeti

LXXI

ἔβρυξε· μετά τινος βίας ἐψόφησε τοῖς ὀδοῦσιν· ὁ δ' Ἱπποκράτης καταχρηστικῶς ἀντὶ τοῦ μετὰ βίας καὶ στεναγμοῦ φωνῆσαι τέταχε τὴν λέξιν. schol. V e schedis mss. Cobeti

LXXII

καρδιαλγίη· καρδιαλγεῖν λέγεται τὸ μετὰ ναυτίας καὶ ὀδύνης ἀνιᾶσθαι τὸν στόμαχον. schol. V e schedis mss. Cobeti

ϛ̄

LXXIII

ἐλινύειν· Βακχεῖος μὲν ἐν ᾱ φησὶν ἀργεῖν, σχολάζειν λέγων ὅτι Ἠλεῖοι μὲν ἐλινύειν τὸ σχολάζειν λέγουσι, Θύμβριοι δὲ τὸ ἀργεῖν· ὁ δὲ Ταραντῖνος Ἡρακλείδης ἐν τῷ β̄ πρὸς Βακχεῖον περὶ τῶν Ἱπποκράτους λέξεων φησιν εἰλῆφθαι τὸ ἐλινύειν ἀπὸ τῆς εἵλης· αὕτη δέ ἐστιν ἡ θέρμη τοῦ ἡλίου καὶ αὐγή, ὅθεν καὶ ἀλέαν λέγουσι· καὶ ἡλιανθὲς ἔλαιον τὸ ἐν ἡλίῳ λευκανθέν· ἐπεὶ οὖν οἱ ἀλεαινόμενοι πρὸς ἡσυχίαν ἄγονται, τὸ ἡσυχάζειν ἐλινύειν εἶπον· ἐμοὶ δοκεῖ τὸ ἐλινύ-

TESTIMONIA 2 l. c. V 63 t. V p. 242 L 5 l. s. V 86 t. V p. 252 L 9 Hippocr. l. c. V 86 t. V p. 252 L 13 l. l. V 89 t. V p. 254 L

ADNOTATIO 2 Galen. p. 460 Hesych. II 5 οὓς scripsi ὧσ V πύθωνας τινὲσ V: correxi 17 EM. p. 330,49 Hesych. II 66 Greg. Cor. p. 502 Galen. p. 464 Lobeck rhemat. p. 280 n. ἐλινύειν Cobet ἐλιννύειν (sic semper) V 18 Ἠλεῖοι Daremberg ἠλιοὶ V Θύβριοι V: corr. Daremberg 19 Ταῤῥαῖος coni. Sylburg 20 λέξεων φησὶν V: corr. Daremberg 21 ἡλιανθὲς lexicis adde 22 ἀλεταινόμενοι V teste Cobeto

ιον περιττῶς μὲν παρὰ τοῦ Ἡρακλείδου ἐτυμολογεῖσθαι, ἀκριβῶς δὲ ὑπὸ τοῦ Βακχείου παραδεδόσθαι· ἔστι γὰρ τὸ ἀργεῖν καὶ σχολάζειν, ὡς αὐτὸς Ἱπποκράτης ἐμφαίνει λέγων· ἐλινύειν οὐ συμφέρει. ἀλλὰ γυμνασίη· δηλῶν ὡς ἀντιδιαστέλλων τῇ κινήσει τὴν ἀργίαν. schol. V Daremberg p. 219

LXXIIII

δακνώδεες πυρετοί· οἱ ἐκ βάθους ἀναφερόμενοι καὶ δριμεῖς πρὸς τὴν ἁφήν, ἀφ' ὧν κνήσεις· Θεμίσων [δ' ἐν τούτοις] καὶ πάντας τοὺς πυρετοὺς ἀπὸ τῆς ἐκ βάθους ἀναφερομένης τέταχε θερμασίας. schol. V e schedis mss. Cobeti

LXXV

πεμφιγώδεες (scil. *πυρετοί*)*· οἱ μετὰ φλυκταινώσεως γινόμενοι· λέγονται δὲ οὕτως οἱ ἐν τοῖς ὑετοῖς ἐπανιστάμεναι πομφόλυγες, ὡς καὶ Νίκανδρος ἐν Θηριακοῖς φησι·*

φλύκταιναι πέμφιξιν ἐειδόμεναι ὑετοῖο.

schol. V e schedis mss. Cobeti

LXXVI

στεγνυγρῶσαι· ἀποστεγνῶσαι καὶ πυκνῶσαι τὸν τόπον, ἐν ᾧ ἡ ὑγρασία ἐστίν. schol. V e schedis mss. Cobeti

LXXVII

γογγρῶναι· οἱ μὲν τὰ ἐν τῷ τραχήλῳ γινόμενα παραμήκη ἐπάρ-

TESTIMONIA 3 l. s. VI 1,5 t. V p. 268 L 7 l. l. VI 1, 14 t. V p. 274 12 l. m. l. 14 Nic. Ther. u. 273 18 Hippocr. l. c. VI 2,1 t. V p. 276 L 21 l. l. VI 3,6 t. V p. 296 L

ADNOTATIO 4 *γυμνασίη* scripsi *γυμναστική* (*γυμνασίης* legit Daremberg) V *γυμνάσια* Hippocr. libri *γυμνάζεσθαι* Galen. comm. in Hippocr. l. l. t. XVII A p. 830 K. 8 *κινηθεὶσ θέμισ καὶ* V: corr. Ermerins cf. Galen. synops. libr. de puls. 16 t. IX p. 475 sq. K. 12 Galen. gloss. p. 542 *πεμφιγγώδεεσ* V: correxi 13 *πομφόλυγες* scripsi *πομφύλυγγεσ* V 14 *φησί* V: correxi 15 *ὑετοῖο* Cobet *ὑετοῖσ* V 18 *ἀποστεγνῶσαι* scripsi *ἀποστενῶσαι* V 21 Galen. comm. in Hippocr. l. l. t. XVII B p. 33 K. gloss. p. 454 Hesych. I 439 *παραμήκη* schedae Cobeti *παρὰ μήκουσ* V si Darembergio fides est *παρὰ μῆκος* coni. Daremberg

ματα· οἱ δὲ τὰς βρογχοκήλας· ἄλλοι δὲ τὰς γαγγραίνας· ὁ δὲ Εὐφορίων τὰς χοιράδας οἴεται καλεῖσθαι· εἴρηται γάρ φησι παρὰ τὸν γόγγρον, ὅς ἐστιν ἰχθὺς περιφερὴς καὶ ἐπιμήκης. Θεόφραστος δὲ ἐν τοῖς φυτικοῖς γόγγρους φησὶν εἶναι τὰς ὀζώδεις ἐκφύσεις τῆς ἐλαίας· ἔστι δὲ ἰχθὺς θαλάττιος, ὡς εἰρήκαμεν, ὁ γόγγρος. schol. V Daremberg p. 219

ΠΕΡΙ ΤΕΧΝΗΣ

LXXVIII

Ἐμπορευομένοις· καθοδοιποροῦσι κέρδους ἐλευθεροῦ χάριν· Ὅμηρος γάρ φησιν·

ἔμπορος· οὐ γὰρ νηὸς ἐπήβολος οὐδ᾽ ἐρετάων.

schol. ELPV Mack t. I p. 6 Littré t. VI p. 3

ΝΟΜΟΥ

LXXVIIII

Τὴν φρόνησιν ἐνταῦθα λέγει τρόπον εὐφυῆ, ὡς εἶναι ἑτέραν τὴν φύσιν τοῦ εὐφυοῦς τρόπου. schol. F Littré t. IIII p. 369

LXXX

κειμήλια· κτήματα καὶ ἀποκείμενα χρήματα. schol. F Littré t. IIII p. 641

ΟΡΚΟΥ

LXXXI

Γενέτῃσιν· οἱ μὲν τοῖς γονεῦσιν, οἱ δὲ συγγενέσιν, οὕτως Ἀττικῶν λεγόντων, ὡς καὶ Φιλήμων ἐν Κόλακι φησιν·

TESTIMONIA 1 adde hoc Euphorionis fragmentis ap. Meinekium anal. Alex. p. 29 3 Theophr. h. pl. I 8, 6 9 De arte 1 — β 319 15 Hippocr. lex 2 18 l. i. 4 22 Jusiur. 1 23 Menander Colac. fr. VII t. IIII p. 155 Mein.

ADNOTATIO 10 γάρ om. PV 18 Phot. p. 152, 10 EM. p. 508, 6 22 Hesych. I 422 γενέτοισιν E Ἀττικῶν Schneidewin l. c. p. 429 ἀττικῶσ PV 23 λέγονται Ruhnken ad Tim. lex. p. 66 Φιλ.: immo Μένανδρος Φιλήμων Littré φιλήβων EV φιλήβον P

ἀλλ' οὐδὲ γενήτην δύναμ' ἀνευρεῖν οὐδένα
ὄντων τοσούτων, ἀλλ' ἀπείλημμαι μόνος.

καὶ Εἰρηναῖος ἐν τῷ περὶ τῆς ἀττικῆς συνηθείας φησίν· οἱ μὲν οὖν ἐκ τῆς αὐτῆς φύλης ὄντες φυλέται λέγονται, οἱ δὲ ἐκ τῆς αὐτῆς φρατρίας φρατόρες, οἱ δὲ ἐκ τοῦ αὐτοῦ γένους γενῆται.

Τοιαῦται μὲν λέξεις εἰσίν, ἃς συναγαγεῖν ἠδυνήθημεν καὶ ἀναπληρῶσαι καὶ ἐπικρίσεως ἀξιῶσαι. καίπερ δυσχεροῦς τῆς ἐπιβολῆς οὐκ ἰατροῖς μόνον οὔσης ἀλλὰ καὶ γραμματικοῖς, οἷς μέλει πάσης συγγραφῆς τὰς ῥήσεις ἐξηγεῖσθαι, οὐκ ἔλαττον ἡμεῖς ἐπίστασθαι ἐπειράθημεν, θαυμαστότατε Ἀνδρόμαχε. διό, κἂν ἀμελῶς σοί τινα ἡρμηνεῦσθαι δόξῃ, μὴ ὀκνήσῃς ἡμῖν ἐμφανὲς ποιῆσαι, ἐπεὶ καὶ τὸ πρᾶγμα δυσεπίτευκτον καὶ αὐτοὶ οὐκ ἐνδοξότεροι πρὸς τὸ μαθεῖν ἃ μὴ ἴσμεν. schol. ELPV Mack t. I p. 2 Littré t. IIII p. 628 sq. Daremberg p. 219 sq.

ADNOTATIO 1 *γεννήτασ* ELV *γεννήτην* Meineke *δύναμαι εὑρεῖν φ*: corr. Cobet *ἀλλ' οὐ δύναμ' εὑρεῖν οὐδὲ γενήτην οὐδένα* uel *ἀλλ' οὐδὲ δύναμ' εὑρεῖν γενήτην οὐδένα* Dobree aduers. II 583 2 *ὄντων* Luzac ap. Ruhnken. l. c. p. 66 *τῶν φ* *ἐκ τῶν* Hemsterhuis ad Aristoph.
τ
Plut. p. 326: probauit Cobet *τοιου* V *ἀλλ'*: *ἄρα γ'* Hemsterhuis *καὶ* uolgo *ἀπείλειμμαι* Luzac *καὶ περιείλημμαι* Dobree *καὶ καταλέλειμμαι* uan Herwerden obseruat. crit. in com. gr. fragm. p. 122: unde scripserim *ἀλλ' ἀπολέλειμμαι* conl. Ter. Eunuch. II 2, 7 3 *Εἰρηναῖος* em. Ruhnken l. c. Koen ad Greg. Cor. p. XVIII *Ῥίνθος φ* *τῆσ* om. L 4 *αὐτῆς* ante *φύλης* om. P 5 *φάτορες* E 6 *τοιαῦται-ἴσμεν* om. P 7 *ἀναπληρώσεωσ* L *ἐπιβολῆς* Daremberg *ἐπηβολῆσ* V *ἐπηβολ . .* E *ἐπι . . . . ἰατροῖσ* L 8 *μέλει* Cobet Daremberg *μέλλει φ* 10 *θαυμαστότατε* om. (spatio uacuo rel.) L 11 *ἑρμηνεῦσθαι* L *δόξω* uoluit Daremberg *καί*: *δὲ* E *δυσ . . . . τον* L 12 *ἐνδοξότεροι* scripsi *ἔνδοξοι φ*

ΕΠΙΔΗΜΙΩΝ

α

LXII

Βληστρισμός· ὁ ῥιπτασμός. οὕτω Βακχεῖος τίθησιν. ἐν ἐνίοις δὲ ἀντιγράφοις εὕρομεν βλητρισμὸν χωρὶς τοῦ σ, ὄντως δὲ τὸν ῥιπτασμὸν σημαίνει, καθὼς καὶ Ξενοφάνης ὁ Κολοφώνιός φησιν· . . . . ἐγὼ δ᾽ ἐμαυτὸν πάλιν ἐκ πόλεως φέρων ἐβληστριζόμην ἀντὶ τοῦ ἐῤῥιπταζόμην. schol. DLQUV Littré t. II p. 686 Daremberg p. 206

δ

LXIII

βλεννώδεα· ἔν τισιν ἀντιγράφοις εὕρομεν πλευμώδεα, οὐκ ὀρθῶς. βλεννώδη γάρ ἐστι τὰ μυξώδη καὶ βλέννα ἡ μύξα. schol. V e schedis mss. Cobeti

ε

LXIIII

ἐβλιμάσθη· ἐπιέσθη, ἐμαλάχθη, ἐθλίβη· εἴρηται δὲ παρὰ τὸ βλίσσειν, ὅ ἐστι μαλάττειν, ὡς Ἀριστοφάνης ἐν Ὄρνισί φησιν·

TESTIMONIA 4 Epid. I 13 aegr. 2 6 Xenophanes fr. 9 poet. lyr. gr. p. 380 Bergk, at uide adnot. 7 *uerba ἐγὼ — ἐβληστριζόμην ex scripto prosario, epistola fortasse petita.* Meineke uindic. Strab. p. 217 12 Epid. IIII 1 t. V p. 144 L 17 l. c. V 1 t. V p. 204 L 18 Aristoph. au. u. 529—30

ADNOTATIO. 4 Hesych. I 380 ὁ om. UV *ἀντιγράφων* Schneidewin l. l. p. 410 5 *οὕτως δὲ* LQ 6 *κολώνιόσ* U *κωλώνιός* D *κυκώνιός* LQ post *φησιν* lacunae signum posui Meinekium uindic. Strab. p. 217 secutus, qui scholion hoc mutilum arbitratur, ita ut ipsum illud Colophonii poetae exciderit '*βληστρίζοντες ἐμὴν φροντίδ᾽ ἀν᾽ Ἑλλάδα γῆν*'.: aliter Schneidewin p. 420 7 *δὲ* DLQ *πάλιν* scripsi *πόλιν* DLQU *πόλιν πόλιν* V *φέρων* om. DLQ *ἐβλήστριζον φ*: em. Meineke uerba *ἐγὼ κτλ.* Xenophanis uersum esse putarunt uiri docti *ἐκ πόλεως πόλιν φέρων | βλήστριζον* Bergk *ἐμεωυτὸν ἐκ πόληος εἰς πόλιν περῶν ἂν ἐβλήστριζον [ἀνὰ τὴν Ἑλλάδα]* Schneidewin conl. Xenophan. fr. 7 Bergk *πόλιον εἰς πόλιν περῶν | ἐκ πόλιος ἐβλήστριζον* Duebner *ἐκ πόλεως φέρων βάσιν* Hartung *ἐβληστρίαζον* Daremberg 8 *ἐριπταζόμην* DLQ 17 Hesych. I 381 EM. p. 200,38 Greg. Cor. p. 562 *ἐπιέσθη* coni. Scheidewin l. s. l. p. 428 18 δ *ἐστι* V: corr. Daremberg

εἶτα λαβόντες πώλουσ' ἀθρόους·
οἱ δ' ὠνοῦνται βλιμάζοντες.

ὁμοίως καὶ Σοφοκλῆς μέμνηται τῆς λέξεως ἐν Πανδώρᾳ. schol. V Daremberg p. 214

LXV

κοχώνην· οἱ μὲν τὸ ἱερὸν ὀστοῦν· οἱ δὲ τὰς κοτύλας τῶν ἰσχίων, ἐξ ὧν ἐστιν Ἀριστοφάνης ὁ γραμματικός. Γλαυκίας δὲ καὶ Ἰσχόμαχος καὶ Ἱππῶναξ τὰ ἴσχια· οὐ γάρ, ὥς τινες ἔφασαν, αἱ ὑπογλουτίδες εἰσὶ κοχῶναι ἀλλὰ τὰ σφαιρώματα καλούμενα· σάρκες δ' εἰσὶν αὗται περιφερεῖς, ἐφ' αἷς καθήμεθα, ὡς καὶ Ἀριστοφάνης ὁ κωμικὸς ἐν Τριφάλητι·

τίς δὲ εἷς ὁ λοιπὸς ἐγγύτατα τὰς ὀσφύος
ἐπὶ τῶν κοχωνῶν ἀργὸς αὐτὸς οὑτοσί;

καὶ Εὔπολις ἐν Κόλαξιν·

ὃς καλῶς μὲν τυμπανίζεις
[καὶ διαψάλλει τριγώνοις]

TESTIMONIA 3 Sophocles fr. 440 p. 188 Nck: ad fr. 705 p. 239 refert Schneidewin l. c. p. 428 6 Hippocr. l. c. V 7 t. V p. 208 L 7 addit haec Aristoph. Byz. fragmentis ap. Nauck. p. 187 8 Hipponax est grammaticus: cf. Schneidewin philol. I 154 10 Aristoph. Triphal. fr. XVI t. V p. CXLVII Mein. 14 Eupolis Bapt. fr. 1 t. II 1 p. 447 et t. V 1 p. LXX M.

ADNOTATIO 1 *πώλουσ* V *ἀθρόους* Aristophanes *ἀώρους* V 2 *οἱ δ'* Aristophanes *ἐπ'* V 6 Galen. p. 506 Poll. II 188 Hesych. II 527 Lobeck proleg. pathol. p. 280 Curtius etym. p. 128 *κογχώνην* V: em. Daremberg 8 *ὑπογλωττίδες* V: em. Daremberg 9 *κογχῶναι* V *σφαιρώμενα* in V l legit Daremberg, unde *σφαιρούμενα* uel *ἐσφαιρωμένα* suasit Egger 10 *κωμῳδοποιὸς* Schneidewin p. 424 11 *Τριφάλητι* Daremberg *τριφάλ* V 12 uersus ut scripsi in V leguntur *τίς δ' ἴσθ' ὁ λοιπος οὐπιθεὶς τὰς ὀσφύας* Schneidewin p. 425 *τίς δ' εἷς ὁ λοιπὸς ἐγγυτάτω τῆς ὀσφύος* subintellecto *ἐπιθεὶς* Daremberg *τίς δ' ἐστ' ὀλίγας ἐγγύτατα τ. ὀσφὺς ἔχων* Jacobi *αὕτη τίς ἐστιν εἰλίπους τ. ὀ.* Goettling l. c. p. 4 13 *τίς δ' ἐπὶ* Goettling *κογχωνῶν* V *ἀργοναύτης* Schneidewin coni. Martial. III 67, 10 *Ἄργος αὐτὸς* Goettling 14 *Κόλαξιν:* immo *Βάπταις*; fabularum nomina mutata esse uidit Duebner 15 *οἷς* V: emendate Athenaeus IIII p. 183 e *τυμπανίζει* Athenaeus 16 hunc uersum ex Athenaeo suppleui *διαψάλλεις* Duebner

κἀπικινεῖ ταῖς κοχώναις
καὶ τιθεὶς ἄνω σκέλη.

καὶ ἐν Βάπταις·

καὶ τὸν Κέκροπα τἄνωθεν ἀνδρὸς φασ' ἔχειν
μεχρὶ τῶν κοχωνῶν, τὰ δὲ κάτωθεν θυννίδος.

καὶ Κράτης ἐν Σαλαμινίοις·

ἔπαιξαν γυναῖκες ἅτ' ὀρχηστρίδες καλαὶ
ἐπὶ [τῶν] κοχωνῶν τὰς τρίχας καθειμέναι.

μέμνηται καὶ Στράττις ἐν Χρυσίππῳ καὶ Εὔβουλος ἐν Σκυτεῖ. schol. V Daremberg p. 214 sq.

LXVI

ἐσφακέλισε· τῷ ἐσφακέλισεν ἐν πολλοῖς τόποις κέχρηται ὁ Ἱπποκράτης· ὅπερ . . . . ὁ δὲ Βακχεῖος ὀδύνην καὶ ἄλγημα καὶ φλεγμονήν φησιν εἶναι τὸν σφακελισμὸν παραθέμενος Εὐριπίδου λέξεις ἐκ Τημένου καὶ Ἱππολύτου ἀγνοήσας τῆς λέξεως τὸ ποικίλον· κοινῶς γὰρ ὁ Ἱπποκράτης τὸν σφακελισμὸν ἐπὶ τινος βλάβης τίθησιν· ἰδίως

TESTIMONIA 3 Eupolis Colac. fr. XXXII t. V 1 p. LXXVIII Mein. 6 Crates Sam. fr. V t. V 1 p. XLIX Mein. 9 Strattis Chrysipp. fr. III t. V 1 p. CXVII — Eubulus Sutor. fr. t. V 1 p. CLXXXVI 12 Hippocr. l. L V 15 t. V p. 214 L 15 Eurip. Temen. fr. 751 p. 467 Nck. — Hippolyt. u. 1352

ADNOTATIO 1 κἀπικινεῖ Cobet uar. lect. p. 221 κἀπικινεῖς Duebner et Schneidewin p. 426 καὶ ἐπικινεῖσ V κογχώναις V 2 πείθεισ V: em. Cobet τιθεὶς uel ἐπιτιθεὶς Schneidewin ποεῖς uel στρέφεις Duebner 3 ἐν Βάπταις Duebner ἐμβάπτεισ V 4 κ. τ. Κ. φασὶν τὰ ἄνωθεν ἀνδρὸσ ἔχειν V: corr. Nauck τὸν Κέκρ. φασὶν ἀνδρὸς ἔχειν τἄνω μέρη Duebner: probauit Schneidewin p. 426 nisi quod τ. Κ. τοι φασ' proposuit καὶ Κέκροπά φασ' ἄνωθεν ἀνδρὸς σῶμ' ἔχειν Goettling p. 5 5 κογχώνων V θυννίδος Daremberg θυμνίδος V θυννίδων Goettling: ceterum ad rem cf. schol. Aristoph. uesp. 438 6 Σαμίοις coni. Daremberg 7 uersus est conclamatus ἔπαιξαν οὖν γυμναὶ καλαί τ' ὀρχηστρίδες Duebner γυναῖκες ἔπαιξαν αἱ καλαί τ' ὀρχ. Goettling l. d. p. 5 ὀρχηστρίδες γυμναί τ' ἔπαιξαν καὶ καλαί Jacobi ludi memoriam in καλαί τε latere suspicatus est Schneidewin p. 426 8 τῶν add. Daremberg κογχωνῶν V 9 στράτισ V: em. Daremberg 12 τῷ Daremberg τὸ V 13 post ὅπερ lacunam statui 14 σφακελλισμὸν V: em. Daremberg 15 ἐκ Τημένου Daremberg ἐκ κτημένου V 16 σφακελλισμὸν V

[δὲ] ὁτὲ μὲν ἐπ' ὀδύνης ὁτὲ δὲ ἐπὶ σήψεως, ἐνίοτε δὲ ἐπὶ βρασμοῦ καὶ συγκινήσεως· πῶς γάρ, εἴπερ ἐπ' ὀδύνης μόνης ἔταττε τὴν λέξιν, ὀστᾶ σφακελίζειν ἔλεγε τὰ μηδεμιᾶς ἀλγηδόνος αἰσθανόμενα; μήποτε οὖν ἐπ' ὀστέου τίθησι τὴν λέξιν (τὸν σφακελισμὸν) ἀντὶ τῆς σήψεως· ἔστιν ἰδεῖν καὶ Ἡρόδοτον ἐν τῇ $\bar{\beta}$ τῶν ἱστοριῶν λέγοντα τοῦτον τὸν τρόπον· μετὰ δὲ ταῦτα ὡς ἐσφακέλισε τὸ ὀστέον, ὁ μυελὸς τάχιστα ἀνεσάπη. ἀμέλει καὶ τὸν Ἱπποκράτην ἔστι θεάσασθαι τὸ αὐτὸ λέγοντα ἐν ἐπιδημιῶν $\bar{\varepsilon}$ οὕτως· καὶ τὴν ἡμέραν δὲ μεχρὶ δορπίδος τοῦ Ἀρίστωνος δούλης ὁ πούς αὐτόματος ἐσφακέλισεν ἔσωθεν ἐκ πλαγίου καὶ τὰ ὀστέα ῥαγέντα ἀνεσάπη καὶ διεξῄει κατὰ μικρόν. schol. V Daremberg p. 217 sq.

LXVII

δέρτρον· Ἐπικλῆς μὲν τὸν ἐπίπλουν· ἔνιοι δὲ τὸ περιτόναιον· Μητρόδωρος δὲ τὸ ἐπιγάστριον, ὡς καὶ Ὅμηρός φησι·

> γῦπε δέ μιν ἑκάτερθε παρημένω ἧπαρ ἔκειρον
> δέρτρον ἔσω δύνοντες.

schol. V Daremberg p. 218

LXVIII

ἀλυσμός· ἀπορία, ἀμηχανία, ῥιπτασμός. schol. V e schedis mss. Cobeti

TESTIMONIA 5 Herodot. III 66 7 Epid. V 41 t. V p. 232 L 13 l. c. V 26 t. V p. 224 L 14 λ 578-79 19 Hippocr. l. l. V, 62 t. V p. 242 L

ADNOTATIO 1 δὲ add. Daremberg βρεγμοῦ V testante Cobeto 3 ὀστᾶ Daremberg ὡσ τὰ V σφακελλίζειν V 4 τὸν σφακελισμὸν eliminandum est 5 $\bar{\beta}$: immo $\bar{\gamma}$ 6 ἐσφακέλλισε V 7 καὶ ὁ μυελὸς τάχιστα ἐσάπη Herodotus 9 haec ap. Hippocr. sic leguntur: Ἀριστίωνος δούλης αὐτόματος ὁ πούς ἐσφακέλισε κατὰ μέσον τοῦ ποδὸς ἔνδοθεν ἐκ πλαγίου καὶ τὰ ὀστέα σαπρὰ γενόμενα ἀπέστη καὶ ἐξῄει κατὰ μικρόν κτλ. 10 ἐσφακέλλισεν V 11 μικρά V: correxi 13 EM. p. 257, 28 Eustath. p. 1700, 9 Apollodor. ap. schol. λ 579 τὸν ἐπίπλουν scripsi τὴν διπλόην V ἐπίπλοον Daremberg περιτόνεον V 14 Ὅμηροσ φησὶ V: em. Daremberg 15 ἑκάτερθεν V παρειμένω V teste Cobeto δέρτρον Homerus δέρτρων V

LXVIIII

ἐγγαστρίμυθοι· οὓς πύθωνάς τινες καλοῦσιν· ἔστι δὲ τῶν ἅπαξ εἰρημένων. schol. V e schedis mss. Cobeti

LXX

ἀργῆς· λευκός, ὡς καὶ Ὅμηρός φησιν·

αἰετὸς ἀργὴν χῆνα φέρων ὀνύχεσσι πέλωρον.

schol. V e schedis mss. Cobeti

LXXI

ἔβρυξε· μετά τινος βίας ἐψόφησε τοῖς ὀδοῦσιν· ὁ δ' Ἱπποκράτης καταχρηστικῶς ἀντὶ τοῦ μετὰ βίας καὶ στεναγμοῦ φωνῆσαι τέταχε τὴν λέξιν. schol. V e schedis mss. Cobeti

LXXII

καρδιαλγίη· καρδιαλγεῖν λέγεται τὸ μετὰ ναυτίας καὶ ὀδύνης ἀνιᾶσθαι τὸν στόμαχον. schol. V e schedis mss. Cobeti

ϛ

LXXIII

ἐλινύειν· Βακχεῖος μὲν ἐν α̅ φησὶν ἀργεῖν, σχολάζειν λέγων ὅτι Ἠλεῖοι μὲν ἐλινύειν τὸ σχολάζειν λέγουσι, Θύμβριοι δὲ τὸ ἀργεῖν· ὁ δὲ Ταραντῖνος Ἡρακλείδης ἐν τῷ β̅ πρὸς Βακχεῖον περὶ τῶν Ἱπποκράτους λέξεων φησιν εἰλῆφθαι τὸ ἐλινύειν ἀπὸ τῆς εἵλης· αὕτη δέ ἐστιν ἡ θέρμη τοῦ ἡλίου καὶ αὐγή, ὅθεν καὶ ἀλέαν λέγουσι· καὶ ἡλιανθὲς ἔλαιον τὸ ἐν ἡλίῳ λευκανθέν· ἐπεὶ οὖν οἱ ἀλεαινόμενοι πρὸς ἡσυχίαν ἄγονται, τὸ ἡσυχάζειν ἐλινύειν εἶπον· ἐμοὶ δοκεῖ τὸ ἐλινύ-

TESTIMONIA 2 l. c. V 63 t. V p. 242 L 5 l. s. V 86 t. V p. 252 L 9 Hippocr. l. c. V 86 t. V p. 252 L 13 l. l. V 89 t. V p. 254 L

ADNOTATIO 2 Galen. p. 460 Hesych. II 5 οὓς scripsi ὡς V *πύθωνας τινὲς* V: correxi 17 EM. p. 330,49 Hesych. II 66 Greg. Cor. p. 502 Galen. p. 464 Lobeck rhemat. p. 280 n. *ἐλινύειν* Cobet *ἐλιννύειν* (sic semper) V 18 *Ἠλεῖοι* Daremberg *ἠλιοὶ* V *θύβριοι* V: corr. Daremberg 19 *Ταρραῖος* coni. Sylburg 20 *λέξεων φησὶν* V: corr. Daremberg 21 *ἡλιανθὲς* lexicis adde 22 *ἀλεταινόμενοι* V teste Cobeto

φράσιν καὶ τὴν ὀνοματοποιΐαν εὐχερής, περιγράψαι τε διάνοιαν ἱκανὸς καὶ τῆς κοινῆς καὶ εἰς πολλοὺς πιπτούσης λέξεως ἐκλέξασθαι τὴν κυριωτέραν· ἵνα καθάπερ τινὲς τύποι καὶ σφραγῖδές αἱ τὴν ἑρμηνείαν πεπιστευμέναι τεθῶσι λέξεις. παρὰ ταύτην γέ τοι τὴν αἰτίαν πολλοὶ τῶν ἐλλογίμων οὐκ ἰατρῶν μόνον ἀλλὰ καὶ γραμματικῶν ἐσπούδασαν ἐξηγήσασθαι τὸν ἄνδρα καὶ τὰς λέξεις ἐπὶ τὸ κοινότερον τῆς ὁμιλίας ἀγαγεῖν. Ξενόκριτος γὰρ ὁ Κῷος, γραμματικὸς ὤν, ὥς φησιν ὁ Ταραντῖνος Ἡρακλείδης, πρῶτος ἐξελάβετο τὰς τοιαύτας ἐξαπλοῦν φωνάς· ὡς δὲ καὶ ὁ Κιτιεὺς Ἀπολλώνιος ἱστορεῖ καὶ Καλλίμαχος ὁ ἀπὸ τῆς Ἡροφίλου οἰκίας. μεθ᾽ ὃν φασὶ τὸν Ταναγραῖον Βακχεῖον ἐπιβαλεῖν τῇ πραγματείᾳ καὶ διὰ τριῶν συντάξεων πληρῶσαι τὴν προθεσμίαν, πολλὰς παραθέμενον εἰς τοῦτο μαρτυρίας ποιητῶν. ᾧ δὴ τὸν ἐμπειρικὸν συγχρονήσαντα Φιλῖνον διὰ ἐξαβίβλου πραγματείας ἀντειπεῖν, καίπερ Ἐπικλέους τοῦ Κρητὸς ἐπιτεμομένου τὰς Βακχείου λέξεις διὰ .. συντάξεων, Ἀπολλωνίου τε τοῦ Ὄφεως ταὐτὸ ποιήσαντος, καὶ Διοσκορίδου τοῦ Φακᾶ πᾶσι τούτοις ἀντειπόντος

ADNOTATIO 1 φύσιν B ὀνοματοπόιαν C τὲ C καὶ ω (corr. df) ς
2 ἱκανῶς C (o) πίπτουσαν F πίπτουσαν ω (ης) 3 ἣν ω (corr. df) τύπω καὶ σφραγίδι ω (corr. df) 4 τιθέασι ω (corr. df) ς τοι om. B 5 πολλοὶ τῶν — Ἀλεξανδρεῖς p. 32 edidit Fabricius biblioth. gr. t. VI p. 239 sq. ed. Harles μόνων D cod. Vat. 1133 7 ὁμοιλίας C ὥς φησὶν B 8 ταραντῆνος C 9 πιτιεὺς ω (corr. df) κιττιεὺς ς ἀπολλόδωρος d 10 Ἡροφίλου ς ἡροδοφίλου ABDF: recepit Charterius ῥοδοφίλου d ἱεροδοφι C (λ)
11 ἐπιβαλεῖν (fuit ἐπιβαλλεῖ) B 12 πολλὰς παραθέμ.: cf. Galen. p. 404 Ἀριστάρχου τοῦ γραμματικοῦ τὸ πλῆθος αὐτῷ (scil. Βακχείῳ) τῶν παραδειγμάτων ἀθροίσαντος, ὥς φησιν (Doru. φασίν uolgo). περιθέμενον AB παραθέμενος D 13 ὡς φω: corr. ςz συγχρονίσανταφιλινον C συγχρονίσαντα D Φιλῖνον scripsi φίλινον AB διὰ Cobet ἐξ ς ἓξ φ (in A erasa) ω: om. F ἐξαβίβλου B 14 ἀντιπεῖν C καίπερ conieci Ἐπικλέους τοῦ Fabricius καὶ παρ᾽ ἐπικελεύστου BCD: tuetur Daremberg l. l. p. 224 sq. παρεπικελεύστου Aς παρεπικελεύσου cod. Vat. 1133 παρεπικούσου F Κρητὸς ς κριτὸς φω ἐπιτεμομένου Turnebus ἐπιτεμμένου ABD ἐπιθεμένου Fς ἐκθεμένου C 15 post διὰ numerus librorum excidit: $\overline{γ}$ coni. Fabricius διὰ συντάξεων: de ordine alphabetico intellexit Daremberg l. c. p. 222 τὲ C ταὐτὸ scripsi τοῦτο φ ταὐτὸ τοῦτο uoluit Ermerins 16 δισκορίδου C Διοσκουρίδου Charterius Φακᾶ Fabricius φωκᾶ φω πάλιν C ἀντιπόντος C

δι' ἑπτὰ βιβλίων, Ἀπολλωνίου τε τοῦ Κιτιέως ὀκτωκαίδεκα πρὸς τὰ τοῦ Ταραντίνου [Ἡρακλείδου] τρία πρὸς Βακχεῖον διαγράψαντος καὶ Γλαυκίου τοῦ ἐμπειρικοῦ δι' ἑνὸς πολυστίχου πάνυ καὶ κατὰ στοιχεῖον πεποιημένου ταὐτὸ ἐπιτηδεύσαντος πρός τε τούτοις Λυσιμάχου τοῦ Κῴου καὶ βιβλίου ἑνὸς ἐκπονήσαντος πραγματείαν, μετὰ τοῦ τὰ τρία μὲν γράψαι πρὸς Κυδίαν τὸν Ἡροφίλειον, τρία δὲ πρὸς Δημήτριον. τῶν δὲ γραμματικῶν οὐκ ἔστιν ὅστις ἐλλόγιμος φανεὶς παρῆλθε τὸν ἄνδρα·.......... καὶ γὰρ ὁ ἀναδεξάμενος αὐτὸν Εὐφορίων πᾶσαν ἐσπούδασε λέξιν ἐξηγήσασθαι διὰ βιβλίων ς̅, περὶ ὧν γεγράφασιν Ἀριστοκλῆς καὶ Ἀριστοτέας οἱ Ῥόδιοι. ἔτι δὲ Ἀρίσταρχος .... καὶ μετὰ πάντας Ἀντίγονος καὶ Δίδυμος οἱ Ἀλεξανδρεῖς. ὅθεν ἐπεί τινας τῶν ἀρχαίων οὐκ ἀποδοχῆς ἀλλὰ μέμψεως ἀξιοῦσι, δι' αὐτὸ τοῦτο μετὰ τοὺς ἥρωας καὶ αὐτοὶ τετολμήκαμεν περὶ τοῦ ἀνδρὸς συντάξαι. εὔλογον οὖν ἡγοῦμαι προειπεῖν τοῦτο, ὅτι πολλαὶ τῶν ἐπὶ τὰς γραφὰς ὁρμώντων γεγόνασιν ὑπολήψεις.

ADNOTATIO 1 τὲ C κιττιέως ς ὀκτακαίδεκα A 2 Ἡρακλείδου addidi 3 πολυσχίστου D καταστοιχεῖον BC 4 ταὐτὸ z Vulcanius τοῦτο φ 5 *unius libri tractatione confecta* z, unde βιβλίου ἑνὸς scripsi n. jahrb. f. philol. LXXXVIIII 285 καὶ βιβλίον φς κ̅ βιβλίων Fabricius εἰσπονήσαντος ω (corr. d) ς 6 τὰ om. AB εἰς D Ἡροφίλειον ς ἡροφίλλιον φ 7 uerba τῶν δὲ — ἄνδρα post βιβλίων ς̅ praebent φ: huc transposuit MSchmidt Didymi fragm. p. 24 ἐλλόγιος B ἐλλογίως D ἐλλογίως (ο, μος supra) F 8 post ἄνδρα lacunam esse significaui l. m. l. p. 285 sq. ἀναλεξάμενος ω (corr. df) ς: tueri studuit Schmidt l. l., sed sententiam retractauit aus wiener hands. p. 5 = ber. d. k. acad. philos. hist. cl. t. XXI (1856) p. 269 Λύκον Schmidt: de commentario Euphorionis in Lysimachi librum cogitauit Meursius ad Hellad. p. 967 9 εὐδορίων d ς̅ C περὶ ὧν οἱ Ῥόδιοι post Ἀρίσταρχος exhibent φω: huc transposuit Schmidt 10 Ἀριστοτέας corruptam lectionem BC exhibui: haud scio an Ἀριστοτέλης scribendum sit cum Schmidtio aus wiener hands. p. 7, qui olim in codd. ἀριστοτέ (λς supra) exaratum fuisse putat ἀριστοοστέας A ἀριστοτέας (γρ. ἀριστόβουλος supra) cod. Vat. 1133 ἀριστοπέας ὡς Ἀριστέας z ἀριστόβουλος καὶ ἀριστοτέας d Ἀριστογείτων Franz conl. Plin. n. h. XXVII 4, 31 11 lacumen statui: cf. n. jahrb. f. philol. t. c. p. 286 Δίδυμος: cf. Schmidt Didym. p. 24 et 2 sq. 12 ἐπεὶ τινὰς B ἐπιτινὰς C 13 τούτους τοὺς ἥρωας uolt Ermerins 15 ὁρμόντων C

εἰ γὰρ ὅσα τινὲς εὗρον ἐσπούδασαν φιλανθρώπως ἀναγράψαι, ἢ ὅσα εὑρόντες (οὐκ) ἐφθόνησαν ἐμφανῆ ποιῆσαι, ταῦτά τινες ἕτεροι δείξαντες τῆς ἀμισοῦς μεταδόσεως ἱκανὴν ἀπηνέγκαντο μαρτυρίαν, ἢ καὶ τὰ μὴ συμφερόντως ἱστορηθέντα διορθοῦν ἐσπούδασαν, κατηγορικὴν οὐκ ὀλίγοι πεποίηνται τῆς συντάξεως ἀφορμήν. οἷς πάλιν ἀντειπόντες ἕτεροι σφόδρα που τὸ Ὁμηρικὸν ἐξεπλήρωσαν.

ὁποῖον (κ') εἴπησθα ἔπος, τοῖόν κ' ἐπακούσαις·

ὧν ἀντικατηγόρησάν τινες ἐμφρόνως εἰδότες·

ἄνδρ' ἀπαμύνασθαι, ὅτε τις πρότερος χαλεπήνῃ.

πολλοὶ καὶ τὰ σποράδην τισὶν εἰρημένα ἐφ' ἓν συναγαγόντες, οὐκ ἀκάρπου γραφῆς ἐπινοίας ηὐπόρησαν καὶ τὰ ἀναποδείκτως ἱστορηθέντα μετὰ λόγου παραθέμενοι. οἱ δὲ καὶ τὸ ἀσαφῶς λεγόμενον ἐξαπλῶσαι καὶ τοῦτο ἀναλεγόμενον μακρῶς συντομώτερον ἀποστεῖλαι καὶ τὰ ἀμφιβόλως εἰρημένα ἑρμηνεῦσαι σπουδάσαντες εὔλογον δόξαν ἀπηνέγκαντο· τῶν δὲ εἰρημένων χαρακτήρων εἷς ἕκαστος εὐλόγου τετύχηκεν ἐπαίνου· πῶς οὐ μείζονος ἀξιοῦται δικαίως τυγχάνειν

ADNOTATIO 1 ἢ Turnebus *plerique enim* z 2 οὐκ uncinis saepsi ἐμφθόνησαν C ἔφθασαν coni. Eustachius ταῦτα τινὲς B 3 ἀμειΓοῦς C τ' ἀμισοῦς Franz ἀπηνέγκατο φ: em. ς 4 συμφέροντα ω (corr. f) 5 τῆς om. BC 6 ὁμηρικὸν C 7 Υ 250 ὁποῖον BC κ' del. Bentley κ' AB κεἴπησθα C τοῖον Bz κἐπακούσαις C 8 ἀντεκατηγόρησαν C τινὲς BC ἐμφρόνως εἰδότες τινὲς Charterius 9 Ω 369 ἄνδρες Cω ἄνδρας z ἀπαμύνασθαι ex Homero Cobet or. de arte interpretandi p. 151 ἐπαμύνασθαι φω ὅστις Charterius πρότερος ex Homero Charterius Cobet πρότερον φω χαλεπήνει B χαλεπαίνε C χαλεπήνοι ω 10 κατασποράδην AB εἰρημένοις B 11 εὐπόρησαν B καὶ τὰ — παραθέμενοι uerba nescio an cum Ermerinsio post συναγαγόντες transponenda sint τ' ἀνυποδείκτως B 12 περιθέμενοι AB εἰ καὶ Turnebus ἀσαφῶς Charterius σαφῶς φ μὴ σαφῶς Ermerins 13 ἀναλεγόμενον scripsi duce Eustachio, qui *id multis uerbis scriptum* uertit ἂν φd ἐπὶ μακρὸν Charterius 14 ἀμφίβολα ἐκεῖνα ω (praeter df) ς σπουδάσαντες add. fz 15 ἀπηνέγκαντο z ἀπηνέγκατο Turnebus ἀπενεγκαμένους BCω ἀπενειχαμένους A εἰ ἕκαστος z: quod fortasse praestat εὐλό[Γ] A εὐλόγως BD εὐλόγου[ως] F 16 μείζονος z μεῖζον φ μεῖζον (ος f) F μείζων ως μειζόνων Turnebus ἀξιοῦσθαι φω: em. Turnebus δικαίως ς δι[κα] (ἴσως δικαίως B in marg. ab ead. manu) AB δέκα C δικαία τυγχάνει Charterius

τῆς παρούσης γραφῆς ἡ ὑπόσχεσις διὰ πάντων τῶν εἰρημένων ἰδιωμάτων κεχώρηκυῖα· καὶ γὰρ εὑρέσεως ἕνεκα πολὺν εἰσφέρεται πόνον καὶ κριτικῶς παρατίθεται τὴν ἐν ταῖς φωναῖς ἀλήθειαν, διορθουμένη τὰ μὴ κατὰ τρόπον ἀναγεγραμμένα, στρογγυλώτερον δὲ ἀπαγγέλλουσα τὰ καινοτέρως εἰρημένα, τοῦ σαφοῦς καὶ τεταγμένου πολὺν ἔχουσα λόγον μετὰ τοῦ τὰ σποράδην πολλοῖς εἰρημένα ὑφ' ἓν συναγαγεῖν. τοσαύτης γοῦν συντάξεως κατυβαλόμενοι πληθὺν οἱ μὲν ἕνεκα ταύτης δικαίως οὐδεμίαν ἀπηνέγκαντο δόξαν· ἐπεὶ προσκορὲς ἰδίως πᾶν τὸ πολύ. οἱ δὲ διὰ τὸ ἄγαν ἀκριβὲς ματαίως ἐξηγούμενοι, τί ἐστι γένυς καὶ τί τὸ πλατὺ καὶ τί τὸ ἀστρονομικὸν καὶ τί τὸ ἀκροκώλιον καὶ στενωπὸς καὶ τὰ ἔτι τούτων φανερώτερα ῥήματα. εἰ γὰρ μέλλοιμεν τὰς πᾶσι γινωσκομένας ἐξαπλοῦν φωνάς, ἤ τοι πάσας ὀφειλήσομεν ἐξηγήσασθαι ἤ τινας. ἀλλὰ πάσας μὲν ἀδύνατον, τινὰς δὲ [οὐ] δίκαιον. ἢ γὰρ διὰ συνήθων ἐξαπλώσομεν αὐτὰς ῥημάτων ἢ διὰ τῶν μὴ συνήθων. ἀλλ' αἱ μὲν ἀσυνήθεις εἰς τοῦτο ἀφυεῖς φαίνονται, — δεκτὸν γὰρ τὰ ἧττον γινωσκόμενα διὰ τῶν μᾶλλον γινωσκομένων ἐξαπλοῦν, — αἱ δὲ συνήθεις διὰ τὸ ἐπίσης εἶναι φανεραὶ πρὸς τὸ δηλωτικὸν τῆς ἑρμηνείας οὐκ ἔσονται, ὥς φησιν Ἐπίκουρος. ἀπόλλυται γὰρ ἰδίως τῆς ἑρμηνείας τὸ φανερόν, ὅθ' ὑπὸ λόγου καθάπερ τινὸς οἰκείου μαγγανεύεται φαρμάκου. τῶν δὲ ἄλλων Ἐπικλῆς μέν, ὁ κατὰ στοιχεῖον ποιησάμενος τὴν ἀναγραφήν, ματαίου συντομίας ἐγένετο ζηλωτής· πρὸς τῷ γὰρ μὴ πάσας ἐξη-

ADNOTATIO 2 κεχωρηκυία C εὑρήσεως B οὐ ῥήσεως D Charterius οὑρέκσεως F (corr. f) cod. Vat. 1133 ἕνεκεν ω πολλὴν B 3 διωρθουμένη B διορθουμένους C 4 ἀπαγγέλλουσι B 5 καινότερον Charterius 7 οὖν A Charterius τάξεως AC συναγαγεῖν | . . . . τάξεως B καταβαλλόμενοι C 8 δικαίαν Charterius 9 πᾶν τὸ om. C διὰ τὸ ἄγαν ἀκριβὲς ματαίως Ermerins τὸ ἄγαν ματαίως τὸ ἀκριβὲς φω
ος k,
10 γένη C γένος ω πολύ d ἀστρονομικὸν ω ἀστρονομι A ἀστρονομικὴ B ἀστρονόμιουσ C 11 ἀκροκώλιον ς ἀκροκόλιον φ ἀκρόπλοον Charterius στενωπὲσ φ: em. ς 13 ἤτοι B εἴ AB τινὰσ C 14 οὐ add. Eustachius: om. φ 16 ἐς Charterius ἀφυεῖν A 17 δὲ om. C διὰ add. Turnebus Ermerins: om. AB καὶ C τῷ ἐπίσης Stephanus Charterius 18 ὡς φησὶν AB 19 ἑρμηνειάσ B 20 καθάπέρ C μαγ-
γὰρ
γανεύεται ς μαγγανεύηται AB μαγκανεύεται C 22 τῷ μὴ γὰρ B

II

ΕΡΩΤΙΑΝΟΥ

ΤΩΝ ΠΑΡ' ΙΠΠΟΚΡΑΤΕΙ ΛΕΞΕΩΝ

ΣΥΝΑΓΩΓΗ

II

ΕΡΩΤΙΑΝΟΥ

ΤΩΝ ΠΑΡ' ΙΠΠΟΚΡΑΤΕΙ ΛΕΞΕΩΝ

ΣΥΝΑΓΩΓΗ

A = codex Vaticanus 277
B = „ Parisinus 2651
C = „ Vindobonensis XLIII
D = „ Parisinus 2177
F = „ „ 2614
d } = lectiones a manu secunda siue inter uersum siue in margine
f } codicum DF adscriptae
O = codex Oxoniensis X I. 1, 3 olim Doruillii
φ = libri boni omnes
ω = libri deteriores omnes uel certe DF
ς = editio uolgata
z = editio Eustachii

ἥκω ζαθέους ναοὺς προλιπών,
οὓς αὐθιγενὴς τμηθεῖσα δοκὸς
στεγανοὺς παρέχει χαλύβῳ πελέκει
καὶ ταυρολέτῳ κόλλῃ κραθεῖσ'
ἀτρεκεῖς ἁρμούς.

οὐκ εἶπεν ἀληθεῖς ἁρμοὺς ἀλλ' ἀκριβεῖς. ἐν δὲ τῷ περὶ τόπων τῶν κατὰ ἄνθρωπον καὶ ἐν γυναικείων ᾱ ἀντὶ τοῦ ἀληθῶς χρῆται τῇ λέξει.

ἀλλοφάσσοντες· ἀπορούμενοι καὶ τεθορυβημένοι, ὥς φησι Βακχεῖος. Ξενόκριτος δὲ ὁ Κῷός φησι παρὰ τοῖς Ἴωσι λέγεσθαι τὸ ἀλλοφάσσειν ἐπὶ τοῦ τῆς διανοίας παραφόρου· πιθανῶς ἱστορῶν παρὰ τὸ ἄλλο φάσσειν καὶ ἄλλο φρονεῖν.

ἀραιά· Βακχεῖος μὲν ἤκουσε τὰ λεπτά. τινὲς δὲ τὰ πυκνὰ καὶ στενά, ὡς παρ' Ὁμήρῳ·

ἀραιὴ δ' εἴσοδός ἐστι.

καί·

λάψαντες γλώσσῃσι ἀραιῇσιν μέλαν ὕδωρ.

ἀγνοοῦσι δὲ οἱ ταῦτα λέγοντες, ὅτι ἡ λέξις οὐχ ἓν δηλοῖ παρὰ

TESTIMONIA 6 De locis in hom. 3 t. VI 280 L — De morb. mul. I saepius 9 Prognost. 20 t. II 170 L 14 κ 90 17 Π 161

ADNOTATIO 1 προλείπων Porphyrius de abstin. IIII 19 2 οἷς Bentley αὐθιγενής Porphyrius αὖθις εὔνις φ δοκός Vulcanius Scaliger δοκοὺς φ δορός Porphyrius δρῦς HGrotius 3 στεγανούς Porphyrius τετανοὺς φ χαλύβῳ πελέκει Porphyrius χαλυβ^S AB χάλυβεS C πελεκεῖς φ 4 ταυρολέγω C ταυροδέτῳ Porphyrius Bothe, nisi quod γ' addit ταυροδέτρῳ HGrotius τορνοδέτους Hartung Eurip. restit. I 108 κολληθεὶς φ: em. GHermann ap. Lobeck. de morte Bacchi p. 11 n. 5 5 ἀκριβεῖς Vulcanius ἁρμάς (superscr. ους) AB 6 ἁρμάς B 7 κατ' B πρώτῳ C 9 Erotian. fragm. I Galen. p. 424 Hesych. I 128 ἀλλοφάσοντες (superscr. σ) D ὡς φησὶ B 10 κῷος φησὶ BC λέγεσθαι ς λε A (superscr. Γ) λέγων B λέγεται C 11 ἀλλοφάσσοντες B 12 ἀλλοφάσσειν AB ἄλλο φρονεῖν z ἀλλοφρονεῖν BC ἀλλοφρινεῖν A παρὰ τὸ ἄλλο καὶ ἄλλο φάσσειν ἤ τοι φωνεῖν coni. Stephanus 13 Hesych. I 269: aliter Rufus p. 38 Clinch ἀραίην C 17 λάψαντες Homerus λάμψαντες AB γλώσσῃσι ἀραιῇσιν Homerus γλώσσῃσιν ἀραιῇσι φ 18 οὐ χ' ἓν B

λόντων ἰατρῶν, οἱ μὲν οὐδ' ὅλως μετὰ χεῖρας ἔχοντες σπουδάζουσι, τὴν πραγματείαν τινὸς χλεύης τελωνοῦντες, ὡς ἐπετήδευσεν Ἱπποκράτης ἀσαφὴς φανῆναι· καὶ διὰ τοῦτο ἀνακεχωρηκυίας εὐπορῆσαι λέξεις σπουδάσαι· καὶ ταῦτα, μακρὰν μὲν τὴν τέχνην βραχὺν δὲ τὸν βίον οἰόμενος, διὰ τὸ [μὴ] σαφῆ ποιῆσαι τὴν ὁμιλίαν καὶ πᾶσι φανεράν. δέδοται γὰρ ἡμῖν ὑπὸ τῆς φύσεως [ὁ] λόγος πρὸς [τὸ] τὰς κατὰ διάνοιαν γεννηθείσας φαντασίας τοῖς πέλας ἐκτυποῦν. λελήθασι δὲ οἱ ταῦτα περὶ τοῦ ἀνδρὸς ἐπὶ τῶν μειρακίων φλυαροῦντες, ὡς οὐ μᾶλλον καθ' Ἱπποκράτους ταῦτα ἀποφαίνονται, ὅσον τὴν αὐτῶν ἀμαθίαν εἰς ὕπαιθρον ἄγουσιν. εἰ μὲν γὰρ πρῶτος ἢ μόνος ἐπεπλάκει τὰς φωνάς, ἴσως αὐτοῦ τὸ περίεργον ἐμέμψατο ἄν τις· ἐπεὶ δὲ πάλαι αἱ συνήθειαι ταύτῃ κέχρηνται τῇ περὶ τὴν διάλεκτον φορᾷ, — ἐξ ὧν οἵ τε περὶ τὴν ἀρχαίαν κωμῳδίαν καταγινόμενοι ἐμφαίνουσι· καὶ τῶν μὲν φιλοσόφων Δημόκριτος, τῶν δὲ ἱστορικῶν Θουκυδίδης καὶ Ἡρόδοτος καὶ σχεδὸν ὁ σύμπας τῶν ἀρχαίων χορὸς συγγραφέων, — τί δήποτε τὸ πᾶσι τοῖς ἀρχαίοις εἰρημένον συμβεβηκέναι, τοῦτο καθ' Ἱπποκράτους νενομίκασι μόνου; δειχθήσεται γὰρ ἐν τῇ κατὰ μέρος ἐξηγήσει τὸ περὶ τὴν τοιαύτην ὁμιλίαν τῶν ἀρχαίων ὁμονοοῦν, ἐπεὶ γέγονεν ἀνὴρ Ὁμηρικὸς τὴν

ADNOTATIO 1 οὐ δόλως B κατὰ χεῖρας Charterius ἔχειν Turnebus 2 uerba τὴν — τελωνοῦντες admodum deprauata τὴν πραγματείαν, σπουδάζουσι χλεύην ποιούμενοι ἀποφαίνειν coni. Ermerins διά τινος χλεύης ποιεῖσθαι Stephanus χλου ης C ποιοῦντες ω (corr. df) ὡς x οἷς φω 3 ἀσαφεῖς φ: em. ς ἀποκεχωρηκυίας Charterius εὐπορῆσαι Vulcanius 4 μακρὰν: Hippocr. aphorism. I 1 t. IIII p. 458 L 5 μὴ add. Stephanus 6 ὁ om. φω: addidi τὸ om. φω: add. ς 7 γενηθείσας AC 8 μυρακίων D 9 quo magis — eo magis z καθ' Stephanus καὶ φως ἀποφαίνονται z ἀποφαίνοντες BCD ἀποφ*****τ' (α et ον erasis) A ἀποφαίνονται om. (spatio uacuo relicto) ω 10 αὐτῶν B μόνος ἢ πρῶτος ω (corr. f) ς 11 ἐπιπλάττει ω (corr. d) ς ἐπέπλαττεν Ermerins 12 τὴν om. C Charterius 15 ἱστοριῶν ω (corr. f) θουκιδίδης B ἡρόδοτος C 17 συμβεβηκέναι Vulcanius συμβεβηκὸς φdf συμβέβηκεν DF νενομίκασι Charterius μόνως ABω μόνον Charterius 18 δειχθεὶ B δειχθεῖσα ω (corr. f) ς 19 ὁμιλία C τῶν ἀρχαίων in marg. add. B ἀνὴρ Ermerins ἀνὴρ φω

φράσιν καὶ τὴν ὀνοματοποιΐαν εὐχερής, περιγράψαι τε διάνοιαν ἱκανὸς καὶ τῆς κοινῆς καὶ εἰς πολλοὺς πιπτούσης λέξεως ἐκλέξασθαι τὴν κυριωτέραν· ἵνα καθάπερ τινὲς τύποι καὶ σφραγῖδές αἳ τὴν ἑρμηνείαν πεπιστευμέναι τεθῶσι λέξεις. παρὰ ταύτην γέ τοι τὴν αἰτίαν πολλοὶ τῶν ἐλλογίμων οὐκ ἰατρῶν μόνον ἀλλὰ καὶ γραμματικῶν ἐσπούδασαν ἐξηγήσασθαι τὸν ἄνδρα καὶ τὰς λέξεις ἐπὶ τὸ κοινότερον τῆς ὁμιλίας ἀγαγεῖν. Ξενόκριτος γὰρ ὁ Κῶος, γραμματικὸς ὤν, ὥς φησιν ὁ Ταραντῖνος Ἡρακλείδης, πρῶτος ἐξελάβετο τὰς τοιαύτας ἐξαπλοῦν φωνάς· ὡς δὲ καὶ ὁ Κιτιεὺς Ἀπολλώνιος ἱστορεῖ καὶ Καλλίμαχος ὁ ἀπὸ τῆς Ἡροφίλου οἰκίας. μεθ' ὃν φασὶ τὸν Ταναγραῖον Βακχεῖον ἐπιβαλεῖν τῇ πραγματείᾳ καὶ διὰ τριῶν συντάξεων πληρῶσαι τὴν προθεσμίαν, πολλὰς παραθέμενον εἰς τοῦτο μαρτυρίας ποιητῶν. ᾧ δὴ τὸν ἐμπειρικὸν συγχρονήσαντα Φιλῖνον διὰ ἑξαβίβλου πραγματείας ἀντειπεῖν, καίπερ Ἐπικλέους τοῦ Κρητὸς ἐπιτεμομένου τὰς Βακχείου λέξεις διὰ .. συντάξεων, Ἀπολλωνίου τε τοῦ Ὄφεως ταὐτὸ ποιήσαντος, καὶ Διοσκορίδου τοῦ Φακᾶ πᾶσι τούτοις ἀντειπόντος

ADNOTATIO 1 φύαιν B ὀνοματοπόιαν C τὲ C καὶ ω (corr. df) ς
ο ης
2 ἱκανῶς C πίπτουσαν F πίπτουσαν ω 3 ἦν ω (corr. df) τύπω καὶ σφραγίδι ω (corr. df) 4 τιθέασι ω (corr. df) ς τοι om. B 5 πολλοὶ τῶν — Ἀλεξανδρεῖς p. 32 edidit Fabricius biblioth. gr. t. VI p. 239 sq. ed. Harles μόνων D cod. Vat. 1133 7 ὁμοιλίας C ὥς φησὶν B 8 ταραντῆνος C 9 πιτιεὺς ω (corr. df) κιττιεὺς ς ἀπολλώδωρος d 10 Ἡρο-
—λ
φίλου ς ἡροδοφίλου ABDF: recepit Charterius ῥοδοφίλου d ἱεροδοφι C 11 ἐπιβαλεῖν (fuit ἐπιβαλλεῖ) B 12 πολλὰς παραθέμ.: cf. Galen. p. 404 Ἀριστάρχου τοῦ γραμματικοῦ τὸ πλῆθος αὐτῷ (scil. Βακχείῳ) τῶν παραδειγμάτων ἀθροίσαντος, ὥς φησιν (Doru. φασίν uolgo). περιθέμενον AB παραθέμενος D 13 ὡς φω: corr. ςz συγχρονίσανταφιλινον C συγχρονίσαντα D Φιλῖνον scripsi φίλινον AB διὰ Cobet ἐξ ς ἒξ φ (in A erasa) ω: om. F ἐξαβίβλου B 14 ἀντιπεῖν C καίπερ conieci Ἐπικλέους τοῦ Fabricius καὶ παρ' ἐπικελεύστου BCD: tuetur Daremberg l. l. p. 224 sq. παρεπικελεύστου Aς παρεπικελεύσου cod. Vat. 1133 παρεπικούσου F Κρητὸς ς κριτὸς φω ἐπιτεμομένου Turnebus ἐπιτεμμένου ABD ἐπιθεμένου Fς ἐκθεμένου C 15 post διὰ numerus librorum excidit: $\overline{\gamma}$ coni. Fabricius διὰ συντάξεων: de ordine alphabetico intellexit Daremberg l. c. p. 222 τὲ C ταὐτὸ scripsi τοῦτο φ ταὐτὸ τοῦτο uoluit Ermerins 16 δισκορίδου C Διοσκουρίδου Charterius Φακᾶ Fabricius φωκᾶ φω πάλιν C ἀντιπόντος C

δι' ἑπτὰ βιβλίων, Ἀπολλωνίου τε τοῦ Κιτιέως ὀκτωκαίδεκα πρὸς τὰ τοῦ Ταραντίνου [Ἡρακλείδου] τρία πρὸς Βακχεῖον διαγράψαντος καὶ Γλαυκίου τοῦ ἐμπειρικοῦ δι' ἑνὸς πολυστίχου πάνυ καὶ κατὰ στοιχεῖον πεποιημένου ταὐτὸ ἐπιτηδεύσαντος πρός τε τούτοις Λυσιμάχου τοῦ Κώου καὶ βιβλίου ἑνὸς ἐκπονήσαντος πραγματείαν, μετὰ τοῦ τὰ τρία μὲν γράψαι πρὸς Κυδίαν τὸν Ἡροφίλειον, τρία δὲ πρὸς Δημήτριον. τῶν δὲ γραμματικῶν οὐκ ἔστιν ὅστις ἐλλόγιμος φανεὶς παρῆλθε τὸν ἄνδρα.......... καὶ γὰρ ὁ ἀναδεξάμενος αὐτὸν Εὐφορίων πᾶσαν ἐσπούδασε λέξιν ἐξηγήσασθαι διὰ βιβλίων ϛ̄, περὶ ὧν γεγράφασιν Ἀριστοκλῆς καὶ Ἀριστοτέας οἱ Ῥόδιοι. ἔτι δὲ Ἀρίσταρχος .... καὶ μετὰ πάντας Ἀντίγονος καὶ Δίδυμος οἱ Ἀλεξανδρεῖς. ὅθεν ἐπεί τινας τῶν ἀρχαίων οὐκ ἀποδοχῆς ἀλλὰ μέμψεως ἀξιοῦσι, δι' αὐτὸ τοῦτο μετὰ τοὺς ἥρωας καὶ αὐτοὶ τετολμήκαμεν περὶ τοῦ ἀνδρὸς συντάξαι. εὔλογον οὖν ἡγοῦμαι προειπεῖν τοῦτο, ὅτι πολλαὶ τῶν ἐπὶ τὰς γραφὰς ὁρμώντων γεγόνασιν ὑπολήψεις.

ADNOTATIO 1 τὲ C κιττιέως ς ὀκτακαίδεκα A 2 Ἡρακλείδου addidi 3 πολυσχίστου D κατασστοιχεῖον BC 4 ταὐτὸ z Vulcanius τοῦτο φ 5 *unius libri tractatione confecta* z, unde βιβλίου ἑνὸς scripsi n. jahrb. f. philol. LXXXVIIII 285 καὶ βιβλίον φς κ̄ βιβλίων Fabricius εἰσπονήσαντος ω (corr. d) ς 6 τὰ om. AB εἰς D Ἡροφίλειον ς ἡροφίλιον φ 7 uerba τῶν δὲ — ἄνδρα post βιβλίων ϛ̄ praebent φ: huc
ο
transposuit MSchmidt Didymi fragm. p. 24 ἐλλόγιος B ἐλλογίως D ἐλ-
μος
λόγιως F 8 post ἄνδρα lacunam esse significaui l. m. l. p. 285 sq. ἀναλεξάμενος ω (corr. df) ς: tueri studuit Schmidt l. l., sed sententiam retractauit aus wiener hands. p. 5 = ber. d. k. acad. philos. hist. cl. t. XXI (1856) p. 269 Λύκον Schmidt: de commentario Euphorionis in Lysimachi librum cogitauit Meursius ad Hellad. p. 967 9 εὐδορίων d ϛ̄ C περὶ ὧν οἱ Ῥόδιοι post Ἀρίσταρχος exhibent φω: huc transposuit Schmidt 10 Ἀριστοτέας corruptam lectionem BC exhibui: haud scio an Ἀριστοτέλης scribendum sit cum Schmidtio aus wiener hands. p. 7, qui olim in
λς γρ. ἀριστόβουλος
codd. ἀριστοτέ exaratum fuisse putat ἀριστοοστέας A ἀριστοτέας cod. Vat. 1138 ἀριστοπέας ὡς Ἀριστέας z ἀριστόβουλος καὶ ἀριστοτέας d Ἀριστογείτων Franz conl. Plin. n. h. XXVII 4, 31 11 lacumen statui: cf. n. jahrb. f. philol. t. c. p. 286 Δίδυμος: cf. Schmidt Didym. p. 24 et 2 sq. 12 ἐπεὶ τινὰς B ἐπιτινὰς C 13 τούτους τοὺς ἥρωας uolt Ermerins 15 ὁρμόντων C

εἰ γὰρ ὅσα τινὲς εὗρον ἐσπούδασαν φιλανθρώπως ἀναγράψαι, ἢ ὅσα εὑρόντες (οὐκ) ἐφθόνησαν ἐμφανῆ ποιῆσαι, ταῦτά τινες ἕτεροι δείξαντες τῆς ἀμισοῦς μεταδόσεως ἱκανὴν ἀπηνέγκαντο μαρτυρίαν, ἢ καὶ τὰ μὴ συμφερόντως ἱστορηθέντα διορθοῦν ἐσπούδασαν, κατηγορικὴν οὐκ ὀλίγοι πεποίηνται τῆς συντάξεως ἀφορμήν. οἷς πάλιν ἀντειπόντες ἕτεροι σφόδρα που τὸ Ὁμηρικὸν ἐξεπλήρωσαν.

ὁποῖόν (κ') εἴπησθα ἔπος, τοῖόν κ' ἐπακούσαις·

ὧν ἀντικατηγόρησάν τινες ἐμφρόνως εἰδότες·

ἄνδρ' ἀπαμύνασθαι, ὅτε τις πρότερος χαλεπήνῃ

πολλοὶ καὶ τὰ σποράδην τισὶν εἰρημένα ἐφ' ἓν συναγαγόντες, οὐκ ἀκάρπου γραφῆς ἐπινοίας ηὐπόρησαν καὶ τὰ ἀναποδείκτως ἱστορηθέντα μετὰ λόγου παραθέμενοι. οἱ δὲ καὶ τὸ ἀσαφῶς λεγόμενον ἐξαπλῶσαι καὶ τοῦτο ἀναλεγόμενον μακρῶς συντομώτερον ἀποστεῖλαι καὶ τὰ ἀμφιβόλως εἰρημένα ἑρμηνεῦσαι σπουδάσαντες εὔλογον δόξαν ἀπηνέγκαντο· τῶν δὲ εἰρημένων χαρακτήρων εἷς ἕκαστρς εὐλόγου τετύχηκεν ἐπαίνου· πῶς οὐ μείζονος ἀξιοῦται δικαίως τυγχάνειν

ADNOTATIO 1 ἢ Turnebus *plerique enim* z 2 οὐκ uncinis saepsi ἐμφθόνησαν C ἔφθασαν coni. Eustachius ταῦτα τινὲς B 3 ἀμειΓοῦς C τ' ἀμισοῦς Franz ἀπηνέγκατο φ: em. ς 4 συμφέροντα ω (corr. f) 5 τῆς om. BC 6 ὁμηρικὸν C 7 Υ 250 ὁποῖον BC κ' del. Bentley κ' AB κἔιπησθα C τοῖον Bz κἐπακούσαις C 8 ἀντεκατηγόρησαν C τινὲς BC ἐμφρόνως εἰδότες τινὲς Charterius 9 Ω 369 ἄνδρες Cω ἄνδρας z ἀπαμύνασθαι ex Homero Cobet or. de arte interpretandi p. 151 ἐπαμύνασθαι φω ὅστις Charterius πρότερος ex Homero Charterius Cobet πρότερον φω χαλεπήνει B χαλεπαίνε C χαλεπήνοι ω 10 κατασποράδην AB εἰρημένοις B 11 εὐπόρησαν B καὶ τὰ — παραθέμενοι uerba nescio an cum Ermerinsio post συναγαγόντες transponenda sint τ' ἀνυποδείκτως B 12 περιθέμενοι AB εἰ καὶ Turnebus ἀσαφῶς Charterius σαφῶς φ μὴ σαφῶς Ermerins 13 ἀναλεγόμενον scripsi duce Eustachio, qui *id multis uerbis scriptum* uertit ἂν φd ἐπὶ μακρὸν Charterius 14 ἀμφίβολα ἐκεῖνα ω (praeter df) ς σπουδάσαντες add. fz 15 ἀπηνέγκαντο z ἀπηνέγκατο Turnebus ἀπενεγκαμένους BCω ἀπενειχαμένους A εἰ ἕκαστος z: quod fortasse praestat

Γ ως ος
εὐλό A εὐλόγως BD εὐλόγου F 16 μείζονος z μεῖζον φ μεῖζον (ος f) F μείζων ως μειζόνων Turnebus ἀξιοῦσθαι φω: em. Turnebus δι-

κα
καίως ς δι (ἴσως δικαίως B in marg. ab ead. manu) AB δέκα C δικαία τυγχάνει Charterius

τῆς παρούσης γραφῆς ἡ ὑπόσχεσις διὰ πάντων τῶν εἰρημένων ἰδιωμάτων κεχωρηκυῖα· καὶ γὰρ εὑρέσεως ἕνεκα πολὺν εἰσφέρεται πόνον καὶ κριτικῶς παρατίθεται τὴν ἐν ταῖς φωναῖς ἀλήθειαν, διορθουμένη τὰ μὴ κατὰ τρόπον ἀναγεγραμμένα, στρογγυλώτερον δὲ ἀπαγγέλλουσα τὰ καινοτέρως εἰρημένα, τοῦ σαφοῦς καὶ τεταγμένου πολὺν ἔχουσα λόγον μετὰ τοῦ τὰ σποράδην πολλοῖς εἰρημένα ὑφ' ἓν συναγαγεῖν. τοσαύτης γοῦν συντάξεως καταβαλόμενοι πληθὺν οἱ μὲν ἕνεκα ταύτης δικαίως οὐδεμίαν ἀπηνέγκαντο δόξαν· ἐπεὶ προσκορὲς ἰδίως πᾶν τὸ πολύ. οἱ δὲ διὰ τὸ ἄγαν ἀκριβὲς ματαίως ἐξηγούμενοι, τί ἐστι γένυς καὶ τί τὸ πλατὺ καὶ τί τὸ ἀστρονομικὸν καὶ τί τὸ ἀκροκώλιον καὶ στενωπὸς καὶ τὰ ἔτι τούτων φανερώτερα ῥήματα. εἰ γὰρ μέλλοιμεν τὰς πᾶσι γινωσκομένας ἐξαπλοῦν φωνάς, ἤτοι πάσας ὀφειλήσομεν ἐξηγήσασθαι ἤ τινας. ἀλλὰ πάσας μὲν ἀδύνατον, τινὰς δὲ [οὐ] δίκαιον. ἢ γὰρ διὰ συνήθων ἐξαπλώσομεν αὐτὰς ῥημάτων ἢ διὰ τῶν μὴ συνήθων. ἀλλ' αἱ μὲν ἀσυνήθεις εἰς τοῦτο ἀφυεῖς φαίνονται, — δεκτὸν γὰρ τὰ ἧττον γινωσκόμενα διὰ τῶν μᾶλλον γινωσκομένων ἐξαπλοῦν, — αἱ δὲ συνήθεις διὰ τὸ ἐπίσης εἶναι φανεραὶ πρὸς τὸ δηλωτικὸν τῆς ἑρμηνείας οὐκ ἔσονται, ὥς φησιν Ἐπίκουρος. ἀπόλλυται γὰρ ἰδίως τῆς ἑρμηνείας τὸ φανερόν, ὅθ' ὑπὸ λόγου καθάπερ τινὸς οἰκείου μαγγανεύεται φαρμάκου. τῶν δὲ ἄλλων Ἐπικλῆς μέν, ὁ κατὰ στοιχεῖον ποιησάμενος τὴν ἀναγραφήν, ματαίου συντομίας ἐγένετο ζηλωτής· πρὸς τῷ γὰρ μὴ πάσας ἐξη-

ADNOTATIO 2 κεχωρηκυία C εὑρήσεως B οὐ ῥήσεως D Charterius οὑρέκσεως F (corr. f) cod. Vat. 1133 ἕνεκεν ω πολλὴν B 3 διωρθουμένη B διορθουμένους C 4 ἀπαγγέλλουσι B 5 καινότερον Charterius 7 οὖν A Charterius τάξεως AC συναγαγεῖν | . . . . τάξεως B καταβαλλόμενοι C 8 δικαίαν Charterius 9 πᾶν τὸ om. C διὰ τὸ ἄγαν ἀκριβὲς ματαίως Ermerins τὸ ἄγαν ματαίως τὸ ἀκριβὲς φω
ος
10 γένη C γένος ω πολύ d ἀστρονομικὸν ω ἀστρονομι k A ἀστρονομικὴ B ἀστρονόμιουσ C 11 ἀκροκώλιον ς ἀκροκόλιον φ ἀκρόπλοον Charterius στενωπὲσ φ: em. ς 13 ἤτοι B εἴ AB τινὰσ C 14 οὐ add. Eustachius: om. φ 16 ἐς Charterius ἀφυεῖν A 17 δὲ om. C διὰ add. Turnebus Ermerins: om. AB καὶ C τῷ ἐπίσης Stephanus Charterius 18 ὡς φησὶν AB 19 ἑρμηνειάσ B 20 καθάπέρ C μαγγανεύεται ς μαγγανεύηται AB μαγκανεύεται C 22 τῷ μὴ γὰρ B

γήσασθαι, ἔτι καὶ τὰ συντάγματα, ἐν οἷς αὐτῶν ἑκάστη κατεγέγραπτο, σιωπ[ήσας μομφ]ῆς ἱκανῆς αἴτιον ἐγένετο τοῖς ἀναγινώσκουσι. πάλιν γὰρ ἐδέησε καθ' ἑκάστην γραφὴν ἐξηγεῖσθαι μὴ τὴν ἀνάγνωσιν εἰ νοητή τίς ἐστιν, ἀλλὰ καὶ τὴν λέξιν, ἣ κατατέτακται, Γλαυκίας τε ὁμοίως τὸ κατὰ στοιχεῖον ζηλώσας μακρότερος ἐφάνη καθ' ἑκάστην φωνὴν παρατιθέμενος τὰς ἐν αἷς καταγεγραμμέναι τυγχάνουσιν αἱ γλῶτται συντάξεις. διόπερ ἡμεῖς καθ' ἑκάστην γραφὴν ἐκλεξάμενοι τὰς καταγεγραμμένας λέξεις διὰ μὲν τοῦ συγγράμματος δηλώσομεν, ὁποῖαι τυγχάνουσι κείμεναι ἐν ὅσαις τε βίβλοις ἱστοροῦνται αἱ μὴ συνήθεις· διὰ δὲ τῆς ἐξαπλώσεως ἐμφανίσομεν πόσα σημαίνουσι, μιμνησκόμενοι καὶ τῶν ἅπαξ εἰρημένων καὶ τὰς ἀνακεχωρηκυίας διδύμοις πιστούμενοι μαρτυρίαις, τὰς δὲ οὐχ οὕτως ἀσαφεῖς εἰς τὸ ἓν ἀνθ' ἑνὸς δηλούμενον ὑπάγοντες, προσεξαπλοῦντες δὲ καὶ τὰς παρὰ τοῖς ἄλλοις τέλεον παραλελειμμένας. τό τε γὰρ τέρθρον τοῦ πάθεος οὐδεὶς αὐτῶν ἐξηγεῖται καὶ τὰς αἰθόλικας καὶ τὸ κερχνῶδες καὶ τὰς τερμίνθους τό τε θηριῶδες καὶ τὸ σκορδίνημα καὶ τὸν σκίῤῥον καὶ τὴν ἐκνυπὴν μήτραν καὶ τὸ ἐπηλυγάζεσθαι τά τε αἱμόκερχνα καὶ τὸ φολλικῶδες καὶ τὸ ἔναιμον νεῦρον καὶ τὸ ἴκταρ καὶ ἄλλας πλείους λέξεις, ὑπὲρ ὧν ἐν τοῖς κατὰ μέρος

ADNOTATIO 1 ἑκάστους AB ἕκαστος ω (corr. d) ἕκαστον Charterius 2 σιωπήσας μομφῆς ἱκανῆς coniecì n. jahrb. f. philol. uol. LXXXVIIII p. 286 σιωπῆς ἱκανῆς φ παραλιπὼν σιωπῆς ἱκανῆς αἴτιος Ermerins πλησμονῆς z αἴτιος B 4 νοητὴ C τὶς B ἐστὶν B ἣ Ermerins εἰ φ οὗ conieceram l. c. p. 286 sq. 5 τὲ C καταστοιχεῖον B 6 αἷς Charterius οἷς φ 9 ὅπου Heringa obseruat. crit. p. 4 ὁποῖαι φ num ὅπου αὗται? τυγχάνουσιν B τὲ C 12 διδύμοις π. μαρτυρίαις z διδύμως C διδύμους B διδύμου A μαρτυρίας φ οὐ χ' οὕτως B 13 ἓν add. Ermerins δηλουμένας ως 14 π^ε A παραλελειμένας C παραλελημμένας ς τό τε γὰρ τέρθρον Stephanus 15 τοῦ πάθεος z τοῦ πάθους Stephanus τοῦ τε γὰρ τέρθρου τὸ πάθος φω αἰθολικὰς BC 16 τερμίνθους Foes p. 616 τέρμινθας φωz: cf. fragm. XIII σκορδίνημα D 17 σκληρὸν coni. Eustachius ἐκνυπὴν non expedio ἐκ νυτην B ἐκνυτὴν df ἐννυκτὴν C ἐκνύπην ς 'in aliquibus exemplaribus legitur κνίζειν μήτραν: in aliis ἐκνευτὴν' Eustachius ἐπιλυγάζεσθαι C 18 φολλικῶδες ς φιλλικῶδες φ ἔναιμον νεῦρον: cf. Ermerins ad Hippocr. t. II p. XIV 19 πλείστους C

ἐροῦμεν. ὅθεν καὶ ἐπὶ τῶν ἀληθῶν κομιζομένων συνταγμάτων ἔστι μὲν [ἃ] σημειωτικά, ἃ δὲ φυσικὰ καὶ αἰτιολογικά, ἃ δὲ θεραπευτικά· καὶ τῶν θεραπευτικῶν ἃ μὲν διαιτητικά, ἃ δὲ χειρουργούμενα καὶ πάντως μικτά. ἔνια δ' εἰς τὸν περὶ τέχνης συντείνοντα λόγον· δίκαιον ἡγοῦμαι προϊστορήσας τὸν τῶν βιβλίων ἀριθμὸν τηνικαῦτα ἐπὶ τὴν τῶν λέξεων ἀνάπλωσιν ἥκειν. σημειωτικὰ μὲν οὖν ἐστι ταῦτα· προγνωστικόν, προῤῥητικὸν α̅ καὶ β̅· ὡς οὐκ ἔστιν Ἱπποκράτους, ἐν ἄλλοις δείξομεν. περὶ χυμῶν. αἰτιολογικὰ δὲ καὶ φυσικά· περὶ φυσῶν, περὶ φύσεως ἀνθρώπου, περὶ ἱερᾶς νόσου, περὶ φύσεως παιδίου, περὶ τόπων καὶ ὡρῶν. θεραπευτικὰ δὲ .... τῶν μὲν εἰς χειρουργίαν ἡκόντων· περὶ ἀγμῶν, περὶ ἄρθρων, περὶ ἑλκῶν, περὶ τραυμάτων καὶ βελῶν, περὶ τῶν ἐν κεφαλῇ τραυμάτων, κατὰ ἰητρεῖον, μοχλικόν, περὶ αἱμοῤῥοΐδων καὶ συρίγγων. εἰς δίαιταν· περὶ νούσων α̅ β̅, περὶ πτισάνης, περὶ τόπων τῶν κατὰ ἄνθρωπον, γυναικείων α̅ β̅, περὶ τροφῆς, περὶ ἀφόρων, περὶ ὑδάτων. ἐπίμικτα δέ ἐστι ταῦτα· ἀφορισμοί, ἐπιδημίαι ζ̅. τῶν δ' εἰς τὸν περὶ τέχνης τεινόντων λόγον· ὅρκος, νόμος, περὶ τέχνης, περὶ ἀρχαίας ἰατρικῆς. πρεσβευτικὸς γὰρ καὶ ἐπιβώμιος φιλόπατριν μᾶλλον ἢ ἰατρὸν ἐμφαίνουσι τὸν ἄνδρα· ὥστ' ἐπεὶ ταύτας τινὰς βεβαίως Ἱπποκράτους λέγομεν εἶναι διδασκαλίας εὐσήμου ἕνεκεν, ἀρκτέον οὖν ἂν εἴη ἀπὸ τῶν σημειωτικῶν, ἐπειδὴ πάσης αἰτιολογίας καὶ θεραπείας προηγεῖσθαι ὀφείλει [ἡ] σημείωσις. λοιπὸν ἀρξόμεθα ἀπὸ τοῦ προγνωστικοῦ.

ADNOTATIO 1 ἀληθῶν ς ἀλη φ ἀλήθειαν D ἀληθῶς z νομιζομένων Fς 2 ἃ post μὲν add. ς ἃ δὲ θεραπευτικὰ fz: om. φ 3 καὶ τῶν — πάντως μικτά uolgo post λόγον φ: transposui χειροεργούμενα C 4 δὲ εἰς B τὸν (fuit τὰ) B συντείνονται D 6 ἐξάπλωσιν Stephanus 7 ἃ ὡς uel ὃ ὡς Ermerins 9 ἱεροῦς A 10 π. τόπων: huc fortasse quae infra leguntur περὶ ὑδάτων trahenda sunt: ἀέρων Stephanus lacunae signum post δὲ posui. *ex his uero, qui ad medendi rationem pertinent, chirurgiae inseruientes sunt* z 11 χειρουργίαν Turnebus χρόνους AB (olim χρόνον) ω χρόνοις C ἀνηκόντων φω: em. Turnebus 12 βελῶν καὶ τῶν D 13 ἰητρεῖον ς ἰητρίον AB ἰητρίου C 14 πτισσάνης AB τὸ κατὰ C κατ' B ἀνῶν AB 18 πρεσβυτικὸς B 19 ἐπὶ ταύταις φ: corr. Ermerins 20 εἶναι λέγομεν Charterius 21 σημειωτῶ C πᾶσαν Cz αἰτιολογίαν καὶ θεραπείαν Cz 22 ἡ addidi

Ἀρχὴ τοῦ α

Ἀλυσμόν· ἀπορίαν, ἀμηχανίαν. ὡς καὶ Ὅμηρός ἐν τῇ ε̄ τῆς Ἰλιάδος ἐπὶ τῆς Ἀφροδίτης τετρωμένης φησίν·

ὣς ἔφαθ᾽· ἡ δ᾽ ἀλύουσ᾽ ἀπεβήσετο

ἀντὶ τοῦ ἀποροῦσα καὶ ῥιπταζομένη. Βακχεῖος μέντοι ἐν τῷ α̅ τῶν λέξεών φησι· τὸ ἀλύειν ἀδυνατεῖν, πλανᾶσθαι, ἄχθεσθαι. οὐκ ὀρθῶς· οὐ γὰρ εἴ τις ἄχθεται πλανᾶται, ἢ ἀδυνατεῖ πάντως καὶ ἀλύει. οἱ γοῦν ἀλύοντες ἄχθονται μὲν ἐν τῷ ὀδυνᾶσθαι, οὐκ ἀλύουσι δὲ οἱ πλανώμενοι. ἀλλ᾽ ὡς εἰκὸς ἐπλάνησεν αὐτὸν Ἡρόφιλος συνώνυμον θεὶς τὸ ἀλύειν τῷ πλανᾶσθαι. κεῖται ἐν τετάρτῳ ἐπιδημιῶν καὶ ἐν α̅ γυναικείων καὶ ἐν ἀφορισμοῖς.

ἀπεδείξαμεν· ἐποιήσαμεν.

ἄλλη κοιλίη· ἀντὶ τοῦ ἡ λοιπή. πολλαχοῦ γὰρ αὐτὸς τὸ ἄλλο ἐπὶ τοῦ λοιποῦ τίθησιν, ὡς κἀν τῷ περὶ ἄρθρων.

ἀτρεκέως· Βακχεῖος μὲν ἐν τῷ α̅ φησὶν ἀληθῶς, αὐτάρκως, ἀκριβῶς. Φιλῖνος δὲ μόνον ἀκριβῶς, Ἐπικλῆς δὲ σαφῶς, εἰλικρινῶς. ὁ μέντοι Ἱπποκράτης οὐ καθ᾽ ἑνὸς σημαινομένου φαίνεται τάττων

TESTIMONIA 2 Prognost. 3 t. II 120 L — *E* 352 10 Epid. IIII 46 t. V 188 L 11 De morb. mul. I 11 t. VIII 44 L — in aphorismis uox non extat: cf. Foes p. 34 12 Prognost. 6 t. II 124 L indicari coni. Heringa obs. crit. p. 7 13 l. c. 7 t. II 128 L, ubi ἄλλῃ κοιλίῃ legitur 14 De artic. 7 t. IIII 90 L

ADNOTATIO 1 .ʼρχὴ C 2 Erotian. fragm. LXVIII τῷ AB 4 ὣς Bekker ἔφαθ᾽ ς ἔφατ᾽ φ ἐδ᾽ C ἀλύουσα φ: em. ς ἀπεβήσατο B 5 ῥιπταζόμενον C 6 λέξεων φησὶ BC 7 εἴτειςα (ε et α atramento pallido inculcatae) B 8 ἔχθονται C 9 οἰκὸς C ἐπλανήσεν C 10 τὸ πλανᾶσθαι C τῷ τετάρτῳ C 11 πρώτῳ C 12 ἀπέδειξαν· ἐποίησαν Heringa 13 ἄλλῃ κοιλίῃ et τῇ λοιπῇ Foes p. 30 αὐτοῦ C 14 κἀν C 15 Hesych. I 316 Lobeck proleg. path. p. 320 16 Φιλῖνος scripsi φίληνος AB Φίληνος C φίλοινος D μόνον ς μόνος φ 17 τάτων C

τὴν λέξιν, ἀλλὰ πλεονάκις μὲν ἐπὶ τοῦ ἀκριβῶς, σπανιάκις δὲ ἐπὶ τοῦ ἀληθῶς λέγων· οὐ δύναται ὅλησιν ἡμέρῃσι τουτέων οὐδὲν ἀριθμέεσθαι ἀτρεκέως, ἀντὶ τοῦ ἀκριβῶς. ὁμοίως κἀν τῷ περὶ ἄρθρων, ὅταν λέγῃ· κληῒς δὲ κατεαγεῖσα, ἢν μὲν ἀτρεκέως ἀποκαυλισθῇ, εὐιητοτέρη ἐστίν· ἢν δὲ παραμηκέως, δυσιητοτέρη. νῦν γὰρ τὴν ῥαφανηδὸν διαφυὴν καὶ οἷον καυληδὸν τῇ σχιδακηδὸν ἀντιτάξας, τὸ ἀτρεκὲς ἐπὶ τοῦ διὰ πάχους καὶ πρὸς ἀκρίβειαν διῃρημένου ὀστέου τίθησιν· ὡς κἀν τῷ περὶ ἀρχαίης ἰητρικῆς φησι· χαλεπόν, μὴν τοιαύτης ἀκριβείης ἐούσης περὶ τὴν τέχνην, τυγχάνειν τοῦ ἀτρεκεστάτου. πολλὰ δ' εἴδεα κατ' ἰητρικήν ἐστιν ἐς τοιαύτην ἀκριβείην. ὁμοίως κἀνταῦθα τῷ ἀληθεῖ ἀντιδιαστέλλων. μαρτυρεῖ δὲ καὶ Ὅμηρος λέγων·

ἐλθὼν ἐς κλισίην Ἀγαμέμνονος Ἀτρείδαο
πάντα μάλ' ἀτρεκέως ἀγορευέμεν.

καὶ πάλιν·

πάντα μάλ' ἀτρεκέως ἀγορεύσω.

καὶ Εὐριπίδης ἐν Κρησί φησιν·

TESTIMONIA 2 Prognost. 20 t. II 168 L 4 De artic. 14 t. IIII 118 L 8 De uet. med. 22 t. I 596 L 12 *B* 9 15 α 179; ξ 192 17 Eurip. fr. 475 trag. gr. fragm. p. 401 Nauck

---

ADNOTATIO 1 ἀκριβοῦς B ἀκριβοῦς (corr. in ως) C σπανα^κις C 2 ἀληθοῦσ BC ὄλησιν A ἄλλησιν ω (corr. d) ς ἡμέρησι* (ν erasa) B 3 ἀριθμέεσθαι scripsi ἀριθμεῖσθαι AB ἀριθμῆσαι C κἂν C 4 κληὶς δὲ κατεαγεῖσα ς καὶ εἰς δέ ην φω 5 παραμη^κς B παραμείνῃ C 6 νῦν δὲ C ῥαφανιδὸν BCz ῥαφανιδῶν d διαφορὰν φ: corr. Stephanus σχιδακηδὸν scripsi τῆς χιδακηδὸν φω σχιδακιδὸν ς 7 πάχους Foes τάχους AC διατάχους B 8 ὡς ἐν C ἀρχαίας AB ἰατρικῆς B 9 φησὶ BC χαλεπὸν δὲ B μὴν em. Reinhold μὴ φ: om. Hippocr. libri ἀκριβείας BC ἀκριβίης Littré 10 τυγχάνειν αἰεὶ Hippocr. οὖν εἴδεα ς ἰητρικὴν ἐστὶν (nisi quod ἰατρικὴν B) BC κατ' ἰητρικὴν ἐς τοσαύτην ἀκριβείην ἥκει Hippocr. 13 Ἀτρεΐδαο Charterius ἀτρείδαο φ 14 μαλ' C 16 ἐγὼ add. φ: om. ς πάντα: utroque Homeri loco ταῦτα legitur μάλα z μάλα πάν^τα D 17 εὐριππίδης C κλεισὶ φησὶν ante Bentleium works uol. II p. 272

φῆκω ζαθέους ναοὺς προλιπών,
οὓς αὐθιγενὴς τμηθεῖσα δοκὸς
στεγανοὺς παρέχει χαλύβῳ πελέκει
καὶ ταυρολέτῳ κόλλῃ κραθεῖσ᾽
ἀτρεκεῖς ἁρμούς.

οὐκ εἶπεν ἀληθεῖς ἁρμοὺς ἀλλ᾽ ἀκριβεῖς. ἐν δὲ τῷ περὶ τόπων τῶν κατὰ ἄνθρωπον καὶ ἐν γυναικείων α̅ ἀντὶ τοῦ ἀληθῶς χρῆται τῇ λέξει.

ἀλλοφάσσοντες· ἀπορούμενοι καὶ τεθορυβημένοι, ὥς φησι Βακχεῖος. Ξενόκριτος δὲ ὁ Κῷός φησι παρὰ τοῖς Ἴωσι λέγεσθαι τὸ ἀλλοφάσσειν ἐπὶ τοῦ τῆς διανοίας παραφόρου· πιθανῶς ἱστορῶν παρὰ τὸ ἄλλο φάσσειν καὶ ἄλλο φρονεῖν.

ἀραιά· Βακχεῖος μὲν ἤκουσε τὰ λεπτά. τινὲς δὲ τὰ πυκνὰ καὶ στενά, ὡς παρ᾽ Ὁμήρῳ·

ἀραιὴ δ᾽ εἴσοδός ἐστι.

καί·

λάψαντες γλώσσῃσι ἀραιῇσιν μέλαν ὕδωρ.

ἀγνοοῦσι δὲ οἱ ταῦτα λέγοντες, ὅτι ἡ λέξις οὐχ ἓν δηλοῖ παρὰ

TESTIMONIA 6 De locis in hom. 3 t. VI 280 L — De morb. mul. I saepius 9 Prognost. 20 t. II 170 L 14 κ 90 17 Π 161

ADNOTATIO 1 προλείπων Porphyrius de abstin. IIII 19 2 οἷς Bentley αὐθιγενὴς Porphyrius αὖθις εὖνις φ δοκὸς Vulcanius Scaliger δοκοὺς φ δορὸς Porphyrius δρῦς HGrotius 3 στεγανοὺς Porphyrius τετανοὺς φ χαλύβῳ πελέκει Porphyrius χαλυβ^{8} AB χάλυβεS C πελεκεῖς φ 4 ταυρολέγω C ταυροδέτῳ Porphyrius Bothe, nisi quod γ᾽ addit ταυροδέτρῳ HGrotius τορνοδέτους Hartung Eurip. restit. I 108 κολληθεὶς φ: em. GHermann ap. Lobeck. de morte Bacchi p. 11 n. 5 5 ἀκριβεῖς Vulcanius ἁρμάς^{ους} AB 6 ἅρμάς B 7 κατ᾽ B πρώτῳ C 9 Erotian. fragm. I Galen. p. 424 Hesych. I 128 ἀλλοφάσ^{σ}οντες D ὥς φησὶ B 10 κῷος φησὶ BC λέγεσθαι ς λε$^{\tilde{Γ}}$ A λέγων B λέγεται C 11 ἀλλοφάσσοντες B 12 ἀλλοφάσσειν AB ἄλλο φρονεῖν z ἀλλοφρονεῖν BC ἀλλοφρινεῖν A παρὰ τὸ ἄλλο καὶ ἄλλο φάσσειν ἤ τοι φωνεῖν coni. Stephanus 13 Hesych. I 269: aliter Rufus p. 38 Clinch ἀραίην C 17 λάψοντας Homerus λάμψαντες AB γλώσσῃσι ἀραιῇσιν Homerus γλώσσησιν ἀραιῆσι φ 18 οὐ χ᾽ ἓν B

τῷ ἀνδρί, ἀλλ' ἐνθάδε μὲν καὶ ἐν α̅ ἐπιδημιῶν ἀραιὸν λέγει τὸ ἐκ διαστήματος καὶ μὴ ἐπιταχύνον· καὶ ἐνθάδε μὲν ἄλγημα σημαίνει, ἐκεῖ δὲ πνεῦμα. ἐν δὲ τῷ περὶ ἄρθρων φησὶν ἀραιὰ ὀστᾶ τὰ διεστῶτα ἀλλήλων. ἐν δὲ α̅ γυναικείων κἀν τῷ περὶ ἀρχαίης ἰητρικῆς φησι σώματα ἀραιὰ καὶ εὖ μανά.

ἅλις· ἀρκούντως.

ἀπολελαμμένοι· Βακχεῖος μὲν ἐν δυσὶν οἱ πλήρεις ὄντες. ὁ δ' Ἐπικλῆς τροφῆς γέμοντες ἢ καθῃρημένοι ἢ ἀπειλημμένοι. φαίνεται δὲ ἡ λέξις οὐχ ἓν δηλοῦσα, ἀλλ' ἐνθάδε μὲν καὶ ἐν α̅ γυναικείων, ὅταν εἴπῃ· ἀπολελαμμέναι κοιλίαι, ἐν ἴσῳ τῷ ἀπειλημμέναι καὶ ἐστεγνωμέναι. ἐν δὲ τῷ περὶ ἄρθρων, ὅταν ἐπὶ τοῦ σπονδύλου τάττων εἴπῃ τὸ ἀπολελαμμένον ἀντὶ τοῦ ἀπειλημμένον καὶ ἐσφηνωμένον.

ἀχλυῶδες· ἀχλὺς λέγεται ποιά τις ἀμαύρωσις καὶ σκοτία περὶ τοὺς ὀφθαλμούς, ὡς καὶ Ὅμηρος ἐν τῇ ε̅ τῆς Ἰλιάδος φησίν·

ἀχλὺν δ' αὖ τοι ἀπ' ὀφθαλμῶν ἕλον, ἣ πρὶν ἐπῆεν.

ἀσήμως ῥαστωνήσαντα· ἀντὶ τοῦ χωρὶς φανερᾶς ἐπικουρίας εἰς τὸ βέλτιον ἀποκλίναντα.

ἀσκαρίδες· λεπτὰ ἑλμίνθια, ὡς ἔπιπαν ἐν τοῖς τῶν ἀδδηφάγων

TESTIMONIA 1 ἐνθάδε: Prorrhet. I 22 t. V 516 L, ubi ἀραιά ex ἄρα τά orta esse putat Ermerins ad h. l. t. I p. 10 — Epid. I 13 t. II 684 L 3 De artic. 33 t. IIII 154 L 4 locum libri de morb. mul. non inueni 5 De uet. med. 22 t. I 626 L 9 ἐνθάδε: Prorrhet. I 41 t. V 520 L — γυναικείων locus me fugit 11 De artic. 46 t. IIII 196 L 14 Prorrhet. I 46 t. V 522 L 15 *E* 127 17 Prorrhet. I 52 t. V 524 L 19 Hippocr. saepissime; cf. aphorism. III 26 de morb. mul. II 187 L

ADNOTATIO 1 α (η superscr.) B 3 ἀρειὰ ὀστᾶ — φησι om. C 5 ἀρχαίας ἰατρικῆς B εὖ μανά scripsi coni. Hippocr. l. c. εὔμενα φ εὔαιμα ς εὔμανα z 6 ἄλις φz: corr. ς ἀρκοῦν φ: em. ς 7 δὲ B 9 γυναικείων: '*mendum subesse suspicor*' Foes p. 75 10 Hesych. I 249 ἴσω τὸ φ: em. ς ἀπειλημμέναι z 12 νωτιαίου pro σπονδύλου aut ἀπό pro ἐπί suasit Foes p. 76 ἀπηλειμμένον C 14 σκοτιά C 15 αὖ τοι ἀπ' ς αὖ τ' ἀπ' φ ἔλεν z ἕλων Charterius ἣ πρὶν ἐπῆεν om. C 17 cf. Foes p. 101. 551 18 ἀποκλινάντων AB *declinantem* z 19 Rufus p. 224 Matth. Galen. p. 442 Aetius ap. Phot. bibl. cod. 221 p. 179, 26 ἑλμινθία C ἐν ἐπὶ τοῖς τῶν C

παιδίων διαχωρήμασιν εὑρισκόμενα. οἱ γὰρ ἐλλογιμώτατοι τῶν συγγραφέων εἶδος αὐτὰς σκωλήκων ἱστοροῦσι τῶν ἐπὶ τοῖς σαπροῖς ὕδασιν εὑρισκομένων.

ἀπαρτί· ἀντὶ τοῦ ἀπηρτισμένως καὶ παντελείως καὶ ὁλοκλήρως.

αὐασμόν· ξηρασμόν. καὶ αὖον λέγεται τὸ ξηρόν, ὡς Ὅμηρος·

ξύλον (τ') αὖον ὅσον τ' ὀργυιή.

αἴρεται· ἐπαίρεται.

ἀκτῆ· βοτάνης ὄνομα.

αἔκουσιν· οὐ βούλονται.

ἀρκτοῦρος· ὅν τινες ἀρκτοφύλακα προσαγορεύουσιν. οὖροι γὰρ οἱ φύλακες καλοῦνται· ἔστι δὲ οὗτος λαμπρὸς ἀστὴρ ἐν τῇ ζώνῃ τοῦ βοώτου κείμενος.

ἀρχαίη φύσις· ἡ πρὸ τοῦ νοσεῖν καὶ κατὰ φύσιν οὖσα.

ἁμαρτωλίην· τὴν τῶν ἁμαρτημάτων εἴδησιν.

ἀλύκη· ἀπορία μετὰ χάσμης.

TESTIMONIA 4 *π. διαίτ. ὀξέων* 11 t. II 810 L, ubi Galen. gloss. p. 436 *ἀπαρτίως* legit 5 De hum. 4 t. V 480 L — Y 327 7 De hum. 20 t. V 502 L: cf. epid. VI 4, 1 8 saepe, uelut de morbis II 19 t. VII 34 L 9 glossam ad epid. I 9 t. II 658 rettulit Littré l. l. I 8, 11 t. II 676 10 saepissime: locos congesserunt Eustachius et Foes p. 93 13 Epid. II 1, 8 t. V 80 L 14 Epid. II 1, 8 t. V 80 L: cf. Littré l. c. 15 Aphorism. VII 56 t. IIII 594 L: cf. epid. II 6, 23 t. V 136

ADNOTATIO 1 *διὰ χωρήμασιν* C *εὑρίσκομεν* MSchmidt ad Hesych. l. c. *ἐλλογισμώτατοι* Charterius 2 *αὐτὰς* scripsi *αὐτὰ* AB *αὐτοὺς* Cz *ἱστοραῦσιν* C 3 *ὑσὶν* (in marg. *ὕδασιν*) B 4 Hesych. I 228: de accentu uide Jo. Alex. *τόν. παραγγ.* p. 37, 11 *ἀπαρτί* ς *ἄσπαρτι* φ καὶ utrumque om. z *ὁλοκλήρως* B 5 *ὡς Ὅμηρος* om. C 6 *ξύλου* B *τ' αὖον* φ: em. ς *ὀργυιή* Eustachius *ὀργυίην* AB *ὀργυιήν* C 8 *ἀκτῆ* scripsi *ἀκτή* φ 9 non expedio 10 *ἀρειτοῦρος* (littera tertia utrum α an ει sit, incertum) C *ὃν τινὲσ* B 11 *ἀστὴρ λαμπρὸς* B 12 *κειμένος* C 13 '*ἀρχαία φύσις· ἡ πρὸ τοῦ νοσεῖν κατάστασις. παρὰ Ἱπποκράτει*' Hesych. I 294 *..ρχαίους* C 14 explicatio genuina haud scio an similis fuerit ei quam ap. Zonaram c. 141 legimus '*ἁμάρτωλοι· οἱ ἑκουσίως ἁμαρτάνοντες καὶ μετὰ τὸ λαβεῖν τὴν ἐπίγνωσιν τῆς ἀληθείας*', ita ut inter *ἁμαρτημάτων* et *εἴδησιν* non nulla interciderint. *ἁμαρτωλὴν* ap. Hippocr. scripsit Ermerins '*εἴδησιν* ***mendo non carere suspicetur aliquis***' LDindorf thes. gr. I 2 c. 40 possis quoque conicere *ἔργασιν* 15 EM. p. 71, 26 Psellus *λεξ. ἰατρ.* in Boissonadei anecd. gr. I 241 *ἀλυκή* coni. Lobeck proleg. p. 332

ἀφθώδεα· ἄφθα λέγεται ἐξανθημάτων εἶδος περὶ τὰ τῶν παιδίων στόματα μάλιστα γινομένων.

ἄναυδος· ἄφωνος. αὐδὴ γὰρ ἡ φωνή. ὡς Ὅμηρός φησιν·

αὐδήεντα δ' ἔθηκε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη.

ἀνεκάς· ἀντὶ τοῦ ἀνωτάτω. σύγκειται γὰρ ἐκ τοῦ ἄνω καὶ τοῦ ἑκάς, ὡς καὶ Ἀριστοφάνης ἐν Δαιδάλῳ φησίν·

ὁ μηχανοποιός, ὁπότε βούλει τὸν τρόχον
ἐλᾶν κἀνεκάς, λέγε, χαῖρε φέγγος ἡλίου.

αἱμόκερχνα· τὰ μετὰ τοῦ δίαιμα εἶναι καὶ κατάξηρα· κέρχνον γὰρ ἔλεγον οἱ Ἀττικοὶ τὸ ξηρόν.

ἀκολαστότατον· ἀναιδέστατον.

ἀνάπλοον· τὸ κοῦφον καὶ ἔχον εὐρυχωρίαν τινά.

ἀπόξεα· τὰ ἀπόξυρα καὶ ἀποκεκομμένα. λέγεται τὰ ἐκ πλάτους εἰς στενὸν ἠγμένα.

TESTIMONIA 1 ἀφθώδεα: epid. III 3, 3 t. III 70 L — ἄφθα: de morb. mul. II 116 t. VIII 252 L 3 saepe cf. Eustach. h. l. et Foes p. 54 sq. — *T* 407 5 glossam ad epid. V 2 rettulit Littré t. V p. 204: cf. Ermerins t. I p. 715 6 Aristoph. Daedal. fr. IX t. II 2 p. 1019 Mein. 9 Epid. IIII 37 t. V 180 L: glossae sedem indicauit Heringa l. l. p. 118 11 gl. ad epid. IIII 15 t. V 152 L rettulit Foes p. 17, ita ut ibi Erotianus ἀκολαστότατον pro ἀκόλαστον legerit 13 De off. med. 9 t. III 298 L

ADNOTATIO 1 Aretaeus morb. acut. I 9 Galen. comm. in aphorism. t. XVII B p. 627 def. med. CCCLXXXI t. XIX p. 441 K. Paulus Aeg. I 10 ἀφθώδεα z ἀφθώδα AB ·φθώδα C ἄρθα C ἐξ ἀνθημάτων C 2 in summo ore z μάλις in μάλιστα latere coni. MSchmidt: unde possis μάλις λεγόμενον. γινόμενα AB 3 'καὶ ὁ Ἱπποκράτης οὖν ἄναυδον μὲν εἶπεν ἐπὶ τοῦ μὴ δυναμένου διαλέγεσθαι, τὸν δ' ἄφωνον ἐπὶ τοῦ μηδ' οἰμῶξαι μηδὲ βοῆσαι δυναμένου'. Galen. comm. 3 in epid. III p. 1098 B p. 435, 28 Hesych. I 185 Ὅμηρος φησὶν BC 4 αὐδόενταδεύθηκε C λευκώλενος Ἥρη Homerus Galen. gloss. p. 432 5 Galen. p. 434, ubi uox in ἀνείσας corrupta est συίκειται C 6 δαιδα B 8 ἐλᾶν Bergk comment. p. 397 ἐᾶν φ ἕλκειν Cobet mnemos. t. V p. 197 ἀνεκὰς Brunck; cf. Aristoph. pac. u. 174 sq. κἀνεκάσ B κἀνεκὰς AC κἂν ἑκὰς z χαῖρε BC 9 Galen. p. 418 αἱμόκερχνα ς αἱμοκέρχνοντα φ αἱμοκέρχνα z διαίμα BC ἶναι A 12 Hesych. I 180 ἔχων C 13 Galen. comm. in Hippocr. l. c. Foes p. 78 Lobeck Phryn. p. 539 ἀπόξυρα (υ fuit η) B ἀπόξη καὶ απόξηρα· τὰ ἀποκεκομμένα coni. Foes λέγων AB

ἀκμὴ πάθους· ἢ τῶν τὸ μέγεθος δηλούντων σημείων παρουσία. ἀπαυδῆσαι· οἷον ἄφωνον γενέσθαι.

ἀμφιδέξιος· Βακχεῖός φησιν ἀμφοτεροδέξιος, ὡς ἀμφήκης ὁ ἀμφοτέρωθεν ἠκονημένος. σαφὲς δ' αὐτὸ ποιεῖ ὁ Εὐριπίδης ἐν Ἱππολύτῳ λέγων ἀμφιδέξιον σίδηρον, ἀντὶ τοῦ ἑκατέρωθεν τέμνοντα. ὁ δὲ Ἱπποκράτης οὐκ ἐπὶ τοῦ ἀμφήκους, ἀλλ' ἐπὶ τοῦ εὐχρήστου τίθεται κατὰ ἀμφότερα τὰ μέρη. διδάσκει δὲ καὶ ὁ ποιητής, τὸ μὴ καθ' ἓν μόνον μέρος εὔχρηστον περιδέξιον λέγων·

ἥρως Ἀστεροπαῖος, ἐπεὶ περιδέξιος ἦεν·

ὁμοίως καὶ ὁ Ἱππῶναξ φησίν·

ἀμφιδέξιος γάρ εἰμι κοὐχ ἁμαρτάνω κόπτων.

μέμνηται καὶ Ἡρόδοτος τῆς λέξεως. δεῖ οὖν ἀκούειν τοῦ Ἱπποκράτους λέγοντος, ὅτι γυνὴ κατ' ἀμφότερα τὰ μέρη τοῦ σώματος οὐκ ἔστιν εὔχρηστος. οὐ γὰρ εὔχρηστος ἐν τῷ ἐνεργεῖν ἐστι, καθάπερ πολλοὶ τῶν ἀνδρῶν. ὁ δὲ Γλαυκίας φησίν, ὅτι τὸ ἀμφιδέξιον οὕτω χρὴ ἀκούειν, ὡς εἰς τὰ δεξιὰ μέρη τῆς ὑστέρας οὐ γίνεται γυναικεῖον σῶμα διὰ τὸ τὰ μὲν ἄρρενα ἐν τοῖς δεξιοῖς, τὰ δὲ θήλεα ἐν τοῖς ἀριστεροῖς. πλὴν οὐκ ὀρθῶς ἀπεφήνατο. πῶς γὰρ ἦν δίδυμα ἢ τρίδυμα γεννᾶν τὴν γυναῖκα;

TESTIMONIA 1 glossa nunc in Hippocr. non legitur, sed ἀκμή uel ἀκμαὶ νούσων aphorism. I 9, epid. IIII 46; ἀκμή epid. VI 8, 14 aphorism. I 10 II 30 4 Eurip. Hippolyt. v. 780 sq. Nauck 8 Φ 163 11 Hipponax fr. 83 p. 607 Bergk 13 Herodot. V 92 — Aphorism. VII 43 t. IIII 588 L

ADNOTATIO 2 ἀπαυδῆσαι C ἤγουν ἄφωνον C 3 Galen. p. 430 Foes p. 42 Βακχεῖος φησὶν BC 4 ὁ add. C εὐριπίδης B ἱπολύτω C 5 ἀμφιδέξιον: cf. Valckenaer. ad Eurip. l. c. p. 247 b 6 ἀμφικους (ή) C 8 περιδέξιον ς ἀμφιδέξιον φ 11 ἱππάναξ B κουχ Bergk κοὐκ ten Brink philol. VI 35 καὶ οὐχ AC καὶ οὐχ' B 13 ὁ ἱπποκρα(τς) καὶ ἡρόδοτος C 14 cf. Sextus Emp. adu. log. I 20 15 οὐ em. Stephanus: probauit Foes p. 42 ἡ φ ἐστὶ BC 17 δέξια A 18 διὰ τὸ κτλ.: cf. Hippocr. aphorism. V 48 Galen. de usu partium XIIII 7 Theophil. Protospath. de fabr. hom. IIII 60 ἄρρενα B 19 θη(λα) A θη(λα) C

ἀμόργη· ὡς ἐπίπαν ἡ ὑποστάθμη τοῦ ἐλαίου. εἴρηται δὲ οὕτω καὶ ὁ ὀρός.

ἀμαλδύνεται· ἀφανίζεται καὶ ἀφαυρεῦται, ὡς ἐν $\overline{\beta}$ γυναικείων ... φησίν· ὄμματα ἀμαλδύνεται·

ἀρμῷ· ἡσυχῇ, μικρῷ. ὡς καὶ Φερεκράτης ἐν Μεταλλεῦσιν.

ἀρυσθέντι· ἀντληθέντι.

ἀπαυρίσκεται· ἀπολαύει.

ἀσκαρίζει· ἀντὶ τοῦ σκαρίζει. ὡς ἀσταφὶς καὶ σταφίς, ἄσταχυς καὶ στάχυς.

ἀτεράμνοις· δυσμεταβλήτοις.

ἀναλδέες· ἀναυξεῖς.

ἀναλκές· ἔνιοι μὲν τὸ ἄνανδρον καὶ ἀδύνατον· βέλτιον δέ ἐστιν ἀκούειν τὸ ἀβοήθητον. ἀλκὴ γὰρ παρ' αὐτῷ λέγεται ἡ βοήθεια.

ἀράβη· . . . .

. . . . · ἡ βλάβη.

TESTIMONIA 1 l. c. VII 45 t. IIII 590 L 3 De morb. mul. II 201 t. VIII 384 L 5 l. d. II 201 t. VIII 384 L — Pherecr. Metall. fr. IIII uol. II 1 p. 307 Mein. 6 De nat. inf. 25 t. VII 526 L: sedem glossae inuestigauit Heringa l. c. p. 10 sq. 7 l. l. 26 t. VII 528 L: indicauit Heringa p. 11 8 l. l. 30 t. VII 534 L 10 De aere aquis 1 t. II 12 L 11 l. c. 15 t. II 60 L 12 l. c. 16 t. II 64 L 14 gl. ad l. l. 16 referendam esse putauit Heringa p. 50 *ἀράβη* ibi pro *ἀνάγκη* reponendum suspicatus: probare uidentur editores thes. Paris. I 2 c. 1856

ADNOTATIO 1 Geopon. VIIII 21 p. 618 Niclas Psellus de gramm. u. 275 *ἀμόργη* ς *ἀμόργης* AB .'*μόργης* C *ἐπίπης* C 2 *ὀῤῥός* Foes p. 30 3 Galen. p. 424 *ἀμαλδένεται* C *ἀμουροῦται* C 4 *ὄμματα* Hippocr. *ὄμματ'* φ *ἄμαλδύνεται* C 5 Hesych. I 285 EM. p. 144, 47 Lobeck Phryn. p. 19 Ahrens dial. II 385: huc quoque facit Galen. p. 442 '*ἁρμίως* (*ἁρμίων* Doru.)· *παραχρῆμα. Δώριος δὲ ἡ λέξις*'. cf. Valkenaer. ep. ad Roeu. p. XLIX *ἀρμῷ* C *μηταλλεῦσιν* D *Μεταλλοῦσιν* Franz 7 '*scribendum ἐπαυρίσκεται*' thes. gr. t. I 2 c. 229 *ἀπολαύει* em. Buttmann lexil. I 80 n. 8 *ἀπολύεται* φz *ἀπολαύεται* Heringa *ἀπόλλυται* Foes p. 70 8 Phryn. app. soph. p. 24, 17 EM. p. 154, 17 Zonoras c. 325 .'*σκαρι* (*δα*) C *ἄσταφις* φ: correxi *καὶ* utrumque om. z *ςάχυς ἄςαχυς* C 10 Galen. p. 444 11 Galen. p. 430 Hesych. I 176 12 Hesych. l. l. *ἀναλκές* scripsi *ἄναλκες* φ *ἀδύνητον* C 14 lacunam indicaui *ἀράβις* C *ἄραβος· ψόφος. ἀρή· ἡ βλάβη* olim scriptum fuisse conieci rhein. mus. XVIII 474: postremum uoluisse uidetur Schmidt ad Hesych. I 268

ἀργά· ἀγύμναστα ἢ λευκά.

ἀήρ· τετραχῶς λέγεται, ὅ τε κοινῶς φαινόμενος καὶ λεγόμενος· ἥ τε ὁμίχλη, καθ' ὃ λέγεται παρ' Ὁμήρῳ·

ἀὴρ γὰρ παρὰ νηυσὶ βαθεῖ' ἦν· οὐ δὲ σελήνη
οὐρανόθεν προὔφαινε.

καὶ τὸ ἐν ἡμῖν γε πνεῦμα. καὶ ἡ δι' ἕδρας δυσώδης πνοή.

ἀναΐσσοντος· ἀνορμῶντος. ἀΐσσειν γὰρ τὸ ὁρμᾶν λέγεται.

ἀλαζόνες· εἴρηται παρὰ τὸ ἀπὸ ἄλης ζῆν. ἄλη δὲ ἡ πλάνη. καὶ ἀλήτην τὸν πλανήτην. λέγονται δ' οὕτω καὶ οἱ ψεῦσται.

ἀντέονθεον· τὸν βλάβης ὑπονοούμενον αἴτιον ἔσεσθαι ἄνθρωπον. ἀνταῖον δ' ἐκάλουν οἱ παλαιοὶ τὸν ὀλοόφρονα, ὡς καὶ Σοφοκλῆς ἐν Κλυταιμνήστρᾳ λέγων·

τὸν δὲ ἀνταῖον περιδινέοντα οὐχ ὁρᾶτε;

TESTIMONIA 1 gl. Hippocr. l. l. c. 19 uindicauit Heringa p. 52: cf. Coray et Littré ad h. l. t. II p. 93 3 ι 144 6 De morbo sacro 7 t. VI 374 L — De flatibus 3 t. VI 94; 8 t. VI 102 L 7 Prognost. 19 t. II 164 L 8 De morbo sacro 1 t. VI 354 L 10 l. c. 1 t. VI 362 L, ubi *ἀθεώτατον* legitur: ad eundem librum p. 356 L rettulit Scaliger, ita ut Erotianus *ἀνταῖον θεὸν* pro *αἴτιον* legerit 11 Soph. fr. 310 p. 161 Nauck

---

ADNOTATIO 3 *ὁμίχλη* AC 5 *ἀὴρ* (fuit *ἀεὶ*) B *περὶ* Bekker *ναυσὶ* B *βαθεῖ' ἦν* ex Homero scripsi *βαθείης* BC *βαθείη* A *σελήνης* C 5 *προὔφαινεν* AB 6 *ἐν' ἡμῖν* B *γε* scripsi *δὲ* φ *δι' ἕδρας*: nusquam *ἀὴρ* pro graueolenti flatu per sedem emisso ab Hippocr. usurpari recte monuit Eustachius *δι' ἕδρας δυσωδίαν* coni. Coray ad Hippocr. de aere t. II p. 71 7 *ἀναΐσσοντας* coni. Foes p. 46 conl. Hippocr. de morbo sacro 1 *ἀΐσσειν — λέγεται* om. Charterius *ἀΐσσον* C 8 Hesych. I 112 lex. rhet. Eustath. p. 1783, 38 Lobeck proleg. pathol. p. 359 *dicuntur* z *ἀπὸ* om. B *ἄλλη δὲ ἄλη δὲ ἡ πλάνη* C 9 *ἀλήτης· ὁ πλανήτης* z *ἀλήτις* C *οὕτως* C *ψεύσται* B 10 gl. non temptanda, nam corruptam hanc lectionem Erotianus in suo Hippocr. codice inuenisse uidetur *ἀνταῖον θεόν* coni. Welcker d. griech. trag. p. 108 et gr. goetterlehre III 129 n. 3 *ἀνθρώπῳ* Nauck *ἀνθρώποις* Welcker 11 *ἀνταῖον* Welcker *ἀντέον* φ *ὀλοόφρονα* Welcker *σώφρονα* φ *ἀσίφρονα* uel *βλαψίφρονα* Lobeck act. societ. gr. II 307 *κακόφρονα* Wagner poet. trag. gr. fragm. I 288 *ὁ* add. BC 13 uerborum corruptam memoriam seruaui *ἀνταῖον* Welcker *ἄντεον* φ *οὐχ' ὁρᾶτε* B *οὐ χ' ὁρᾶτε* (ai suprascr.) C *τὸν δ' ἀνταῖον περιδηνεύοντά θ' ὁρᾶτε* Bergk zeitschr. f. d. alterthumswiss. 1836 p. 77 *θεὸν δ' ἀνταῖον* Wagner *τὸν ἄγχιμον δὲ πῦρ δονοῦσαν οὐχ ὁρᾷς* Lobeck pathol. I p. 162 n. 14

καί·

δεῖμα πρόσπαιον τόδ' ἀνταίας θεοῦ.

ἀλάστορες· Βακχεῖος μὲν ἐν πρώτῳ φονεῖς φησιν ἐκ τῆς Εὐριπίδου Μελανίππης λέγοντος·

ἴσως ἀλάστορ' οὐκ ἐτόλμησε κτανεῖν·

ἔνιοι δὲ τοὺς ἀνόσιόν τι καὶ μιαρὸν εἰργασμένους, κἂν μὴ ὦσι φονεῖς, οἷον ἄλῃστά τινα καθ' ὁδοὺς διαπραττόμενοι παρὰ τὸ ἀλιτεῖν καλοῦνται, ὅπερ ἐστὶν ἁμαρτεῖν.

αἰόνησις· κατάντλησις. Βακχεῖος δέ φησι πρόσκλυσις.

αἰθόλικες· αἱ περὶ τὴν ἐπιφάνειαν τοῦ σώματος γινόμεναι φλύκταιναι, εἴτε ὑπὸ πυρὸς ἢ ἄλλης αἰτίας, ἀπὸ τοῦ αἴθειν ὠνομασμέναι. ἄλλοι δὲ αἰθόλικας εἶπον τὰ στογγυλούμενα κατὰ τὴν ἐπιφάνειαν φύματα. ταῦτα δὲ ὑπὸ θερμοῦ μὲν γίνεται, ὑπὸ ψυχροῦ δὲ ἀποκρούεται. τοῦτο δὲ Ἱπποκράτης οὐ βούλεται λέγειν. τὸ γὰρ θερμὸν οὐ γίνεται στρογγύλον, ἂν μὴ ἄγαν ἐκζέσαν ᾖ· κἂν τοιοῦτον ᾖ, οὐ γίνεται στρογγύλον, ἀλλὰ μᾶλλον σκληρύνει. ἔνιοι δὲ εἶπον τὰς κατὰ τὴν ἐπιφάνειαν ἐκζέσεις, αἳ δὴ

TESTIMONIA 2 haec e Soph. Polyido (fragm. 367 Nck) petita esse statuit Bergk: equidem incerti tragici esse fragmentum puto cum Schmidtio aus wiener hands. p. 5 3 De morbo sacro 1 t. VI 362 L — Eurip. Melanipp. fr. 517 p. 414 Nck 9 De liquid. usu 1 t. VI 118 L 10 l. c. 6 t. VI 130 L

ADNOTATIO 2 πρόσπαιον τόδ' Wagner: prob. Schmidt aus wiener hands. p. 5 προσπαίοντα cod. Cantabrig. προσπέοντα φ προσπνέοντα ςz πρόσπνέουσαν Lobeck προστρόπαιον Nauck ἀνταίας uiri docti ἀντέασ φ ταντaίας Bergk θέου C (?) 3 an ἀλάστορας ex Hippocr. ? ᾱ (ω) B ἐκ τῆς ἐν AB ἐν τῆς ἐν C εὐριππί (δου) C 4 μελανίπης B 5 ἴσως corruptum δείσας Pflugk ἀλάστορ' Elmsley ἀλάστορας φ 7 ἄλυστα B ἄλαστά Stephanus Foes p. 26 τινὰ φ: em. ς διαπραττόμενοι. παρὰ ante me distinguebatur 8 ἀλιτεῖν Foes ἀλητεῖν φ καὶ αὐτοὶ φ: emendaui n. jahrb. f. philol. t. LXXXVIIII p. 287 ὅπέρ ἐστιν C 9 πρόσκλυσις ς πρόσκλησις A προέκλησις B πρόκλησις Bz 10 Galen. p. 416 Hesych. I 76 αἰθόλικες (altera ι fuit α aut υ) B παρὰ C ἐπιφάνειαν Stephanus ἐπιφάνειαν AB ἐπιφανείαν C φλυκταῖναι BC 12 αἰθόλικες B 13 ἐπιφάνειαν B ἐπιφανείαν C 15 στρογγῦλον φ: corr. ς 17 ἐπιφανείαν C

ὡς ἐπίπαν στρογγυλοῦνται. Γλαυκίας μέντοι γε ἀγνοήσας οὐκ ὀλίγα γέγραφε, λέγων αἰθόλικας εἶναι τὰ ἐν ταῖς θερμολουσίαις ἐπανιστάμενα ἐκθύματα.

ἄλητον· ἄλευρον.

ἀλέξασθαι· βοηθῆσαι. ὅθεν καὶ τὸ ἀλεξιφάρμακον.

ἄρδει· βρέχει.

ἀνακῶς· ἐπιμελῶς καὶ πεφυλαγμένως· ἔστι δὲ ἡ λέξις δωρική.

ἀῤῥοίη· ......

ἀῤῥωστία· ......

ἀπεσυριγγώθη· ἀπεφυσήθη, καθάπερ αἱ πνευματούμεναι σύριγγες.

ἄργεμον· πάθος τι περὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς λευκωματῶδες· ὃ δὴ ἐκ τῆς παρεπομένης λευκότητος ὠνομάσθη.

ἀψυχέειν· λειποθυμεῖν.

ἀορτέων· Βακχεῖος μὲν ἐν τῇ τρίτῃ φησίν· ἀρτηριῶν κοινῶς. Ἐπικλῆς δὲ καὶ Λύκος ὁ Νεαπολίτης τὰ ἐν τῷ πνεύμονι καὶ τῇ τραχείᾳ ἀρτηρίᾳ βρόγχια φασὶν οὕτω καλεῖσθαι. βέλτιον δέ ἐστιν ἀρτηρίας ἀκούειν, ὡς Βακχεῖος εἶπεν. [αὐτὰς γὰρ] οἶον

TESTIMONIA 4 crebro, ueluti de morbis IIII 56 t. VII 608 L 5 De uictu salubri 1 t. VI 74 L 6 saepe: cf. Foes p. 91 7 De carn. 19 t. VIII 614 L 8 De locis in hom. 47 t. VI 348 L 10 glossam Hippocr. l. l. 12 t. VI p. 296 L uindicare uoluit Foes p. 85: sed medici uerbis eam male conuenire obseruauit Littré 11 l. c. 13 t. VI 302 L 13 De morbis II 5 t. VII 12 L 14 De corde 10 t. VIIII 88 L 14 De locis in hom. 14 t. VI 306 L

ADNOTATIO 1 ἀγνόησαν C 2 γέγραφεν AB 3 ἐκθύματα coni. Foes p. 10 ἐρυθήματα φ 4 Hesych. I 120 EM. p. 62, 19 5 Galen. p. 422 7 Galen. p. 430 Moeris Att. p. 43 gloss. Herodot. p. 602 Franz grammaticus Marc. ap. Bekker. Harpocr. p. 23 πεφυλαγμένως scripsi περιφυλαγμένως AB περιπεφυλαγμένως C 8 articulum dispescui duos Schmidtio ad Hesych. I 290, qui idem ἀῤῥαίη· ἀῤῥωστία legendam proposuit: ineptit Foes p. 95 ἀρροίη AB ἀρρωστία B 11 Galen. def. med. CCCXXX t. XIX p. 433 K. Paulus Aeg. III 22 Actuar. π. διαγνώσ. παθῶν II 7 Eustath. p. 1430, 61 τὶ B τί C λευκοματῶδες B 13 Galen. p. 446 ἀψυχέει· λειποθυμεῖ Foes p. 117 14 φησὶ C φασὶν Franz ἀρτηριῶν ς ἀρτερίων AB ἀρτερέων C 16 βρόγχια ς βρόχια φ φησὶν AB δ' ἐστὶ Charterius 17 αὐτὰς γὰρ addidi

ἀεροτηρίας τινὰς οὔσας, κατὰ ἐθνικὴν στοιχείων ἐναλλαγὴν οὕτως ὠνομάσθαι φησίν.

ἄρθρα· ἰδίως τὰς συμβολὰς τῶν ὀστῶν ἄρθρα καλεῖ, δι' ὧν φησιν· αἱ δὲ χεῖρες ἄρθρα ἔχουσι πολλά· ὁκόσα γὰρ [ὀστέα] ὀστέοισι ξυμβάλλουσι, πάντα ἄρθρα ποιέουσι. ποτὲ δ' ἑκάτερον μέρος ὀστέου τὸ μέλλον συμβάλλεσθαι, ὅταν λέγῃ· ἐν τοῖσιν ἰσχίοισιν ἄρθρα δύο εἰσὶν αἱ κοτύλαι καλεόμεναι.

ἀπτίστων· ἀλεπίστων. πτίσσειν γὰρ λέγεται τὸ λεπίζειν καὶ κόπτειν.

ἄραδον· ταραχώδη κίνησιν καὶ σάλον.

ἀσκητέον· ἀθλητέον. τοὺς γὰρ ἀθλητὰς ἀσκητὰς οἱ Ἀττικοὶ καλοῦσιν.

ἀκέσιας· τὰς ἰάσεις. καὶ ἀκεστὰ τὰ ἰάσιμα. καὶ οἱ Ἀττικοὶ τὰς ῥαφίδας ἀκεστρίας καλοῦσι, παρὰ τὸ ἀκεῖσθαι καὶ ὑγιῆ ποιεῖν τὰ ἱμάτια.

ἀδιαρροίη· ἡ τῶν διαρρεόντων παντελὴς ἐποχή.

ἀγαθῶς· συμφερόντως.

ἀθέλγηται· Βακχεῖός φησι θηλάζηται ἢ ἐπισπῶται· Ἐπικλῆς δὲ ἐκπιέζηται καὶ ἐκθλίβηται, ὡς καὶ Νίκανδρος ἐξηγεῖται.

TESTIMONIA 3 l. d. 6 t. VI 288 L 9 De uet. med. 14 t. I 600 L 10 l. i. 15 t. I 606 L 12 παραγγ. 7 t. VIIII 260 L?: glossae sedem indicauit Foes p. 16 16 De off. med. 4 t. III 288 L 17 De hum. 1 t. V 478 L, ubi Galenus p. 480 s. u. θηρίον legisse uidetur ἀλθαίνεται? 18 Nicandri fr. 124 p. 204 ed. OSchneider

---

ADNOTATIO 2 φησὶν AB 4 ὅσα Hippocr. libri ὀστέα addidi ὀστέα pro ὀστέοισι uoluit Ermerins ad Hippocr. l. c. t. II p. 402 πρὸς ἑωυτὰ pro ὀστέοισι Hippocr. 5 πότε B δὲ C 6 ἰσχίοισι Hippocr. 7 πότε δύο C δύω Foes εἰσὶν ς ἐστὶν φ καλεύμεναι Hippocr. λεγόμεναι D 8 Galen. p. 440 Hesych. I 266 9 schol. Nic. Ther. 775 p. 62 ed. HKeil Hesych. I 269 Lobeck proleg. p. 349 10 ἀσκητὰς: Phryn. app. soph. p. 17, 29 EM. p. 154, 33 Hesych. I 299 ἀττικοὶ B 11 καλοῦσι A λέγουσιν B 12 ἀκεσίας φz; corr. ς 13 ἀκεστρίδας Vulcanius ἀκέστρας uel ἀκέστρια coni. Schleussner in Friedemanni et Seebodii miscellan. crit. I 271 15 ἀδιαρροίη B διαρρεόντων B ἀῤῥεόντων D ἀποχή D 17 hinc fluxit Hesychii I 62 glossa a Stephano correcta: 'ἀθέλγηται· θηλάζηται . . . . . ἢ θλίβηται. Νίκανδρος'. Βακχεῖος φησὶ BC θηλάζεται Bz attrahit z 18 ἐκπιέζηται (fuit ἐκπιαίζηται) B ἐκπιέζεται καὶ ἐκθλίβεται z ἐξηγῆται B

ἀναλελάμφθαι· ἀνειλῆφθαι.

ἄλις· Βακχεῖος ἐν β̄ ἀρκούντως, ἱκανῶς. ὡς καὶ Ὅμηρος λέγων· ἀφνειὸς βιότοιο, ἄλις δὲ οἱ ἦσαν ἄρουραι.

ἀνακωχή· Βακχεῖος ἐν ᾱ φησὶ σύμπτωσις· Γλαυκίας δὲ ἀνάπαυσις καὶ ἀνοχή, οὐ κατὰ τρόπον, ὡς οἶμαι, ἱστάμενος. τὰς γάρ τοι ναῦς, ὁπόταν ἐπὶ μετεώρου σαλεύωνται, ἀνακωχεῖσθαι λέγομεν, ὅπερ ἐστὶν ἄνω χωρεῖν. ὁ μέντοι Ἐπικλῆς φησιν ἀνακωχεῖν τὸ συμπεπτωκέναι, συναμαρτάνων τῷ Βακχείῳ. σαφῶς δὲ ὁ Ἱπποκράτης ἐν τῷ περὶ ἄρθρων φησὶν οὕτως λέγων· ἐντιθέναι δὲ εἰς τὴν μασχάλην καθαρὸν ἔριον ἑλίσσοντα καὶ ἐκπλήρωμα τοῦ κοίλου ποιέοντα, ἵνα ᾖ στήριγμα μὲν τῇ ἐπιδέσει, ἀνακωχέῃ δὲ τὸ ἄρθρον, τουτέστιν ἀνέχηται καὶ ἀνακρατῆται.

αἰών· ὁ νωτιαῖος μυελός. φησὶ γάρ· ἐσφακελίσθη τὸν αἰῶνα. κἀν τῷ περὶ βελῶν καὶ τραυμάτων φησί· τὸν αἰῶνα νοσήσας τις ἑβδομαῖος ἀπέθανεν. καὶ Πίνδαρος ἐν ὑπορχήμασι λέγει·

TESTIMONIA 1 De off. med. 11 t. III 308 L 2 Ξ 122 9 De artic. 9 t. IIII 100 L 13 De fract. 11 t. III 454 L ?: quem locum si respexerit Erotianus falso intellexit. 14 liber π. βελ. κ. τραυμ. est deperditus — uerba τὸν — ἀπέθανεν ex epid. VII 122 t. V 468 L petita esse existimat Schmidt ad Hesych. I 90: cf. Ermerins ad Hippocr. I 710 15 Pindar hyporchem. fr. 88 p. 258 Bergk

---

ADNOTATIO 1 Hesych. I 176: cf. Buttmann ausführl. gr. sprachlehre II 231 ἀναλέλαμφθαι AB ἀναλελάφθαι Phau. codd. Hippocr. ἀνειλῆφθαι BC 2 cf. Erotian. p. 40,6 ἄλις B λέγει C 3 ἀφνειὸν Homerus ἄλις B δὲ οἱ φ: correxi 4 ἀνακωχή em. Valckenaer animadu. ad Ammon. p. 25 ἀνακώχησις φ α̅ B φησι C ἀνάπαυσις z ἀναπιέσις A ἀναπίσσης B ἀνάπισσος C 5 τρόπιν D: probauit Cobet 7 ἀναχωρεῖν d φησὶν BC ἀνακωχεῖν scripsi ἀνακωχὴν φ 9 ὑποτιθέναι Hippocr. 10 εἴριον μαλθακὸν καθαρὸν Hippocr. ἐλίσσοντα C ξυνειλίσσοντα Hippocr. libri καὶ om. Hippocr. 11 ποιέοντος Charterius ἵνα ἀντιστήριγμα μὲν τῇ ἐπιδέσει ἔῃ Hippocr. μὲν scripsi ἐν φ 12 ἀνακωχέῃ z ἀνακωχῇ C ἀνακωχὴ AB 13 Hesych. I 90 EM. p. 41, 22 Bekker anecd. gr. p. 357, 18 νοτιαῖος C ἢν σφακελίσῃ, τὸν αἰῶνα Hippocr.: ita ap. Erotianum iussit Heringa obs. crit. p. 116 14 ὁ τὸν αἰῶνα φθινήσας ἑβδομαῖος ἀπέθανε Hippocr. ἄνθρωπός τις νοσήσας EM. νοσήσας τὶς BC αἰῶνά τις νοσήσας Hesych. 15 ἀπέθανε C ὑποχρήμασι B ἐν ὑπορχήμασι om. C λέγων AB

ἐνέπισε κεκραμέν' ἐν αἵματι, πολλὰ δ' ἕλκε' ἔμβαλε νώμῶν
τραχὺ ῥόπαλον, τέλος δ' ἀείραις πρὸς .. στιβαρὰς ὠπάραξε πλευράς,
αἰὼν δὲ δι' ὀστέων ἐρραίσθη.

ἄχη· λύπας.

ἀσήμοις τόποις· κατ' ἀντίφρασιν πολυσήμοις, ὡς καὶ ἀγαλάκτοις πολυγαλάκτοις καὶ ἀξύλῳ ὕλῃ. πολυσήμους δὲ λέγει τόπους ἐπί τε φλεβῶν καὶ ἀρτηριῶν καὶ νεύρων.

αὐτίκα· Βακχεῖος ἐν ᾱ φησὶν ἤδη· Ἐπικλῆς δ' εὐθέως. ἔστι δέ που καὶ ἀντὶ τοῦ μετὰ ταῦτα λεγομένη ἡ λέξις.

ἀποκεκάρπωκεν· ἀποβεβλάστηκεν, ἀπογεγέννηκεν.

ἀποσυριγγώσασα τὴν χολήν· οἷον ἀποφυσήσασα.

ἄχνη ὀθονίου· τὸ παρ' ἡμῖν λεγόμενον ξύσμα. ἐξ οὗ γίνεται μοτός, ὁ καλούμενος ξυσμός.

ἄγχιστα· ἔστι μὲν ἔγγιστα· αὐτὸς δὲ ἀντὶ τοῦ μάλιστα τίθησι τὴν λέξιν.

ἀνα[γα]λλίς· βοτάνης ὄνομα.

TESTIMONIA 6 ἀξύλῳ ὕλῃ: Λ 155 8 locos Hippocr. congessit Eustachius 10 De oss. nat. 17 t. VIIII 192 L 11 l. c. 18 t. VIIII 194 L 12 Mochlic. 2 t. IIII 346 L 14 Hippocr. locos indicauit Eustachius 16 De ulceribus 17 t. VI 422 L

ADNOTATIO 1 ἐνέπτυσε Vulcanius ἐξέπτυσε uel ἐνέπηξε Heringa l. c. p. 117 κεκραμέν' Heringa κεκραμένα C καὶ κραμμένα AB αἵμασι C ἕλκε' Heringa ἕλκεα AC ἕλκεα B πλευρὰς post ἕλκεα add. φ ἔμβαλε νωμῶν corr. Vulcanius ἔμβαλλεν ὦμον φ 2 τραχὺ ῥόπαλον ς τραχυρώπαλον AB τραχυράπαλον C δὲ ἀείρας φ: em. Boeckh lacunam indicauit Bergk οὐδεὶ excidisse ratus σπάραξε Boeckh praeeunte Heringa ἐσπάραξε ως Bergk 4 Hesych. I 342 ἄχεα MSchmidt 5 κατὰ AB 6 ἀξύλῳ: Apoll. lex. p. 37, 6 Bekkeri anecd. gr. p. 413, 11 τόπους ς τό*μους A τόμους BCz 8 ᾱ (H supra) B ἐπικλῆς B 10 Galen. p. 438 Phan. ἀπογεγένηκεν A 11 Erotian. p. 47, 10 12 'ὁ δὲ Ἱπποκράτης τοῦ λίνου ἄχνη' δηλοῖ δὲ τὸ λεπτὸν ξύσμα' Hesych. I 345 Bekker anecd. gr. p. 474, 29, apud quem λίνου pro λιμοῦ corrige. ἄχνην maluit Foes p. 115 conl. Hippocr. l. s. c. ξύτρα C μοτός: cf. Poll. IIII 182 schol. Δ 440 13 ξυσμός corruptum: quo deleto scripserim ὁ καλούμενος μοτός. ξυστός Foes 14 αὐτὸς: fortasse αὐτοῦ? 16 ἄναλλις φ: corr. Eustachius, accentum ego possis quoque ἀγαλλίς conl. Hesych. I 12

ἄρμη· πᾶσα σύνοδος τραυμάτων. εἴρηται δὲ παρὰ τὸ ἡρμόσθαι.

αἰάζειν· θρηνεῖν.

ἄλθεσθαι· ὑγιάζεσθαι.

ἀγκυρομήλη· τὸ ἄγκιστρον.

ἀψόῤῥοον· τὸ εἰς τοὐπίσω ῥέον.

ἀναχελύσσεται· ....

ἀναπνεῖ· ....

ἀνδρεῖος οἶνος· ἢ ὁ εὔτονος ἢ ὁ ἀπὸ Ἄνδρου τῆς νήσου, ὡς λέσβιος ὁ ἀπὸ Λέσβου. (οὕτω καὶ ἄνδριος ὁ ἀπὸ Ἄνδρου).

ἀπορέγει· ἀποτείνει.

ἀλλόκοτον· ἐξηλλαγμένον.

ἀκάματος· ἀκοπίαστος.

ἀναψύχειν· γυμνοῦν.

ἀποτανύσας· ἐκτείνας.

ἀνάθλασις· ἔκθλιψις.

ἀπολύσιας· ἢ τὰς τῶν ἐπιδέσμων ἀνέσεις ἢ τὰς τῶν ἄρθρων ἀπολύσεις.

ἀσηρόν· ἄσης ποιητικόν.

TESTIMONIA 1 huius glossae et earum quae secuntur sedem Foes et ego frustra quaesiuimus 10 De fract. 1 t. III 412 L 11 locos Hippocr. laudauerunt Eustachius et Foes p. 31 12 De fract. 3 t. III 426 L 13 l. c. 27 t. III 508 L 14 l. c. 8 t. III 444 L 15 l. l. 10 p. 452 L 18 l. c. 22 t. III 490 L

ADNOTATIO 1 Galen. p. 442 Hesych. I 284 ἅρμη Cz Lobeck proleg. p. 231 τρημάτων Foes p. 94 δὲ καὶ B ἡρμῶσθαι Charterius 4 Galen. p. 412 Phau. 5 Galenus p. 446 ex Erotiano corrigendus ἀψορρόον B .᾿ψοῤῥοον C 6. 7 duae glossae in unam conflatae sunt: seiunxi ἀναχελύσσεται editores Stephani Paris. I 2 c. 626 ἀναχελεύσεται φ ἀναχελύζεται coni. Franz 8 ex hoc loco οἴνῳ ἀνδρίῳ ap. Hippocr. de morbis II 47 restituit Littré t. VII p. 68 probante Ermerinsio t. II p. 219 ἀνδρεῖος et ἄνδριος uocabula confudit Erotianus '*sunt qui scribant* Ἄνδριος' Eustachius ὁ om. A 9 ἀνδρεῖος C οὕτω—Ἄνδρου interpolatorem sapiunt: unde uncinis saepsi 10 'ἀπορέγει· προτείνει' Galen. p. 440 11 Hesych. I 128: at Galen. p. 424 'ἀλλόκοτον· ἀσαφὲς καὶ ἄγνωστον'. ἐξηλαγμένον B 12 .᾿κάματος C ἄκαμπτος A ἀκοπίατος AB 13 Galen. ad Hippocr. l. c. 14 ἀποταννύσας C 16 ἀπολυσίας B τῶν ante ἐπιδέσμων om. BC

ἀρκέει· βοηθεῖ.

ἀποργέστερον· ἀπηνέστερον.

ἀπαιωρέεται· ἀποκρέμαται.

ἀτρεμέοντα· ἠρεμοῦντα.

ἀποπαλήσει· σαλεύσει καὶ σφοδρᾷ κινήσει.

ἀποκαυλισθῇ· οἷον καυληδὸν κλασθῇ.

ἀναγνῶναι· μεταπεῖσαι, μεταδιδάξαι.

ἀνάγκη· Βακχεῖος ἐν τρίτῳ ἀντὶ τῆς βίας φησὶ κεῖσθαι τὴν λέξιν.

ἀμφισφάλλουσαι· περισφάλλουσαι.

ἄμβην· Στράτων μὲν ὁ Ἐρασιστράτειός φησι τὴν ἄμβην μοχλὸν σφαιροειδῆ εἶναι. Φιλῖνος δὲ ξυστροειδῆ ὑπεροχήν. Ἀσκλατίων δὲ γωνίαν. Ζήνων δ' ὁ Ἡροφίλειος ὑπεροχὴν τῶν θυρῶν μανδάλῳ ὁμοίαν. Ἀπολλώνιος δ' ὁ πρεσβύτερος ὑπεροχὴν στρογγύλην σφαίρᾳ ὁμοίαν. Μενεσθεὺς δὲ ὁ Στρατονικεὺς τὴν ἔρεισιν. Ἐρασίστρατος ὑπεροχὴν ἐξ ἐπαγωγῆς ἀπὸ τοῦ ὑποκάτω μέρους καὶ περιφεροῦς. Διοκλῆς δ' ἐν τῷ κατ' ἰητρεῖον ὑπόκοιλόν τινα χώραν. Ἀπολλώνιος δ' ὁ Μεμφίτης ἐν τῷ περὶ ἄρθρων ὑπεροχὴν παρὰ τὸ λοιπὸν ξύλον. Ἀπολλώνιος δ' ὁ Θὴρ ἐξοχήν. ὁ

TESTIMONIA 1 Hippocr. passim: cf. Eustach. ad h. l. 2 De fract. 16 t. III 476 L, ubi recte *ἀστεργέστερον* editur 3 l. d. 7 t. III 442 L 4 l. s. 23 t. III 492 L 5 uaria lectio esse uidetur ap. Hippocr. l. l. 42 p. 550 L: ad librum de nat. hom. 10 rettulit thes. Steph. cf. Ermerins II 92 6 De artic. 14 t. IIII 118; 32 p. 148 L 7 l. c. 1 p. 78 sq. L, ubi *ἀναγνῶσαι* editur 8 Hippocr. locos uidesis ap. Eustach. h. l. et Foes. p. 44 9 De artic. 2 t. IIII 82 L 10 l. c. 7 t. IIII 88 L

ADNOTATIO 2 *ἀστεργέστερον* ex Hippocr. l. l. fuerunt qui Erotiano reddere uellent *ἀπηνεςέρον* B 3 *ἀπεωρέεται* C *ἀποκρέμεται* C 4 ***quiescentem*** z 5 *σφοδρᾷ* Foes p. 78 *σφόδρα* φ ***quatiet et ualde mouebit*** z 6 *κολασθῇ* B 7 Galen. p. 430 Hesych. I 170 schol. Dionys. Thrac. p. 743 Bekker *μεταδιδάξαι* C 8 *ἀναγκη* B 9 *ἀμφισφάλλουσαι* ex Hippocr. scripsi *ἀμφισβάλλουσαι* A *ἀμφὶς βάλλουσαι* B *ἀμφιβάλλουσαι* C 10 *φησὶ* BC 11 *Φιλῖνος* scripsi *φίλινος* φ *ξυστροειδὴ* C 12 *Ἡροφίλειος* ς *ἡροφίλιος* AB *ὁηροφίλιος* C 13 *δὲ ὁ* B 14 *Μενευσθεὺς* Charterius *στρατωνικεὺς* C 15 *ὑπεροχην* B *ἐξεπαγωγῆς* B 16 *δὲ ἐν* C *ἰητρίον* φ: corr. ς 18 *'ἄμβην φησὶν ἤτοι τοῦ ξύλου ὀσφύν'* schol. cod. H ad Hippocr. l. c. *ξύλων* C ***Fera*** z

δὲ Κιτιεὺς Ἀπολλώνιος ἐν τῷ περὶ ἄρθρων σιγματοειδῆ ἐκκοπήν. Περιγένης δὲ ὁ ὀργανικὸς ἐν τρίτῳ μηχανικῶν μοχλῷ ὅμοιόν φησι τὸ σχῆμα ἔχειν τὴν ἄμβην, οὗ τὸ μὲν πλάτος δακτύλου ἑνός ἐστι, τὸ δὲ μῆκος ἡμίσους. ἡμεῖς δὲ τούτους πάντας παραιτησάμενοι Βακχείῳ συγκατατιθέμεθα, ὃς ἐν τῷ τρίτῳ φησὶν ἄμβην καλεῖσθαι τὴν ὀφρυώδη ἐπανάστασιν. καὶ γὰρ οἱ Ῥόδιοι ἄμβωνας καλοῦσι τὰς ὀφρυώδεις τῶν ὀρῶν ἀναβάσεις. μέμνηται τῆς λέξεως καὶ Αἰσχύλος καὶ Ἀριστοφάνης ὁ γραμματικὸς ἐν ταῖς ἀττικαῖς λέξεσι. Ἐπίθερσις δ' ἐν $\bar{\beta}$ τῶν λέξεων ἄμβωνά φησι χεῖλος εἶναι σκεύους καὶ τῆς ἀσπίδος τὸ πρὸς αὐτῇ τῇ ἴτυι. Ἀριστοφάνης δὲ ὁ κωμικὸς ἐν Αὐτολύκῳ φησίν·

Α. ἐπὶ καινοτέρας ἰδέας ἀσεβῶν βίον, ὦ μοχθηρός, ἔτριβες.
Β. πῶς ὦ πολλῶν [ἤδη] λοπάδων τοὺς ἄμβωνας περιλείξας;

τοῦτ' ἔστι τὰ περὶ τοὺς ἄμβωνας χείλη. λέγεται δὲ οἷον ἀνάβη τις οὖσα.

TESTIMONIA 8 Aeschyl. Cercyon. fr. 98 p. 25; Sisyph. fr. 227 p. 59 Nauck — Aristeph. Byz. fr. XXVIII p. 186 Nck 11 Eupol. Autolyc. fr. 1 uol. II 1 p. 440 sq. Mein.

ADNOTATIO 1 *Κιτιεὺς* scripsi *κητιεὺς* φ *σιγμοειδῆ* C: tuetur Cobet *ἐγκοπήν* ς 2 *περιγένης* C 3 *ὅμοιον φησὶ* BC 4 *ἑνὸσ ἐστὶ* B *ἡμέσους* C 5 $\overline{\gamma}^{\omega,}$ B 6 *ὀφρυώδη ἐπανάστασιν*: cf. Erotian. fragm. XXIIII 7 '*Κῷοι τοὺς τῶν κλιμάκων ἀναβαθμοὺς ἄμβωνας καλοῦσιν*' Apoll. Cit. in schol. Hippocr. uol. I p. 10 ed. Dietz: aliter Meletius ap. Cramer. anecd. Oxon. t. III p. 126, 19 *ἄμβωνα* C 8 *ὡς Ἀριστοφάνης* Nauck: quod haud scio an recipiendum sit 9 *Ἐπίθερσις* em. Meineke quaest. scen. spec. III 7 et ad Steph. Byz. p. 474 *Ἐπιθέρσης* Franz *θέρσις* φ *δ ἐν'* B *δ'* om. C 10 *ἄμβην* mauolt MSchmidt *ἄμβωνα φησὶ* B *ἀσπίδος*: cf. Hesych. I 141 11 *Ἀριστοφάνης*] immo *Εὔπολις*: cf. Seidler de Aristoph. fragm. p. 24 Meineke hist. crit. com. I 116 12 *ἀσεβῶν βίον* Meineke *ἀσέβιον* φ *ἀσεβῆ βίον* GHermann diar. Lips. 1829 p. 1620 Bergk comment. p. 347 *ὁ* φ: corr. Bergk *ὡς μοχθηρὸν* Dindorf ad Aristoph. fragm. p. 7 13 *πῶς ὦ* Dindorf *πόσω* φ *πολλῶν* (*μ ἢ*, pro *πολ* fuit) B *ἤδη* om. φ: add. Aelius Dionys. Eustathii p. 1636, 51 EM. p. 81, 10 *περιλήξας* φ: em. ς de sensu fragmenti uide Bergk comment. l. c. Meineke com. fragm. t. V p. 35 14 *τουτέστι* BC 15 *ἀνάβη τις* d *ἀνάβη τίς* BC *ἀναβῆτις* A

ἀγωνιστικόν· ὀχλικόν. καὶ γὰρ ὁ ἀγὼν ἀπὸ τῆς ὀχλήσεως.

ἀνακλισμοῦ· ἀνακλιντηρίου.

ἀπολιπόντα· διεστῶτα.

ἀγάλλεται· Βακχεῖος ἐν δευτέρῳ φησὶ τέρπεται, οὐκ ὀρθῶς. ἔστι γὰρ γαυριᾷ, ὡς καὶ Ὅμηρος·

μηδ' ἐπαγαλλόμενος πολέμῳ.

ἀμφώδοντα· τὰ ἄνωθεν καὶ κάτωθεν ὀδόντας ἔχοντα.

ἄκρην· ἄκρως ἔχουσαν.

ἀπὸ συρμαϊσμοῦ· σύρμαϊα λέγεται ἡ ἐπιμήκης ῥαφάνη, ἥν τινες μεθ' ἅλμης ἐσθίοντες καθαίρονται. καὶ καλεῖται συρμαϊσμὸς ὁ τοιοῦτος τῆς καθάρσεως τρόπος.

ἀπόπτωσιν· τὴν τῶν ἐπιδέσμων ἄρσιν.

ἀντικοταίνουσι· πρὸς τὸ ἐναντίον βιάζονται.

ἀπόπατοι· αἱ ἀφοδεύσεις.

αἔτωμα· ἡ στεφάνη τοῦ δώματος.

ἀπὸ τόκου νοσημάτων· ἀπὸ γεννήσεώς φησι.

ἀλθέξεσι· θεραπείαις.

ἄνοδον· βαθμὸν καὶ οἷον οὐδόν, ἣν καὶ φλιὰν καλοῦμεν.

TESTIMONIA 1 De artic. 70 t. IIII 288 L 2 l. c. 7 p. 92 L 3 uaria lectio ap. Hippocr. l. l. 33 p. 150 L 4 l. l. 35 p. 158 L 5 *Π* 91 7 De artic. 8 t. IIII 96 L 8 fuerunt qui glossam ad l. l. 7 p. 90 L referrent 9 l. c. 40 p. 174 L 13 gl. respicit ad Mochlic. 20 t. IIII 362 L 14 De artic. 48 t. IIII 212 L? 15 l. d. 43 t. IIII 186 L 16 l. l. 49 p. 216 L, ubi sic corrige: *καὶ ἀπὸ τόκου νοσημάτων χρόνια ποιέοντα.*

ADNOTATIO 1 *ἀγωνιστική* B 2 *ἀνακλιντηρίου* ς *ἀνακλιτηρίου* φ 4 Hesych. I 12 *β̄ ω,* B 5 *γαυριᾷ* scripsi *γαβριᾷ* φ *γαυριᾶν* ςz 6 *μὴ δ'* BC 8 *ἄκρη· ἀκρῶς ἔχουσα* coni. Foes p. 22 9 Schmidt Didym. p. 258 Galen. p. 574 Diocles Caryst. ap. Fabric. bibl. gr. XII 588 gloss. Herodot. p. 616 Frz. *ῥαφανή* A *ἥν τινὲς* B 12 glossam suspectam habeo *ἄρσιν* scripsi *ἄρεσιν* A *αἵρεσιν* B *ἄνεσιν* CD *ἄρνεσιν* O 13 *ἀντικοταίνουσι* corruptum *ἀντικοντέουσιν* fuerunt qui conicerent: plausit Littré '*ἀντικόντωσις* poscit formam *ἀντικοντόω*' editores thes. gr. Paris. I 2 c. 920 sq. 15 cf. Erotian. fragm. XXVIIII Galen. p. 412 16 Hesych. I 261 *ἀποτόκους* et *ἀπογεννήσεις* uoluit Foes p. 86 *γεννήσεως φησί* BC 18 *ἄνοδον* non sanum uidetur *τὸν οὐδὸν* Foes p. 65 conl. Hippocr. de artic. 78

ἀπομυλλήνῃ· τοῦτο γίνεται, ὅταν διαστροφὴ καὶ οἷον σπάσμα περὶ τὴν γένυν μετὰ παρέσεως σχῇ, μάλιστα δ' ἐκ πληγῆς.

ἀνήκεστον· ἀθεράπευτον, ἀνυπομόνητον.

ἀρβύλαι· ὑποδήματος εἶδος.

ἁνδάνει· ἀρέσκει.

ἀριθμούς· τὰ ὀνόματα οὕτω καλεῖ.

ἄκεσιν· ἰάμασιν.

ἀνάκεστον· ἀνίατον.

ἀκρόπλοα· τὰ ἐξ ἐπιπολῆς ἐμπλέοντα.

ἀφραίνοντος· ἀφρονοῦντος.

ἀεικές· αἰσχρόν. καταγέλαστον.

ἀναΐσσει· ἀνορμᾷ.

ἀείρειν· προσφέρειν.

ἀρτίως· ἀπηρτισμένως.

ἀχιλληίδες· κριθῶν εἶδος, ὧν μέμνηται καὶ Ἀριστοφάνης καὶ Σοφοκλῆς.

ἀθέρα· τὰ ἄνω τῆς κριθῆς λεπτότατα.

ἀλυκτέει· οὐκ ἠρεμεῖ.

TESTIMONIA 1 l. l. 33 t. IIII 152 L 4 l. c. 62 t. IIII 268 L 5 De uictu acut. 2 t. II 230 L 6 l. c. 1 t. II 228 L 7 l. c. 1 t. II 226 L 8 '*at ἀνάκεστον nullibi inueni*' Eustachius 9 De morbis I 14 t. VI 164 L 11 *π. διαίτ. ὀξέων* 11 t. II 316 L 12 saepe: gl. ad Hippocr. de morb. mul. II 127 t. VIII 274 L rettulit Foes not. ad l. l. p. 726 14 e. g. aphorism. I 20 t. IIII 468 L 15 De morbis III 17 t. VII 156 L — Aristoph. eq. u. 819 16 Sophocl. Scyth. fr. 504 p. 201 Nck 17 De morbis l. c. 18 De morb. mul. I 5 t. VIII 30 L

ADNOTATIO 1 Galen. p. 438 '*ἀπομυλλήνας· προβαλὼν τὰ χείλη συνημμένως.*' 2 *παραίσεως* B *ἐκπληγῇ*: C 4 cf. Erotian. fragm. XXXI Galen. p. 442 Poll. VII 86 Hesych. I 271 *ὑποδημάτων* z 5 *ἀνδάνει* (?) C 6 Foes p. 92 sq. 7 non huc facere puto Hesychium I 95: '*ἄκεσιν· ἴασιν.*' *ἀκέεσιν* ex Hippocr. uolt Eustachius 8 *.᾿νάκεστον* C 9 Galen. p. 420 *ἐξ ἐπιπολλῆς* C *ἐξ ἐπὶ πολῆς* B 15 Theophr. caus. plant. III 27. hist. pl. VIII 4 Galen. p. 446 *ἀχιλληίδες* Charterius *ἀχιλληΐδες* AC *ἀχιληΐδες* B *ἀχιλληΐδας* Foes p. 115 *κρηθῶν* B 17 Galen. p. 414 *.᾿θέρα* C *τὴν ἄνω* C *λεπτότητα* C 18 Foes s. u. *ἀλύζει* p. 33

ἄναλτον ἄλφιτον· τὸ μικρὸν καὶ ἀναυξές.

ἄρτον ἐγκρυφίαν· παρ' Ἀττικοῖς οὕτως ὀνομάζεται ὁ συντιθέμενος ἔκ τε φοινίκων λιπαρῶν καὶ ἀλεύρου καὶ ὕδατος. [(εἰκὸς δὲ λέγειν τὸν ἐν θερμοσποδιᾷ ἐγκρυβέντα ὀπτηθῆναι, ὃν τοῦρταν καλοῦσιν).

ἀνδράπαξ· βοτάνης ὄνομα.

ἀνάσσυτος· ἀνόρμητος.

ἄναυδος· ἄφωνος· αὐδὴ γὰρ ἡ φωνή.

ἄρδαλον· ῥύπον ἢ μολυσμόν. καὶ γὰρ τὸ μολῦναι ἢ ῥυπᾶναι ἀρδαλῶσαι λέγεται καὶ ἄρδαλος ἄνθρωπος ὁ μὴ καθαρῶς ζῶν. μέμνηται τῆς λέξεως καὶ Φερεκράτης ἐν Θαλάττῃ καὶ Φιλήμων ἐν Πανηγύρει.

ἀναίνονται· ἀπαρνοῦνται.

ἀγρησθῶσιν αἱ μῆτραι· τουτέστιν ἄγρας χρήζωσιν, ἀντὶ τοῦ συλλήψεως ἀπὸ τῆς ἐμμήνου καθάρσεως. οὕτω δὲ ἀκουστέον

TESTIMONIA 1 l. c. II 110 t. VIII 236 L? 2 crebro, uelut de diaeta II 42 t. VI 540 L: cf. Foes p. 96 6 l. s. II 54 t. VI 560 L 7 De morb. mul. II 124 t. VIII 268 L 9 l. l. II 151 t. VIII 326 L 10 *ἀρδαλῶσαι*: cf. de morb. mul. I 20 t. VIII 58, de nat. mul. 67 t. VII 402 L 11 Pherecr. fr. VII uol. II 1 p. 276 Mein. — Philemon Paneg. fr. II uol. IIII p. 18 M. 13 De morb. mul. II 133 t. VIII 282 L 14 lectio corrupta ap. Hippocr. l. c. II 154 t. VIII 328 L, ubi *ἀναπρησθῶσιν* scribendum esse uidit Ermerins t. II p. 748

ADNOTATIO 1 'ἄναλτον· τό τε χωρὶς ἁλῶν καὶ οὐχ ἅλμυρον' Galen. p. 430 ἄναλτον· ἄλφιτον κτλ. φ: interpunctionem corr. Eustachius 2 Psellus de gramm. u. 316 Hesych. II 10 Suidas παραττικοῖσ B 3 εἰκὸς—καλοῦσιν proscripsi: idem iussit Cobet 4 ὃν τοῦρταν καλοῦσιν iam delenda censuerat Mercurialis uar. lect. II 5 (ed. Venet. a. 1598) p. 32 τοῦρτις C τούρταν z 5 καλοῦσι A 6 ἀνδράφαξ uel ἀνδράφαξις coni. Eustachius; nil mutarim: de nominis formis cf. JGSchneider ind. script. rei rust. p. 115 Fraas synops. plant. florae class. p. 233 8 glossam om. ω 9 Hesych. I 275 ἄρδαν coni. Nauck Aristoph. Byz. fragm. p. 203 glossam ex Aristophane deriuatam esse statuens: probauit Meineke com. gr. fragm. uol. V 1 p. 27; conf. Galen. p. 442 μολύναι BC ῥυπάναι C ῥυπαν B 10 ἄρδαλος: cf. Lobeck. pathol. elem. p. 104. 245 11 Φερεκράτης corr. Meineke cur. crit. p. 41 sq. φερεκύδης φ 14 Hesych. I 32 Phau. ἀγρησθῆναι (corr. b) B μήτραι B τούτέστιν C χρήζωσιν Vulcanius χρήζουσιν φ

καὶ τὸ ὀδαξῆσθωσι. πεποίηται δὲ ἀπὸ τῶν ἀγρευομένων ζώων.

ἄλφιτα προκώνια· τὰ γινόμενα ἐκ τῶν ἀφρύκτων κριθῶν οὕτως Ἀττικοὶ καλοῦσιν.

ἀμφίδιον· τὸ πέριξ τοῦ τῆς μήτρας τραχήλου.

αἰολᾶται· πλανᾶται.

ἄγνου· λύγου. ἔστι δὲ ὄνομα φυτοῦ· ὡς καὶ Νίκανδρος ἐν Θηριακοῖς λέγων·

ἄγνου τε βρύα λευκὰ καὶ ἐμπρίοντ' ὀνόγυρον.

ἀγλαΐζηται· καλλωπίζηται. καὶ ἀγλαὸν τὸ καλόν.

ἀρικύμων· μεγαλοκύμων.

ἀχώρ· ἐξανθήματος εἶδος, καθ' ὃ συμβαίνει κολλώδη ὑγρασίαν καὶ οἷον πιτυρώδεις λεπίδας ἐπιφέρεσθαι. μάλιστα δὲ περὶ τὴν κεφαλὴν εἴωθε γίνεσθαι.

Ἀρχὴ τοῦ β

Βιούμενον· βιοῦντα.

βαιόν· τὸ ὀλίγον.

TESTIMONIA 3 l. l. II 110 t. VIII 236 L 5 l. c. I 57 p. 114 L, ubi τὸ ἀμφιδήιον cod. ϑ praebet 6 l. l. II 174 p. 356 L 7 Hippocr. locos indicat Eustachius — Nic. Ther. u. 71 11 locos congessit Foes p. 93

ADNOTATIO 3 Nauck Aristoph. Byz. fragm. p. 223 Schmidt Didym. p. 40 Galen. p. 424. 548 Phot. p. 455, 5 Poll. VI 77 Psellus de gramm. u. 482, λεξ. ἰατρ. I 238 ἀφρύκτων Vulcanius φρύκτων AC φρίκτων B 4 καλοῦσι AC 5 Galen. p. 428 Rufus p. 41 Clinch EM. p. 87, 52 ἀμφιδεῖον conicio ἀμφίδεον z τοῦ om. B τραχήλιον B 6 Galen. p. 412 Pierson ad Moer. Attic. p. 47 αἰολᾶ ς 7 ἄγνου AC 8 λέγει z 9 ἄγνου ς ἀγνῆς A ἁγνῆς B ἅγνης C λευκα** (fort. καὶ erasa) A καὶ om. B ἐμπρίοντ' ς ἐμπρίοντα AB ἐμπρύοντα C 10 ἀγλαίζεται z καλλωπίζηται B καλλώπιζηται C καλλωπίζεται Az ἀγλαΐζει· καλλωπίζει coni. Foes p. 2 conl. Hippocr. de morb. mul. II 188 L καὶ ἀγλαὸν τὸ καλόν om. z 11 aliter Galen. p. 442 12 Foes p. 116 sq. Psellus de gramm. u. 297 ὑγρασίας C 13 ἐπὶ (περὶ in marg. ab eadem manu) B παρὰ ω 16 βιώμενον φ: correxi 17 βαιοί· ὀλίγοι suasit Foes p. 118

βοθρίοις· τοῖς ἐν τοῖς ὀφθαλμοῖς κοίλοις ἕλκεσι νῦν λέγει.

βολιτά· τὰ μικρὰ βόλβια.

βρύχιον· τὸ οἱονεὶ βύθιον καὶ κατὰ βάθους κείμενον.

βήχιον· βοτάνης εἶδος, ὃ βηκίαν καὶ βήκιον καλοῦμεν.

βρυγμός· ἰδίωμα ποιοῦ ψόφου.

βλιχῶδες· οἱ δὲ γλισχρῶδες. Ἐπικλῆς μέν φησι τὸ λελιπασμένον μετὰ γλοιώδους ὑγρασίας ἀκαθάρτου. Εὐφορίων δὲ τὸ ἐκπεπιεσμένον καὶ κατάξηρον. Βακχεῖος δὲ καὶ Λυσίμαχος διὰ τοῦ π̄ γράφουσι πλιχῶδες σημᾶναι θέλοντες τὸ ἐξεπτυγμένον.

βλακεύειν· ὀλιγωρεῖν. ἀλλά γε τὸ ἐπὶ πλεῖστον διατρίβειν οὕτως εἴρηται. ἔστι γὰρ εἶδος ἰχθύος λεγομένου βλακός, ὃς ἐν τῷ συνουσιάζειν δυσαπολύτως ἔχει. οὗ μέμνηται καὶ Ἀριστοφάνης ἐν Ὄρνισι. λέγεται δὲ κατ' εὐθεῖαν πτῶσιν βλάξ. βλακεύειν δέ ἐστι τὸ μετὰ νωθρείας καὶ ὀλιγωρίας τι πράττειν, ὡς καὶ Πλάτων ἐν δ̄ πολιτείας φησί· βλακικὸν δὲ ἡμῖν τὸ πάθος, ἀντὶ τοῦ νωθρὸν καὶ ὀλίγωρον.

TESTIMONIA 1 De liquid. usu 6 t. VI 132 L 5 glossam ad librum de morb. mul. spectare arbitror 6 De uolo. cap. 19 t. III 262 L 7 Euphorion fragm. XXVI p. 78 Meineke: cf. eiusdem anal. Alex. p. 62 10 De fract. 17 t. III 478 L 12 Aristophanes au. u. 1323 14 Plato republ. IIII p. 432 d

---

ADNOTATIO 1 Galen. de ossibus 5 t. II p. 754 def. med. CCCXXXIII t. XIX p. 434 K. Paulus Aeg. III 22 Actuar. II 7 βοθρίας B ἕλκεσι B λέγεται (λέγει in marg.) B 2 non expedio βωλιτά coni. Eustachius βολβίδια Foes p. 124 3 οἱονεὶ ς οἰνεὶ A οἰονεὶ BC 4 βήχιον em. Foes p. 121 βηχία φ βήκιαν BC βηχίον Charterius καλοῦσι d 6 'βλιηχῶδες· βλιχανῶδες (coni. Schmidt, βλιχῶνες cod.)· παρὰ Ἱπποκράτει τὸ λελιπασμένον καὶ καθαρόν' Hesych. I 381 μὲν φησὶ B λελεπασμένον Schmidt 7 κατὰ Charterius γλιώδους ω Schmidt 8 πλιχῶδες d πληχῶδες φz σημάναι B σημάνει C 10 Galen. p. 448 Ruhnken Tim. p. 61 Thom. mag. p. 154 ἀλλάγε B 11 λεγομένου z λεγόμενον AB: om. C βλέννα καὶ add. ως 13 ὄρνισι BC εὐθεῖαν C βλαυξ C 14 Πλάττων C 15 δ̄ corr. Ruhnken α' AC ᾱη' B βλακικαί C γε ἡμῖν Plato πάθος e Plat. corr. Nauck Aristoph. Byz. fragm. p. 66 πλῆθος φ

ἄρμη· πᾶσα σύνοδος τραυμάτων. εἴρηται δὲ παρὰ τὸ ἡρμόσθαι.
αἰάζειν· θρηνεῖν.
ἴλθεσθαι· ὑγιάζεσθαι.
ἀγκυρομήλη· τὸ ἄγκιστρον.
ἀψόῤῥοον· τὸ εἰς τοὐπίσω ῥέον.
ἀναχελύσσεται· ....
ἀναπνεῖ· ....
ἀνδρεῖος οἶνος· ἢ ὁ εὔτονος ἢ ὁ ἀπὸ Ἄνδρου τῆς νήσου, ὡς λέσβιος ὁ ἀπὸ Λέσβου. (οὕτω καὶ ἄνδριος ὁ ἀπὸ Ἄνδρου).
ἀπορέγει· ἀποτείνει.
ἀλλόκοτον· ἐξηλλαγμένον.
ἀκάματος· ἀκοπίαστος.
ἀναψύχειν· γυμνοῦν.
ἀποτανύσας· ἐκτείνας.
ἀνάθλασις· ἔκθλιψις.
ἀπολύσιας· ἢ τὰς τῶν ἐπιδέσμων ἀνέσεις ἢ τὰς τῶν ἄρθρων ἀπολύσεις.
ἀσηρόν· ἄσης ποιητικόν.

TESTIMONIA 1 huius glossae et earum quae secuntur sedem Foes et ego frustra quaesiuimus 10 De fract. 1 t. III 412 L 11 locos Hippocr. laudauerunt Eustachius et Foes p. 31 12 De fract. 3 t. III 426 L 13 l. c. 27 t. III 508 L 14 l. c. 8 t. III 444 L 15 l. l. 10 p. 452 L 18 l. c. 22 t. III 490 L

ADNOTATIO 1 Galen. p. 442 Hesych. I 284 ἅρμη Cz Lobeck proleg. p. 231 τρημάτων Foes p. 94 δὲ καὶ B ἡρμῶσθαι Charterius 4 Galen. p. 412 Phau. 5 Galenus p. 446 ex Erotiano corrigendus ἀψοῤῥόον B .᾿ψοῤῥοον C 6. 7 duae glossae in unam conflatae sunt: seiunxi ἀναχελύσσεται editores Stephani Paris. I¦ 2 c. 626 ἀναχαλεύσεται φ ἀναχελύζεται coni. Franz 8 ex hoc loco οἴνῳ ἀνδρίῳ ap. Hippocr. de morbis II 47 restituit Littré t. VII p. 68 probante Ermerinsio t. II p. 219 ἀνδρεῖος et ἄνδριος uocabula confudit Erotianus '*sunt qui scribant* Ἄνδριος' Eustachius ὁ om. A 9 ἀνδρεῖος C οὕτω—Ἄνδρου interpolatorem sapiunt: unde uncinis saepsi 10 'ἀπορέγει· προτείνει' Galen. p. 440 11 Hesych. I 128: at Galen. p. 424 'ἀλλόκοτον· ἀσαφὲς καὶ ἄγνωστον'. ἐξηλαγμένον B 12 .᾿κάματος C ἄκαμπτος A ἀκοπίατος AB 13 Galen. ad Hippocr. l. c. 14 ἀποταννύσας C 16 ἀπολυσίας B τῶν ante ἐπιδέσμων om. BC

Ἀρχὴ τοῦ γ

Γαργαρεών· τὸ κύριον ὄνομα. τὸ ὑπὸ τὴν ὑπερῴαν νῦν λέγει. ἡ γὰρ σταφυλὴ καὶ ἡ κιονὶς καὶ ἡ ἱμὰς πάθη εἰσὶ τοῦ γαργαρεῶνος· γαργαρεὼν δὲ ὠνομάσθη παρὰ τὸν γινόμενον γαργαλισμὸν [ἐν] τῇ τραχείᾳ ἐξ αὐτοῦ ἀρτηρίᾳ.

γονίμη ἡμέρα· ἀντὶ τοῦ περιττή. ἐπειδὴ αἱ περιτταὶ ἡμέραι ὡς ἐπίπαν κρίσιμοι τυγχάνουσι καὶ γεννητικαί τινος ὠφελίμου. ὅθεν καὶ γόνιμον μῆνα τὸν περιττὸν καλοῦσι.

γονοειδές· τὸ ὅμοιον γόνῳ, τουτέστι σπέρματι· αὐτὸς γὰρ ἐν τῷ περὶ τόπων τῶν κατ' ἄνθρωπόν φησι· .... γονοειδὲς οὖν οὖρον τὸ λευκὸν καὶ παχύ. ἐὰν δὲ τονοειδὲς γράφῃ, τὸ πνεῦμα τὸ μετὰ πόνου καί τινος συντονίας ἀναπνεόμενον λέγει.

γονή· ὁτὲ μὲν τὸ σπέρμα δηλοῖ, ὁτὲ δὲ τὴν μήτραν. κεῖται ἐν πολλοῖς παρ' Ἱπποκράτει.

γλῶσσα λιγνυώδης· μέλαινα καὶ τεφρώδης. ὠνόμασται δὲ παρὰ τὴν λιγνύν, ἥτις ἐστὶ καπνώδης αἰθάλη. γίνεται δὲ τοιαύτη διὰ τὴν ὑπερβάλλουσαν φλόγωσιν. φησὶ γάρ· πελίη δὲ γεγονυῖα, ἤγουν λιγνυώδης.

γλισχρόχροα· τὰ μετά τινος κολλώδους ἐπαφῆς παρατετηρημένα τὴν χροιὰν ἐπὶ τὸ χαλεπώτερον.

TESTIMONIA 2 Epid. III 2 aegr. 6 t. III 52 L 6 l. c. saepe, ut II 6, 8 10 locus libri de locis in hom. me fugit; cf. Foes p. 141: equidem articulum ad epidemias spectare puto 13 ἐν πολλοῖς: cf. Eustach. ad h. l. 15 Epid. III 17 aegr. 12 t. III 136 L 17 uerba πελίη δὲ γεγονυῖα ap. Hippocr. non repperi 19 Epid. IIII 26. 27 t. V 170. 172 L, ubi γλισχρόχολα legitur

ADNOTATIO 2 Rufus p. 50 Clinch Aret. morb. acut. I 8 Paulus Aeg. VI 31 EM. p. 221, 38 Lobeck proleg. p. 303 post ὄνομα interpunxi λέγεται B 3 ἱμὰς C γαργαραιὼν B 5 ἐν addidi τραχεῖα B τραχέα C 6 Hesych. I 441 Reinesius uar. lect. II 8 p. 197 αἱ ἐπειδὴ B 7 γεννητικαὶ τινὸς BC 8 καλοῦσι BC 9 Hesych. I 442 τοῦτ' ἔστι C αὐτὸς Vulcanius αὐτὸ φ οὕτως z (?) ἐν φ̃ Charterius 10 τόπον B κατὰ C lacunae signum posui, ni cum Foesio Erotianum memoria lapsum esse adsumere malis 11 γοειδὲς D γονοειδὲς Charterius γράφηται z γράφω C 12 συντονίαν C 13 Hesych. I 441 Poll. II 222 ὅτε-ὅτε AB 15 Galen. p. 516 16 λιγνὴν B ἥ τίς ἐστι A 18 λιγ^υ^νώδης B 20 fortasse uerbum post χαλεπώτερον intercidit

γῆν μεταμείβειν· ἤγουν πορεύεσθαι. ἀμείβειν γὰρ τὸ ἀλλάσσειν καὶ μεταπορεύεσθαι.

γυῖον· Βακχεῖος ἐν α̅ σῶμά φησιν ἢ μέλος, οὐκ ὀρθῶς φήσας. κατὰ γὰρ τῶν μελῶν ἰδίως τέτακται, ὡς καὶ Ὅμηρος·

γυῖα δ' ἔθηκεν ἐλαφρά.

γαργαλισμοῦ· γάργαλος καὶ γαργάλη λέγεται ἐρεθισμός, ἀπὸ τῶν πασχητιωσῶν γυναικῶν εἰλημμένης τῆς λέξεως, ὡς καὶ Ἀριστοφάνης Γηρυτάδῃ καὶ Δίφιλος ἐν Δαναΐσι.

γογγυλίδας· τὰ μικρὰ κατάποτα. εἴρηται δὲ ἀπὸ τῆς κατὰ τὸ σχῆμα ὁμοιότητος.

γάλα καὶ λίπα τέγγειν· ἀντὶ τοῦ λιπαρῶς ἐμβρέχειν.

Ἀρχὴ τοῦ δ

Δυσήνιος· δυσθύμως καὶ δυσκόλως τὰς ἀνίας φερούσης.

διόπῳ· τῷ τῆς νηὸς ἐπιμελητῇ, παρὰ τὸ διοπεύειν. ἀττικὴ δὲ

TESTIMONIA 1 l. c. VI 6, 18 t. V 318 L 3 σῶμα: l. c. VI 4, 22 t. V 312 L — μέλος: passim 4 E 122 6 π. τροφῆς 26 t. VIIII 106 L indicari uolt Franz, 8 Aristoph. Gerytad. fr. XXV uol. II p. 1013 Mein. — Diphilus Dan. fr. I uol. IIII p. 386 Mein. 9 De int. affect. 40 t. VII 266 L 13 Epid. III 3 aegr. 11 t. III 134 L 14 l. c. V 74 t. V 246 L: cf. l. c. VII 36

ADNOTATIO 1 ἀλάσσειν C 3 βάκχιος C α̅ (ή) BC σῶμα φησὶν BC 4 ἰδίας C 6 Phryn. app. soph. p. 31, 25 Lobeck Phryn. p. 97 Hesych. I 416 γαργαλισμὸς Foes p. 183 conl. Hippocr. l. s. γάργαλος: cf. Lobeck. proleg. pathol. p. 8 7 πασχητιουσῶν φ: corr. Meineke ειλημμένης B 8 Γηρυτάδῃ ς γηρυγάδι φ ἐν γηρυτάδει z Δίφιλος ς διΐφιλος φz δαναΐσι D δαναοῖσι C 9 γογγυλίδας em. LDindorf thes. II c. 697 b γόγγυλίδα φz κατάποτα scripsi καταποτᾶ A καταπο(τα) B καταπότια C 11 an γάλα καὶ λίπα sanum?: fortasse γάλακτι λίπα 13 glossam non expedio: cf. Galen. p. 458 Littré ad Hippocr. l. c. δυσήνιος ς δυσκύνιος A δυσηύνιος C δυσκήνιος B φέρουσα Vulcanius Foes p. 170 Schleussner l. c. I p. 271 14 Galen. p. 458 a Foesio correctus Hesych. I 518 Harpocr. p. 98, 9 Dind. διοπῶ φ: corr. ς διοπεύειν corr. Foes p. 167 Schleussner l. l. p. 272 διοττεύειν C διοπτεύειν AB διέπειν mauolt Nauck conl. EM. p. 278, 7 Gud. p. 146, 56

ἡ λέξις, κειμένη καὶ παρὰ Ἀριστοφάνει ἐν ἀττικαῖς λέξεσι καὶ παρὰ Αἰσχύλῳ ἐν Σισύφῳ καὶ Εὐριπίδῃ ἐν Ἱππολύτῳ.

δορπηστοῦ· τοῦ τῆς ἑσπέρας καιροῦ παρὰ τὸ δόρυ παύειν. ὃ γὰρ ἡμεῖς ἄριστον καλοῦμεν, οἱ παλαιοὶ δεῖπνον ὀνομάζουσι, μεθ' ὃ δεῖ πονεῖν.

δίκραια· τὰ διῃρημένα εἰς δύο καὶ οἷον δίχηλα καὶ δικόρυφα. κεῖται κἀν τῷ περὶ τόπων.

διαρθροῦν· διατυποῦν.

διαθέσμους· διαφύσεις.

διεβλήθησαν· παρελογίσθησαν, ὡς καὶ Εὐριπίδης ἐν Ἱππολύτῳ φησίν·

τί δ' ἢν λυθεὶς με διαβάλῃς, παθεῖν σε δεῖ;

μέμνηται τῆς λέξεως καὶ ἐν Πολυείδῳ καὶ ἐν Ὀρέστῃ.

δίκαιον· ἐνθάδε μὲν εὔλογον· ἐν δὲ τῷ περὶ ἄρθρων τὸ ὅμοιον, ὅταν φῇ· ἐπειδὴ δίκαιον ἔχουσιν οἱ ἄνθρωποι τό τε ἄλλο σῶμα καὶ τὰς χεῖρας καὶ τὰ σκέλεα, παραδείγματι χρησάμενος ὑγιεῖ

TESTIMONIA 1 Aristoph. Byz. fr. XXIX p. 186 Nauck 2 Aeschyl. Sisyph. fr. 228 p. 59 Nck — Eurip. Hippolyt. fr. 450 p. 394 Nck 3 Epid. V 22 t. V 222 L 7 De locis in hom. 6 t. VI 288 L 8 cf. Eustach. h. l. Foes p. 156 9 De nat. inf. 14 t. VII 492 L ? 10 gl. ad Hippocr. l. l. 18 t. VII 532 L rettulit Heringa p. 108 — Eurip. Hippolyt. fr. 438 p. 392 Nauck: sed cf. Hiller. de Soph. Phaedra et Eurip. Hippolyt. priore in libro miscell. societ. philol. Bonn. 1864 p. 43 13 Eurip. Polyid. fr. 648 p. 443 Nck — Eurip. Orest. locum frustra quaesiui 14 ἐνθάδε quo spectet nescio — De artic. 10 t. IIII 102 L

ADNOTATIO 1 παρ' C ἀττικοῖς C 2 παρ' C σιάφῳ BC εὐριπίδει B εὐριππί C (Δ) 3 δορπηστοῦ em. Foes p. 169 δόρπης AC δόρπαχ (corr. in ης) B δόρπου z Charterius 6 δίκρανα C 7 κἀν scripsi κὴν BC κἂν A 9 διαδέσμους ex Hippocr. Heringa p. 107 10 Galen. p. 456 εὐριπίδης B εὐριππί C (Δς) 11 φησὶν C 12 δ' uiri docti δὲ φ λυθεὶς Stephanus Vulcanius λυθῇς φ ψύθη Conington ψύδει Hartung Eurip. restit. I 50 ψευδῆ Heath διαβαλεῖς BC 14 'δίκαιον· εὔλογον. ἴσον, ὅμοιον παρὰ Ἱπποκράτει' Hesych. I 513 15 ὅταν φῇ om. C ἔχουσι τὸ σῶμα οἱ ἄνθρωποι Hippocr. 16 σκέλεα ς Hippocr. σκέλη φ χρησάμενος corruptum: χρήσασθαι δεῖ fortasse scribendum, cum ap. Hippocr. χρέεσθαι δεῖ τῷ ὑγιεῖ legatur

πρὸς τὸ μὴ ὑγιές. ἐπὶ δὲ τοῦ ἴσου καὶ τοῦ συμφέροντος, ὅταν λέγῃ· παραπολὺ κράτιστος ἐμβολῆς ὤμοιο· δικαιότατον μὲν μοχλεύειν, ἢν μοῦνον ἐσώτερον ἔῃ [τὸ ξύλον] τῆς κεφαλῆς τοῦ βραχίονος· δικαιόταται δὲ αἱ ἀντιῤῥοπαί, ἀσφαλέες {δὲ τῷ} ὀστέῳ [τοῦ βραχίονος]. ἐπὶ δὲ μόνου τοῦ συμφέροντος ἐν τῷ περὶ ἀγμῶν φησιν· ἐχρῆν τὸν ἰητρὸν τῶν ἐκπτωσίων καὶ κατηγμάτων ὡς ἰθυτάτας τὰς κατατάσιας ποιέεσθαι. αὕτη γὰρ ἡ δικαιοτάτη φύσις. [καί]· ὥσπερ νόμος δίκαιος. ἐν δὲ τῷ περὶ ἄρθρων ἐπὶ τοῦ ἰσχυροῦ φησι· τί γὰρ δικαίη μόχλευσις οὐκ ἂν κινήσειεν; ἀντὶ τοῦ ἰσχυρά. μόνον γὰρ τὸ δίκαιον καὶ εὔλογόν ἐστι καὶ ἁπλοῦν καὶ ἰσχυρὸν καὶ συμφέρον.

διαφραδές· σαφές.

διαρόγχας· τὰς τῶν ἐπιδέσμων διαπνοὰς καὶ τὰ μεταξὺ τούτων διαστήματα. εἴρηται δὲ παρὰ τὴν ῥέγχην, ἥτις ἐστὶν εἶδος ἀναπνοῆς.

δῖνος· σκότωσις, ὡς φέρεσθαι δοκεῖν τὰ ὁρώμενα. ἔστι δὲ καὶ

TESTIMONIA 2 l. l. 7 t. IIII 90 sq. L 5 De fract. 1 t. III 412 L 8 l. c. 7 t. III 442 L — De artic. 7 t. IIII 92 L 13 l. c. 35 t. IIII 158 L 16 De uoln. cap. 11 t. III 220 L

ADNOTATIO 2 παρὰ πολὺ B ὤμοιο Cobet ὁμοίου φ δικαιότατα μὲν γὰρ μοχλεύει Hippocr. 3 ἐσωτέρω Hippocr. ἔῃ τὸ ξύλον τῆς κεφαλῆς ex Hippocr. scripsi τὸ ξύλον om. φ τῆς κεφαλῆς ἢ (ἣ C) φ 4 δικαιότατον δὲ δι' ἀντιρροπίην (ης C) ἀσφαλείης ὀστέου φ: ex Hippocr. correxi 6 φησὶν φ: correxi ἰατρὸν B ἐκπτωσίων τε καὶ libri Hippocr. κτημάτων BC 7 ἰθύτατα AB ποιέεσθαι ex Hippocr. scripsi ποιεῖσθαι φ δικαιωτάτη C 8 καὶ addidi auctore Foesio p. 165 uerbis νόμος δίκαιος alius locus Hippocr. ab Erotiano citatus indicatur: cf. testim. 8 9 ἰσχυροῦ scripsi ἰσχίου φ ὤμου suasit Foes l. c. φησὶν AC τίς τὶ φ δικαίη ς δίκαιον ἢ φ τί γὰρ ἂν δικαίη μόχλευσις οὐχὶ κινήσειε; Hippocr. 10 ἰσχυρὸν z εὔλογον ἐστὶ B 12 fortasse διαφραδέως· σαφῶς coni. Hippocr. de locis in hom. 2 t. VI 278 L? 13 'διαρόγχας· τὰ μεταξὺ τῶν ἐπιδέσεων διαστήματα' Hesych. I 496 Galen. comm. in Hippocr. de artic. 2 uol. XVIII A p. 466 K. διαρόγχας Vulcanius Hemsterhuis διαροχάς φ ἐπιδέσεων Schmidt
ἀ ἀ
τ—μεταξὺ (τ corr. ex με) B 14 ῥέσχην B ῥέγχιν C 16 περιφέρεσθαι Charterius

εἶδος ὀρχήσεως. καὶ ὁ σκοτόδινος δὲ ταὐτὸν σημαίνει καὶ ἡ σκοτοδινία.

διατρίβειν· ἐγχρονίζειν.

διέβασκον· διεβίβαζον.

διαμπερές· διαμπάξ.

δακρυῶδες ἕλκος· τὸ δίυγρον καὶ ἰχωροῤῥοοῦν.

δυσθεσίην· δυσαρέστησιν ἢ δυσαποκατάστασιν.

δικλίδος· δικλίδες ἰδίως λέγονται θύραι αἱ δίχα τετμημέναι, ὡς δύνασθαι μέρους τινὸς κεκλεισμένου τὸ λοιπὸν ἀνεῷχθαι.

διαφανέσι· διαπύροις.

διέρσαι· διελθεῖν.

δῆθεν· δήπουθεν.

διακναισθέν· διαφθαρέν.

δόχμιοι· πλάγιοι.

* οἶνον αὐτίτην· τὸν ἀπαράχυτον. ὡς καὶ Πολύζηλος ἐν Δημοτυνδάρεῳ φησιν·.

TESTIMONIA 1 Epid. VII 84 t. V 442 L, aphorism. IIII 17 t. IIII 506 L 2 De morbis II 4 t. VII 12 L 5 De fract. 22 t. III 492 L: indicauit Heringa p. 108 6 l. l. 25 t. III 500 L 7 l. l. 33 t. III 534 L 8 De artic. 7 t. IIII 92 L 10 l. c. 11 t. IIII 106 L 11 l. l. 11 p. 106 L 12 l. c. 14 p. 120 L: indicauit Heringa p. 109 13 De morb. mul. I 64 t. VIII 132, II 133 t. VIII 242 L 14 l. l. II 141 t. VIII 314 L 15 De morbis III 14 t. VII 136 L — Polyzelus Demotynd. fragm. II uol. II 2 p. 867 Mein.

ADNOTATIO 1 ὀρχήσεως: cf. schol. Γ 391 σκοτόδινος ς σκοτώδινος (οι) C σκοτώδιν A σκοτάδινοι B ταυτὸν B 2 σκοτοδινία ς σκοτωδινία AB σκοτωδυνία C 4 διαβάσκων· διαβιβάζων coni. Heringa p. 108 glossam referens ad Hippocr. de fract. 4 t. III 430 L 6 διακρυῶδες (δα in marg.) B ἕλκος A. ἰχωροῤῥοοῦν ς ἰχωρορρυοῦν AB ἰχωρορυοῦν C 8 δικλίδος Angli editores Stephani thes. δικλεῖδος φ δικλίδες scripsi δικλεῖδες φ λέγεται BC θύρες A θύρεσιν B 11 διέρσαι em. Heringa conl. Hippocr. l. s. c. διαιρῆσαι A διαίρησαι BC 14 δόχμιοι Foes p. 169 δόχμηοι A δόχμοι C δοχμὴ z δογμὴ B 15 Galen. p. 444 οἶνον Gadaldinus ap. Eustachium δεινὸν φ: fortasse e lectione δ' οἶνον natum αὐτίτην z αὐτίην C τὴν B Δημοτυνδαρέῳ z δημως τυνδάρεων AB δήμω τὴν δάρεων C 16 φησὶν BC

ἀμαθῶς γὰρ αὐτίτης πᾶσί τε θεοξενίης ἐγίνετο.

διαπτερώσιες· διακαθάρσεις ὤτων. χρώμεθα γὰρ πτεροῖς ἐνίοτε διακαθᾶραι τὰ ὦτα βουληθέντες, ὡς καὶ οἱ αὐληταὶ τοὺς αὐλούς.

δειματώδεος· φοβεροῦ. καὶ δεῖμα ὁ φόβος. ἀττικὴ δὲ ἡ λέξις.

δαῦκος· ἔνιοι τὴν δάφνην ἐνόμισαν, οὐκ ὀρθῶς. ἔστι γὰρ βοτάνης εἶδος.

διϊπετὴς ὁ γόνος· ἀντὶ τοῦ διαυγὴς καὶ καθαρός, ὡς καὶ Εὐριπίδης ἐν Φοίνικι λέγων·

> δμῶσιν δ' ἐμοῖσιν εἶπον ὡς ταυτηρίαις
> πυρίδες καὶ διϊπετῆ κτεῖναι.

δελφύϊ· τῇ μήτρᾳ.

δέτιδα· τὴν λαμπάδα, παρὰ τὸ δεσμεύεσθαι.

δρακόντιον· βοτάνης εἶδος. οὕτω δὲ καλεῖται καὶ ὁ τοῦ ἄρου καυλὸς παρὰ τὴν πρὸς τὸ ζῶον ὁμοιότητα.

διαρκεῦντες· βοηθοῦντες.

TESTIMONIA 4 glossam ad librum de uictu acut. 2 t. II 232 L rettulit Ermerins, Erotianum δειμώδεος pro λοιμώδεος ap. Hippocr. l. c. legisse coniciens 5 l. c. 7 t. II 274 L 7 De morb. mul. I 24 t. VIII 64 L — Eurip. Phoen. fr. 812 p. 491 Nck 11 De mul. steril. 222 t. VIII 428 L 13 De nat. mul. 32 t. VII 358 L

ADNOTATIO 1 non expedio ἐγένετο C ἀμαθῶς γὰρ αὐτίτης πᾶσι τὲ θεοξένοις ἐγένετο in Suida (?) legi adnotat Eustachius ἀπαθὴς γὰρ αὐτίτης τ' ἂν ἅπασιν ἐγένετο θεοξενίοις coni. Bothe 3 διὰ καθᾶραι C τὰ om AB 4 δειματώδεος Ermerins δειμώδεος AB εἰμώδεος C φοβερὸς B φοβερᾶς C 5 Dioscor. III 83 Aret. acut. morb. I p. 119 Plin. n. h. XXV 9, 110 δαφνὴν C 7 διιπετὴς Foes p. 464 διηπετὴς φ εὐριπίδης B εὐριπ^{Δς} C 8 Φοίνικι Vulcanius φοινίκη AB φοινί^{κ} C 9 δμωσὶ φ: corr. uiri docti ὡσταντηρίαις C ταυτηρίαις (fuit ταυτηρίδες) B διιπετῆ uiri docti διηπέτη φ ὡς καυτήρια ἐς πῦρ ἔδει καὶ [ταῦτα] δὴ διιπετῆ θεῖναι Valkenaer diatr. in Eurip. p. 274 a 10 ἐς πῦρ ἔδει διιπετῆ θεῖναί τινας Bothe εἰς πῦρ τιθῶσι καὶ διιπετῆ θενεῖν Hartung Eurip. restit. I 72 *ut apponerent panes frumentaceos et* διηπέτη *puros* z 11 Rufus Ephes. I 31 Pollux II 222 Hesych. I 473 Psellus λεξ. ἰατρ. I 239 δελφύῃ z 12 Galen. p. 454 περὶ Franz 13 Theophr. h. pl. VII 12, 2 VIIII 20, 3 Dioscor. II 196 Plin. n. h. XXIIII 16, 142

Ἀρχὴ τοῦ ε

Ἐπανέρεσθαι· ἐπερωτῆσαι.

εὐπετέστερον· ῥᾳότερον.

εὐηθέστατοι· οἱ μὴ κακοήθεις.

εἰρύεται· ἕλκεται. ὡς καὶ Ὅμηρος·

νεκρόν γ' αὖ ἐρύοντα.

ἐκχλοιούμενα· Βακχεῖος ἐν β̄ ἔνωχρα οὕτω νοήσας. πεποίηται γὰρ ἀπὸ τῆς χλόης, ἥτις ἐστὶ περιαγωγὴ φυτώδης.

ἔρειψις· πτῶσις. καὶ ἐριπεῖν τὸ καταπεσεῖν. οὕτω κεῖται καὶ τὸ ἐξήριπεν.

εἶρος· οἱ μὲν σχηματισμὸν τῆς περὶ τὸν σπλῆνα σκιῤῥώδους ὀγκώσεως εἶναι φασίν. οἱ δὲ τὴν περὶ ὅλον τὸ σῶμα κάκωσιν. οὐ καλῶς ἀμφότεροι. ἔστι γὰρ ὁ εἶρος πυρετοῦ εἶδος.

ἕρπει· ἠρέμα βαδίζει. καὶ ἑρπετὰ τὰ εἰς τὴν ἔραν βαδίζοντα, ἤγουν τὴν γῆν.

ἕλκεα περιμάδαρα· τὰ ἀνώμαλα καὶ ἄτροφα.

TESTIMONIA 2 Prognost. 2 t. II 114 L 3 l. d. 6 p. 124 L 4 l. i. 20 p. 168 L 5 gl. ad Hippocr. prorrhet. I 45 rettulit Heringa conl. coac. praenot. 51 — Δ 467 7 Prorrhet. I 131 t. V 556 L 9 De humoribus 4 t. V 480 L 16 Aphorism. VI 4 t. IIII 564 L; epid. VI 8, 2 t. V 342 L

ADNOTATIO 2 Hesych. II 135 5 *εἰρύαται* perperam ap. Hippocr.: cf. Foes p. 148 *ἕλκεται* B 6 *νεκρὸν γὰρ* Homerus *ἐρύονται* C 7 *ἐκχλοιούμενα* em. Heringa p. 139 conl. Hippocr. l. l. *ἐγχλοιούμενα* AB *ἐγχλοιούμεναι* C *ἐκχλοιοῦνται* Foes p. 196 β̄ (—α,) A *ἔνωχροι οὗτοι γίνονται* coni. Foes *οὕτως* corruptum esse uidit Stephanus: quid lateat nescio *νοῆσαι* B *ἐνόησεν* ςz 8 *περιαγωγή* an sanum? 9 Galen. comm. in Hippocr. l. c. 1 uol. XVI p. 196 sq. K. Psellus *λεξ. ἰατρ.* I 241 *ἐριπεῖν* scripsi *ἐρείπειν* φ 10 *ἐξήριπεν* scripsi *ἐξήρειπεν* φz *ἐξέριπεν* uel *ἐξέρειπεν* Stephanus 11 glossa Foesio p. 113 suspecta num *εἰλεός* scribendum? cf. Galen. def. med. CCLXXIII uol. XVIIII p. 423 K. Aret. morb. acut. II 6 *σχηματισ* (μ,) B 12 *φασὶν* ς *φησὶν* AB *φησὶ* C 13 *ἦρος* (ει) C 14 *ἠρέμα* BC *ἑρπετά*: cf. Hesych. II 195 16 cf. Foes p. 200 *ἄτυφα* BC

ἔπαφρα· τὰ διάλευκα καὶ οἷον ἀφρώδη.

ἔκρουν· τὸ πονηρόν. ἢ τὴν ἔκκρισιν.

ἐμφυδρέωνται· καθυγραίνωνται.

ἐκθύματα· ἐκζέματα, ὥς φησι Βακχεῖος, καὶ ἐκθύσεις αἱ ἐξανθήσεις.

ἐπαναιώρημα ἐπινέφελον· τὸ ἐφιστάμενον τοῖς οὔροις καὶ τοῖς διαχωρήμασι καὶ οἷον ἐπικρεμάμενον, ποικίλῳ χρώματι κεχρημένον. νεφέλας γὰρ ἰδίως καλεῖ τὰς τοιαύτας ἐφιστάσεις.

ἐλάπαξεν· ἐμάλαξεν.

ἐξέρυθρον· οἱ μὲν ἐξεδέξαντο τὸ λίαν ἐρυθρόν, οἱ δὲ τὸ ἔξω γινόμενον ἐρύθημα, ἐξ ὧν καὶ Φιλωνίδης ὁ Σικελός.

ἔμυξεν· ἐστέναξεν. μέμνηται τῆς λέξεως καὶ Μένανδρος ἐν Ἀσπίδι.

ἐλατήρια· κοινῶς τὰ τὴν κάτω κοιλίαν καθαίροντα φάρμακα.

ἐπίδυεν· ἐξεδίδου καὶ διεπήδα.

ἐτιταίνετο· ἐνεπήγνυτο.

TESTIMONIA 1 Prorrhet. I 92 t. V 534 L 2 Epid. II 1, 7 t. V 78 L 4 l. l. II 2, 16 t. V 90 L cf. l. l. III 3, 7 6 saepius ἐναιώρημα, nusquam ἐπαναιώρημα apud Hippocr. legitur 9 Epid. IIII 31 t. V 176 L 12 l. l. V 6 t. V 206 L — Menander Scut. fr. VII uol. IIII p. 92 Mein. 14 π. διαιτ. ὀξέων 1 t. II 226 L 15 Epid. V 16 t. V 214 L glossae sedem indagauit Heringa p. 112 16 l. s. V 47 p. 234 L

ADNOTATIO 2 gl. in suspicionem uocat Foes p. 192 ἔκρυσιν Charterius 3 ἐν ὑδρέωνται B, καθυγραίνωνται C 4 ἐκθύματα em. Schmidt ad Hesych. II 48 ἐκχύματα z ἔκχυμα τά φ ἐκχυμώματα de Stephani coniectura Charterius ὥς φησι B ἐκθύσεις Schmidt ἐκχύσεις φ ἐκχυμώσεις uoluit Stephanus cf. Lobeck rhemat. p. 24, 38 6 ἐπαναιώρημα· ἐπινέφελον τὰ ante me interpungebatur ἐπαναιώρημα A ἐναιώρημα Foes ἐπινέφηλον B 7 'κεχρωσμένον melius' Foes p. 208 8 νεφέλας: cf. Galen. comm. 1 in epid. 3, 1 t. XVII A p. 493 K. 11 γινόμενον — ἐστέναξεν om. C 12 cf. Greg. Cor. p. 568 ἠστέναξεν Foes p. 206 14 Greg. Cor. l. l. Galen. p. 464 Hesych. II 59 τά B 15 ἐπίδυεν em. Littré ἐπέδυεν φ ἐπήδυεν coni. Cobet ἐπέδυ uoluit Heringa cf. Lobeck. proleg. pathol. p. 125, ad rem Nic. Ther. u. 302

ἐκθήλυνσις· ἔκτηξις καὶ ἰσχνότης. Νίκανδρος δὲ ἀντὶ τῆς ἐκμαλθάξεως αὐτὴν τέθεικεν.

ἐπίθημα ἔχειν· ἀντὶ τοῦ πῶμα ἔχειν. ἰδίως γὰρ οἱ Ἀττικοὶ ἐπίθημα τὸ πῶμα καλοῦσι.

ἐκλαπήσεται· ἀντὶ τοῦ ἐκγλυφθήσεται καὶ ἐκγεννηθήσεται, ὡς καὶ Ἀριστοφάνης ἐν Γηρυτάδῃ φησί·

φήμαις οὖν ἐγὼ βροτῶν ἅπαντας ἐκλαπῆναι.

ἅπαξ εἴρηται καὶ παρ' ἡμῶν ἐξήγηται μόνων.

ἐναυλιζόμενον· ἐμμένον.

εὐπετίην· εὐχέρειαν.

ἐξαυαίνεται· ξηραίνεται.

ἐκπεπταμένα· ἐξεπτυγμένα καὶ ἐξηπλωμένα.

ἕρματα· στηρίγματα.

εὐσταλέως· περιεσταλμένως.

ἑδραίῃ· Βακχεῖος ἐν τρίτῃ ἐπιμονῇ. Ἐπικλῆς δὲ ἐγκαθισμῷ.

TESTIMONIA 1 l. l. VI 1,9 p. 270 L — Nicander gloss. fr. 134 p. 205 ed. OSchneider 3 Epid. VI 4,8 p. 308 L 5 gl. ad Hippocr. de nat. inf. 29 t. VII 530 L rettulit Cobet de arte interpretandi p. 150 6 Aristoph. Gerytad. fr. XVII uol. II 2 pag. 1011 M. 9 De nat. hom. 12 t. VI 62 L 12 De off. med. 11 t. III 306 L 14 l. c. 3 t. III 280 L 15 gl. ad Hippocr. de uoln. cap. 7 pertinere monuit Littré t. III p. 204 sq.

ADNOTATIO 1 ἐκθήλυνσις (corr. in υνσις) C ἰσχνότης B ἐκμαλάξεως C 2 τέθηκεν B 4 καλοῦσιν B 5 ἐκκγλυφθήσεται A ἐπιγλυφθήσεται C 6 Γηρυτάδῃ ς γυριτάδει φ γηριτάδει z 7 uersum corruptum exhibui ut in codd. legitur φημὶ δ' οὖν ἐγὼ βροτῶν ἅπαντ' ἂν ἐκλαπῆναι GHermann n. jen. allg. litt. zeitung 1842 p. 510 φήμ' οὖν ἐγὼ 'κ τούτου βροτοὺς ἅπαντας ἐκλ. Cobet l. c. p. 151 = uar. lect. p. 367 φήμη 'στὶν ἐξ ὠῶν βροτοὺς ἅ. ἐ. Bothe 10 εὐπετείην mauolt Foes p. 252 sed cf. LDindorf. thes. gr. III c. 2389 εὐχαρείαν B 12 ἐξεπτυγμένα Stephanus ἐξεστιγμένα φz 13 ἕρματα em. Stephanus ἔργματα φ ἑρμάσματα suasit Eustachius conl. Hippocr. de off. med. 25 15 ἑδραίῃ scripsi conl. Hippocr. l. d. ἑδραίη Littré ἑδραίως φίz ἑδρεστῶς α ἑδραιοτέρως d ἑδραῖος Foes p. 180 περὶ C ἐπιμονῇ Littré ἐπιμένῳ D ἐπίμονας Foes ἐπικλῆς C ἐγκάθισμα C ἐγκαθισμένου B ἐγκάθισμα χρόνιον καὶ ἐπίμονον conl. Littré assidue diu et constanter z.

χρονίῳ καὶ ἐπιμόνῳ. ἑκάτεροι δὲ ὡς οἶμαι ἁμαρτάνουσιν. οὐ γὰρ ἓν δηλοῖ ἡ λέξις, ἀλλ᾽ ἐνθάδε μὲν τὴν καθέδραν σημαίνει. ἔνθεν γὰρ καὶ δίεδρα λέγεται τὰ ἐφ᾽ οἷς καθήμεθα. ἐν γοῦν τῷ περὶ τῶν ἐν κεφαλῇ τραυμάτων αὐτὸς ἐξηγεῖται λέγων· διακοπὴ δὲ καὶ ἕδρη τωὐτόν ἐστι. φλᾷ δὲ οὐ μάλα. καὶ πολλάκις. ὁμοίως κἂν τῷ μοχλικῷ φησι· καταναγκάσαι δὲ τὰ ὑπερέχοντα ἐς ἕδρην πτέρνῃ ἢ θέναρι, τουτέστιν εἰς τὸν οἰκεῖον τόπον.

ἐξήριπεν· ἐξέπεσεν.

ἐξαρύεται· ἐξαντλεῖται. Βακχεῖος ἐν γ̅ ἐκθλίβεται, ἐκπιέζεται.

ἐξάστις· αἱ ἐμφερόμεναι τοῖς ἐπιδέσμοις κατὰ τὰς ἕλικας κρόκαι ἐξάστις παρ᾽ αὐτῷ καλοῦνται.

ἐκθήλυνσις· ἔκτηξις καὶ ἰσχνασία.

ἐσματτευόμενον· Βακχεῖος ἐν β̅ ἐμβάλλον ἢ ζητοῦν ἢ ἐμπίπτον, μᾶλλον δὲ ἐνερεῖδον ἂν εἴη. ἔστι δὲ ἡ λέξις ἀττικὴ καὶ διὰ (τοῦ) δύο τ γραφομένη τε καὶ ἐκφωνουμένη.

TESTIMONIA 2 *ἐνθάδε*: fortasse de offic. med. 3 t. III 282 L? 4 De uoln. cap. 11 t. III 220 L: cf. Ermerins ad h. l. I 378 6 Mochlic. 38 t. IIII 382 L 9 De off. med. 12 t. III 314 L 10 l. c. 22 p. 326 L 11 l. l. 11 p. 306 L, ubi nunc *ἐξάστιας* e codicibus editur 14 De artic. 38 t. IIII 166 L

ADNOTATIO 1 *δ᾽ ὡς* B 3 *διέδρα* φ: accentum correxi 4 *τῷ περὶ τὴν κεφαλὴν* AC *τραυμάτω* B *θραυμάτων* A *ἐξηγῆται* B 5 *γὰρ καὶ* Hippocr. *τωὐτόν* ex Hippocr. scripsi *ταυτόν* φ *φλᾷ* Hippocr. *δλα* φz *δ᾽* C *οὐ* ex Hippocr. emendaui *εὖ* φz *μάλα καὶ* ante me interpungebatur 6 *κἂν τῷ* (fuit *καί*) B *φησὶ* BC *κατ-αναγκάσαι* ς Eustachius *κατανάγκας* AB *κατανάγκης* C 7 *ἕδραν* C *πτέρνα* φ: em. ς *ἢ θέκαρι* ς *ἢ θ᾽ ἐν ἄρῃ* AC *ἢ θ᾽ ἐνάρῃ* B 9 *ἐξήρειπεν* φ: em. Foes 10 Galen. p. 466 *Βακχεῖος ἐν γ̅ ἐκθλίβεται.* ‖ *ἐξαντλεῖται· ἐκπιέζεται* φ: corr. Ermerins *ἐκθλίβεται, ἐξαντλεῖται, ἐκπιέζεται* coniunxit Foes p. 215 *ἐκπιέζεται* om. z 11 Lobeck paralip. p. 441 Galen. p. 468 *ἐμφερομέναι* BC 13 cf. Erotian. p. 68, 1 *ἐκθήλυνσις—ἰσχνασία* om. ω: add. df *ἰχνασία* B 14 *ἐσματτευόμενον* scripsi *ἐσμαβτευόμενον* A *ἐς μαβτευόμενον* B *ἐσματευόμενον* C *ἐσμαρτεβόμενον* D *ἐσμαρτευόμενον* ω *ἐμβατευόμενον* ςz *ζητοῦν* corr. Foes *ζηλοῦν* φ 16 *τοῦ* expunxi *δύο τ* scripsi: *βτ* φ

ἕδος· θρόνος ἢ δίφρος, ὡς Βακχεῖος ἐν α. εἴρηται δὲ παρὰ τὸ ἐπ' αὐτῷ ἕζεσθαι. μαρτυρεῖ δὲ Ἱπποκράτης ἐν τῷ περὶ ἄρθρων λέγων· πάνυ μὲν ἱκανῶς ἔχει καὶ περὶ μέγα ἕδος Θεσσαλικόν, ἀντὶ τοῦ περὶ δίφρον Θεσσαλικόν, πᾶς γὰρ δίφρος ἀνακλισμὸν ἔχων Θεσσαλικὸς παρὰ τοῖς παλαιοῖς λέγεται.

ἐδικραιώθη· εἰς δύο διῃρέθη.

ἐνεκρίκωσεν· ἐνέδησεν.

ἐνεφλεβοτόμησε· Βακχεῖος ἐν τρίτῃ φησίν, ὅτι διεῖλεν εἰς πλείους τόπους τὰς φλέβας καὶ οἷον ἐμέρισεν.

ἐξαμελγόμεναι· ἐκθηλαζόμεναι.

ἕλκος μυκονοειδές· οἱ μὲν τὸ κάθυγρον καὶ μυξῶδες, ἐπεὶ τοιοῦτοι οἱ μυκτῆρες.

ἐπίδοξοι· προσδόκιμοι.

ἐκπεπλιγμένον· ἐξεπτυγμένον.

ἐγγωνίῳ πήχει· ἐγγώνιος πῆχυς λέγεται, ὅταν καμφθεὶς γωνιοποιηθῇ κατὰ τὸν ἀγκῶνα.

TESTIMONIA 2 l. c. 7 t. IIII 92 L 6 Epid. II 4, 1 t. V 122 L: cf. de nat. ossium 10 t. VIIII 178 L, Heringa p. 106 7 l. s. 18 p. 194 L 8 l. m. l. p. 194 L 10 l. c. 19 p. 196 L? 13 gl. ad Hippocr. de fract. 24 t. III 494 L rettulit Foes p. 226 14 l. i. 25 t. III 498 L 15 Mochlic. 12 t. IIII 356 L: errauit Erotianus ἐγγωνίῳ, quod ad σχήματι pertinet, ad τῷ πήχει referens

---

ADNOTATIO 1 ἕδος B α̅ B 3 μὴν Hippocr.: recepit Charterius μετὰ A μετὰ B 4 δίφραν B ἐνακλισμὸν C 5 Θεσσαλικός: cf. Pollux X 47 6 Greg. Cor. p. 563 Hesych. II 16 7 Greg. Cor. l. c. Hesych. II 93 Phau. ἐνεκρίκωσεν A ἐνε...ευωσεν B ἐνεκρέκωσεν Charterius ἐνέδησεν em. Foes s. u. κρίκος p. 355 ἐνέδυσεν φ 8 Galen. p. 588 Hesych. II 96 γ̅ C 10 ἐξαθελγόμεναι coni. Foes s. u. ἀθέλγεσθαι p. 7 11 glossa non leuiter suspecta est ἕλκος B μυκώδες aut μυκτηρώδες aut μυξώδες coni. Foes p. 200 τοιοῦτον B 13 Ammon. p. 58 Lobeck Phryn. p. 132 ἐπίδοξος· προσδόκιμος ex Hippocr. coni. Foes p. 226 conl. Hesych. II 152 14 ἐκπεπλιγμένον em. Littré conl. Hippocr. l. c. ἐκπεπληγμένον φ ἐκπεπλεγμένον Stephanus adnot. in Galen. gloss. p. 162 ἐξεπτυγμένον· ἐκπεπληγμένον iussit Cobet 15 ἐγγωνίου πήχεος suasit Foes p. 175 conl. Hippocr. de off. med. 15 ἐγγώνιος z ἐγγωνος φ

εὐθυωρίαν· εὐθύτητα.
εἰσάσθω· ἀντὶ τοῦ καθισάτω.
εὐθετισάμενος· καταστείλας.
ἐθανατώθη· ἐνεκρώθη.
ἐτιταίνετο· ἀντὶ τοῦ ἔτεινεν, ὡς καὶ Ὅμηρος·
ἐτιταίνετο καμπύλα τόξα.
ἐπεσοφίσαντο· περιειργάσαντο.
ἐκχαυνοῦν· ἐξαπατᾶν καὶ μετεωρίζειν.
εὐαλθέα· εὐθεράπευτα. καὶ ἄλθεξις ἡ ἴασις καὶ ἡ θεραπεία.
ἐπίστανται· δύνανται, ὡς καὶ Ὅμηρος·
ὅστις ἐπίσταιτο ᾗσι φρεσὶν ἄρτια βάζειν.
ἐπιεικῶς· ἱκανῶς. καὶ ἐπιεικῆ τὸν ἱκανὸν οἱ Ἀττικοὶ λέγουσιν.
ἐγκύρσαι· ἐγκυράσαι.
ἐπουλωθείη· κατουλωθείη.
εὐθυλόρδη· εἰς ἰθὺ σκολιά.
ἐπιτροχώτερον· εὐφορώτερον.

TESTIMONIA 1 De fract. 42 t. III 552 L 3 l. c. 8. p. 466 L 4 l. l. 26 p. 504 L 5 *Ε* 97 7 De artic. 14 t. IIII 120 L 8 l. l. 42 p. 182 L 9 l. d. 39 p. 170 L 10 l. c. 87 p. 166 L — *Ξ* 92; *ϑ* 240 12 crebro: cf. Eustach. ad h. l. 13 *ἐγκύρσῃ* bis legitur apud Hippocr. de uet. med. 22 et de artic. 11 14 De artic. 11 t. IIII 112 L 15 l. l. 45 p. 194 L 16 l. c. 14 p. 126 L, ubi Littré *ἐπιφορώτερον* recipere non debebat

---

ADNOTATIO 1 Greg. Cor. p. 564 Phot. p. 33, 23 Foes p. 279 *εὐθυωρίαν* ς *ἰθυωρίην* Hippocr. *εὐθυωρί* φ *εὐθυωρίδα* z 2 *εἴσασθω* AC 3 *καταστρώσας* ως 4 *ἐθανατώθη* ς *ἐτανατώθη* AB .*'τανατώθη* C 5 aliter Erotianus p. 67, 16 *ἐτιταίνετο — Ὅμηρος* in marg. add. B 8 *ἐκχαύνουν* φ: corr. Foes p. 195 *ἐξαπατᾶν καὶ μετεωρίζειν* Foes *ἐξαπατῶν καὶ μετεωρίζων* φ 9 *εὐαλθέα* ς *εὐάλθα* AB .*υάλθα* C *εὔαλθα* z *ἄλθεξις*: cf. Erotian. p. 54, 17 11 *ᾗσιν* Homerus *ᾗσι* φ 12 ad *ἱκανὸν* cf. Hesych. II 153 13 *ἐγκύρσαι* om. ω: add. d *ἐγκυράσαι* suo marte epitomatorem addidisse puto *ἐντυγχάνειν* uel *ἐντυχεῖν* olim scriptum fuisse coni. Foes p. 178 14 *κατουλωθείη* ς *κατουλωμένη* φz 15 *εὐθυλόρδη* Foes p. 279 *εἰλώρδη* z *εἰλώσδη* AB *ἴλως δὴ* C *ἰθυλόρδη* uoluit Eustachius: ceterum cf. CBHase thes. Paris. IIII col. 558 16 Greg. Cor. p. 567 *ἐπιτυχώτερον* C

ἐλύτροισιν· ἔλυτρα λέγεται τὰ περιεκτικὰ τῶν σωμάτων, οἷον σκέπασματα.

ἐσμασάμενος· ἐμβαλών.

ἐπιστορέσαι· ἐπιστρῶσαι.

ἐκπαλήσαντος· ἐκπαλοῦς γενομένου.

ἐγχρίμπτουσι· πελάζουσι.

ἐπικαρσίην· πλαγίαν.

ἔμπηροι· πηρὸν λέγει Βακχεῖος τὸν χωλόν. δυνατὸν δὲ ἀκούειν πάντα τὸν περὶ τὰς φυσικὰς ἐνεργείας ἐμποδιζόμενον.

ἐσκεδασμένη· σκορπισθεῖσα.

εὐφρόνας· τὰς νύκτας.

ἐκ[κο]λάψας· ἀπολεπίσας.

ἐμυλώθη· ἀντὶ τοῦ ἐτυλώθη. μύλον γὰρ καλοῦσιν οἱ ἰατροὶ τὸν ἐν τῇ ὑστέρᾳ γινόμενον σκίῤῥον.

εὐλῶν· τῶν σκωλήκων.

ἔλαιον ὑός· τὸ ὕειον στέαρ.

ἐκτόμου· Διοκλῆς φησιν οὕτω καλεῖσθαι τὸν μέλανα ἐλλέβορον.

TESTIMONIA 1 l. l. 45 p. 190 L 3 l. l. 46 p. 198 L 4 l. c. 47 p. 204 L 6 De nat. ossium 18 t. VIIII 194 L uindice Foesio p. 179 8 De morbis I 3 t. VI 144 L 10 l. l. I 7 t. VI 152 L 11 De morb. mul. I 1 t. VIII 12 L 12 gl. certe ad librum de morbis mulierum pertinet 13 uaria lectio esse uidetur l. l. I 41 t. VIII 96 L 15 l. d. I 75 p. 166 L 16 l. c. I 65 p. 134 L 17 l. s. I 78 p. 188 L, de nat. mul. 109 t. VII 426 L

ADNOTATIO 1 Galen. p. 466 λέγονται AB 3 Erotian. fragm. XXX Hesych. II 203 5 ἐκπαλήσαντες· ἔκπαλοι γενόμενοι proposuerunt Foes p. 189 et MSchmidt ad Hesych. II 49 ἐκπαλοῦς scripsi ἐκπάλους BC ἐκπάλδυ A ceterum cf. Lobeck. rhemat. p. 149 6 ἐγχρίπτουσι B πελάζουσιν C ἐγχρίμπτουσαι· πελάζουσαι uoluit Foes conl. Hippocr. l. d. 7 gl. Herodot. p. 608 Frz πλαγίην (αν supra) B 8 cf. Foes p. 203 12 ἐκκολάψας scripsi conl. Galeno p. 462, qui eodem modo corrigendus est ἔκλαψας φ ἐκλέψας coni. Foes p. 186 Schleussner l. c. I 273 ἀπολεπίσας scripsi ἀπελέπισας φ 13 Greg. Cor. p. 565 ἐμυκώθη ap. Hippocr. legit Galen. p. 466 μύλον: cf. Moschion morb. mul. c. 135 μῦλον B 14 σκίρρον B 15 Hesych. II 225 gl. Herodot. p. 606 Frz σκωλύκων (υ in η corrigi coepta) B σκωλύκων C 17 Theophr. h. pl. VIIII 10, 4 Dioscorides IIII 151 Galen. p. 464 ἐκτέμου A φησὶν C μέλαινα B

ἐκθέωσιν· ἐκτρέχωσιν.

ἐγχρίμπτειν· ἐμπηδᾶν.

ἐκθύει· ἐξορμᾷ.

ἐπηλυγάζονται τὰ ἐπιμήνια· ἀντὶ τοῦ ἐμποδίζονται. ἠλύγη γὰρ παρ' Ἀττικοῖς ἡ σκιὰ λέγεται. καὶ Θουκυδίδης ἐν ϛ φησί· [ὅπως] τῷ κοινῷ φόβῳ τὸ σφέτερον ἐπηλυγάζωνται.

ἐσαφάσῃ τῷ δακτύλῳ· ἀντὶ τοῦ ἐφάψῃ. εἴρηται δὲ παρὰ τὸ ἐσαφᾶσθαι.

ἐκπατίως· ἐκτρόπως. καὶ [ἐκπάτιοι οἱ τὸν] ὁδὸν ἀγνοοῦντες. ἔνιοι δὲ γράφουσιν ἐκπάγλως.

ἐχῖνον καινόν· χύτραν καινήν. ἔστιν ἐχῖνος χύτρας εἶδος μεγαλοστόμου καὶ μεγάλης. μέμνηται τῆς λέξεως καὶ Εὔπολις καὶ Μένανδρος ἐν Ἐπιτρέπουσι καὶ Φιλήμων ἐν Μυρμιδόσι.

TESTIMONIA 1 l. c. 8 t. VII 322 L 3 De liquid. usu 6 t. VI 130 L 4 De morb. mul. II 156 t. VIII 330 L 5 Thucydides VI 36 7 De morb. mul. saepe, sed semper ἐσαφάσσῃς 9 gl. ad Hippocr. de morb. mul. II 171 t. VIII 352 L rettulit Koen ad Greg. Cor. p. 267 sq., ibi olim ἐκπατίως pro ἐκπάγλως lectum fuisse suspicatus 11 De nat. mul. 107 t. VII 422 L, de morb. mul. II 206 t. VIII 400 L 12 ad Eupolidis Colacem (fr. XXIII) dubitanter rettulit Meineke com. gr. uol. II 1 p. 497 13 Menander Epitrep. fr. XI uol. IIII p. 122 M. — Philemon Myrmidon. fr. uol. IIII p. 15 M.

ADNOTATIO 1 ἐκθέωσιν—ἐξορμᾷ om. C 2 Greg. Cor. p. 565 ἐγχρίπτειν B 3 Hesych. II 43 4 Hesych. II 146 ἐπιλυγάζονται Charterius ἠλύγη scripsi ἡ λύγη ACz ἡ λύγη B 5 ϛ B 6 ὅπως e Thucydide addidi σφέταιρον C ἐπηλυγάζωνται Thucydides ἐπηλυγάζονταί φ ἐπιλυγάζονται Charterius 7 ἐσαφάσῃ scripsi ἐσαφάσῃς φ ἐσαφάσσῃ z ἀφάψῃ C 8 ἐπαφᾶσθαι φ: em. z 9 Greg. Cor. p. 566 ἐκτύπως C ἐκτόπως Bast ἐκπάτιοι· ἐκτρεπόμενοι Stephanus ad Aesch. Ag. u. 49 ἐκπάτιοι οἱ τὸν suppleui ὁδὸν scripsi ὁδοῦ BC ὅδου A ὁδοὺς Charterius ἀγνοῦντες A ἔξω ὁδοῦ ὃ δὴ ἀγνοοῦντες coni. Koen ἐκτόπως ὃ δὴ ἀγνοοῦντες Bast *'fortasse παραδόξως ex Gregorio restituendum, licet ὁδοῦ alludat ad πάτος.'* Angli thes. Steph. editores δὲ del. Koen Bast 10 ἐκπλάγως C καὶ ἐκπλαγίως add. z 11 καιναν B μεγαλοστόμου μεγάλης C 13 ἐπιτρέπουσι B

ἐναγίζειν· τοῖς κατοιχομένοις ἢ τοῖς καταχθονίοις θύειν.

ἐρυμάτων· στηριγμάτων.

εἶργεν· ἐκώλυεν.

ἐξίτηλος· ἀσθενής.

Ἀρχὴ τοῦ ζ

Ζώνη· ὁ τόπος εἰς ὃν ζωννύμεθα. ἔνιοι δὲ τὴν ὀσφὺν ἐνόμισαν.

Ἀρχὴ τοῦ η

Ἥπατος ζύμωσις· οἰδηματώδης ὄγκος.

ἠπιαλώδεες πυρετοί· οἱ μετὰ φρίκης καὶ ῥίγους γινόμενοι.

ἤρκεσεν· ἐβοήθησεν.

ἡδύσμασι· τοῖς χλωροῖς καὶ ξηροῖς ἀρτύμασιν. ἀττικὴ δὲ ἡ λέξις, ὡς καὶ Ἀριστοφάνης ἐν Ἱππεῦσι καὶ Εὔπολις ἐν Εἵλωταις καὶ Μένανδρος ἐν Δαρδάνῳ. ἔνθεν καὶ στέαρ ἡδὺ λέγει ἐν β̄ γυναικείων τὸ ἠρτυμένον.

ἡμίτομος· ἐπιδέσμου ὄνομα.

TESTIMONIA 1 πρεσβευτ. t. VIIII 414 L 2 gl. ad Hippocr. de off. med. 25 adludere uoluit Foes p. 242 4 De alimento 4 t. VIIII 98 L 8 Epid. IIII 8 t. V 148 L 9 l. d. IIII 20 t. V 156 L 11 De uictu salubri 4 t. VI 76 L 12 Aristophan. eq. u. 678 — Eupolis Helot. fragm. uol. II 1 p. 484 Mein. 13 Menander Dardan. fr. II uol. IIII p. 100 Mein. — De morb. mul. II 205 t. VIII 392 L 15 De off. med. 7 t. III 292 L

ADNOTATIO 2 ἐρυμώτων (an ἐρυμάτων, incertum) A ἑρμάτων coni. Stephanus 3 .ἶργεν C 7 τοῦ ἦτα A ἀρχὴ τοῦ η om. B 8 ζύμωσις ἥπατος C 9 ἠπιαλώδεες Bz οἱ πυαλώδεες C φάκης B καὶ ὡς ἴγους B γινόμενοι. ∾ Ἀρχὴ τοῦ ἢ ∾ C 10 ἤρκσεν B ἤρησεν Az 11 Thom. mag. p. 416 Hesych. II 267 ἡδύσμασιν C ἀρτύμασι AB Εἱλώταις em. Meineke: probauit MSchmidt aus wiener hands. p. 5 ἱλωταῖς AC κλώταις B κλοπαῖς z Κόλαξιν antea proposuerat Meineke hist. crit. I p. 115 13 δαρδανώ B ὅθεν B δευτέρῳ C 15 immo ἡμίτομον: quod reponi uoluit Foes p. 262

ἥρμασται· ἥδρασται, ἐστήρικται. ἡ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν ἑρμασμάτων τῶν τὸν ἱστὸν τῆς νεὼς διακρατούντων, οὐ φορτίου τάξιν ἐπεχόντων, ἀλλὰ τὸ στηρίζειν μόνον. ἕρμα οὖν καὶ ἕρμασμα καὶ ἕρμασις τὸ αὐτὸ δηλοῖ.

ἠγκίστρευται· ἀγκιστροειδῶς συμπέφυκεν.

ἠγκυροβόλησε· κατήντησεν. ἡ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν καθορμιζομένων πλοίων εἴρηται.

ἡμιμοίριον· τὸ ἥμισυ τῆς δραχμῆς.

ἠρύγγη, πόλιον· βοτανῶν ὀνόματα.

ἠνάγκαζεν· ἐβιάζετο.

ἠδελφισμένα· ὡμοιωμένα.

ἡρακλείης νόσου· τῆς ἐπιληψίας διὰ τὸ ἰσχυρὸν τοῦ νοσήματος καὶ δυσκαταμάχητον, ὡς μαρτυρεῖ καὶ Ἀριστοτέλης ἐν τοῖς Κωμικοῖς. ἔνιοι δὲ φασὶ τὴν μανίαν εἰρῆσθαι, ἐπειδὴ τούτῳ τῷ πάθει μόνῳ ὁ ἥρως ἑάλω.

TESTIMONIA 1 ἡρμόσθαι tantum modo apud Hippocr. legitur: uide Eustach. h. l. Foes p. 264 3 De nat. ossium 14 t. VIIII 186 L indice Foesio not. ad l. c. p. 327, ita ut Erotianus ἐγκιστρεύεται pro ἐγκισσεύεται legerit 6 ἠγκυροβόληται ut Galenus p. 478 exhibet, non ἠγκυροβόλησε legitur de nat. ossium 18 t. VIIII 194 L 8 De ulceribus 12 t. VI 414 L 10 ἠνάγκασεν apud Hippocr. περὶ ἑπταμήνου 1 t. VII 436 L legitur 11 Epid. I 3, 11 t. II 676 L: cf. de uictu acut. 10 et 11 12 De morb. mul. I 7 t. VIII 32 L 13 Ἀριστοτέλης: uide adnot.

ADNOTATIO 1 ἥρμασται scripsi ἡρμοσται ACz ἥρμοσται B ἥδρασται scripsi ἕδρασται AB ἢ ἕδρασται C ἡρμᾶσθαι· ἑδρᾶσθαι, ἐστηρίχθαι coni. Foes p. 264 2 νεὼς C φορτίων C 5 Galen. p. 478 Pierson ad Moer. p. 214 8 cf. Phavorin. δραγμῆς B 9 ἠρύγγη: Plin. n. h. XXII 7, 18 πόλιον: Theophr. h. pl. I 10, 4 Dioscor. III 124 Plin. n. h. XXI 7, 44 ἠρυγγιπόλιον C ἠρύγγι d 11 Greg. Cor. p. 568 Ruhnken ad Tim. lex. p. 8 ὁμοιώμενα B 12 Phauorinus; at cf. Galen. comm. in epid. 6 t. XVII B p. 341 K. Aretaeus π. χρονίων παθῶν II 13 νούσου malim 14 Κωμικοῖς corruptum κωμικῶν librum partem didascaliarum fuisse existimat Wouwer polymath. XII 3; aliter Welcker d. gr. trag. p. 93. Aristotelis memoriam ad p. 953, 10 Bekker pertinere monuit Bournot philol. IIII 274 pro κωμικοῖς suadens προβλήμασιν (XXX 1) κυκλικοῖς coni. Stephanus, Σοφοκλῆς ἐν τοῖς Καμικίοις Meineke hist. crit. com. gr. p. 6 sq. δέ φασι AC

ἡμιεκτέον· τὸ ἥμισυ τοῦ ἑκτέως. ἑκτεὺς δὲ λέγεται ἀττικὸν μέτρον ἔχον χοίνικας ὀκτώ, ὥς φησι Μένανδρος ἐν Βοιωτίᾳ·

οὐκ ἔστιν ἑκτεὺς τοῦτο, μὰ τὸν Ἀσκληπιόν.

καὶ Ἀριστοφάνης·

ἑκτεὺς δέ γ' ἐστὶν ὀκταχοίνικον μέτρον.

Ἀρχὴ τοῦ Θ

Θωρῆξαι· οἰνοποτῆσαι. ἐπεὶ καὶ ἡ οἰνοποσία θώρηξις ὑπ' αὐτοῦ λέγεται καὶ μέχρι νῦν τοὺς μὴ ἐπιπλέον οἰνωμένους ἀκροθώρηκας καλοῦμεν.

θαμινά· πυκνά. κεῖται καὶ ἐν τῷ περὶ αἱμοῤῥοΐδων.

θερμωλή· ὁ πυρετός, μήποτε καὶ πᾶσα θερμασία ὑπ' αὐτοῦ θερμωλὴ λέγεται;

θαλάμαι· αἱ καταδύσεις.

θράσσει· Βακχεῖός φησι κεντεῖ, νύττει· Ἡρακλείδης ὁ Ταραντῖνος

TESTIMONIA 2 Menander Boeot. fragm. IIII uol. IIII p. 94 Mein. 4 Aristophanes fragm. inc. XCIII uol. II 2 p. 1198 M. 7 Epid. II 5, 10 t. V 130 L 10 De fistulis 7 t. VI 454 L — glossa in libro de haemorrhoidibus non reperitur cf. Eustachius et Foes. p. 266 11 De locis in hom. 27 t. VI 318 L 13 De arte 10 t. VI 18 L 14 uidetur respici de artic. 46 t. IIII 200 L, ubi libri et Galenus p. 466 ἐνθράσσει legunt

---

ADNOTATIO 1 Galen. de mensuris 5 t. XVIIII p. 755 K. Boeckh metrologie p. 200 Hultsch gr. und röm. metrologie p. 82 ἡμιεκτέον scripsi ἡμισεκτέα AB ἡμισεκτέα C ἑκτέως scripsi ἐκτέως AB ἑκταίου C ἐκτεὺς B 2 ἐξ z ὥς φησι B Βοιωτίᾳ ς βοιτία AC βοΐτία B 3 ἐκτεὺς BC τοῦτο Bentley τουτὶ φ 5 ἐκτεὺς BC δέ γ' ἐστὶν corr. Fritzsche Meineke δέ ἐστιν φ ὀκταχοίνικον conieci ἐξαχοίνικον A ἐξαχοίνικον B ἐξεχοίνικον C ὀκτὼ χοινίκων LDindorf thes. III c. 588 ἑκτεὺς τί ἐστιν; B. ἐξαχοινικὸν μέτρον coni. Nauck philol. VI 415 7 Galen. p. 484 Hesych. II 384 schol. Nic. Alexiph. 32 p. 79 ed. HKeil θωρῆξαι ς θορίξαι A θορύξαι z θοάξαι BC οἰνοπο(ξία C θόριξις φ: om ς 8 οἰνωμένα C ἀκροθώρηκας ς ἀκροθόρικας φ ἀκροθόρηκας z 11 Greg. Cor. p. 569 θερμωλή — λέγεται om. C 13 Greg. Cor. p. 570 Psellus de gramm. u. 340 λεξ. ιατρ. I 240 14 Galen. p. 482 Phot. p. 94, 6 Βακχεῖος φησὶ BC κεντεῖ e Galeno em. Nauck κινεῖ AC Phauorinus κι(α)νεῖ B

ἐρεθίζει· ἔστι δὲ ὀχλεῖ, ὡς καὶ Σοφοκλῆς ἐν Ἑλένης ἀπαιτήσει φησί·

γυναῖκα δ' ἐξελόντες, ἢ θράσσει γένυν
τε ὡς τοῦ μὲν ξωλον γραφίοις ἐνημμένοις.

θρίσσειν· μαίνεσθαι, ὡς καὶ Ἀριστοφάνης ὁ γραμματικός. θρίσσειν δὲ φασὶ τὸ κατὰ ψυχὴν ἐξίστασθαι.

θυημάτων· ἀρωμάτων.

θύνων· ὁρμῶν, ὡς καὶ Ὅμηρος·

θῦνε γὰρ ἂμ πεδίον ποταμῷ πλήθοντι ἐοικώς.

θεωρούς· θεωροὶ λέγονται οἱ εἰς θεοὺς πεμπόμενοι χρησμῶν ἐπισκέψεως χάριν.

Ἀρχὴ τοῦ ι

ἰητρίην· θεραπείαν.

ἴσχειν· συλλαμβάνειν.

ἰδίειν· ἱδροῦν.

TESTIMONIA 1 Sophocles fr. 180 p. 136 Nck 5 Aristoph. Byz. fragm. LXIX p. 216 Nck 8 E 87 10 gl. ad Thessali orationem (t. IX p. 406 L) rettulit Ermerins ad Hippocr. uol III praef. pag. ult. 13 De fract. 26 t. III 500 L 14 Epid. II 2, 18 t. V 90 L 15 De morb. mul. I 38 t. VIII 94 L: glossam ad Hippocr. de aere aquis 8 referri uoluit Heringa ἰδίει ibi pro διΐει legendum esse proponens

ADNOTATIO 1 σοφοκλῆς B ἑλένης B τε C γε νῦν omisso τε Blomfield mus. crit. Cantabrig. uol. II p. 143 4 ξωλον C αἰῶλον F

οις

ἐώλου d αἰόλον O Brunck γραβίοις Schneider ἐνημμεν C ἐνημένοις z χρώζουσ' ἕωλον γραφιδίοις ἐνημμένην coni. GHermann praef. ad Eurip. Hel. p. XIX: probauit Welcker die gr. trag. p. 122, nisi quod ἐνημμένοις seruat νόσου Μενελέων γραβίοις ἐνημμένοις Bergk ind. lect. marburg. 1843/44 p. VI, qui antea (zeitschr. f. d. alterthumswiss. 1835 p. 914) οἴστρου Μενελέων ξυρυφίοις tentauerat 6 φησι B 7 Phauorinus θήνων z 9 θύνε C θῆνε z ἀμπεδίον φ: correxi ἐοικὼς C 10 Thom. mag. p. 180; 17 Valckenaer ad Ammon. p. 92 θέους C 13 ἰη-

αν

τροίην C θεραπεῖαν B 15 Hesych. II 348. Phot. p. 101, 5 ἱδρῶν B

ἰπνοῦ· καμίνου. οἱ δὲ φανάρου· καὶ γὰρ ὁ φοῦρνος ἰπνὸς λέγεται, ὡς καὶ Ἀριστοφάνης ἐν Ὄρνισιν·

εἰς τὸν ἰπνὸν εἴσω πλησίον τοὐπιστάτου.

ἱμείρομαι· ἐπιθυμῶ. ἵμερος γὰρ ἡ ἐπιθυμία, ὡς Ὅμηρος·

ὥς σεο νῦν ἔραμαι καί με γλυκὺς ἵμερος αἱρεῖ.

ἰκέλη· ὁμοία.

ἰκμαλέα· τὰ δίυγρα καὶ ἱκανὴν ἔχοντα ἰκμάδα.

ἰχθύην· ......

[*ἰχθύημα*]· ῥίνημα ἢ πρίσμα.

ἱππάκη· ἵππειος τυρός.

ἶνες· οἱ μὲν τὰ νεῦρα, οἱ δὲ τὰς συνθετικὰς τούτων κοτυληδόνας.

ἰνηθμός· κάθαρσις κοιλίας.

ἰνήσεται· καθαρθήσεται. καὶ ἴνησις ἡ κάθαρσις.

ἰθαγενές· αὐθιγενές.

ἰσάτις· βοτάνης ὄνομα.

TESTIMONIA 1 Epid. IIII 20 t. V 160 L indicibus Reinesio uar. lect. I 12 p. 43 et Heringa p. 162 sq. 2 Aristoph. au. u. 437 4 Γ 446 7 De nat. inf. 24 t. VII 520 L 8 De exsectione foeti 1 t. VIII 512 L 10 De aere aquis 18 t. II 68 L 11 De carnibus 8 t. VIII 594 L? 12 De locis in hom. 17 t. VI 310 L 13 l. c. 27 p. 318 L — ἴνησις: l. d. 20 p. 312 L 14 De morbis mul. I 71 t. VIII 148 sq., de mul. steril. 233 t. VIII 446 L 15 De ulceribus 11 t. VI 410 L

ADNOTATIO 1 *ἰπνοῦ* z *ἴπνου* A *ἰπνου* BC *ἴπνος* A 2 *Ὄρνισιν* ς *αφηξιν* B *σφηγξιν* AC 3 *ἰπνὸν* A *ἔχ᾽ ἡμῖν πλησίον* φ: em. ς *τοὐπιστα* B *τοῦ πιστάτου* C 5 *ὥς σεο* Bekker *ὡς σέο* φ *νυν* C *αἱρεῖ* C 6 *ἰκέλη* BC 7 *ἰκμαλία* B *ἰκμαλαία* C 8. 9 articulos male conflatos dispescui *ἰχθύην· ῥίνημα κτλ.* φ *ἰχθύημα* coni. Foes p. 292 *ἰχθυήματα* suasit Ermerins praef. ad Hippocr. uol. III *ῥίνης δέρμα* coni. Littré 10 Theophr. h. pl. VIIII 18, 2 Dioscor. II 80 CGesner de lacte et operibus lactis p. 44 *ἱππάκην· ἵππειον τυρόν* maluit Foes p. 285 *ἵππιος* B 11 *δὲ οἱ μὲν* B *κοτυληδόνας* Stephanus 13 *ἰνήσεται* (εται e corr.) B *ἰνήσιον* z *καθαρθήσεται* (εται e corr.) B *καθαρτικόν* z (?) 14 Galen. p. 484 Greg. Cor. p. 551 Lobeck Phryn. p. 648 *αὐθιγενές* ς *αὐθηγενές* AB *αὐθογενές* C 15 Dioscorides II 215 Plinius n. h. XX 7, 59 Phauorin.

ἰσοκνήμου διεδρίου· τοῦ ἴσου καὶ ὁμαλοῦ.

ἵδρυτο· ἐνεκάθητο. Ἐπικλῆς δὲ κατέστη εὐσταθῶς· ἔστι δὲ μᾶλλον ἐνεκάθητο, ὡς καὶ Ὅμηρος·

πρῶτος Νεστορίδης Πεισίστρατος ἐγγύθεν ἐλθὼν
ἀμφοτέρων ἕλε χεῖρα καὶ ἵδρυσεν παρὰ δαιτί.

ἰξυῖ· ὀσφύϊ.

ἰξαλῆ· τελείας αἰγὸς δέρμα, ἣν μηλωτὴν καλοῦσι.

ἰδνώθη· συνεκάμφθη, ὡς καὶ Ὅμηρος·

πλῆξεν· ὁ δ' ἰδνώθη.

ἴκταρ· ἐγγὺς παρὰ τοῖς Ἀττικοῖς, ὡς καὶ Αἰσχύλος ἐν Εὐμενίσι φησί·

χαίρετ' ἀστικὸς λεώς,
ἴκταρ ἥμενοι Διός.

μέμνηται ὁ αὐτὸς τῆς λέξεως καὶ ἐν Ἠδωνοῖς. οἱ δὲ περὶ Ἰσχόμαχον καὶ Κυδίαν τὸν Μυλασέα ἔγραψαν ἴκμαρ. αἴτιον δὲ τούτου ἡ τῆς λέξεως ἄγνοια.

TESTIMONIA 2 *ἵδρυτο* epid. I 3 aegr. 7 e codice Vossiano restituit Ermerins ad Hippocr. uol. I p. 191 3 *γ* 36—37 6 Mochlic. 38 t. IIII 384 L 7 De fract. 29 t. III 516 L 8 *B* 266 10 glossam e libro de morbis mul. II 174 t. VIII 354 petitam esse uidit Heringa p. 167 — Aeschylus Eumen. u. 979 14 Aeschyl. Edon. fr. 65 p. 17 Nauck

---

ADNOTATIO 1 *διεδρίου* lusi *δι' ἕδρυος* ABz *δι' ἕδρυες* C 2 *ἵδρυτο* B *ἐπικλῆς* B 4 *χεῖρα* ς *χεῖρας* φ *ἵδρυσε* BC 6 Hesych. II 362 Psellus *λεξ. ἰατρ.* I 239 *ἰξυῖ* scripsi *ἰξύι* φ 7 Galen. p. 486, ubi lege *ἰξαλῆν*. comm. 3 in l. c. t. XVIII B p. 572 K. *ἰξαλῆ* em. Nauck Aristoph. Byz. fragm. p. 199: de accentu cf. Pseudo-Eustath. lex. rhet. p. 450, 23 *ἰξάλη* φ *ἰξάλην* Foes p. 283 8 cf. Lobeck rhemat. p. 161 *ἰδνωθῇ· συγκαμφθῇ* suasit Foes p. 277 conl. Hippocr. de morb. mul. I 2 9 *ὅ* AC 10 '*ἴκταρ· ἐγγὺς παρὰ γοῦν τοῖς Ἀττικοῖς· παρὰ δὲ τῷ Ἱπποκράτει ἐν δευτέρῳ τῶν γυναικείων τὸ τῆς γυναικὸς αἰδοῖον καλεῖται.*' Galen. p. 484: cf. Ermerins ad Hippocr. uol. II p. 763 *εὐμενέσι* B *Ἐχμενέσι* z 12 *ἀστικὸς* ex Aeschylo scripsi *ἀττικοὶ* φ 13 *ἴκταρ ἥμενοι Διός* ς *ἰκταρὴν μὲν* φ *οἶο* A *οἶο* B *οἶ*□ C 14 *Ἠδωνοῖς* corr. Stephanus *ἠδώνιος* φ *Ἡδωνοῖς* z *οἱ δὲ — Κυδίαν τὸν* om. C 15 *Λυσίμαχος* uoluit Fabricius *ἴκμαρ*: cf. Hesych. II 353

Ἀρχὴ τοῦ κ

Καμπύλον· τὸ μὴ ὀρθόν, ἀλλὰ σκολιῶς συγκεκαμμένον. εἴρηται ἀπὸ τῶν κεκαμπυλωμένων ξύλων.

καρδαμύσσειν· καὶ σκαρδαμύσσειν γράφεται. ἔστι δὲ τὸ συνεχῶς τὰ βλέφαρα κινεῖν καὶ εἰς ἐπίμυσιν ἄγειν. ἰδίως οἱ Ἀττικοὶ λέγουσιν. εἴρηται δὲ ἀπὸ τοῦ καρδάμου, ὃ ἄν τις προσενέγκηται, συνεχῶς τὰ βλέφαρα ἐπιμύει.

κόσμου· τάξεως. ἀττικὴ δὲ ἡ λέξις. καὶ γὰρ κοσμίους λέγομεν τοὺς εὐτάκτους καὶ κοσμητὰς τοὺς τῆς ἐφήβων εὐταξίας προνοοῦντας.

καρδιώσσειν· καρδίαν ἐκάλουν οἱ παλαιοὶ καὶ τὸ τῆς γαστρὸς στόμα, ὃν καὶ στόμαχον κοινῶς καλοῦμεν. καρδιώττειν οὖν καὶ καρδιαλγεῖν λέγεται τὸ μετὰ ναυτίας καὶ ὀδύνης ἀνιᾶσθαι τὸν στόμαχον. καὶ καρδιωγμὸς ἐντεῦθεν ἀντὶ τοῦ ὁ τοῦ στομάχου δηγμός. ἔστι δὲ καὶ ἕτερος καρδιωγμὸς ὁ τῆς καρδίας κυρίως τοῦ σπλάγχνου δηγμός, τουτέστιν ἀθρόως καὶ σφοδρῶς (καὶ) παλμὸς ἐν αὐτῷ γινόμενος.

κωματώδεες· οἱ μετὰ κώματος καταφερόμενοι. κῶμα γὰρ ὁ ὕπνος

TESTIMONIA 2 De artic. 1 t. IIII 80, 18 p. 132 L 4 Epid. V 5, 1 t. V 314 L: glossam in prognostico ab Erotiano lectam esse contendit Heringa p. 8; cf. Ermerins ad l. c. 8 uol. I p. 130 8 Prognost. 20 t. II 170 L 11 l. l. 24 t. II 184 L 13 ἐκαρδιάλγει: Epid. II 2, 1 t. V 84 L 14 καρδιωγμός: Prognost. 24 t. II 182 L. 18 Prorrhet. I 1 t. V 510 L, epid. I 2, 4 t. II 624, II 3, 1 t. V 102 L: cf. Eustach. ad h. l.

ADNOTATIO 4 Hesych. IIII 32 Phot. p. 516, 22 Zon. c. 1176 Phauorin. σκαρδαμύσσειν apud Hippocr. passim e codd. edidit Littré ἔτι δὲ τὸ C 6 λέγουσι A εἴρηται — καρδάμου om. ω praeter df 8 cf. Phauorin. 9 κοσμήτας BC de hoc munere cf. HLAhrens de Athenarum statu polit. et litt. p. 54 JHKrause agonistik I 1, 213 Dittenberger de ephebis atticis p. 30 sq. 11 Rufus Ephes. p. 30 sq. Clinch Galen. dogm. Plat. et Hippocr. II t. XVII B p. 745 sq. de alim. fecund. II 24 t. VI p. 604 K. schol. Thuc. II 49 καὶ om. z 12 Aelius Dionysius Eustath. p. 1508, 52 Photius p. 131, 16 Pollux II 217 Hesych. II 412 Galen. aphorism. 65, 4 t. VIIII p. 176 K. 13 καρδιαλγεῖν: cf. Erotian. fragm. LXXII 14 ἀντὶ τοῦ om. C 16 δηγμὸς z Foes p. 306 διωγμός φ ἀθρόος καὶ σφοδρὸς malim καὶ eliminaui 18 κωματῶδες A

καὶ οἷον κοίμημα. οἱ οὖν μετά τινος νωθρείας ἐν καταφορᾷ ὄντες κωματώδεις καλοῦνται.

κλαγγώδη· Δημήτριος μὲν ὁ Ἐπικούρειος κλαγγώδη ὄμματα ἐνόμισε τὰ εὐκίνητα, δεινῶς ἁμαρτάνων. οὐ γὰρ κατὰ τῶν ὀμμάτων εἴρηται κλαγγή, ποιά τις οὖσα ἐκφώνησις, ὁποίαν μάλιστα ἐργάζεται ἔμετος ἀσώδης. ἔστι δὲ ἡ ἀρχομένη ἀπὸ βαρείας καὶ λήγουσα εἰς ὀξὺ ὥσπερ ἀπαυδῶντός τινος. Βακχεῖος δέ φησι κλαγγώδη εἶναι φωνὴν τὴν συνεχῆ καὶ ἀδιάλειπτον· ὁ δὲ Κιτιεὺς Ἀπολλώνιος τὴν μετ' ἐγκοπῆς καὶ ἀνωμαλίας, ἔτι δὲ ἀσαφείας, ὁποία μάλιστα συμβαίνει τοῖς μεθύουσι.

καρώδεες· καρηβαρικὸν ἢ καρωτικόν.

κερχνώδεα· οἱ δὲ καρυκώδεα γράφουσι καὶ κερκώδεα. ἔστι δὲ τὰ τραχείας ἐπαναστάσεις ἔχοντα. καὶ παρὰ τοῖς Ἀττικοῖς κερχνώδη ἀγγεῖα λέγεται τὰ τραχείας ἀνωμαλίας ἔχοντα, ὡς καὶ Σοφοκλῆς περὶ τῆς ἀποταυρουμένης φησὶν Ἰοῦς·

τραχὺς (ὦ) δὲ φωνῆς κέρχνος ἐξανίεται.

TESTIMONIA 3 Praenot. coac. VII 32, 550 t. V 708 L: cf. Prorrhet. I 17, Ermerins ad l. l. uol. I p. 9, Littré l. c. et t. I p. 98 11 Prorrhet. I 63 t. V 526 L 12 Epid. VI 6, 5 t. V 326 L 14 Sophocles Inach. fr. 259 p. 152 Nck

---

ADNOTATIO 2 κωματώδεες C λέγονται Foes p. 369 3 κλαγγώδεα cum Foesio p. 340 malim κλαγκώδη C κλαγγώδης coni. Stephanus Δημήτριος — κλαγγώδη in marg. add. B κλαγκώδη C 4 ἐνόμησε B 5 κλαγγή: cf. Phauorin. 6 βαρειάς B 7 ἀπαυδῶντος τινός BC δὲ φησὶ B 8 ἀδιάληπτον AB Κιτιεὺς scripsi κητιεὺς φ 11 καρηβαρίαν de coniectura Foesii Charterius 12 κερχνώδεα z κερχνώδα AB κερχνώδεα οἱ δὲ καρυκώδεα καὶ om. C κερχώδη mauolt Foes p. 334 καρυκώδεα z καρυκώδα AB κρυκώδα d καὶ κερκώδη γράφουσιν ω κερκώδεα scripsi κερκώδα AB καρκώδεα z κερχνώδους γράφουσιν C 13 ἐξάσεις C κερχνώδη ἀγγεῖα: Hesych. II 470 14 λέγονται B τραχειάς B 15 de Confidente z Ἰοῦς em. Elmsley edinburgh reuiew uol. XVII p. 287 ἰχθὺς φ 16 ὦ post τραχὺς del. Elmsley: add. AB ὢ C ὡς d δὲ φωνῆς em. uan Herwerden exercitat. crit. in poet. et pros. quibusdam Attic. monum. p. 26 χελώνης φ ἐξανίεται uan Herwerden ἐξανίσταται φ

ἐλύτροισιν· ἔλυτρα λέγεται τὰ περιεκτικὰ τῶν σωμάτων, οἷον σκέπασματα.

ἐσμασάμενος· ἐμβαλών.

ἐπιστορέσαι· ἐπιστρῶσαι.

ἐκπαλήσαντος· ἐκπάλοῦς γενομένου.

ἐγχρίμπτουσι· πελάζουσι.

ἐπικαρσίην· πλαγίαν.

ἔμπηροι· πηρὸν λέγει Βακχεῖος τὸν χωλόν. δυνατὸν δὲ ἀκούειν πάντα τὸν περὶ τὰς φυσικὰς ἐνεργείας ἐμποδιζόμενον.

ἐσκεδασμένη· σκορπισθεῖσα.

εὐφρόνας· τὰς νύκτας.

ἐκ[κο]λάψας· ἀπολεπίσας.

ἐμυλώθη· ἀντὶ τοῦ ἐτυλώθη. μύλον γὰρ καλοῦσιν οἱ ἰατροὶ τὸν ἐν τῇ ὑστέρᾳ γινόμενον σκίρρον.

εὐλῶν· τῶν σκωλήκων.

ἔλαιον ὕος· τὸ ὕειον στέαρ.

ἐκτόμου· Διοκλῆς φησιν οὕτω καλεῖσθαι τὸν μέλανα ἐλλέβορον.

TESTIMONIA 1 l. l. 45 p. 190 L 3 l. l. 46 p. 198 L 4 l. c. 47 p. 204 L 6 De nat. ossium 18 t. VIIII 194 L uindice Foesio p. 179 8 De morbis I 3 t. VI 144 L 10 l. l. I 7 t. VI 152 L 11 De morb. mul. I 1 t. VIII 12 L 12 gl. certe ad librum de morbis mulierum pertinet 13 uaria lectio esse uidetur l. l. I 41 t. VIII 96 L 15 l. d. I 75 p. 166 L 16 l. c. I 65 p. 134 L 17 l. s. I 78 p. 188 L, de nat. mul. 109 t. VII 426 L

ADNOTATIO 1 Galen. p. 466 λέγονται AB 3 Erotian. fragm. XXX Hesych. II 203 5 ἐκπαλήσαντες· ἔκπαλοι γενόμενοι proposuerunt Foes p. 189 et MSchmidt ad Hesych. II 49 ἐκπαλοῦς scripsi ἐκπάλους BC ἐκπάλου A ceterum cf. Lobeck. rhemat. p. 149 6 ἐγχρίπτουσι B πελάζουσιν C ἐγχρίμπτουσαι· πελάζουσαι uoluit Foes conl. Hippocr. l. d. 7 gl. Herodot. p. 608 Frz πλαγίην (αν supra) B 8 cf. Foes p. 203 12 ἐκκολάψας scripsi conl. Galeno p. 462, qui eodem modo corrigendus est ἔκλαιψας φ ἐκλέψας coni. Foes p. 186 Schleussner l. c. I 273 ἀπολεπίσας scripsi ἀπελέπισας φ 13 Greg. Cor. p. 565 ἐμυκώθη ap. Hippocr. legit Galen. p. 466 μύλον: cf. Moschion morb. mul. c. 135 μῦλον B 14 σκίρρον B 15 Hesych. II 225 gl. Herodot. p. 606 Frz σκωλύκων (υ in η corrigi coepta) B σκωλύκων C 17 Theophr. h. pl. VIIII 10, 4 Dioscorides IIII 151 Galen. p. 464 ἐκτέμου A φησὶν C μέλαινα B

ἐκθέωσιν· ἐκτρέχωσιν.

ἐγχρίμπτειν· ἐμπηδᾶν.

ἐκθύει· ἐξορμᾷ.

ἐπηλυγάζονται τὰ ἐπιμήνια· ἀντὶ τοῦ ἐμποδίζονται. ἠλύγη γὰρ παρ' Ἀττικοῖς ἡ σκιὰ λέγεται. καὶ Θουκυδίδης ἐν ϛ̄ φησί· [ὅπως] τῷ κοινῷ φόβῳ τὸ σφέτερον ἐπηλυγάζωνται.

ἐσαφάσῃ τῷ δακτύλῳ· ἀντὶ τοῦ ἐφάψῃ. εἴρηται δὲ παρὰ τὸ ἐσαφᾶσθαι.

ἐκπατίως· ἐκτρόπως. καὶ [ἐκπάτιοι οἱ τὸν] ὁδὸν ἀγνοοῦντες. ἔνιοι δὲ γράφουσιν ἐκπάγλως.

ἐχῖνον καινόν· χύτραν καινήν. ἔστιν ἐχῖνος χύτρας εἶδος μεγαλοστόμου καὶ μεγάλης. μέμνηται τῆς λέξεως καὶ Εὔπολις καὶ Μένανδρος ἐν Ἐπιτρέπουσι καὶ Φιλήμων ἐν Μυρμιδόσι.

TESTIMONIA 1 l. c. 8 t. VII 322 L 3 De liquid. usu 6 t. VI 130 L 4 De morb. mul. II 156 t. VIII 330 L 5 Thucydides VI 36 7 De morb. mul. saepe, sed semper *ἐσαφάσσῃς* 9 gl. ad Hippocr. de morb. mul. II 171 t. VIII 352 L rettulit Koen ad Greg. Cor. p. 267 sq., ibi olim *ἐκπατίως* pro *ἐκπάγλως* lectum fuisse suspicatus 11 De nat. mul. 107 t. VII 422 L, de morb. mul. II 206 t. VIII 400 L 12 ad Eupolidis Colacem (fr. XXIII) dubitanter rettulit Meineke com. gr. uol. II 1 p. 497 13 Menander Epitrep. fr. XI uol. IIII p. 122 M. — Philemon Myrmidon. fr. uol. IIII p. 15 M.

ADNOTATIO 1 *ἐκθέωσιν—ἐξορμᾷ* om. C 2 Greg. Cor. p. 565 *ἐγχρίπτειν* B 3 Hesych. II 43 4 Hesych. II 146 *ἐπιλυγάζονται* Charterius *ἠλύγη* scripsi *ἡ λύγη* ACz *ἡ λύγη* B 5 ϛ̄ ῃ′ B 6 *ὅπως* e Thucydide addidi *σφέταιρον* C *ἐπηλυγάζωνται* Thucydides *ἐπηλυγάζονταί φ* *ἐπιλυγάζονται* Charterius 7 *ἐσαφάσῃ* scripsi *ἐσαφάσῃς φ* *ἐσαφάσσῃ* z *ἀφάψῃ* C 8 *ἐπαφᾶσθαι φ*: em. z 9 Greg. Cor. p. 566 *ἐκτύπως* C *ἐκτόπως* Bast *ἐκπάτιοι· ἐκτρεπόμενοι* Stephanus ad Aesch. Ag. u. 49 *ἐκπάτιοι οἱ τὸν* suppleui *ὁδὸν* scripsi *ὁδοῦ* BC *ὅδου* A *ὁδοὺς* Charterius *ἀγνοῦντες* A *ἔξω ὁδοῦ ὃ δὴ ἀγνοοῦντες* coni. Koen *ἐκτόπως ὃ δὴ ἀγνοοῦντες* Bast '*fortasse παραδόξως ex Gregorio restituendum, licet ὁδοῦ alludat ad πάτος.*' Angli thes. Steph. editores *δὲ* del. Koen Bast 10 *ἐκπλάγως* C *καὶ ἐκπλαγίως* add. z 11 *καιναν* B *μεγαλοστόμου μεγάλης* C 13 *ἐπιτρέπουσι* B

ἐναγίζειν· τοῖς κατοιχομένοις ἢ τοῖς καταχθονίοις θύειν.
ἐρυμάτων· στηριγμάτων.
εἶργεν· ἐκώλυεν.
ἐξίτηλος· ἀσθενής.

Ἀρχὴ τοῦ ζ

Ζώνη· ὁ τόπος εἰς ὃν ζωννύμεθα. ἔνιοι δὲ τὴν ὀσφὺν ἐνόμισαν.

Ἀρχὴ τοῦ η

Ἧπατος ζύμωσις· οἰδηματώδης ὄγκος.
ἠπιαλώδεες πυρετοί· οἱ μετὰ φρίκης καὶ ῥίγους γινόμενοι.
ἤρκεσεν· ἐβοήθησεν.
ἡδύσμασι· τοῖς χλωροῖς καὶ ξηροῖς ἀρτύμασιν. ἀττικὴ δὲ ἡ λέξις, ὡς καὶ Ἀριστοφάνης ἐν Ἱππεῦσι καὶ Εὔπολις ἐν Εἵλωταις καὶ Μένανδρος ἐν Δαρδάνῳ. ἔνθεν καὶ στέαρ ἡδὺ λέγει ἐν β̄ γυναικείων τὸ ἠρτυμένον.
ἡμίτομος· ἐπιδέσμου ὄνομα.

TESTIMONIA 1 πρεσβευτ. t. VIIII 414 L 2 gl. ad Hippocr. de off. med. 25 adludere uoluit Foes p. 242 4 De alimento 4 t. VIIII 98 L 8 Epid. IIII 8 t. V 148 L 9 l. d. IIII 20 t. V 156 L 11 De uictu salubri 4 t. VI 76 L 12 Aristophan. eq. u. 678 — Eupolis Helot. fragm. uol. II 1 p. 484 Mein. 13 Menander Dardan. fr. II uol. IIII p. 100 Mein. — De morb. mul. II 205 t. VIII 392 L 15 De off. med. 7 t. III 292 L

ADNOTATIO 2 ἐρυμώτων (an ἐρυμάτων, incertum) A ἑρμάτων coni. Stephanus 3 .ἶργεν C 7 τοῦ ἦτα A ἀρχὴ τοῦ η om. B 8 ζύμωσις ἥπατος C 9 ἠπιαλώδεες Bz οἱ πυαλώδεες C φάκης B καὶ ὡς ἴγους B γινόμενοι. ∾ Ἀρχὴ τοῦ ἤ ∾ C 10 ἤρκσεν B ἤρησεν Az 11 Thom. mag. p. 416 Hesych. II 267 ἡδύσμασιν C ἀρτύμασι AB Εἱλώταις em. Meineke: probauit MSchmidt aus wiener hands. p. 5 ἱλωταῖς AC κλώταις B κλοπαῖς z Κόλαξιν antea proposuerat Meineke hist. crit. I p. 115 13 δαρδανώ B ὅθεν B δευτέρω C 15 immo ἡμίτομον: quod reponi uoluit Foes p. 262

ἥρμασται· ἥδρασται, ἐστήρικται. ἡ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν ἑρμασμάτων τῶν τὸν ἱστὸν τῆς νεὼς διακρατούντων, οὐ φορτίου τάξιν ἐπεχόντων, ἀλλὰ τὸ στηρίζειν μόνον. ἕρμα οὖν καὶ ἕρμασμα καὶ ἕρμασις τὸ αὐτὸ δηλοῖ.

ἠγκίστρευται· ἀγκιστροειδῶς συμπέφυκεν.

ἠγκυροβόλησε· κατήντησεν. ἡ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν καθορμιζομένων πλοίων εἴρηται.

ἡμιμοίριον· τὸ ἥμισυ τῆς δραχμῆς.

ἠρύγγη, πόλιον· βοτανῶν ὀνόματα.

ἠνάγκαζεν· ἐβιάζετο.

ἠδελφισμένα· ὡμοιωμένα.

ἡρακλείης νόσου· τῆς ἐπιληψίας διὰ τὸ ἰσχυρὸν τοῦ νοσήματος καὶ δυσκαταμάχητον, ὡς μαρτυρεῖ καὶ Ἀριστοτέλης ἐν τοῖς Κωμικοῖς. ἔνιοι δὲ φασὶ τὴν μανίαν εἰρῆσθαι, ἐπειδὴ τούτῳ τῷ πάθει μόνῳ ὁ ἥρως ἑάλω.

TESTIMONIA 1 *ἡρμόσθαι* tantum modo apud Hippocr. legitur: uide Eustach. h. l. Foes p. 264 3 De nat. ossium 14 t. VIIII 186 L indice Foesio not. ad l. c. p. 327, ita ut Erotianus *ἐγκίστρευται* pro *ἐγκισσεύεται* legerit 6 *ἠγκυροβόληται* ut Galenus p. 478 exhibet, non *ἠγκυροβόλησε* legitur de nat. ossium 18 t. VIIII 194 L 8 De ulceribus 12 t. VI 414 L 10 *ἠνάγκασεν* apud Hippocr. *περὶ ἑπταμήνου* 1 t. VII 436 L legitur 11 Epid. I 8, 11 t. II 676 L: cf. de uictu acut. 10 et 11 12 De morb. mul. I 7 t. VIII 32 L 13 *Ἀριστοτέλης*: uide adnot.

ADNOTATIO 1 *ἥρμασται* scripsi *ἥρμοσται* ACz *ἥρμοσται* B *ἥδρασται* scripsi *ἵδρασται* AB *ἡ ἕδρασται* C *ἡρμάσθαι· ἱδρᾶσθαι, ἐστηρίχθαι* coni. Foes p. 264 2 *νεὼς* C *φορτίων* C 5 Galen. p. 478 Pierson ad Moeri p. 214 8 cf. Phauorin. *δραγμῆς* B 9 *ἠρύγγη*: Plin. n. h. XXII 7, 18 *πόλιον*: Theophr. h. pl. I 10, 4 Dioscor. III 124 Plin. n. h. XXI 7, 44 *ἠρυγγηπόλιον* C *ἠρύγγι* d 11 Greg. Cor. p. 568 Ruhnken ad Tim. lex. p. 3 *ὁμοιώμενα* B 12 Phauorinus; at cf. Galen. comm. in epid. 6 t. XVII B p. 341 K. Aretaeus π. χρονίων παθῶν II 13 *νούσου* malim 14 *Κωμικοῖς* corruptum *κωμικῶν* librum partem didascaliarum fuisse existimat Wouwer polymath. XII 3; aliter Welcker d. gr. trag. p. 93. Aristotelis memoriam ad p. 958, 10 Bekker pertinere monuit Bournot philol. IIII 274 pro *κωμικοῖς* suadens *προβλήμασιν* (XXX 1) *κυκλικοῖς* coni. Stephanus. *Σοφοκλῆς ἐν τοῖς Καμικίοις* Meineke hist. crit. com. gr. p. 6 sq. *δέ φασι* AC

ἡμιεκτέον· τὸ ἥμισυ τοῦ ἑκτέως. ἑκτεὺς δὲ λέγεται ἀττικὸν μέτρον ἔχον χοίνικας ὀκτώ, ὥς φησι Μένανδρος ἐν Βοιωτίᾳ·

οὐκ ἔστιν ἑκτεὺς τοῦτο, μὰ τὸν Ἀσκληπιόν.

καὶ Ἀριστοφάνης·

ἑκτεὺς δέ γ᾽ ἐστὶν ὀκταχοίνικον μέτρον.

Ἀρχὴ τοῦ θ

θωρῆξαι· οἰνοποτῆσαι. ἐπεὶ καὶ ἡ οἰνοποσία θώρηξις ὑπ᾽ αὐτοῦ λέγεται καὶ μέχρι νῦν τοὺς μὴ ἐπιπλέον οἰνωμένους ἀκροθώρηκας καλοῦμεν.

θαμινά· πυκνά, κεῖται καὶ ἐν τῷ περὶ αἱμοῤῥοΐδων.

θερμωλή· ὁ πυρετός, μήποτε καὶ πᾶσα θερμασία ὑπ᾽ αὐτοῦ θερμωλὴ λέγεται;

θαλάμαι· αἱ καταδύσεις.

θράσσει· Βακχεῖός φησι κεντεῖ, νύττει· Ἡρακλείδης ὁ Ταραντῖνος

TESTIMONIA 2 Menander Boeot. fragm. IIII uol. IIII p. 94 Mein. 4 Aristophanes fragm. inc. XCIII uol. II 2 p. 1198 M. 7 Epid. II 5, 10 t. V 130 L 10 De fistulis 7 t. VI 454 L — glossa in libro de haemorrhoidibus non reperitur cf. Eustachius et Foes. p. 266 11 De locis in hom. 27 t. VI 318 L 13 De arte 10 t. VI 18 L 14 uidetur respici de artic. 46 t. IIII 200 L, ubi libri et Galenus p. 466 ἐνθράσσει legunt

---

ADNOTATIO 1 Galen. de mensuris 5 t. XVIIII p. 755 K. Boeckh metrologie p. 200 Hultsch gr. und röm. metrologie p. 82 ἡμιεκτέον scripsi ἡμισεκτέα AB ἡμισεκτέα C ἑκτέως scripsi ἐκτέως AB ἑκταίου C ἑκτεὺς B 2 ἐξ z ὥς φησι B Βοιωτίᾳ ς βοιτία AC βοιτία B 3 ἑκτεὺς BC τοῦτο Bentley τουτὶ φ 5 ἑκτεὺς BC δέ γ᾽ ἐστὶν corr. Fritzsche Meineke δέ ἐστιν φ ὀκταχοίνικον conieci ἐξαχοίνικον A ἑξαχοίνικον B ἐξεχοίνικον C ὀκτὼ χοινίκων LDindorf thes. III c. 588 ἑκτεὺς τί ἐστιν; B. ἑξαχοίνικον μέτρον coni. Nauck philol. VI 415 7 Galen. p. 484 Hesych. II 384 schol. Nic. Alexiph. 32 p. 79 ed. HKeil θωρῆξαι ς θορίξαι A θορύξαι z θοάξαι BC οἰνοποξία C θόριξις φ: om ς 8 οἰνωμένα C ἀκροθώρηκας ς ἀκροθόρικας φ ἀκροθόρηκας z 11 Greg. Cor. p. 569 θερμωλή—λέγεται om. C 13 Greg. Cor. p. 570 Psellus de gramm. u. 340 λεξ. ἰατρ. I 240 14 Galen. p. 482 Phot. p. 94, 6 Βακχεῖός φησι BC κεντεῖ e Galeno em. Nauck κινεῖ AC Phauorinus κινει (α superscr.) B

*μαρμάσσει· ψοφεῖ.

μήλην· οὕτω καλεῖ τὴν μηλωτίδα. ἣν γὰρ ἡμεῖς μήλην καλοῦμεν, αὐτὸς ὑπάλειπτρον καλεῖ.

μελενδανθέων· μεριμνῶν, θεραπευόν. μελεδαίνειν γὰρ λέγεται τὸ μεριμνᾶν καὶ θεραπεύειν.

μνῶται· κινεῖται ἢ κτείνεται. καὶ γὰρ οὕτως εὕρομεν γεγραμμένην τὴν λέξιν.

Ἀρχὴ τοῦ ν

Νείαιρα· γαστήρ. Βακχεῖός φησι τὸ κῶλον, ὅ τινες κάτω κοιλίαν προσαγορεύουσι.

νεφέλαι· τὰ ἐφιστάμενα τοῖς διαχωρήμασιν ὑπολίπαρα ὅτε μὲν ὠχρά, ὅτε δὲ ξανθὰ ἢ πως ἄλλως κεχρωσμένα. μεταφορικῶς ἀπὸ τῶν ἐν οὐρανῷ νεφελῶν κληθεῖσαι.

ναρκώδεις· οἱ ἀπεσκληρυμμένοι καὶ ἀναισθητοῦντες. εἴρηται δὲ ἀπὸ τῆς παθητικῆς γιγνομένης νάρκης.

TESTIMONIA 1 glossa pertinet ad Hippocr. de morbis mul. II 154 t. VIII 328 L: cf. Eustath. ad h. l. et Foes p. 412 sq. 3 ὑπάλειπτρον: De morb. mul. II 163 t. VIII 342 L 9 gl. ad prognost. 11 t. II 134 L rettulit Heringa p. 8, ubi ἡ κάτω κοιλίη legitur 14 gl. ad prorrhet. I 139 t. V 560 L rettulit Foes p. 424

ADNOTATIO 1 σμαραγεῖ uera lectio est, ab Heringa p. 112 inuestigata 2 Galen. p. 524 Paulus Aeg. VI 25 3 ὑπάλειπτρον Foes p. 685 ὑπάλιπτον φ 4 Greg. Cor. p. 558 Phauorinus μελενδανθέων non expedio: μελεδωνέων Schleusner l. c. I p. 274 n. 12 μελεδώνων ἀντὶ τοῦ μεριμνῶν uel μελεδαίνων: μεριμνῶν, θεραπευόντων coni. Koen ad Greg. Cor. p. 264 6 non intellego 9 νείαιρα C Βακχεῖος φησὶ BC τινὲς B κάτω κοιλίαν: Rufus Ephes. p. 38 Clinch, Pollux II 209 11 gl. non de διαχωρήμασι sed de οὔροις apud Hippocr. legitur: cf. prognost. c. 12 Galen. comm. 1 in epid. 3 t. XVII A p. 498 K Foes p. 429 ὅτε—ὅτε (utrumque in B fuit ὅτι) AB 12 ἢ πῶς BC 13 οὐρανῶν C κληθεῖσαι scripsi κινηθεὶς φ κινηθεισῶν z 14 ἀποσκληρυμένοι φ: em. ς ἀπεσκληρωμένοι Angli thes. editores 15 γινομένης B

καταναισιμοῦται· καταναλίσκεται.

καταναγκάζεται· εἰσβιάζεται.

κιγκλισμὸς ἀκρωμίης· ἀντὶ τοῦ κίνησις τοῦ ἀκρωμίου. κίγκλος δέ ἐστιν ὀρνέου εἶδος πολυκινήτου καὶ πολυταράχου.

κραίνουσι· κυριεύουσι, βασιλεύουσι.

κυφοῦται ῥάχις· κυρτοῦται.

κλέπτεται ἡ ῥαφή· ἀντὶ τοῦ παραλογίζεται, ὡς καὶ ἐν ε̄ Ἐπιδημιῶν φησιν· ἔκλεψαν δέ μου τὴν γνώμην αἱ ῥαφαὶ τοῦ βέλεος ἐν ἑωυταῖς τὸ σίνος ἔχουσαι.

καμπυλεύεσθαι· κάμπτεσθαι.

κατάπηροι· καταβεβλαμμένοι· πηροὶ γὰρ λέγονται οἱ ἐπισινεῖς.

κόκκαλος· ὁ στρόβιλος.

κεκρυφάλῳ· κροκυφάντῳ. ἔστι δὲ τοῦτο κεφαλοδέσμου εἶδος, ὡς καὶ Ὅμηρος·

ἄμπυκα κεκρύφαλόν τε ἰδὲ πλεκτὴν ἀναδέσμην.

TESTIMONIA 1 De artic. 11 t. IIII 108 L 3 gl. ad Hippocr. l. l. 14 p. 126 L rettulit Foes p. 337, ita ut Erotianus ibi κιγκλισμόν pro σύζευξιν legerit 5 l. l. 45 p. 190 L 6 l. s. 41 p. 178 L 7 κλέπτεται uaria lectio esse uidetur apud Hippocr. de uoln. cap. 12 t. III 223 L — Epid. V 27 t. V 226 L 10 sed καμπύλλεσθαι legitur apud Hippocr. de artic. 46 t. IIII 200 L 12 π. διαίτ. ὀξέων append. 10 t. II 456 L 13 De mul. steril. 7 t. VIII 424 L 14 X 469

ADNOTATIO 1 Galen. p. 494 Lobeck rhemat. p. 160 καταναισιμοῦται φ: em. Foes p. 319 2 εἰσβιάζεται scripsi ἐκβιάζεται φ καταναγκάζεσθαι· εἰσβιάζεσθαι iussit Foes p. 318 conl. Hippocr. de artic. 14 3 Galen. p. 500. comm. 1 in l. l. t. XVIII A p. 412 K. κιγκλισμὸς ς κιγκλησμὸς C κικλησμὸς AB κίγκλος — πολυταράχου om. Charterius κιγκλὸς z 4 δὲ ἐστὶν B 5 sed 'κραίνουσι· λήγουσι' Galen. p. 506 7 συγκλέπτεται ex Hippocr. maluit Foes p. 341 8 ῥαφαὶ ἔχουσαι ἐν σφίσιν ἑωυτῇσι τοῦ βέλεος τὸ σῖνος Hippocr. 9 σῖνος A 10 καμπύλλεσθαι iussit Schneider probante GDindorfio thes. Paris. t. IIII col. 926 καμπυλέεσθαι coni. Foes p. 304 11 καταβεβλαμένοι C πηροὶ — ἐπισινεῖς om. Charterius 12 Galen. comm. in l. l. t. XV p. 848 K. gloss. p. 504 Lobeck Phryn. p. 397 proleg. p. 102 ὁ στρόβιλος ς ὁ δστρόβιλος AB ὁ δστρόβιλος C 13 κεκρυφάλῳ· κροκυφάντῳ scripsi κεκρυφάλως· κροκυφάντως BC κεκρύφαλος· κροκύφαντος A κεφαλοδέσμιον omisso εἶδος ω (corr. d) 15 κεκρυφαλόν τε B ἰδὲ Stephanus ἠδὲ AC ἢ δὲ B

νόμος δίκαιος· λόγος συμφέρων.

νεοχμόν· νεώτατον. ὡς καὶ Ἀλκμὰν ἐν α̅ μελῶν.

Ἀρχὴ τοῦ ξ

Ξυντεκμαίρεσθαι· συσσημειοῦσθαι. τέκμαρ γὰρ καὶ τεκμήριον ἰδίως τὸ σημεῖον λέγεται.

ξυσμῷ· κνησμῷ. φησὶ γὰρ οὕτως Ἱπποκράτης· ὑποβὰς γὰρ ἐς Μῆλον ἐς θερμὰ λοετρὰ τοῦ μὲν κνησμοῦ ἐπαύσατο καὶ τῆς παχυδερμίης. κεῖται ὁ ξυσμὸς καὶ ἐν ἀφορισμοῖς.

ξυνιέναι· συνεπινοεῖν. κεῖται καὶ ἐν τῷ περὶ πτισάνης.

ξενοπρεπές· ἐξηλλαγμένον. ἔστι δὲ τοῦ περὶ αγμῶν.

ξύντασις ὑπολίπαρος· ἀντὶ τοῦ ὑφάπαλος καὶ χωρὶς βίας.

Ἀρχὴ τοῦ ο

Ὀρφνῶδες· σκοτεινόν. ὄρφνη γὰρ λέγεται ἡ σκοτία.

ὀγκυλλομένη· ὀγκύλλεσθαι μὲν Ἀττικοὶ λέγουσι τὸ μέγα καὶ ἐπηρμένον φρονεῖν. ὁ δ' Ἱπποκράτης ὀγκυλλομένην λέγει κοιλίαν τὴν ταχέως εἰς ὄγκον αἰρομένην.

TESTIMONIA 1 De fract. 7 t. III 442 L 2 De morb. mul. II 133 t. VIII 298 L — Alcman fr. 1 p. 633 Bergk 4 Prognost. 2 t. II 114 L 6 Epid. V 9 t. V 208 L 8 Aphorism. III 31 t. IIII 500 L 9 glossae sedes apud Hippocr. π. διαιτ. ὀξέων me fugit 10 De fract. 1 t. III 414 L 11 Epid. I 3 aegr. 2 t. II 686 L; l. l. III 1 aegr. 3 t. III 40 L 13 Prognost. 24 t. II 182 L 15 Prorrhet. I 99 t. V 588 L

ADNOTATIO 2 α̅ ^{η} AB μέλων C (?) 4 ξυντεκμαίρομαι B 6 ὑποβὰν C διελθὼν δὲ Hippocr. 7 ἢ τὰ θερμὰ Hippocr. ξυσμοῦ uolebat Eustachius 8 παχυδερμίης ex Hippocr. scripsi παχυδερμίας φ ὀξυσμός C ὁ ξυσμὸς om. Charterius 9 συνεπισκοπεῖν κεῖται C πτισάνης z πτισσάνης φ 12 ὀρφνὴ C ὀρφὴ B σκο^{τ} B 14 ὀγκυλλομένη Foes p. 443 ὀγκυλωμένη φ ὀγκύλλεσθαι Charterius Cobet mnemos. VIII 44 ὀγκύλεσθαι Az ὀγκυλέσθαι BC μέγαν B 15 δὲ C ὀγκυλλομένην Foes ὀγκυλωμένην φ

κρησέρης· κρησέραν λέγει ῥάκος χονδρὸν καὶ ἀραιόν, δι᾽ οὗ διηθοῦσί τινα ὡς δι᾽ ἠθμοῦ. μέμνηται καὶ Ἀριστοφάνης ἐν ἀττικαῖς λέξεσι.

κακήθεα· τὰ κακοήθη.

κλισίην· τὴν κλίνην, παρὰ τὸ ἐν αὐτῇ κατακλίνεσθαι.

κυρηβίων· τῶν ἀχύρων καὶ πιτύρων. ἀττικὴ δ᾽ ἡ λέξις.

κεάσει· σχίσει.

καρκινοῦσθαι· σκληρύνεσθαι.

κρημνοί· τὰ χείλη τοῦ γυναικείου αἰδοίου.

κρύωξα· λάχανον ὅμοιον σελίνῳ, φυόμενον ἐγγὺς θαλάσσης.

κεδρίνῳ ἐλαίῳ· τῇ κεδρίᾳ.

κάτοπτρον· ἡ μηλωτίς.

κρήγυον· ἀληθές. οἱ δὲ ἀγαθόν, ὡς καὶ Ὅμηρος·

μάντι κακῶν, οὔ πώ ποτέ μοι τὸ κρήγυον εἶπας.

Ἀρχὴ τοῦ λ

Λέγων· διακρίνων. καταριθμούμενος, ὡς καὶ Ὅμηρος·

αἱμασιάς τε λέγων καὶ δένδρεα μακρὰ φυτεύων.

TESTIMONIA 1 De morb. mul. II 118 t. VIII 256 L 2 Aristoph. Byz. fragm. XXX p. 187 Nauck 4 De morb. mul. II 141 t. VIII 314 L 5 l. c. II 143 p. 316 L 6 l. s. II 149 p. 326 L 8 De nat. mul. 31 t. VII 346 L 9 De locis in hom. 29 t. VI 322 L 11 cf. de nat. mul. 33 t. VII 368 L 13 Coac. praenot. I 2, 31 t. VI 592 L — Α 106 16 σ 359

ADNOTATIO 1 Galen. p. 508 Pollux VI 74 κρησέρης scripsi χνησέρης A χνησέρις C χνησέρου B κρησέραν ego χνησέρην ACz χνησέρα B διηθοῦσι τινὰ BC 2 ἀριστοφανής B 4 κακήθεα scripsi conl. Galeno p. 488 a Foesio p. 301 correcto κικήθα φz 5 cf. Phauorin. κατὰκλίνεσθαι C 6 Galen. p. 510 schol. Aristoph. eq. u. 254 κηρυβίων Foes p. 365 κηρυβίων φ δὲ C 7 κεάσῃ· σχίσῃ Foes p. 330 conl. Hippocr. de morb. mul. II 153: neque scio an recipiendum sit 9 κρημνοί scripsi: cf. Galen. p. 506 Rufus Ephes. p. 31 Clinch κρήμνη φ Phauorinus 11 κέδρέα C 12 ἡ μηλωτίς z ἡμιλωτίς C ἡ μηλωτής A ἡ μυλωτής B 14 οὐ πώποτέ φ: correxi τὰ κρήγυα Bentley ἔειπας B 17 αἱμασίας AB δένδρα B

καὶ πάλιν·

ἐν δ' ἡμέας πρώτους λέγε κήτεσιν.

λιμῶδές τι ἔχῃ αὐτόν· ἀντὶ τοῦ μεγάλη τροφῆς ἀπορία.

λαπάσσουσαι· μαλάττουσαι. κενοῦσαι. εἰκὸς δὲ ἀπὸ τοῦ λαπάθου εἰρῆσθαι τὴν λέξιν, ὅπερ ἐστὶ τῆς κοιλίας μαλακτικόν.

λαπάρην· τὴν πλευράν.

Λιβύῃ, Δήλῳ, Σκυθίῃ· νῦν Ἱπποκράτης ἠθέλησε τὰ τρία κλίματα τῆς οἰκουμένης δηλῶσαι, Λιβύην μὲν ἄντικρυς εἰπών, τὴν δὲ Ἀσίαν διὰ τῆς Δήλου, τὴν Εὐρώπην δὲ διὰ τῆς Σκυθίας.

λύγγος· λυγμός.

λαπ̄ῶδες· Βακχεῖος ἐν β̄ φησὶ τὸ λαμπρὸν καὶ καθαρόν, διὰ τοῦ μ γράφων τὴν πρώτην συλλαβήν, ἵν' ᾖ λαμπῶδες, οὐ δεόντως ἱστάμενος. λάμπη γὰρ λέγεται τὸ ἐφιστάμενον ἐν τῷ ὄξει τῆς δεδολωμένης οἴνης, ἔτι δὲ κολυμβάσιν ἐλάαις οἷόν τι λίπος κολλῶδες. ἔνθεν οὖν λαμπώδη ῥητέον τὰ ἔχοντά τινα ἐφιστάμενα ὅμοια λαμπῇ.

TESTIMONIA 2 δ 452 3 Prognost. 2 t. II 114 L 4 l. s. 8 t. II 130 L 6 cf. Heringa obs. crit. p. 8 Foes p. 375 7 Prognost. 25 t. II 190 L 10 Prorrhet. I 23 t. V 516 L 11 l. l. I 92 t. V 534 L: cf. coac. praenot. II 4, 182

ADNOTATIO 2 κήτεσιν ς κήτεσι B κήτεσσι AC 3 λιμῶδές τι ἔχῃ ex Hippocr. l. c. em. Franz λιμῷ δέ τι φz ἔχει (ἴσχει antea fuit in B) φ ἴσχει z λιμῷ δ' ἐπέχει coni. MSchmidt aus wiener hands. p. 11 μεγάλης AB 5 ὅπερ ἐστι B ὅ πέρ ἐστι C κοιλίης B 9 ἀσίην A 10 λύγξ iussit Schleusner l. c. I 274: equidem uereor qui mutat, ne Erotianum aut qui eum excerpsit corrigat. λύγμος B 11 β̄ἡ A 12 τοῦ μ: cf. Struuii opusc. sel. uol. II p. 168 ἵν ἡ̓ C 13 λάμπη: Hesych. III 10 Phot. p. 206, 13 τῆς δεδολωμένης οἴνης ἐν τῷ ὄξει φ: transposui 14 τοῖς δεδολωμένοις οἴνοις coni. Lobeck rhemat. p. 271 conl. schol. Eurip. Orest. u. 115 κολυμβάσιν: cf. Dioscor. I 140 Jul. Africanus cest. 28 p. 200 a ἔτι . . . . ολυμβάσιν B *ολυμβάσιν A ἐλαίαις B οἷον τὶ B 15 λαμπάδη C τὸν ἔχοντα C ἔχοντα τινὰ B 16 λαμπῆ* (corr. ex λαμπτῇ) A λαμπτῇ BC de accentu non constat: cf. Arcad. p. 113, 6 Lobeck proleg. p. 92 Goettling uom accent p. 160

λαιλαπώδης· λαίλαψ λέγεται ὄμβρος μετὰ σφοδροῦ ἀνέμου γινόμενος.

λόποι· λεπίσματα παρὰ τὸ λέπεσθαι εἰρημένα.

λείως· τελείως.

λαπαρά· ἁπαλά.

λοχεῖα· κάθαρσις ἡ μετὰ τὸν τόκον γινομένη.

λειμακέστεροι· λειμακώδεις. [λείμακες] λέγονται οἱ λιμνώδεις καὶ κατάφυτοι καὶ ὁμαλοὶ τόποι.

λιβρῷ· σκοτεινῷ καὶ μέλανι.

λείβονται· σπένδονται.

λάπτει· Βακχεῖος γράφει λάζεται. ἔστι δὲ λαμβάνει.

λέμμα· ἡ ἐπιδερματὶς καλουμένη.

λόπῳ· φλοιῷ, λεπίσματι.

λελυγισμένα· συνεστραμμένα. Ἐπικλῆς δὲ ἐπιπεπλεγμένα. ἔστι δὲ μᾶλλον, ὥς φησι Βακχεῖος, συγκεκαμμένα. πεποίηται δὲ ἡ λέξις ἀπὸ τῶν λύγων, ἅπερ ἐστὶν εὔκαμπτα φυτά.

TESTIMONIA 1 Epid. I 2, 4 t. II 616 L 3 Epid. II 1, 7 t. V 78 L 5 cf. Foes p. 375 6 De morbis mulierum saepius: locos congesserunt Eustachius et Foes p. 389 7 De aere aquis 13 t. II 58 L 9 uaria lectio esse uidetur apud Hippocr. l. s. 15 t. II 62 L: ibi διερῷ legitur, quod tuetur Heringa p. 50 11 ad Hippocr. de corde 1 t. VIIII 80 L refert Foes p. 376: dubitationem commouet Littré uol. I p. 137 13 Mochlic. 2 t. IIII 346 L 14 l. l. 4 p. 348 L

ADNOTATIO 1 λαιλαπώσης B γενόμενος C 3 'λέπη quidam' teste Foesio p. 380 λέπια Foes conl. coac. praenot. II 24, 458 4 λείως scripsi λίως φ est etiam altera forma λέως: cf. Galen. p. 514 Apoll. de pronom. p. 334 5 λαπαρά scripsi λάπαρα φ ἁπαλά] καθαρά d 6 λοχείη φ: emendaui λοχίη Foes 7 Suidas uol. II col. 551 Phauorinus λειμακέστεροι Foes p. 385, qui postea (not. ad Hippocr. l. L p. 331) λειμακεστέροις· λιμακώδεσι coniecit λιμακέστεροι φ λειμακωδέστεροι Schneider probante Lobeckio paralip. p. 288 λιμακώδεις φ λείμακες addidi καὶ λειμακώδεις λέγονται κτέ. coni. Schleusner l. c. I 274 9 Hesych. III 37 Phot. p. 222, 15 11 Hesych. III 13 λαίπτει A λάμπτει C ἔστι δὲ λαμβάνει om. C 12 cf. Plat. Tim. p. 76 a Phot.
πε
p. 214, 11 Phauorin. 14 cf. Phauorin. ἐπιπλεγμένα B ἐπιπλεγμένα C 15 ὡς φησὶ B συγκεκαμένα B 16 λυγῶν BCz εὐκάμπτου C

λωτοῦ ἰχθυήματα· ἀντὶ τοῦ ῥινίσματα ἢ πρίσματα.

λορδότατον· τὸ ἀποσεσιμωμένον καὶ ἐναντίον τῷ κυρτῷ λορδὸν καλεῖται, ὃ δὴ καὶ κυφὸν καλεῖ.

λάσιον· ὀθόνιον, ὡς Θεόπομπος ἐν Ὀδυσσεῖ. καὶ Ἀρτεμίδωρος ὁ γραμματικὸς ἐν ταῖς λέξεσί φησι λινοῦν ὕφος δασὺ εἶναι.

λεσχηνευομένου· ὁμιλοῦντος.

λύματα· καθάρματα.

λεβηρίδος· ὑμενώδους ἀποσύρματος, ὅπερ ἐστὶ τὸ τῶν ὄφεων λεγόμενον γῆρας, ὡς καὶ Ἀριστοφάνης ἐν Ἀμφιαράῳ καὶ Στράττις ἐν Φοινίσσαις. Πολέμαρχος δὲ ὁ γραμματικὸς εὐηθέστερόν φησι δυσανταγωνίστου καὶ λιμοποιοῦ ζώου μικροῦ ὄνομα εἶναι τὴν λεβηρίδα μικρῷ λαγωῷ ὁμοίου· ὃ Ῥωμαῖοι μὲν κουνίκλουν καλοῦσι, Μασσαλιῶται δὲ λεβηρίδα.

TESTIMONIA 1 De ulceribus 13 t. VI 416 L 2 De artic. 41 t. IIII 178 L 4 Prorrhet. II 7 t. VIIII 24 L?: glossam ad Hippocr. de uictu acut. append. 14 rettulit Littré t. II p. 472, plausit Ermerins ad Hippocr. uol. I p. 348 — Theopompus Odyss. fr. IIII uol. II 2 p. 806 Mein. 6 De morbis I 19 t. VI 174 L 7 De glandulis 12 t. VIII 564 L 8 De morbis mul. I 78 t. VIII 182 L 9 Aristoph. Amphiar. fr. XIII uol. II 2 p. 956 sq. — Strattis Phoeniss. fr. IIII uol. II 2 p. 782

ADNOTATIO 1 λώτου Az ω (ι non addita) C ῥινήματα uoluit Cobet 2 ορδόττατον C λορδώτατον A: 'quae omnia ex λορδὸν τὸν deprauata' Angli thes. editores λορδὸν: cf. Galen. comm. in aphorism. t. XVIII A p. 74 K. Hesych. III 49 Phot. p. 230, 24 Suidas II c. 604 3 κυφὸν e Suida scripsimus Cobet et ego: φυτὸν. φ ὑβὸν uoluit Foes 4 'λάσιον· σινδόνην.' Galen. p. 514 Ὀδυσσεῖ Meineke ὀδυσσεία AC ὀδυσεία B Ἀρτεμίδωρος: cf. Nauck Aristoph. Byz. fragm. p. 7 n. 11 5 λέξεσι φησὶ BC καὶ δασὺ B 6 ευσχηνευομένου C 8 Galen. p. 514 Hesych. III 19 Phot. p. 211, 15 ὑμενώδη A ἀποσύρματος Foes p. 376 ἀποσύρματα φ 9 στράτης φz: em. ς 10 πολέμαχος B Τηλέμαχος Casaubonus ad Strab. III p. 144 Fabricius εὐηθέστερον φησὶ BC 11 δυσανταγωνίστου em. Stephanus δυσαναγωνιστοῦ C δυσαγωνιστοῦ AB δυσαγωνίστου z δυσοιωνιστοῦ ex Photio reposuerim cum Anglis thes. editoribus λιμοποιοῦ: non sanum puto ζώου: at uide Phot. p. 211, 16 12 λεβήριδα C λεπορίδα fuerunt qui conicerent: cf. Eustath. ad Dionys. Perieg. 457 Varro de l. l. V 101 de re rust. III 12

λαμπηρόν· ὑγρόν.

λείριον· βοτάνης εἶδος, ἣν κρίνον ὀνομάζομεν. Νίγρος ἐν τῷ περὶ ὕλης φησὶ καὶ τὸν νάρκισσον παρ' ἐνίοις λείριον καλεῖσθαι.

Ἀρχὴ τοῦ μ

Μαρμαρυγαί· λαμπηδόνες πυκναί, καὶ οἷον ἀστραπαὶ πυκναί, αἰφνίδιοι, πυρώδεις, ὡς καὶ Ὅμηρος·

μαρμαρυγὰς θηεῖτο ποδῶν.

Μηριοχάνη· ὄνομα γυναικός.

μειοῦσιν· ἐλαττοῦσι.

μυττωτόν· οἱ μὲν Ἀττικοὶ ὑπότριμμά τι μετὰ σκορόδου γινόμενον λέγουσιν· Εὔπολις δ' ἐν Λάκωσι τὸν ἄμυλον λέγων φησί·

τὰ συκάρι' ἐποίησε μυττωτὸν πολύν.

ἔνιοι δὲ πλακοῦντα διὰ λαχάνου συντεθέντα. οἱ δὲ τὸν λεγόμενον ζῦθον. ἡμεῖς μέντοι γε συγκατατιθέμεθα τοῖς λέγουσι μυττωτὸν εἶναι τὸ διὰ σκορόδου τρίμμα. εἴρηται δὲ παρὰ τὸ μυσάττεσθαι τὴν δυσωδίαν, ὡς εἶναι μυσωτόν.

TESTIMONIA 5 Epid. VII 45 t. V 412 L 6 Θ 265 8 uaria lectio est apud Hippocr. l. l. II 1, 12 t. V 82 L 9 l. l. II 1, 8 t. V 80 L 10 l. i. II 6, 28 t. V 138 L 11 Eupolis Lacon. fragm. uol. II 1 p. 498 Mein.

ADNOTATIO 1 *λαμπηρόν* scripsi *λάππυρον* φ *λαπαρόν* thes. t. V col. 83 2 Theophr. h. pl. VI 6 Dioscor. III 116 *βοτάνων* B *κρίνον*: cf. Galen. p. 516 Phryn. app. soph. p. 50, 17 *ὀνομάζουσι* C 3 *τὸναρκίσσον* (corr. ab eadem manu) A 5 *καὶ* om. z 6 *αἰφνήδιοι* C *πυρώδεες* Franz 7 *πολλῶν* C '*in exempl. Erotiani legitur* θηεῖτο πυλῶν.' Stephanus 8 *μηριαχάνη* B *Μυριοχαύνη* Hippocr. *μυοχάνη* Galen. p. 528: probauit Eustachius *μυσοχάνη* Rosenbaum die lustseuche p. 227 *μυσάχνη* Naumann in Schmidtii jahrb. der ges. medicin XIII (1837) p. 101 sq. = handb. der klinik VII 88 *ἡ Μύριος Χαύνη* coni. Meineke monatsber. der berl. acad. der wiss. 1852 p. 579 10 Dioscor. II 141 Galen. p. 528 Hesych. III 133 *μυττωτὸν* (ter) φ: correxi *ὑποτρίμματι* B *γιγνόμενον* B 11 *λέγουσι* AB *εὔπωλις* B *Εὔβουλος* coni. Meineke hist. crit. p. 115. 356 *τὸ* φ: corr. Meineke 12 *συκάρια ς σκευάρια* φ *φυτάρι' ἐξεποίησε* Lobeck pathol. p. 391 13 *συντιθέντα* C 14 *ζῦθον* Foes p. 422 *ζῆθον* φ *λέγουσιν* AB 15 *σκόρδου* C *μυσάττησθαι* B 16 *μυσσωτόν* φ: correxi

μεγαλόσπλαγχνον· τὸν διὰ φλεγμονὴν ἐν ἐπάρσει τὰ σπλάγχνα ἔχοντα.

Μοδοσαέως· ὄνομα τόπου.

μεθίησιν· Ἐπικλῆς μὲν φησιν ἐμπίπτει· ἔστι δὲ μᾶλλον ἀφίησι.

μεμιασμένον· λοιμῶδες γεγονός.

μᾶσσον· Βακχεῖος μὲν φησιν ἔλασσον, Ἡρακλείδης δ' ὁ Ταραντῖνος πλεῖον.

μεῖον· ἔλαττον.

μάζα· φύραμα ἐξ ἀλφίτου γινόμενον, ποτὲ μὲν μετ' ὀξυμέλιτος, ποτὲ δὲ μετ' ὀξυκράτου ἢ ὑδρομέλιτος ἢ μεθ' ὕδατος. ἔστι δὲ τρόφιμον.

μανδραγόρου ῥίζαν· περιφραστικῶς τὸν μανδραγόραν.

ματεῖσθαι· ζητεῖσθαι. καὶ μάτος ἡ ζήτησις λέγεται.

μωμητέον· μεμπτέον. καὶ μῶμος ἡ μέμψις.

μεμινυθήκασι· κατισχνάνθησαν.

μεμαθήκασι· εἰώθασι. καὶ γὰρ ἡ μάθησις ἔθους ἐστὶν ἄσκησις.

μεσεγγύ· ἐν μέσῳ.

TESTIMONIA 1 cf. epid. III 3 aegr. 13 3 l. c. IIII 45 t. V 186 L 4 De nat. inf. 12 t. VII 486 L 5 De flatibus 5 t. VI 96 L? 8 De uet. med. 8 t. I 586 L indice Littréo 9 glossam ad l. l. 8 rettulit Littré p. 588, sed cf. Eustach. h. l. et Foes p. 393 12 De locis in hom. 39 t. VI 328 L 15 Mochlic. 5 t. IIII 348 L 16 π. διαίτ. ὀξέων append. 8 t. II 430 L 17 gl. ad l. l. 7 t. II 276 L rettulit Ermerins t. I p. 302: sed Hippocrates tantum μεσηγὺ scripsit.

ADNOTATIO 3 nomen corruptum Μηδοσάδεω Hippocr.: cf. Galen. p. 498 Meineke l. c. p. 587 4 μὲν φησὶν B 5 Galen. p. 522 μεμιωμένον d 6 Galen. p. 520 Hesych. III 74 μάσσον C: de accentu cf. Herodian. π. μον. λέξ. p. 37, 10 Draco p. 52, 24 μὲν φησὶν B Ἡρακλείων Foes 9 μᾶζα A: cf. Draco p. 72, 100 ἀλφίτων ς Phauorinus πινόμενον post γινόμενον addit φ: seclusi μετ' ὀξὺ μέλιτος B 10 ὀξυκράτου ς. ὀξυκράτους φ ἔστι δὲ τρόφιμον om. Phauorinus 12 Theophr. h. pl. VI 2, 9 Dioscor. IIII 7, 6 μανδραγούρου C τὴν C 13 Galen. p. 520 15 μεμινυθήκασιν C κατισχεάνθησαν A κατισχιάνθησαν B 16 μεμαθήκασι· εἰώθασι z εἰώθασι (ἰώθασι C)· μεμαθήκασι φ 17 μεσεγγύ ς. μέσεγγυ C μέσσεγγυ AB

μετεξέτεροι· Βακχεῖος ἐν τρίτῃ φησὶν ἕτεροι. ἔστι δὲ μᾶλλον ἔνιοι, ὡς καὶ Ἡρόδοτος ἐν $\overline{\beta}$ φησί· τὰς ζειὰς μετεξέτεροι καλέουσι.

μελέτη· ἐνέργεια.

μελεδῶνας· θεραπείας.

μετάρσιον· ὑψηλόν.

μύρον αἰγύπτιον· οἱ μὲν ἐδέξαντο τὸ λεγόμενον ἀπὸ σπάθης· ἔστι γὰρ θερμαντικόν. οἱ δὲ τὸ μαλαβάθρινον· οἱ δὲ τὸ μενδήσιον. καὶ γὰρ ἐν $\overline{\beta}$ γυναικείων τὸ αὐτό φησιν ἔλαιον αἰγύπτιον.

μώλυζα· σκορόδου κεφαλὴ βωλοειδὴς καὶ μὴ διαλελυμένη εἰς ἄγλιθας.

μαρίλην· οἱ φρυγανώδεις καὶ μικροὶ ἄνθρακες οὕτως ὑπό τινων καλοῦνται· μᾶλλον δὲ ἡ θερμοσποδιὰ μαρίλη λέγεται, ὡς καὶ Ἀριστοφάνης ἐν Ἀχαρνεῦσί φησιν·

ὑπὸ τοῦ δέους δὲ τῆς μαρίλης μοι συχνὴν
ὁ λάρκος ἐνετίλησεν ὥσπερ σηπία.

καὶ Ἱππῶναξ φησί·

πολλὴν μαρίλην ἀνθράκων.

TESTIMONIA 1 crebro 2 Herodot. II 36 5 cf. adnot. 7 De morb. mul. saepe, e. g. II 133 t. VIII 294 L 9 l. l. identidem, ueluti II 206 p. 398 L 10 l. l. II 205 p. 396 L 12 l. l. II 133 p. 284 L 14 Aristoph. Acharn. u. 350 17 Hipponax fr. 71 p. 605 Bgk

---

ADNOTATIO 1 γ ω' B 2 ζηὰσ B μετεξ• έτεροι A μεταξὺ ἕτεροι B μετεξὴ ἕτεροι z 4 cf. Foes p. 405 5 μελεδώνης C: fortasse recte, ita ut glossa referatur ad Hippocr. de morb. mul. I 36 6 ὑψιλὸν C 7 Galen. p. 414 Ath. II p. 66 d XV p. 689 b μῦρον φ: em. ς 8 μελαβάθρινον ς μαλοβάθρινον Stephanus coni. Plin. n. h. XII 26, 129 μενδήσιον: Galen. l. c. Plinius n. h. XIII 1, 4 9 αὐτό φησιν BC 10 Galen. p. 590 Psellus de gramm. u. 435 λεξ. ἰατρ. I 241 Lobeck proleg. p. 361 μώλυζα Foes p. 423 μῶλυξ AC μώλυξ B μονοειδὴς coni. Gesner 11 ἄγλιθας Foes αἴγλιθας AB αἴγιθλας C 12 Galen. p. 518 Gregor. Cor. p. 557 μαρίλην em. Foes. p. 398 μαριλῖνοι A μαρίλινοι B μαριλῖνοι C μαριλλῖνοι z 13 μαρίλους B 15 μαρίλης (ι corr. ex ο) B μοι συχνὴν z ἀλοσύχνην A ἀλοσσύχνην BC 16 ὁ λάρκος ςz ὀλάκιος AC ἐλάκιος B ὥσπερ om. C 18 μαρίλλην C

*μαραίσαντι· φορεῖ.

μήλην· οὕτω καλεῖ τὴν μηλωτίδα. ἣν γὰρ ἡμεῖς μήλην καλοῦμεν, αὐτὸς ὑπάλειπτρον καλεῖ.

μελενδανθέων· μεριμνῶν. θεραπευῶν. μελεδαίνειν γὰρ λέγεται τὸ μεριμνᾶν καὶ θεραπεύειν.

μνῶται· κινεῖται ἢ κτείνεται. καὶ γὰρ οὕτως εὕρομεν γεγραμμένην τὴν λέξιν.

Ἀρχὴ τοῦ ν

Νείαιρα· γαστήρ. Βακχεῖός φησι τὸ κῶλον, ὅ τινες κάτω κοιλίαν προσαγορεύουσι.

νεφέλαι· τὰ ἐφιστάμενα τοῖς διαχωρήμασιν ὑπολίπαρα ὅτε μὲν ὠχρά, ὅτε δὲ ξανθὰ ἢ πως ἄλλως κεχρωσμένα. μεταφορικῶς ἀπὸ τῶν ἐν οὐρανῷ νεφελῶν κληθεῖσαι.

ναρκώδεις· οἱ ἀπεσκληρυμμένοι καὶ ἀναισθητοῦντες. εἴρηται δὲ ἀπὸ τῆς παθητικῆς γιγνομένης νάρκης.

TESTIMONIA 1 glossa pertinet ad Hippocr. de morbis mul. II 154 t. VIII 328 L: cf. Eustach. ad h. l. et Foes p. 412 sq. 3 ὑπάλειπτρον: De morb. mul. II 163 t. VIII 342 L 9 gl. ad prognost. 11 t. II 134 L rettulit Heringa p. 8, ubi ἡ κάτω κοιλίη legitur 14 gl. ad prorrhet. I 139 t. V 560 L rettulit Foes p. 424

ADNOTATIO 1 σμαραγεῖ uera lectio est, ab Heringa p. 112 inuestigata 2 Galen. p. 524 Paulus Aeg. VI 25 3 ὑπάλειπτρον Foes p. 685 ὑπάλιπτον φ 4 Greg. Cor. p. 558 Phauorinus μελενδανθέων non expedio: μελεδωνέων Schleusner l. c. I p. 274 n. 12: μελεδώνων ἀντὶ τοῦ μεριμνῶν uel μελεδαίνων: μεριμνῶν, θεραπεύων coni. Koen ad Greg. Cor. p. 264 6 non intellego 9 νείαιρα C Βακχεῖος φησὶ BC τινὲς B κάτω κοιλίαν: Rufus Ephes. p. 38 Clinch Pollux II 209 11 gl. non de διαχωρήμασι sed de οὔροις apud Hippocr. legitur: cf. prognost. c. 12 Galen. comm. 1 in epid. 3 t. XVII A p. 493 K Foes p. 429 ὅτε-ὅτε (utrumque in B fuit ὅτι) AB 12 ἢ πῶς BC 13 οὐρανῶν C κληθεῖσαι scripsi κινηθεῖσαι φ κινηθεισῶν z 14 ἀποσκληρυμέναι φ: em. ς ἀπεσκληρωμένοι Angli thes. editores 15 γινομένης B

νίωπον· τὸ ἐκ καρύων πικρῶν ἔλαιον, καθὼς καὶ Πετρώνιος ἐν γλώσσαις καὶ Διόδοτος ἐν β̄ μυρολογιῶν φησιν·

ἔνιοι μὲν οὖν νίωπον ἐπιμελέστατα
ποιοῦσιν οὕτως· χοίνικας καρύων τέσσαρας
πικρῶν λαβόντες ἀττικὰς . . .
θλῶσίν τε καὶ ξαίνουσι τῷ μέσῳ καλῶς
διαδιδόασί τ' εἰς ὅλμον καὶ κόπτουσιν.
δύναμιν δ' ἔχει τὸ νίωπον τήνδε . . .

ὀνομάζεται δὲ [οὕτω] τὸ τῶν πικρῶν ἀμυγδάλων ἔλαιον.

ναρκῶσαι· πραῦναι καὶ οἱονεὶ εἰς ἀναισθησίαν ἀγαγεῖν τῆς ἀλγηδόνος.

νυκτοειδές· ἀντὶ τοῦ μέλαν.

νεύρου ἐναίμου· ἀντὶ τοῦ τῆς φλεβός.

νόμον· τὸν λόγον. ἢ τὴν νέμεσιν. ἢ τὸ ἦθος.

νηδύν· οὕτω καλεῖ πᾶσαν κοιλότητα λέγων· ὁκόσα γὰρ τῶν μελέων ἔχει σάρκα περιφερῆ, ἣν μῦν καλέουσι, πάντα νηδὺν ἔχει. πᾶν γὰρ τὸ ξύμφυτον, ἤν τε δέρματι ἤν τε σαρκὶ καλύπτηται, κοῖλόν ἐστι.

TESTIMONIA 1 *νέτωπον* uel *μετώπιον* legitur apud Hippocr., cuius locos conlegit Foes p. 426 10 Epid. VI 2, 1 t. V 276 L 12 De aere, aquis 8 t. II 34 L 13 uide adnot. 14 cf. Foes p. 432 15 De arte 10 t. VI 16 L

ADNOTATIO 1 *νέτωπον* Foes p. 426 et Nauck philol. V 463: at *neopum* codd. Mad[3] Plinii n. h. XV 7, 26 *πικρὸν* B 2 *ὑλικοῖς* C *διόδωρος* d *μυρολογιῶν* tentaui *μυροπωλῶν* uel *μυροπωλιῶν* coni. MSchmidt ad Hesych. III 151 *ἀνθολογουμένων* uoluit Nauck l. c. coll. Plin. n. h. XX 8, 77 *μυθολογιῶν* φ 3 Diodotum uersibus iambicis scripsisse obseruauit Nauck, unde eos restituit *νέωπον* Charterius 4 *Δ'* AB *Δ''* C *πικρῶν τέσσαρας* φ 5 post *ἀττικὰς* duo pedes desunt 6 *θλῶσιν* Nauck *θλῶσι* AC *θλᾶσι* B *ξαίνουσι* Nauck *ξηραίνουσι* φ *τῷν* Nauck *τὰ ἐν* φ 7 *τ'* scripsi *τε* φ *ὅλμον* A *κόπτουσι* AC 8 *δὲ* φ: correxi 9 *ὀνομάζεται* scripsi *ὄνομα* φ *οὕτω* om. φ: addidi 10 *πραῦναι* BC 13 *νεύρῳ ἐναίμῳ* uoluit Foes p. 428 coll. Hippocr. de usu liquid. 2: at cf. Ermerins ad Hippocr. t. II p. 113 15 *νηδὺν* z *πᾶσα* C *ὅσα* Hippocr. *μελέων* C 16 *νηδὺν* z 17 *σύμφυτον* Hippocr. 18 *κοῖλον ἐστι* B

νόμος δίκαιος· λόγος συμφέρων.

νεοχμόν· νεώτατον. ὡς καὶ Ἀλκμὰν ἐν α̅ μελῶν.

Ἀρχὴ τοῦ ξ

ξυντεκμαίρεσθαι· συσσημειοῦσθαι. τέκμαρ γὰρ καὶ τεκμήριον ἰδίως τὸ σημεῖον λέγεται.

ξυσμῷ· κνησμῷ. φησὶ γὰρ οὕτως Ἱπποκράτης· ὑποβὰς γὰρ ἐς Μῆλον ἐς θερμὰ λοετρὰ τοῦ μὲν κνησμοῦ ἐπαύσατο καὶ τῆς παχυδερμίης. κεῖται ὁ ξυσμὸς καὶ ἐν ἀφορισμοῖς.

ξυνιέναι· συνεπινοεῖν. κεῖται καὶ ἐν τῷ περὶ πτισάνης.

ξενοπρεπές· ἐξηλλαγμένον. ἔστι δὲ τοῦ περὶ ἀγμῶν.

ξύντασις ὑπολίπαρος· ἀντὶ τοῦ ὑφάπαλος καὶ χωρὶς βίας.

Ἀρχὴ τοῦ ο

Ὀρφνῶδες· σκοτεινόν. ὄρφνη γὰρ λέγεται ἡ σκοτία.

ὀγκυλλομένη· ὀγκύλλεσθαι μὲν Ἀττικοὶ λέγουσι τὸ μέγα καὶ ἐπηρμένον φρονεῖν. ὁ δ' Ἱπποκράτης ὀγκυλλομένην λέγει κοιλίαν τὴν ταχέως εἰς ὄγκον αἰρομένην.

TESTIMONIA 1 De fract. 7 t. III 442 L 2 De morb. mul. II 133 t. VIII 298 L — Alcman fr. 1 p. 633 Bergk 4 Prognost. 2 t. II 114 L 6 Epid. V 9 t. V 208 L 8 Aphorism. III 31 t. IIII 500 L 9 glossae sedes apud Hippocr. π. διαίτ. ὀξέων me fugit 10 De fract. 1 t. III 414 L 11 Epid. I 3 aegr. 2 t. II 686 L; l. l. III 1 aegr. 3 t. III 40 L 13 Prognost. 24 t. II 182 L 15 Prorrhet. I 99 t. V 538 L

ADNOTATIO 2 α̅ ῆ AB μέλων C (?) 4 ξυντεκμαίρομαι B 6 ὑποβὰν C διελθὼν δὲ Hippocr. 7 ἢ τὰ θερμὰ Hippocr. ξυσμοῦ uolebat Eustachius 8 παχυδερμίης ex Hippocr. scripsi παχυδερμίας φ ὀξυσμός C ὁ ξυσμὸς om. Charterius 9 συνεπισκοπεῖν κεῖται C πτισάνης z πτισσάνης φ 12 ὀρφνὴ C ὀρφὴ B σκοτ B 14 ὀγκυλλομένη Foes p. 442 ὀγκυλωμένη φ ὀγκύλλεσθαι Charterius Cobet mnemos. VIII 44 ὀγκύλεσθαι Az ὀγκυλέσθαι BC μέγαν B 15 δὲ C ὀγκυλλομένην Foes ὀγκυλωμένην φ

ὀξυρεγμίην· τὴν τοῖς ἀπεπτοῦσι παρακολουθοῦσαν ἐποξίζουσαν ἐρυγήν.

ὁμαλῶς· ὁμοίως. ἔστι δὲ τοῦ δ̄ ἐπιδημιῶν ἡ λέξις.

οὖρα αἱμαλώδεα· ἐν ἐνίοις ἀντιγράφοις εὕρομεν οὖρα αἱματώδεα, ἐν δὲ τοῖς πλείστοις αἱμαλώδεα, ὃ καὶ αὐτὸ ἐν ἴσῳ κεῖται τῷ αἱματώδεα· εἴρηται γὰρ παρὰ τὸν αἵμαλωπα, ὅ ἐστι συγγραφὴ ὕφαιμος ὡς ἐπίπαν ἐκ πληγῆς περὶ τὸν κερατοειδῆ χιτῶνα γινομένη.

Οἰνειάδαι· πόλις Αἰτωλίας, κειμένη παρὰ ταῖς Ἀχελῴου τοῦ ποταμοῦ πηγαῖς.

οὐρεύς· ὁ ἡμίονος, ὡς καὶ Ὅμηρος·

οὐρῆας μὲν πρῶτον ἐπῴχετο.

ὄμματα ἐνδεδινημένα· Ἐπικλῆς τὰ ἐνδεδινημένα ἀπὸ τοῦ ἐσκοτωμένου καὶ τὴν κεφαλὴν ἀλγοῦντος τάσσει, οὐ νοήσας· ὁ γὰρ Ἱπποκράτης οὐκ ἐπ' ἀνθρώπου καθόλου τέταχε τὴν λέξιν. ἐν γὰρ ς̄ ἐπιδημιῶν φανερὸν ποιεῖ, ἰδίως ἐπὶ μέρους ὀφθαλμοῦ τάττων αὐτήν. πῶς οὖν καλῶς ἄν τις τὰ ἐνδεδινημένα ἀντὶ τοῦ ἐξεστραμμένα παραλάβοι; πεποίηται γὰρ παρὰ τὴν δίνησιν, ἥτις ἐστὶ κυκλοτερὴς περιστροφή.

ὀργήσασθαι· τὸ ὁρμὴν ἔχειν πρός τι. καὶ ὀργᾶν .... τὴν

TESTIMONIA 1 π. διαίτης II 64 t. VI 558 L 3 De morbis I 8 t. VI 156 L — in epid. libro quarto uox non extat 4 De morbis III 6 t. VII 124 L 8 Epid. V 3 t. V 204 L 10 Λ 50 12 Epid. VII 30 t. V 400 L 15 l. l. VI 1, 13 t. V 274 L 19 l. c. VI 2, 1 t. V 276 L, ubi ἐργάσασθαι editur: cf. Galen. comm. in h. l. t. IX p. 397 Chart.

ADNOTATIO 1 Galen. comm. in aphorism. t. XVIII A p. 4 K. παρακολουθούσης C 4 οὖρα z οὖρα B οὖρει AC αἱμαλώδεα z αἱμαλῶδες φ οὖρα scripsi οὐρέα B οὔρεα z οὐρέει AC αἱματώδεα scripsi αἱματῶδες φ αἱματώδη z 5 αἱμαλώδεα correxi αἱμαλῶδες φ αἱμαλώδη z 6 αἱματώδεα scripsi αἱματῶδες φ αἱματώδη z 8 Οἰνειάδαι em. Foes p. 446 οἰνεάδα φ Phavorinus Αἰτωλίας: immo Ἀκαρνανίας τοῖς C 9 πηγαῖς: immo ἐκβολαῖς 12 ἐπιδεδινημένα ABz ἐπικλὴς B ἐπικλῆς | ἐ. C ἐπιδεδινημένον z 19 ὀργήσασθαι z ὀργίσασθαι φ ὀργάσασθαι coni. Cobet mnemos. t. VIIII p. 43 ὀργᾶν: cf. Theophr. caus. pl. III 8, 3 Verg. georg. II 324 post ὀργᾶν lacunae signum posui, quam Cobet l. l. sic explendam coniecit: ὥσπερ εἰώθαμεν λέγειν ὀργᾶν

γῆν πρὸς τὴν ἐκβολὴν τοῦ καρποῦ. ὀργίσασθαι οὖν εἶπε τὸ εἰς παράστασιν ἀγαγεῖν τὰ ὑγρὰ καὶ πρὸς ἔκκρισιν ἑτοιμάζειν.

οἰκείης· δούλης, οἱ δὲ ἰδίας. κεῖται καὶ ἐν τῷ περὶ φύσεως παιδίου ἡ λέξις.

ὁμιλίη· σημαίνει τρία, ἐνθάδε μὲν τὴν τῶν ἀνθρώπων ἀναστροφήν, παρὰ τὸ ὁμοῦ εἰλεῖσθαι· ἐν δὲ τῷ περὶ ἄρθρων ἁπλῶς τὴν παράθεσιν καὶ γειτνίασιν, ὅτε φησίν· ὁμιλέει δὲ [ὁ] βραχίων τῇ κοτύλῃ τῆς ὠμοπλάτης, τὴν δὲ τριβήν, ὅτε φησί· ταύτην τὴν τέχνην οὐ μόνον λόγῳ ἀσκεῖν χρή, ἀλλὰ καὶ ὁμιλίῃ. ἔστι δὲ τοῦ περὶ ὡρῶν καὶ τόπων.

ὁλκάδες· τὰ φορτηγὰ πλοιάρια.

ὀδύνας ναρκοῖ· ἀντὶ τοῦ μειοῖ, ἐπειδὴ ἡ νάρκη θλῖψις αἰσθήσεώς ἐστιν.

ὀτίδος· ὀρνέου εἶδός ἐστιν, ὃ τινες ὠτίδα καλοῦσιν.

ὄϊος στόμαχον· γοῦλαν προβάτου. ὄϊς γὰρ τὸ πρόβατον. κοινῶς δὲ τοῦ ἀνθρώπου.

TESTIMONIA 3 De nat. inf. 13 t. VII 490 L, ubi ueram lectionem *οἰκέτις* inuenit Foes p. 446, *οἰκέτης* legit Galenus 5 *ἐνθάδε*: de aere aquis 14 t. II 60 L, ubi uariam lectionem *ἀμέλειαν* Ermerins t. I p. 268 recepit; Eustachius et Foes p. 452 glossam ad Hippocr. de medico 1 t. VIIII 206 L rettulerunt: sed cf. Littré t. I p. 412 sq. 6 De artic. 1 t. IIII 80 L 8 l. l. 10 t. IIII 102 L? 10 *περὶ ὡρῶν καὶ τόπων*; locum non inueni 11 De flatibus 3 t. VI 94 L 12 De liquid. usu 6 t. VI 132 L 14 De morbo sacro 1 t. VI 356 L, ubi sic e codd. *θ*. scribendum est

---

ADNOTATIO 1 *κάρπου* C *τῶν καρπῶν* z *ὀργάσασθαι* malim cum Cobeto *ὀργήσασθαι* z 2 post *παράστασιν* non nulla excidisse puto *ἑτοιμάζει* C 3 *βίας* φ: em. Foes *καὶ* om. C 5 *τοῦ ἀνθρώπου* Franz 6 *παρὰ τὸ ὁ. εἰλ.*: cf. Galen. in Hippocr. de artic. t. XVIII A p. 316 K. *π. τὸ* A 7 *ὁ* om. φ: ex Hippocr. addidi 8 *τῷ κοίλῳ* Hippocr. *ὅταν* AB 9 *ῥυχ ἀρκέει μοῦνον λόγῳ εἰδέναι τὴν τέχνην ταύτην ἀλλὰ καὶ ὁμιλίῃ ὁμιλέειν* Hippocr. *λόγον* C 10 *τόπου* φ: em. ς 12 *ὀδύνην* Hippocr. libri *θλίψις* φ: correxi *αἰσθήσεως ἐστὶν* BC 14 Galen. p. 536 *τίδος* C *εἶδος ἐστὶν* B *τινὲς* B *καλοῦσι* AC 15 cf. Meursius gloss. graecobarb. s. u. *γοῦλα* opp. t. IV p. 278 *οἴος* z *στόμα* C *γοῦλαν* ς *γοῦλα* φ *γοῦλαν προβάτου* Graeculi sunt, nisi totam glossam ab interpolatore profectam esse adsumere malis *ὄϊς* z

ὅριον· τὸν περιορισμόν.

ὀγχέη· καὶ ὀγχέειν δὲ εὕρομεν. ἔστι δὲ τὸ φέρειν, ὡς Βακχεῖος.

ὄκλασις· ὀκλάσαι λέγεται τὸ ἐπὶ τὰς κνήμας καὶ τὰς πτέρνας κάμψαντα τὰ γόνατα καθίσαι.

ὀκνέειν· μὴ δύνασθαι. φησὶ γάρ· οὗτοι κατοκνέουσιν ὀρθοῦσθαι, ἀντὶ τοῦ οὐ δύνανται.

ὄνος· ὁ ἄξων. ἴσως διὰ τὸ κυκλικὸν τῆς κινήσεως.

ὀρρὸν πίσσης· τὸ ὑγρότατον τῆς πίσσης. ἐν δὲ ια̅ γυναικείων κἀν τῷ περὶ πτισάνης τὸν τοῦ γάλακτος ὀρρὸν ἀκουστέον, ὃς ἐφίσταται τοῖς ἀποτυρουμένοις.

* ὠκνήθη· ηὐλαβήθη.

ὀρρωδέειν· ἀγωνιᾶν, φοβεῖσθαι.

οἶνος ἄνδριος· ὁ εὔτονος, ἢ ὁ ἀπὸ Ἄνδρου τῆς νήσου, ὡς λέσβιος ὁ ἀπὸ Λέσβου.

οὔλῳ ἐρίῳ· τῷ μαλακῷ.

ὀξυῖ· ὀσφύϊ.

ὀχλώδεα· ὀχληρά.

οἶδος· οἴδημα.

ὀνευέσθαι· τείνειν.

TESTIMONIA 1 Epid. VI 6, 6 t. V 326 L, de off. med. 11 t. III 316 L? 2 Mochlic. 20 t. IIII 362 L indicante Heringa l. c. p. 105 3 l. l. 26 t. IIII 370 L 5 l. c. 20 t. IIII 360 L 7 De artic. 43 t. IIII 186 L? 8 De ulceribus 12 t. VI 416 L — De morb. mul. I 29 t. VIII 74 L 9 *περὶ πτισάνης*: de uictu acut. 1 t. II 226 L 12 De fract. 28 t. III 512 L 17 l. c. 11 t. III 454 L; 13 p. 460 L 18 crebro, uelut l. c. 25 t. III 498 L

ADNOTATIO 2 *ὀγχέη* scripsi *ὄγχη* φ *ἄγχειν* z *ὀχέη* Heringa *ὀγχέειν* scripsi *ὀχέειν* Heringa *ὀγχεύειν* z *ὀγχείην* φ 3 Phauorinus Ruhnken ep. crit. p. 244 5 *ὀκνέειν* (corr. ex *ὀκλέειν* ab eadem manu) A *ὀκνέως* C *οὗτοι* BC 7 Galen. p. 584 8 *ὑγρότερον* C 9 *πτισσάνης* φ: correxi 10 *ἀποτηρουμένοις* AB 11 *ὀκνήθη* φ: emendaui 12 *ὀρροδέειν* B 13 cf. Erotian. p. 51, 8: confudit *ἀνδρεῖος* et *ἄνδριος* *ἄνδρειος* z *ἄδρου* A 15 cf. Buttmann lexil. I 187 16 *ὀξυῖ*: immo *ἰξυῖ* cf. Erotian. p. 79, 6 19 *ὀνευέσθαι* scripsi n. rhein. mus. XVIII 475: cf. Galen. p. 584 Hesych. s. u. *ἰνεύει* t. II p. 380 *οἰνεύεσθαι* φ Phauorinus *πίνειν* Phauorinus

ὄπωπα· εἶδον.

οὐλομελείης· ὅλης φύσεως.

ὄκριες· τραχύτης· ἀλλ' οὐχ, ὡς φησὶ Βακχεῖος, γωνία.

ὅπλα· Βακχεῖός φησι τὰ στύππινα σχοινία, οὐκ εὖ. ἔστι γὰρ κοινῶς τὰ ἐν τῇ νηῒ διακρατοῦντα ὀρθὸν τὸν ἱστὸν σχοινία.

ὀχετοὺς· τὰς ἐκχύσεις τῶν ὑδάτων, ὡς καὶ Ὅμηρος·

ὡς δ' ὅτ' ἀνὴρ ὀχετηγὸς ἀπὸ κρήνης μελανύδρου.

οὔλου ὀρόβιον· τὸ κυρρόν. οἱ δὲ τὴν ἰσομεγέθη ὀρόβῳ ἀκροχορδόνα.

οἶνον οἰνώδεα· οὐχ, ὥς τινες, τὸν ἁπαλὸν καὶ μόνην ἔμφασιν οἴνου παρέχοντα, ἀλλὰ μᾶλλον τὸν αὐστηρὸν καὶ εὔτονον. φησὶ γάρ· γλυκὺν δὲ οἶνον καὶ οἰνώδεα καὶ λευκὸν καὶ μέλανα. ἀντιδιαστελλόμενον δὲ φησιν· ὁ μὲν γλυκὺς ἧσσόν ἐστιν καρηβαρικὸς τοῦ οἰνώδεος.

οἴνῳ σιραίῳ· τῷ ἑψήματι λεγομένῳ.

ὁλοφλυκτίδες· αἱ φλύκταιναι. οἱ δὲ ἐπινυκτίδες. οἱ δὲ δοθιῆνες. οἱ δὲ ἐξανθήματα ἰόνθοις ὅμοια.

TESTIMONIA 1 De artic. 1 t. IIII 78 L 2 l. l. 11 p. 108 L 3 l. d. 14 p. 118 L 4 l. c. 43 p. 186 L 6 l. l. 48 p. 216 L — Φ 257 11 De uictu acut. 14 t. II 332 L 15 De morb. mul. I 66 t. VIII 140 L 16 falsa lectio apud Hippocr. de morb. mul. II 206 t. VIII 400 L; uide adnot.

ADNOTATIO 1 εἶδον C εἰδώς Charterius 2 Hesych. III 238 οὐλομελείης AC ὅλης B 3 ὄκριες· ἐξοχὴ προμήκης.' Galen. p. 532 Festus p. 181 Mueller ὄκρις Stephanus οὐχ' ὡς B 4 ὅπλα B Βακχεῖος φησὶ BC στύππινα C 6 cf. Reinesius uar. lect. III 6 p. 440 7 δ' ὅτ' ἀνὴρ ipse corr. ς καὶ ἀποκρήνης C 8 Buttmann lexil. II 271 ἰσομεγέθη B ἀκροχορδόνα em. Gesner ἀκροχορδόνην AB ἀκροχορδα C 10 οἰνώδα AB 11 ἰσχυρὸν pro αὐστηρὸν coni. Foes p. 447 καὶ εὔτονον om. C 12 οἰνώδα AB 13 δὲ φησὶν B ἧσσόν ς ἥσσων φ 14 οἰνήφιος B 15 Galen. p. 560 Moeris Att. p. 340 Hesych. IIII 33 Psellus λεξ. ἰατρ. I 239 16 Galen. p. 534 Hesych. III 199 Photius p. 330, 2: glossam corruptam ex δι' ὅλου φλυκτίδες natam esse uidit Ermerins ad Hippocr. t. II p. 791 ὁλοφλυκτίδες scripsi ὁλοφλύκτιδες A ὁλοφλύκτιδες BC ὁλοφλυκτίδες z φλυκταίναι B ἐπινυκτίδες φ: em. Foes δοθιῶνες z δοθιῆνες A δοθιῆδες C δοθιῆνες B οἱ δὲ δοθιῆνες om. z 17 ἰόνθοις C ζωΐφοις ς

οὐλάς· κριθάς.

οὐ παιδοκτίσει· οὐ παιδοποιήσει. κτίσαι γὰρ τὸ ποιῆσαι.

οἰναρίδες· τὰ κλήματα τῶν ἀμπέλων· οὕτως Ἀττικοὶ καλοῦσιν. οἴναρα δὲ τὰ τῆς ἀμπέλου φύλλα.

οἰσύπη αἰγός· οἰσύπη κυρίως λέγεται τὸ διαχώρημα τοῦ προβάτου· καὶ γὰρ ὄϊς τὸ πρόβατον. πλὴν αὐτὸς καταχρηστικῶς οἰσύπην ἐκάλεσε καὶ τὸ τῆς αἰγὸς διαχώρημα. διὰ τοῦτο καὶ οἰσυπηρὰ ἔρια τὰ μετέχοντα τῆς οἰσύπης ἢ τοῦ οἰσύπου· ἑκατέρως γὰρ λέγεται.

οἱ πικρόχολοι τὰ ἄνω· ἀντὶ τοῦ οἱ καχέκται· διὰ τοῦτο ὀξεῖς καὶ εὐκίνητοι. οἱ γὰρ χολώδεις ἔχοντες τὸ περικείμενον βλάπτονται ὑπὸ τῆς ἀσιτίας τὸν στόμαχον.

οἰνάδας· τῆς βρυωνίας καλουμένης. ἔστι δὲ ἀγρίας ἀμπέλου εἶδος.

οἶνος ἀνθοσμίας· ὁ εὐώδης καὶ ἡδύς, ὡς Ἀριστοφάνης ἐν Βατράχοις καὶ ἐν Θεσμοφοριαζούσαις.

ὄργια· μυστήρια.

Ἀρχὴ τοῦ π

Προπετής· προπίπτων. καὶ αὕτη ἡ λέξις μεταφορικῶς εἴρηται· καὶ γὰρ ἐν τῷ βίῳ προπετεῖς ἀνθρώπους λέγομεν τοὺς μὴ

TESTIMONIA 3 De morb. mul. II 195 t. VIII 378 L 8 οἰσυπηρὰ ἔρια hodie in Hippocrate non leguntur, sed οἰσυπώδεα et οἰσυποῦντα: cf. de ulceribus 12 et 24 10 π. διαίτ. ὀξέων 9 t. II 296 L 14 De mul. steril. 10 t. VIII 430 L — Aristoph. ran. u. 1150 15 Aristoph. Thesmoph. alt. fr. II uel. II 2 p. 1076 Mein.: cf. fragm. inc. CVIII p. 1202 16 πρεσβευτ. t. VIIII 420 L 18 Prognost. 3 t. II 118 L

ADNOTATIO 2 'παιδοκτίσαι· παιδοποιῆσαι. κτίσαι γὰρ τὸ ποιῆσαι.' Phauorinus 3 Galen. p. 582 Hesych. III 187 οἰνάριδες B 5 Greg. Cor. p. 543 διαχώρισμα coni. Schaefer ad Greg. Cor. l. c. 7 ἐκάλεσεν (ετ) B 10 ὀξύς C 12 τοῦ στομάχου C 13 'aliqui codices habent οἰνάδος.' Eustachius, unde sic scripsi οἰάδος C οἰάδας AB ἀμπέλου ἀγρίας C 14 Galen. p. 434 Phryn. app. soph. p. 22,9 Bekkeri anecd. gr. p. 499,18 Hesych. I 203 ὁ om. B 18 προπετής z πρόπετης φ

κατέχοντας ἑαυτῶν, ἀλλ' οἷον πρὸ καιροῦ προσπίπτοντας ταῖς πράξεσι.

πνεῦμα· νῦν ἡ ἀναπνοή, ὧν φησι· πνεῦμα πυκνὸν μὲν ἐὸν πόνον σημαίνει.

περιεστικόν· σωτήριον.

πελάσῃ· ἐγγίσῃ. πέλας γὰρ τὸ ἐγγὺς λέγεται.

προαπαυδησάντων· προαφωνησάντων, ἐξ οὗ δηλοῦται τὸ κεκακωμένον τῆς δυνάμεως· φησὶ γάρ· προαπαυδησάντων παραφροσύναι κάκισται, ἀντὶ τοῦ ἐπ' ἀσθενεῖ τῇ δυνάμει γενόμεναι φρενίτιδες κακόν.

παρενεχθέντι· ὑπενεχθέντι εἰς παρακοπήν.

παρακρουστικόν· παρακοπτικόν. παρακρούειν γὰρ κυρίως ἔλεγον οἱ ἀρχαῖοι τὸ ἐπ' ὀλίγον παραφρονεῖν.

πεπασμός· κυρίως μὲν ἐπὶ τῶν ἀκροδρύων εἴρηται, ὅταν ἐξ ὠμότητος πέπειροι οἱ καρποὶ γίνωνται, καταχρηστικῶς δὲ καὶ ἐπὶ τῶν ἡμετέρων σωμάτων, ὅταν οἱ χυμοὶ πεπανθῶσι.

πινώδεος· ῥυπαρώδους. πῖνος γὰρ ὁ ῥύπος. καὶ πινηρὰ ἔρια ὅταν φῇ, τὰ οἰσυπηρὰ ἀκουστέον· ἐν ἐνίοις δὲ ὑπομνήμασιν εὕρομεν πῖνον λεγόμενον τὸν σπίλον.

TESTIMONIA 3 Prognost. 5 t. II 122 L 5 l. l. 14 t. II 146 L: sedem glossae inuenit Heringa p. 8 6 gl. ad l. d. 24 t. II 182 L, ubi προσπελάσῃ legitur, referri uoluit Heringa: num uero recte, dubito 8 Prorrhet. I 8 t. V 512 L, ubi falso προεξαδυνατησάντων editur 11 l. s. I 21 t. V 516 L 12 Epid. VI 1, 15 t. V 276 L 14 glossa utrum ex Hippocr. de humoribus 1 t. V 476 L an ex epid. I 2, 5 t. II 634 L petita sit, ambiguum est 17 De humoribus 10 t. V 490 L — πινηρὰ ἔρια ὅταν φῇ: Hippocratis locum non inueni

ADNOTATIO 1 προπίπτοντας φ: correxi 3 νῦν C 5 περιεστικόν em. Heringa: cf. Lobeck paralip. p. 441 περιεκτικόν φ 6 πελάσει· ἐγγίσει φ: correxit Heringa p. 9 7 προαφωνησάντων em. Foes: probauit Ermerins ad Hippocr. l. c. t. I p. 8 προαπαφωνησάντων φ προαπαφωνησάντων coni. Eustachius: cf. Stephani thes. VI c. 1688 προδιαφωνησάντων Schleusner l. s. l. I 274 10 κακόν Stephanus καλόν φ pessimae z 14 cf. Galen. comm. in Hippocr. de hum. 1 t. XVI p. 69 K. πέπασμοι C ἀκροδύων C 15 ὠμότητος B γένωνται C 17 ῥυπος B ῥυπός C 19 τη σπίλον B

πρὸ τοῦ ἦρος· ἀντὶ τοῦ πρὸ τοῦ ἦρος ὁρᾶν.
πῦρ· τουτέστιν ὁ πυρετός. ἀττικὴ δὲ ἡ λέξις.
πλαδῶς· ἤγουν ἔκχυμος καὶ ὑπόσομφος καὶ διυγρὸς τοῦ σώματος διάθεσις καὶ μὴ στερεᾷ κεχρημένη σαρκί.
πρωϊαίτερον· πρὸ τοῦ δέοντος καιροῦ.
παρελύθη· παράλυσιν κυρίως καλεῖ τὴν περὶ τὸ δεξιὸν μέρος τοῦ σώματος μάλιστα γινομένην.
παλιγκοτωτάτοις· φιλυποστρόφοις νοσήμασι.
πέπλος· βοτάνης εἶδος, ἣν ἔνιοι πέπλιον ὀνομάζουσιν, οἱ δὲ σύμφυτον.
πτερυγώδεες· οἱ μακροτράχηλοι καὶ ἐπὶ πολὺ πλατέα ἔχοντες τὰ στήθη καὶ ἐξέχοντα.
παρέλεγε· παρέκοπτε.
πνεῦμα μινυνθῶδες· τὸ ἀσθενὲς καὶ ὀλίγον.
προόσω· ἀντὶ τοῦ ἔμπροσθεν.
παρθένος· παρθένον νῦν τὴν θυγατέρα λέγει.
[illegible] ἀπομυξίζων· ἀντὶ τοῦ σφοδρῶς ἐμβλέπων. εἴρηται δὲ

TESTIMONIA 2 passim: Erotianum in epidem. libros digitum intendere putat Foes p. 545 3 Epid. I 1, 6 t. II 618 L 5 l. l. II 1, 6 t. V 74 L 6 l. s. saepius, e. g. V 17 8 l. d. II 2, 24 t. V 96, quo loco praeter necessitatem παλιγκότοισι mutare uoluit CLStruve opusc. sel. II 169 9 l. l. II 3, 11 t. V 112 L 11 l. l. III 3, 14 t. III 98 L 13 l. l. III 3 aegr. 3 t. III 116 L 14 l. l. 16 l. c. V 50 t. V 236 L 17 l. c. VII 33 t. V 402 L: gl. ad l. l. V 61 rettulit Heringa p. 57

ADNOTATIO 1 glossa corrupta πρωὶ coni. Eustachius, fortasse recte copl. epid. I 1, 1 t. II 598 L ἔαρος omisso ὁρᾶν uoluit Eustachius latet fortasse ἀντὶ τοῦ πρὸ τῆς τοῦ ἦρος ὥρας? ὁρᾶν πῦρ κτλ. coniungit A 3 ἡ om. C ὑπόωμφος B 4 στερεὰ C 5 προϊαίτερον φ: σν edd. 6 περὶ C 6 μέρ A 8 παλιγκοτωτάτοις B φιλοποστρέφοις B 9 Dioscor. IIII 168 Rufus p. 15 Clinch Galen. de simpl. medicam. temp. et facult. VIII 16 t. XII p. 96 K. 11 Galen. comm. 1 in epid. I t. XVIII A p. 62/727 K. Aret. morb. acut. I 6 ἐπὶ πολὺ B 13 παρέθυς λεγε AB 14 μινυθῶδες Hippocr. libri 16 παρ A παρθένον C θυγατέρα C de hac loquendi ratione cf. Meineke ber. der berl. acad. der wiss. 1852 p. 582

ἀπὸ τῆς καταιγίδος, ἥτις ἐστὶ βιαία καὶ αἰφνίδιος ἀνέμου ἔμπτωσις.

πτοιώδεσι· τῇ πτοίᾳ· οἱ μὲν λέγουσι τὸν κίνδυνον. οἱ δὲ τὴν ταραχήν. οἱ δὲ τὸν φόβον.

πόνοι· αἱ ἐνέργειαι.

περιμάδαρα· ἕλκεα ἄτροφα καὶ ἀνώμαλα.

προσάρματα· τροφαί.

πόνοι σιτίων ἡγείσθωσαν· ὁ πόνος τρία σημαίνει· ἐνθάδε μὲν τὰ γυμνάσια, ἔνθα φησίν· ἄσκησις ὑγιείης ἀκορίη τροφῆς, ἀοκνίη πόνων. ἀντὶ δὲ ὀδύνης, ὅταν φῇ· δύο πόνων ἅμα γινομένων μὴ κατὰ τὸν αὐτὸν τόπον. ἐπὶ δὲ τῆς βλάβης, ὅταν εἴπῃ· ἐν ᾧ νοσήματι ὕπνος πόνον ποιέει, θανάσιμον· ἢν δὲ ὕπνος ὠφελέῃ, οὐ θανάσιμον. μὴ ἐπιστήσας δὲ Ἀσκληπιάδης τοῦ ἥρωος μὴ ἐξηγουμένου, δι' ὧν ἐπιφέρει, ἢν δὲ ὕπνος ὠφελέῃ, οὐ θανάσιμον, φησί· πῶς δύναται τοῦτο εἶναι ἀληθές, τοῦ μὲν πόνου κατ' ἐπίτασιν αἰσθήσεως γιγνομένου, τοῦ δὲ ὕπνου κατ' ἔκλυσιν.

πῖαρ· τὸ λιπαρώτατον καὶ νοστιμώτατον. καὶ πιαρὸν τὸ λιπαρόν.

TESTIMONIA 3 l. s. VI 2, 20 t. V 288 L 5 l. l. VI 6, 2 t. V 324 L? 6 l. s. VI 8, 2 t. V 342 L: cf. aphorism. VI 4 7 Aphorism. I 15 t. IIII 466 L 8 Epid. VI 4, 23 t. V 314 L — ἐνθάδε: l. l. VI 4, 18 t. V 312 L 10 ὅταν φῇ: Aphorism. II 46 t. IIII 482 L 11 ὅταν εἴπῃ: l. l. II 1 p. 470 L 18 De nat. inf. 21 t. VII 512 L — πιαρόν apud Hippocr. l. c. legitur, quod inde Foes p. 501 Erotiano restitui noluit.

ADNOTATIO 1 αἰφνήδιος C 6 cf. Erotian. p. 66, 16 περιμάδαρα ς περιμάδρα AB περιμαδρα C ἕλκεα B ἄτροφα (ᾰ an α sit, dubium) C ἄτοφα A 7 cf. EM. p. 150, 39 προσάρματα B 8 cf. EM. p. 682, 19 σιτείων C 9 τὴν γυμνασίαν B τὸ γυμνάσιον Etymologicum magnum ὑγιείας C ὑγείας Charterius ἀκκορίη B 10 ἀσκείη C πόνου A 11 μὴ om. C ἐπὶ καὶ τῆς C 12 ἢν—θανάσιμον om. C δὲ πάν A δ' ὑπόνος B 13 ὠφελέει B 14 'μὴ expungenda aut in aliam vocem mutanda videtur.' Stephanus ἐξ ὧν φς corr. Gebet ἐπιφέρει B ἣν C ὠφελέει BC 16 γινομένου C 17 ἐκλύσιν C 20 πῖαρ scripsi πῖαρ φ πίαρον φς correxi

πίλοισι· πῖλοι καλοῦνται παρὰ τοῖς Ἴωσι τά σκέπης καὶ ὑγείας χάριν πεποιημένα.

πρόβατα· οὕτω καλεῖται κοινῶς πάντα τὰ τετράποδα νῦν.

παραμπεχόμενοι· παρακαλυπτόμενοι. εἴρηται δὲ παρὰ τὴν ἀμπεχόνην, ἥτις ἐστὶ παρακάλυψις.

παιδικὸν πάθος· παιδείαν νῦν τὴν παιδοτροφίαν, ὅθεν καὶ Σοφοκλῆς ἐν Πελίᾳ φησί·

λευκὴν αὐτὴν ὧδ' ἐπαίδευσεν γάλα.

περονέῳ· διατορητῷ.

πλάτας· τὰς ὠμοπλάτας.

παρήκουσι· παρατείνουσι.

πιπίσκοντα· ποτίζοντα.

περόνας· τὰς κονδυλώδεις τῶν ὀστῶν ἐπαναστάσεις. οὕτω κεῖται νῦν, ἔστι δὲ ἀντὶ τῆς κερκίδος τάττει τὴν λέξιν. Διαγόρας δὲ ὁ Κύπριός φησι τὰ προαιρετικὰ νεῦρα περόνας αὐτὸν καλεῖν.

TESTIMONIA 1 De aere, aquis 18 t. II 68 L 3 l. l. 18 indice Foesio not. ad Hippocr. l. l. p. 331 4 De morbo sacro 1 t. VI 354 L 6 gl. ad Hippocr. de aere, aquis 3 rettulit Foes p. 476: sed cf. Ermerins t. I p. 244 7 Sophocles fr. 443 p. 189 Nauck 10 De locis in hom. 6 t. VI 286 L 11 l. c. 6 p. 286 L 12 T. 1. 21 p. 314 L 13 cf. l. c. 6 p. 286 L

ADNOTATIO 1 πίπλοισι C πῖλοι scripsi πῖλοι φ σκεπάσματα z 3 Erotian. fragm. XXV Eustath. ad Il. p. 877, 49 ad Od. p. 1828, 56 Hesych. III 373 Apoll. p. 136, 11 Photius p. 450, 2 καλεῖται coni. Nauck Aristoph. Byz. fragm. p. 200 n. 19 καλεῖ φ τὰ om. C 5 ἐστι C παρακάλυψις GDindorf thes. VI c. 335 παρακατάληψις φ 6 glossam cum antecedenti coniungit A παιδικὸν (ὸν corr. ex ῆς) A παίδειον Foes. p. 477 παιδίον φ: corr. Stephanus Foes 7 Πηλεῖ coni. GHermann praef. ad Eurip. Alcest. p. XVII φησὶν B 8 ante λευκὸν syllaba deest οὐ λευκὸν coni. Welcker die griech. trag. p. 343 λύκειον Nauck ὧδ' ἐπαίδευσε φ: corr. Welcker λευκὸν γὰρ αὐτὴν οὐκ ἐπαίδευσεν γάλα coni. Brunck: probauit Cobet, nisi quod λευκὴν scripsit 9 παρονῷ διατρητῷ em. Stephanus περόνα Az πέρονα BC διάτροπον φ διατροπήν z 10 Phauorinus Pollux II 133 Hesych. III 342 13 Galen. p. 344 14 ὅτε AB 15 κύπριος φησὶ B περόναι C καλεῖ C neruos arbitror uoluntarios ipsum appellare z

πλανώδεα· ἔστι τὰ μὴ κατὰ τάξιν γινόμενα. ὅθεν καὶ πλάνητες πυρετοὶ λέγονται οἱ μὴ κατὰ τάξιν φοιτῶντες.

πλήμνας· τὰς χοινικίδας τοῦ τροχοῦ, δι' ὧν ὁ ἄξων στρέφεται.

περαιωθεῖσαι· εἰς ἀλλήλας συννεύσασαι, ὡς ἑκατέρωθεν λαβεῖν πέλας.

πελλόν· ὑπόφαιον. ἀγνοοῦντες δέ τινες γράφουσι πέλιον ... ὡς καὶ Σοφοκλῆς ἐν Ποιμέσι καὶ ἐν Ἀμφιαράῳ φησί·

κυνὸς πελλῆς τε μηκάδος βοὸς
ῥινέων.

προμηθέεσθαι· προβουλεύεσθαι. φροντίζειν.

περκνόν· μέλαν.

προβουλεύοντες· προμηνύσκοντες καὶ προφυλασσόμενοι.

πηκάδεαν· τὸν τράμιν. οἱ δὲ τὸ περίνεον. Βακχεῖος δὲ διάβασίν τινα.

TESTIMONIA 1 glossa nunc apud Hippocr. non extat. — πλάνητες πυρετοί: saepius, uelut epid. I 2, 4 t. II 618 L 3 Mochlic. 38 t. IIII 386 L? 4 De nat. ossium 7 t. VIIII 174 L 5 Prognost. 2 t. II 118 L 6 Sophocles Past. fr. 466 p. 193 Nck — Soph. Amphiar. fr. 111 p. 123 Nck 9 De fractis saepius: locos indicauit Foes p. 531 10 De uuln. cap. 19 t. III 254 L 11 De fract. 1 t. III 412 L?

ADNOTATIO 1 πλανώδεα. ἔστι em. dς πλανώδε· τὰ A πλανώδε· ἔστι τὰ C πλανωδέστατα· τὰ BD κατὰ τάξιν C πλάνητες φ: correxi πλανῆται GDindorf thes. VI col. 1152 2 αἱ B οἱ μὲν et φοιτῶντας Franz 3 Galen. p. 546, Pollux I 145 αἱ χοινικίδες z δι' οὗ φ: em. ς 4 περαιωθεῖσαι C περαιωθεῖσαι εἰς ἀλλήλας coniunxit z συννεύσασαι AB 5 Galen. p. 542 πελλόν scripsi πέλλον φ ὑπόφαιον ς ἱππόφαιον AB ἱππόφαιον C πελιόν Foes p. 491; cf. Arcad. p. 41, 8 πέλιον ς πέλλιον φz ante ὡς non nulla perierunt, unde lacunam statui 7 πέλλης φ: correxerunt Salmasius ad Tertull. de pallio p. 131 et Valckenaer ad Theocr. V 99 τε AC τε μηκάδος Foes 8 ῥηνέων φ: em. ς fortasse ῥινῶν? ῥινὸν Nauck ῥινὸν βοὸς coni. Brunck βοῦ τ' ἄρσενος Lobeck paralip. p. 344 duos uersus ab Erotiano confusos esse alterum e Pastoribus, ex Amphiarao alterum desumptum existimauit GDindorf thes. VI c. 706; quorum illum αἰγός τε πελλῆς μηκάδος scriptum fuisse coni. Duentzer philol. III 139 9 προβουλεύεσθαι C 10 Galenus p. 544 ab CBHasio thes. VI col. 990 emendatus 11 προμηνύσκοντες C 12 ἐπηλέδεόν non expedio πλιχάδα speciose coni. Ermerins coll. Hippocr. de fract. 20 t. III 484 L τὴν διάβασιν uoluit Ermerins τινὰ BC

πελάσαι· ἐγγίσαι.

πισσηρὴν κηρωτήν· τὴν τετραφάρμακον καλουμένην.

πυκνή· πυκνή.

πλαιώδης· Εὐρυκλῆς φησιν εὐρύχωρον χάλασμα ἔχουσα καὶ οἷον ... ἐμπλέουσα.

περιρρηδές· ἑκατέρωθεν ἐγκεκλιμένον λοξοειδῶς· ἔνιοι δὲ περιφερές.

περιτενές· περιτεταμένον.

πρόσαρσιν· προσφοράν.

πρήγματα· κτήματα.

ποταίνια· Βακχεῖος ἐν β φησὶ τὰ πρόσφατα.

πυθμενόθεν· Βακχεῖος ἐν β φησὶν ἐξ ἀρχῆς· ἔστι δὲ μᾶλλον κάτωθεν καὶ οἷον ἐκ βάθους. εἴρηται γὰρ ἀπὸ τοῦ πυθμένος.

πεντάφυλλον· βοτάνης ὄνομα.

πικερίῳ· βουτύρῳ, ὡς καὶ Ἀριστοφάνης ἐν τοῖς ὑπομνήμασι

TESTIMONIA 2 l. c. 26 t. III 502 L 4 De artic. 14 t. IIII 124 L 6 l. c. 16 t. IIII 128 L 8 l. l. 46 t. IIII 200 L ? 11 π. διαίτ. ὀξέων 10 t. II 300 L 12 l. c. 11 p. 308 L 14 De ulceribus 20 t. VI 424 L 15 De morb. mul. saepe, e. c. II 121 t. VIII 262 L — Aristoph. Byz. fr. CI p. 234 Nck: Aristoteles hypomn. hist. fragm. 5a (584 ?) apud Val. Rose Aristot. pseudepigraph. p. 568

ADNOTATIO 1 πελάσαι· ἐγγίσαις 2 πισσηρὸν B πισσυρὴν s 3 πικονή B 4 Galen. comm. I in l. l. t. XVIII A p. 415 K. Foes p. 515 Εὐρυκλῆς corruptum uidetur: Ἐπικλῆς coni. Fabricius 6 περιρρηδές em. Eustachius: cf. Galen. gloss. p. 544 comm. in Hippocr. de artic. t. XVIII A p. 420 K. περρίδας A περρίσαι B περίννυι C περρίζαι D ἐγκεκλιμμένον C 8 Greg. Cor. p. 556 περιτανεύς C περιτένιος· περιτεταμένου coni. Foes coni. Hippocr. l. c. 10 πρόγματα C 11 glossam Jonibus adscribit Gregorius Cor. p. 556 cf. Galen. t. XI p. 59 ed. Bas., Doriensibus autem Galenus p. 548 et Photius p. 445, 13 φησὶ ἐν β Charterius 12 Galen. p. 550 14 Theophr. h. pl. VI 4 Dioscor. IIII 40 πεγκάφυ C πένταφυ B πενταφύλλης 15 Galen. p. 544 Psellus de gramm. u. 489 Zonaras c. 1551 Ἀριστοφάνης corruptum Ἀριστοτέλης coni. Nauck philol. V (861 Val. Rose l. c. p. 568 Aristophanem Aristotelis περὶ ζώων epitomen intellexit Braune n. jahrb. f. philol. und pädag. uol. LV p. 358 ὑπομνήμασι φησὶν BC

φησὶν ὅτι Θάσιος ὁ Ἱκέσιος ἱστορεῖ παρὰ Φρυξὶ πικέριον καλεῖσθαι τὸ βούτυρον.

πηρῖνα· τὸν ὄσχεόν φησιν οὕτω καλεῖσθαι Ἀντίγονος ὁ γραμματικὸς παρὰ τὸ ὡς ἐν πήρᾳ . . . . φησι·

[ἠὲ] καὶ ἐξ ἐλάφοιο [ταμὼν] πηρῖνα θορῴην.

παλύνων· ἐπιπάσσων. ὡς καὶ Ὅμηρός φησιν·

ἐπὶ δ' ἄλφιτα λευκὰ πάλυνεν.

πίσσα ἡδυντή· ἡδυντὴν πίσσαν λέγει τὴν ἠρτυμένην.

πάλης ἀλφίτου· πάλη λέγεται τὸ λευκότατον καὶ λεπτότατον τοῦ ἀλφίτου.

πολφοί· βολβοί, ὡς Μεταγένης φησί·

ῥαφανῖδος,
ἀμύλου, λεκίθων, καρύων, ζωμοῦ, οἴνου, κολοκύνθης.

οἱ δὲ βρῶμά τι πολτῶδες φασὶν εἶναι.

TESTIMONIA 3 glossam ad Hippocr. de morb. mul. I 75 t. VIII 166 L, ubi *περίνεον* legitur, rettulit Heringa p. 12 5 Nicander Ther. u. 586 6 De morb. mul. I 78 t. VIII 174 L — Λ 640 8 De morb. mul. II 205 t. VIII 394 L 11 falsa lectio apud Hippocr. l. i. II 118 t. VIII 254 L 12 Metagenes fr. inc. I uol. II 2 p. 759 Mein.

ADNOTATIO 1 ὅτι Θάσιος om. C φρυξὶ AC 3 Galen. p. 544 Suidas Psellus de gramm. u. 452 *πηρῖνα* correxerunt Foes p. 504 et Schmidt ad Hesych. III 316 *πήγυρα* φ *περίνεον* uoluit Gesner ὄσχεόν: Rufus Ephes. p. 41 Clinch *τῶν δὲ αἰδοίων* . . . *τὸ μὴ ἐκπεφυκὸς ὑπόστημα ἢ περίναιος.* ὄσχεον φησιν BC 4 *πήνα* B *πήρα* C lacunam indicauerunt Eustachius et Foes, quae sic explenda uidetur: *ὡς ἐν πήρᾳ τοὺς διδύμους εἶναι· ὡς καὶ Νίκανδρος ἐν Θηριακοῖς φησι·* ἠὲ καὶ κτλ *φησὶ δὲ καὶ Νίκανδρος* proposuit Gesner φησί z 5 ἠὲ om. φ add. ς ταμὼν e Nicandro suppleui *πηρῖνα* Nicander καὶ *ἀγραύλοιο* φ 6 Greg. Cor. p. 555 Ὅμηρος φησιν BC 8 Galen. p. 478 *πίσσαν ἡδυντήν* mauolt Foes p. 510 *ἠρτημένην* C 9 Hesych. III 259 *ἀπάλης* cum Foesio maluerim *πάλη*] *παλή· οὕτω γὰρ ὀξυτόνως καλεῖται.* schol. Venet. K 7 11 *πόλφοι* φ ς om. ς *βολβοί* ad Metagenis uerba pertinere putauit Cobet *μετα-γένης* B 12 *ῥαφανῖδος* φ corr. Meineke 13 *λεκίθων* Meineke, qui *λεκίθου* praefert *λεκύθων* φ *οἴνου* corruptum censet Meineke *κολοκύντης* Meineke coll. Phryn. p. 437 Lobeck 14 *βρῶμα*: cf. Pollux VI 61 Hesych. III 359 *βρῶμα-|τι* B *πολτῶδες* B

πρόμαλον· φρίξας· πρόμαλόν ἐστιν εἶδος φυτοῦ· οὗ μέμνηται καὶ Εὔπολις ἐν Αἰξί.

πωρωθῆναι· παχυνθῆναι. καὶ πώρωμα.

Πύλας· τόπος Θεσσαλίας, ἐν ᾧ καὶ τὸ τῆς Πυλαίας Δήμητρος ἱερὸν ἵδρυται.

περνάς· πωλῶν. ὡς καὶ Ὅμηρός φησι·

κτείνων καὶ περνὰς νήσων ἔπι τηλεδαπάων.

προξένους· οὕτως ἐκάλουν οἱ παλαιοὶ τοὺς ἐν ἄλλαις πόλεσι μένοντας καὶ εἰς ξενίαν ἐπιδεχομένους καὶ φροντίζοντας φίλων μέν, οὐκ ὄντων δὲ πολιτῶν.

Ἀρχὴ τοῦ ρ

Ῥέγχος· ὁ ῥωχμός, ὡς κἀν τῷ περὶ πτισάνης.

ῥὶς ὀνυχογραφηθεῖσα· ῥὶς ὑπ' ὄνυχος ξεσθεῖσα. γράψαι γὰρ λέγεται τὸ ξέσαι· ὡς καὶ Ὅμηρός φησι·

νῦν δέ μ' ἐπιγράψας ταρσὸν ποδός.

ῥινόν· τὸ δέρμα.

ῥόμβος· ἐπιδέσμου ὄνομα.

TESTIMONIA 1 De morb. mul. II 192 t. VIII 374 L 2 Eupolis Capr. fr. I vol. II 1 p. 436 M. 6 X 43 12 Epid. VII 13 t. V 390 L → π. πτισάνης: π. διαίτ. ὀξέων 5 t. II 260 L 13 Epid. VI 5, 4 t. V 324 L 14 ω 388 16 Epid. VI 4, 22 t. V 312 L, ubi ῥινόν legitur 17 De off. med. 7 t. III 292 L

ADNOTATIO 1 φρίξας C πρόμαλον ἐστιν BC 4 cf. Welcker gr. goetterlehre I 389 5 ἵδρυται BC 6 Ὅμηρος φησί [illegible] correxi 7 περνὰς — τηλεδαπάων om. C ἐπὶ Homerus ἐπὶ [illegible] τηλεδαπέων B 8 cf. HEMeier de proxenia p. 2 9 ὑποδεχομένους monuit Valckenaer animadv. ad Ammon. III 10 p. 201 καὶ om. B 12 ῥέγχος B ἐν ῥωχμὸς B ἡ ῥωχμή C ῥογμός Charterius ῥέγχους ῥογμοῦ coni. Foes p. 551 πτισάνης [illegible] correxit Eustachius 13 ῥινονυχογραφηθεῖσα [illegible] em. Foes p. 554 ῥὶνα ὑπ' FO: tuetur Stephanus 14 Ὅμηρος φησί BC 16 hanc glossam cum antecedenti coniungit [illegible] fortasse ῥινόν scribendum conl. Hippocr. l. c. 17 ῥόμβος Stephanus ῥομβός [illegible]

ῥαιβοειδέστατον· καμπυλώτατον. ῥαιβὸν γὰρ καὶ γαῦσον τὸ στρεβλὸν λέγεται. καὐτὸς δέ πού φησι· καμπυλώταται δὲ ἀνθρώπου πλευραὶ εἰσὶ ῥαιβοειδέα τρόπον. Ἀσκλατίων [δὲ] ἐπὶ τοῦ κατά τι μὲν κοίλου, κατά τι δὲ καμπύλου, ὡς Κινησίας τάσσει τὴν λέξιν.

ῥοώδεα ὀστέα· τὰ χωριζόμενα ἀπ᾿ ἀλλήλων, μεταφορικῶς ἀπὸ τοῦ ῥεῖν εἰρημένα.

ῥοικώδεα· ἅπερ καὶ γαῦσα καὶ στρεβλὰ ἐκάλεσεν.

ῥίζη ἀλθαίης· τῆς ἀγρίας δηλονότι μαλάχης, ἣν Ῥωμαῖοι ἰβίσκον καλοῦσι.

ῥυβδοειδέα τρόπον· ἀντὶ τοῦ ἀγκυροειδῶς. ῥυβδὸν γὰρ τὸ τοιοῦτον σχῆμα καλεῖται.

TESTIMONIA 1 Mochlic. 1 t. IIII 342 L — γαῦσον: de fract. 20 t. III 484 L 2 που: de artic. 45 t. IIII 192 L 4 Cinesias fragm. 2 poet. lyr. graec. p. 983 ed. Bergk 6 uaria lectio est glossae sequentis: ῥοιώδεα ὀστέα apud Hippocr. de artic. 86 t. IIII 324 L 8 Mochlic. 30 t. IIII 372 L

ADNOTATIO 1 ῥαιβοειδέστατον em. Stephanus conl. Galeno p. 552 ῥεβοειδέστατον φ ῥεμβοειδέστατον Charterius ῥεβὸν φ: corr. Stephanus; ceterum cf. GDindorf thes. Paris. VI c. 2418 CLStruue opusc. sel. II 159 γαυσὸν Galen. gloss. p. 452 comm. in Hippocr. de artic. 2 t. XVIII B p. 517 K. Hesych. I 418 2 καυτὸς B ὁ αὐτὸς C δὲ C που φησὶ BC καμπυλώτατοι B 3 πλευραὶ ἀνθρώπου εἰσὶ Hippocrates uerba ῥαιβοειδέα τρόπον — λέξιν male ab antecedentibus diuolsa coniunxit Eustachius ῥαιβοειδέα scripsi ῥεβοειδέα B ῥεβοει Δα, AC Ἀσκλατίων scripsi πλασίων φ πλαυι ιχ D πλαγίως z Charterius δὲ om. φ: addidi 4 κατὰ τὶ B κοῖλον B κατὰ τὶ B καμπύλον B 6 Psellus de gramm. u. 464 Zonaras c. 1620 ῥοω Δα, AC 8 ῥοικω Δα, A ῥοικω Δς, C ὀστᾶ καὶ de Foesii coniectura Charterius 9 Theophr. h. pl. VIIII 15, 5 Dioscor. III 164 Plinius n. h. XX 21, 222 ἠβίσκον φ: em. ς 11 non expedio: sed cf. GDindorf thes. Paris. t. VI c. 2418 ὑβδηειδέα C τόπον C ῥύβδον Rz

Ἀρχὴ τοῦ σ

Συχνόν· Βακχεῖος ἐν τρίτῳ φησὶ πολύ, οὐκ ὀρθῶς. ἔστι γὰρ τὸ συνεχές.

σπληνὸς κατ' ἴξιν· Βακχεῖος ἐν α̅ φησὶ κατὰ συνέχειαν. ὁ δὲ Γλαυκίας κατ' εὐθυωρίαν. ἑκάτεροι δὲ ἐλλιπῶς ἔγραψαν· ἐπειδὴ ἡ λέξις οὐ τῶν ἓν δηλουσῶν ἐστιν, ἀλλ' ἐνθάδε μὲν τὴν συνέχειαν, ἐν δὲ τῷ κατ' ἰητρεῖον κἀν τῷ περὶ καταγμάτων φησὶν ἴξιν τοῦ ἕλκεος ἢ τοῦ κατάγματος τὸ πέρας, παρὰ τὴν ἄφιξιν κληθεῖσαν, ἥτις ἐστὶ πέρας κινήσεως. ἐν δὲ τῷ β̅ καὶ δ̅ τῶν ἐπιδημιῶν τὴν ἴξιν ἀντὶ τῆς εὐθυωρίας τάττει.

σιάλοχοι· οἱ σίαλον πυκνὸν ἀθροίζοντες.

σπαργᾷ· ἀντὶ τοῦ ὀρέγεται, ἐπιθυμεῖ.

σκορδίνημα· γράφεται καὶ κορδίνημα. οὕτω δὲ ἔλεγον οἱ ἀρχαῖοι τὸ καρηβαρεῖν, ὡς καὶ Ἀριστοφάνης.

σήψ· σηπεδών.

σπόγγοι· οἶδος. οὕτως καλεῖ τὰς περὶ τὰ παρίσθμια γιγνομένας φλεγμονὰς μετά τινος χαυνοτάτου πυρετοῦ. ἔνιοι δὲ καὶ τὰ ἐν

TESTIMONIA 2 De morb. mul. II 113 t. VIII 244 L? 6 ἐνθάδε: fortasse epid. I 3, 13 aegr. 3 t. II 690 L 7 De off. med. 9 t. III 300 L — de fract. 26 t. III 502 L 9 Epid. II 3, 8 t. V 110 L — l. c. IIII 37 t. V 180 L 11 l. l. II 2, 24 t. V 98 L, ubi σιαλόχοοι editur 12 l. l. II 6, 21 t. V 136 L 13 l. c. II 3, 1 t. V 102 L 14 Aristoph. Acharn. u. 30 15 σῆψις hodie tantum apud Hippocr. legitur 16 gl. ad epid. IIII 7 t. V 148 L rettulit Foes p. 580 adstipulante Heringa p. 114

ADNOTATIO 2 γ̅ω′ B γ̅ C 4 κατ' ἴξιν ς κατίξιν AB κτίξιν C 5 εὐθυωρίαν: Galen. p. 486 Greg. Cor. p. 554 ἑκάτερος C 6 ἐστὶν B 7 ἰητρεῖον ς ἰητρίον φ 8 ἕλκεος B ἄφιξιν z 9 κληθεῖσαν scripsi κινηθεὶς φ 10 ἕξιν B 11 Hesych. IIII 26 σιάλοχος AB πυκνὸν Gesner: πικρὸν φ 12 Greg. Cor. p. 552 Phauorinus σπάργα φ: em. ς ἀντὶ τοῦ huc transposui ὄρεται ἀντὶ τοῦ φ ὀρέγεται ἀντὶ τοῦ ςz ὀργᾷ coni. Ermerins ad Hippocr. uol. I p. 507 conl. Galen. p. 564 13 Greg. Cor. p. 553 Phauorin. Galen. p. 562 σκοδίνημα φz: em ς κορδίνημα ς σκορδίνημα φz δὲ BC 15 cf. Lobeck paralip. p. 113 16 σπόγγοι· οἶδος scripsi σπογγοειδές φ οὔτω C γινομένας Charterius 17 χαυνότητος B

τῇ κεφαλῇ πιτυρώδη ἕλκη. οἱ δὲ τὰ ἐν αὐτῇ γινόμενα ὑπόσομφα οἰδήματα καί τινας ἔχοντα κατατρήσεις.

στλεγγίδα· Ἡρακλείδης μὲν ὁ Ταραντῖνος διὰ τοῦ ρ γράψας στρεγγίδα ἐν β̄ ἐξηγητικῷ τῆς δ̄ ἐπιδημίας χρυσᾶ φησι ταινίδια εἶναι, οἷς χρῶνταί τινες τῶν θεωρῶν, οὐ κατὰ λόγον νοήσας. οὐ γὰρ διὰ τοῦ ρ, ἀλλὰ διὰ τοῦ λ γράφεται· καὶ οὐκ ἔστι χρυσοῦν ταινίδιον, ὡς αὐτὸς οἴεται, ἀλλ' ἡ συνήθης ξύστρα· καθὼς καὶ Μένανδρος μέμνηται καὶ οἱ λοιποὶ τῶν ἀρχαίων.

σκεθρή· ὁμοία.

σαπρά· σεσηπότα, ὡς καὶ Ἱππῶναξ ἐν ᾱ ἰάμβων φησί·

μαδῶντα δὴ καὶ σαπρόν.

σῖτος πονηρός· νῦν τὸν σῖτον ἀντὶ [τοῦ] κοπρίου τέταχεν.

στενυγρῶσαι· ἀποστεγνῶσαι καὶ πυκνῶσαι τόπον τινά, ἐν ᾧ ἡ ὑγρασία ἐστί.

σκελιφρούς· τοὺς λεπτοὺς καὶ σκελετώδεις.

στόμαχος κύστεως· οὕτω καλεῖ τὸν τῆς κύστεως τράχηλον. καὶ τὸν τῆς μήτρας ἐν ᾱ γυναικείων στόμαχον καλεῖ.

TESTIMONIA 3 glossam ad epid. IIII 32 t. V 176 L rettulit Heringa l. l. *στλεγγίδα* pro uolgata lectione *ἐταγγεῖα* restituens 8 Menander fragm. CDXXX uol. IIII p. 317 Mein. 10 Epid. V 41 t. V 232 L — Hipponax fr. 22 p. 594 Bergk 12 Epid. V 6 t. V 206 L 13 l. l. VI 2, 1 t. V 276 L 15 De aere, aquis 4 t. II 18 L 16 l. c. 9 t. II 38 L 17 De morb. mul. I 7 t. VIII 34 L

ADNOTATIO 1 *ἕλκη* B *ὑποσόμφα* C 3 *στεγγίδα* φ: em. ς *γράψαι* B *γράφει* z 4 *τετάρτης* C *δευτέρας* D *ἐπιδημιῶν* haud scio an cum HStephano praeferendum sit *φησὶ* BC *ταινίδια* scripsi *τετνίδα* AB *τητετνί* (Δα) C 5 *χρῶνται τινὲς* BC 6 *οὐδὲ διὰ* C 7 *ταινίδιον* Meineke *τενίδιον* φ *ξυνήθως* coni. Nauck philol. V 562 8 *κέχρηται* suasit Nauck 9 *σκεθρήν* C *ὁμοία* corruptum esse uidit Stephanus 10 *ἰάμβῳ* Bz 11 *μυδῶντα* Stephanus 12 *τοῦ* om. φ: addidit ς *τέτυχε* C 13 cf. Erotian. fragm. LXXVI Galen. p. 566 *ἡ* om. Charterius 15 Galen. p. 562 *σκελεφρούς* AC 16 *κίστεως* B an *κύστιος* ex Hippocrate? *οὗτως* B 17 *μήτρας*: cf. Psellus de gramm. u. 448 *πρώτω* B.

σ υ ν α ρ τ ή σ ε ι· συναρμόσει.

σ τ ρ ι φ ν ο ύ ς· πυκνούς. καὶ Ἀριστοφάνης ἐν Ἀχαρνεῦσί φησι·

στριφνοὶ γέροντες, πρίνινοι,
ἀτεράμονες, μαραθωνομάχαι, (καὶ) σφενδάμνινοι.

σ ο μ φ ό ν· τὸ χαῦνον.

* *π ῖ σ α ι·* ποτίσαι.

σ ι κ υ ώ ν η ν· τὴν ἄγριον σικύαν.

σ ο φ ί η ν· ὁτὲ μὲν τὴν τέχνην, ὁτὲ δὲ τὴν περιεργίαν. νῦν μέντοι τὴν τέχνην δηλῶν φησι· σοφίην παιδεύεται.

σ κ έ π α ρ ν ο ς· εἶδός ἐστι δεσμοῦ ὁ σκέπαρνος, ὅταν ὁ ἐπίδεσμος πλάγιος δεθῇ. μαρτυρεῖ δὲ Ἀσκληπιάδης ἐν τῷ ἐξηγητικῷ τοῦ κατ' ἰητρεῖον λέγων· ἔστι γὰρ ὁ σκέπαρνος, ὅταν ὁ ἐπίδεσμος ἐπιβάλλων αὐτὸς ἑαυτῷ καὶ [ὡς] χιαζόμενος κλίσιν τινὰ ποιῇ καὶ γωνίαν, οἷον ὅταν ὀρθόλοξος ἐπιδεθῇ.

σ υ ν ο κ ω χ ή· συνοχὴ καὶ σύνοδος, καὶ οἷον σύμπτωσίς τις. ὡς καὶ

TESTIMONIA 2 De uictu salubri 2 t. III 74 L, ubi *στρυφνούς* editur? — Aristoph. Acharn. u. 181 5 De locis in hom. 2 t. VI 278 L de morbis II 33 t. VII 50 L 7 *π. ἀφόρων* 10 t. VIII 430 L 8 *νῦν*: De arte 1 t. VI 2 L 10 De artic. 35 t. IIII 158 L 15 De nat. ossium 7 t. VIIII 172 L

ADNOTATIO 1 *συναρτήσει* conieci n. jahrb. f. philol. und paed. uol. LXXXVIIII p. 287 *συνασκήσει φ* 2 *στριφνούς* scripsi *στερίφνους φ*: quod ex duplici lectione *στερίφους* et *στριφνούς* confusum esse censuit Struue opusc. sel. II 167 *ἀχαρνεῦσι φησὶ* BC 3 *στεριφνοὶ φ*: correxi *στιπτοί* Aristophanes *πρινίν οἱ* B 4 *ἀτεράμονες* ex Aristophane scripsi: *ἀτέραμνοι φ* *καὶ* uncinis circumclusi 5 Hesych. IIII 59 6 *πῖσαι* em. Ermerins ad Hippocr. t. II p. XIV *σπεῖσαι φ* *ποτίσαι* <u>*ποτίσαι*</u> B 7 *σικιώνην* B *συκιώνην* z *ἀγρίαν* C *σικύαν* coni. Foes p. 566 *συκῆν* AB *συκὴν* C 8 *ὅτε* (bis) B 9 *διὰ σοφίην ἢ πεπαίδευται* Hippocr. 10 Galen. p. 562 *εἶδος ἐστὶ* B 12 *ἰητρίον φ*: corr. ς 13 *ἑαυτοῦ* C *ὡς* addidi n. rhein. mus. XVIII 475 *χιαζόμενος* Stephanus *σχιεζούμενος* AB *σχιζόμενος* C *κλίσιν* scripsi *κλάσιν φ* *ποιεῖ φ*: em. ς 15 *συνοκωχή* scripsi *συνοχωκή φ* *συνοκωχῆς· συνοχῆς καὶ συνόδου* proposuit Foes p. 599 uerba *καὶ οἷον σύμπτωσίς τις* spuria existimauit Foes: sed cf. Hesych. s. u. *συνοκωχότε* IIII 106 '*συνοκωχὴ γὰρ ἡ σύμπτωσις.*'

Ὅμηρός φησι·

κυρτώ, ἐπὶ στῆθος συνοχωκότε.

σίδης· τοῦ τῆς ῥοιᾶς λέμματος.

σαυρίδιον· ἣν ἔνιοι καρδαμίδα καλοῦσι, καρδάμῳ ἐοικυῖαν. ἔστι δὲ θερμαντικὸν τὴν δύναμιν.

σκύτα· τὸ μεταξὺ τῶν τενόντων ⟨καὶ⟩ τοῦ τραχήλου, ὡς Πετρώνιος .... ἐν κάρῃ φησίν· αἰγάδες ὑπέκνεον καὶ πάλαι τὰ σχήματα εὐθὺς ἰδὼν καὶ τὰ σκύτα. καὶ Ἀρχίλοχος λέγων·

πῶς ἀπέπρησε τὰν σκύταν.

τινὲς δὲ φασὶ σκύτα λέγεσθαι τὸν νωτιαῖον μυελόν. οἱ δὲ τὸ ἰνίον. οἱ δὲ τὸν μεταξὺ τοῦ μετώπου καὶ τῶν ὀφρύων τόπον, ὅπερ ἐπισκύνιον καλοῦμεν. τινὲς δὲ σκύτα εἶπον τὸ τῆς κεφαλῆς δέρμα· παρ' ὃ καὶ ἡ [κεφαλὴ] σκύτος εἴρηται.

σκηρὸν καὶ σπογγῶδες· ἀντὶ τοῦ χαῦνον, σομφόν.

σπεργνόμενος· οἱ δὲ χωρὶς τοῦ ν σπερχόμενος. ἔστι δὲ ἐπειγόμενος.

TESTIMONIA 1 *B* 218 3 De ulceribus 11 t. VI 410 L 4 l. d. 11 p. 410 L 8 Archilochus fr. 121 p. 565 Bergk

---

ADNOTATIO 1 Ὅμηρος φησὶ BC 2 κυρτῶ C στῆθος Homerus στήθη B στη A στήθει C συνωχωκότε B 3 σίδη apud Hippocr. nunquam cortex mali punici est sed malum ipsum σίδια coni. Schleusner l. c. I 275 ῥοιάς C 4 Galen. p. 556: hanc plantam esse ἴβηριν Dioscoridis II 205 putat Fraas synops. plant. florae class. p. 119 σκαρδαμίδα B σκαρδάμῳ B ἐοικυῖαν C 6 EM. p. 720, 34 Philemon p. 121 Galen. p. 564 Hesych. IIII 53 καὶ proscripsi αἱ πετρώνιοι C 7 lacunae signum posui: Sophronis nomen intercidisse coni. LDindorf thes. VII col. 471 κάρῃ: quid lateat nescio αἰγάδες C ὑπέκνιον z fortasse πάλιν scribendum? 9 ἀπέπρησεν B σκύτα uel σκύτεα Bergk πῶς ἀπέθρισεν σκύτην Schneidewin '*cum non satis constet, an recte emendatum sit τὰν σκύταν in σκύτην mutato, sed etiam τὰ σκύτα locum habeat, si quid desit ante haec uerba, incerta est etiam mensura prioris syllabae, etsi σκύταλον commendat υ breue.*' LDindorf 10 σκυτος Etymologus magnus σκύταν z 12 ἐπισκΰνιον B 13 παρὸ AB κεφαλὴ addidit Bergk ὁ σκύτος B σκύτη mauolt Foes p. 575 14 σκηρὸν (corr. e σκληρὸν) B χαῦνον, σομφὸν scripsi χαυνόσομφον AB χαυνόσοφον C

συριγγῶδες· κατατετρημένον.

σάφα· σαφῶς, ὡς Εὐριπίδης ἐν Ὀρέστῃ φησί·

μέν', ὦ ταλαίπωρ', ἀτρέμα σοῖς ἐν δεμνίοις.
ὁρᾷς γὰρ οὐδὲν ὧν δοκεῖς σάφ' εἰδέναι.

σκίλλης τὸ νηρῶδες· ἀντὶ τοῦ τῆς ῥίζης τὸν χυλόν.

συκῆς ἐῤῥιμμένου· τῆς ἀγρίας συκῆς.

σπουδή· κακοπάθεια, ὡς καὶ Ὅμηρος·

σπουδῇ τ' ἐξήλασσαν, ἐπεί τ' ἐκορέσσατο φορβῆς.

σειρῇ· τῷ ἱμάντι.

σκύτινον ὑποκεφάλαιον· δερμάτινον προσκεφάλαιον, ὅπερ καὶ πούλβιον.

σίναιτο· μέμψαιτο. καὶ διαβάλοι. καὶ βλάψαι.

σεσιοῖ· σεσήποι.

σεσάπρισται· σέσηπται, ἔφθαρται.

συνθεῖν· συντρέχειν.

στρωτῆρα· δοκίδα.

TESTIMONIA 1 Epid. VII 5 t. V 372 L 2 passim apud Hippocr. cf. Foes p. 560 — Eurip. Orest. u. 258 5 *νηρῶδες* nunc in Hippocrate non extat 7 De fract. 11 t. III 456 L — *Α* 562 9 De fract. 8 t. III 444 L 10 l. m. l. 12 l. c. 19 t. III 482 L: alii glossam ad Hippocr de morbis IIII 35 t. VII 550 L rettulerunt, ubi *σινοίατο* uolgatum est cf. Foes p. 566 14 l. c. 33 t. III 582 L 15 l. s. 35 t. III 538 L 16 De artic. 7 t. IIII 90 L

ADNOTATIO 2 *εὐριπίδης* B *εὐριππίδης* C 3 *ταλαίπωρ'* ς *ταλαίπωρε* φ *ἀτρέμας* C 4 *σάφει*^{α} C *σάφα* z 5 *ὑγρῶδες* Stephanus *μυξῶδες* Foes p. 575 conl. Hippocr. de ulceribus 21 t. VI 424 L, sed in notis ad l. l. p. 880 *νιτρῶδες* coniecit 6 *σύκης* φ: em. ς *ἐῤῥιμμένου*: quid sit non adsequor *ἐῤῥιμένου* z *ἐρινέου* suasit Gesner 8 *δὲ τ'* C *ἐξήλασσαν* ς *ἐξήλασαν* φ *ἐκορέσατο* C *φορφῆς* C 9 *σειρῇ* ς *σείρη* AB *σείρι* C 10 *σκύτινον* ex Hippocr. scripsi *σκύτιον* φ 11 *πέλβιον* B *πούλβινον* Erotianus debuerat scribere 12 *διαβάλλοι* C *βλάψαι* Angli Stephani thes. editores *βλάψοι* φ 13 *σεσιοῖ* nihili est *σεσηρός*· *κεχηνός* proposuit Ermerins praef. ad Hippocr. uol. III conl. Hippocr. de fractis 32 14 *σεσάπρισται* scripsi auctore Foesio p. 561 *σεσήρισται* φ *σεσήπται* AC 15 cf. Heringa p. 12 16 cf. Erotian. fragm. XXIIII

σαρκάζειν· οἱ μὲν σαρκοῦν, οἱ δὲ περιτείνειν τὴν ἄνω γνάθον. τῷ εἴδει δὲ κέχρηται ἀντὶ τοῦ γένους. ἔστι γὰρ εἶδος περιτάσεως τὸ σαρκάζειν.

στεῤῥωθείη· ὀρθωθείη, φησὶ Βακχεῖος ἐν γ̅.

συμπορσύνοι· συνδῴη.

συγκλέπτεται ἡ ῥαφή: ἀντὶ τοῦ παραλογίζεται, ὡς καὶ ἐν ε̅ ἐπιδημιῶν φησιν· ἔκλειψαν δέ μου τὴν γνώμην αἱ ῥαφαὶ τοῦ βέλεος ἐν ἑαυταῖς ἔχουσαι τὸ σίνος.

σιναρόν· σίνος ἔχον καὶ βλάβην.

σινόμωρα· πονηρά. εἴρηται δὲ παρὰ τὸ σινομεμωρῆσθαι.

σκεθροτέρης· Βακχεῖος ἐν α̅ φησὶν ἀληθεστέρας, ἀλλ' οὐκ ὀρθῶς. κεῖται δὲ ὁτὲ μὲν ἀντὶ τοῦ ἀληθοῦς, ὁτὲ δὲ ἀντὶ τοῦ ἀκριβοῦς λογισμοῦ τὸ σκεθρόν. ὡς καὶ Εὐριπίδης ἐν Ἀλκμαίωνί φησι·

γυναῖκες, ὁρμήθητε μηδ' ἀθυμίαν
σχέθη τις ὑμῶν· ταῦτα γὰρ σκεθρῶς ὁρᾶν
ἡμᾶς ἀνάγκη τοὺς νομίζοντας τέχνην.

TESTIMONIA 1 l. l. 8 p. 96 L 4 Hippocratis locus me fugit 5 De artic. 16 t. IIII 128 L 6 De uoln. cap. 12 t. III 223 L — Epid. V 27 t. V 226 L 9 De artic. 51 t. IIII 224 L 10 l. l. 48. 49 p. 216, ubi *σινάμωρα* e codd. edidit Littré 11 l. c. 50 p. 220 L 13 Eurip. Alcmaeon. fr. 88 p. 388 Nck

---

ADNOTATIO 1 cf. Foes p. 578 *τὸν* C 2 *εἴδη* C 4 *στερωθείη* C 5 *συνδῷ φ*: correxi 6 cf. Erotian. p. 88, 7 *συνκλέπτεται* B *παραλλογίζεται* B 7 *αἱ ῥαφαὶ ἔχουσαι ἐν σφίσιν ἑωυτῇσι τοῦ βέλεος τὸ σίνος* Hippocrates 9 *σῖνος ἔχων* AB 10 Galen. p. 560 Photius p. 512, 16 EM. p. 713, 29 Jacobs in FAWolfii analectis III 30 Lobeck
ω
Phryn. p. 689 *σινόμορα* A *σινόμορα* B *σισόμορα* C *σινομεμω-*
—η,
ρῆσθαι scripsi *σινωμεμορῆσθαι* AB *σινω μεμορῶσθαι* C 11 *α* AB *ἀληθεστέραν* C 12 *κεῖται καὶ* AB *ὅτε* (bis) B 13 *ἀλκμαιῶν φ*: em. ς duo fragmenta confundi suspicatus est Pierson apud Valckenaerium diatr. p. 194b, quorum prius sic constituit: *γ. ὁ. μηδ' ἀτιμίαν | σκεθρὴν τ. ὑ. καταχέῃ*, alterum *τ. γ. σκεθρῶς δρᾶν | ἡ. ἀ. τ. ν. τέχνην.* 14 *μὴ δ'* C *ἀθυμίαν* em. Valckenaer *ἀτιμίαν φ* *ἀθυμία* Vulcanius 15 *σχέθῃ* Vulcanius *σκεθρὴν φ* *σκεθρῶς δρᾶν* corr. Vulcanius *σκεθρώ-*
δ
βοραν ABDz *σκυθρῶβορ* C 16 *τύχην* proposuit Nauck

σφαδάσματα· σπάσματα τὰ ἐκ πληγῆς περὶ τὴν γένυν γιγνόμενα καὶ οἷον στρεβλώματα.

σποράδες νοῦσοι· αἱ μὴ ὅμοιαι μηδὲ συνεχῶς ἐν πολλοῖς τόποις καὶ ἀνθρώποις γιγνόμεναι.

σπατίλη· τῶν ἅπαξ εἰρημένων. κεῖται δὲ ἐπὶ διαῤῥοίας.

σησαμοειδές· Διοκλῆς οὕτω φησὶ καλεῖσθαι τὸν ἐν Ἀντικύρᾳ ἐλλέβορον. ἕτεροι δὲ πόαν τινὰ ἑτέραν.

σπαδών· σπασμὸς σώματος.

σικύου πάλης· τοῦ ἐκ σικύου γινομένου λεπτοῦ ἀλεύρου.

σκυρωθῶσι· σκληρυνθῶσι καὶ οἷον σκιῤῥωθῶσιν. ἐπειδὴ τὸν σκίῤῥον σκύρον ὀνομάζει, ὅτε φησί· καὶ ἢν σκυρωθέωσιν, ἄρειον τὰ δριμέα προστιθέναι. ὀδάξοντα γὰρ καὶ λεπτὰ καὶ πυρώδεα ἐόντα τὸν σκύρον διαχέει. ἢν δὲ λαπαχθῇ, μαλακοῖσιν ἰήσασθαι.

σφαδάζει· χαλεπαίνει, δυσφορεῖ. ἡ λέξις ἀττική.

TESTIMONIA 3 π. διαίτης ὀξέων 2 t. II 232 L 5 l. c. 9 p. 284 L 6 l. d. append. 28 p. 514 L 8 De morbis I 14 t. VI 162 L 9 l. d. III 17 t. VII 160 L 11 uaria lectio uidetur apud Hippocr. de morb. mul. I 18 t. VIII 58 L, ubi σκιῤῥωθέωσιν legitur 14 l. l. I 38 p. 92 L

ADNOTATIO 1 σφαδάσματα conieci n. jahrb. für philol. und paedag. uol. LXXXVIIII p. 287 σχάσματα φ χάσματα uoluit Foes p. 608 3 Galen. gloss. p. 564. def. med. CL t. XVIIII p. 391 K. 4 γιγνομέναι C 5 Galen. p. 564 Hesych. IIII 63: de accentu cf. Arcad. p. 109, 7 Theognost. p. 111, 10 σπατίλη z σπατάλη φ 6 σησαμοειδές 'aliqua exemplaria' teste Eustachio σηκαμοειδές φz ἐν Ἀντικύρᾳ ς ἐνατικυρι AB ἐναντικυριελλέβορόν C 7 ἐλλέβορον: cf. Theophr. h. pl. III 18, 6 Dioscor. IIII 152 Galen. de remed. simpl. VIII 18, 10 Plinius n. h. XXV 5, 52 Dierbach arzneimittel des Hippocr. p. 115 Sprengel hist. rei herb. I 175 Fraas synops. plant. florae class. p. 115 8 Galen. p. 564 σπαδών scripsi σπάσδων ABz σπάδων C 9 πάλη C γιγνομένου C 10 'σκυρωθῶσι· λιθωθῶσιν.' Hesych. IIII 53 σκυρωθῶσι scripsi σκυῤῥωθῶσι C σκυρρωθῶσι AB σκληρυνθῶσιν A σκιῤῥωθῶσι C 11 σκίρρον B σκίρον B ὀνομάζουσιν B καὶ om. Hippocr. libri σκυρωθέωσι Az σκιῤῥωθέωσιν· ἄρειον γὰρ Hippocrates 12 δρίμα AB ὀδάξοντα ς ὀδάξαντα φ ἀδαξῶντα e codd. apud Hippocr. edidit Littré γὰρ λεπτὰ apud Hippocr. λεπτᾷ corruptum γλυκέα Cordaeus πυρώδη AB 13 σκίῤῥον z διαχέει ex Hippocr. scripsi διακαεῖ φ λαπαχθῇ (prior α corr. ex ε) B μαλθακοῖσιν ἰῆσθαι Hippocrates 14 Galen. p. 574 σφαδάζει ς σφαλάξει φz

σελαχίοισι· τοῖς μικροῖς ἰχθυδίοις ἢ τοῖς ὀστρακοδέρμοις, οἷον καράβοις, καρκίνοις, κήρυξι. μέμνηται τῆς λέξεως καὶ Εὔπολις ἐν Αἰξὶ λέγων·

Α. ὡς δή ποτ' αὐτῶν ἦν κάμῃ τις, εὐθέως
ἐρεῖ, (πρὸς αὐτὸν) πρίω μοι σελάχιον. Β. τί δ' ἦν λύκον;
Α. κεκράξεται φράσει τε πρὸς τὸν αἰπόλον.

στέατι μηλείῳ· ἀντὶ τοῦ προβατείῳ. μῆλα γὰρ τὰ πρόβατα.

σικύου λέμματος· λεπίσματος.

σφυγμοὶ πρὸς χεῖρα ψαίροντες· οἱ μὴ εὔτονοι, ἀλλ' ἐκ διαλειμμάτων ἀσθενῶς πλήττοντες. εἴρηται δὲ ἀπὸ τῶν ψαιρόντων ἀρμένων, ἃ δὴ οὐχ ὁμαλῶς ὑπὸ τῶν ἀνέμων φυσώμενα ὁτὲ μὲν χαλαροῦνται, ὁτὲ δὲ πληροῦνται.

σπερχνόν· συνεχές.

σκορδίον· βοτάνης ὄνομα.

στέαρ ὄϊος· τὸ τοῦ προβάτου.

TESTIMONIA 1 *σέλαχος* apud Hippocr. extat, uelut de morbis II 74 2 Eupolis Capr. fr. II uol. II 1 p. 428 Mein. 7 De morb. mul. I 79 t. VIII 198 L 8 *σικύης λέμματα* apud Hippocr. l. c. II 117 t. VIII 254 L 9 l. d. II 120 t. VIII 262 L 15 haec glossa et quae sequitur e libris de morbis mulierum petita est

---

ADNOTATIO 1 glossa ad Callistratum Aristophaneum auctorem referenda est: cf. RSchmidt de Callistrato p. 330 Nauck 4 *δή* scripsi *ἦ φ*
τε
ποτ' Charterius *ποτὲ* BC *πο* A *αὐτὸν φ*: correxerunt uiri docti *ὡς ἦν ποτ' αὖ γονῶν* tentauit Hanow exercitat. crit. I 45 *τὶς* Bz 5 *πρὸς αὐτὸν* seclusit Meineke *πρίω μοι* Herodianus Philet. p. 453 ed. Pierson EM. p. 182, 50 *πρίονοι* A *πριόνοι* Bz *πρίονος* C *δὲ* AB *δε* C 6 *κεκράξεται* (fuit *ηται*) B *κεκράξηται* C *φράσει τε* Meineke *φρασεῖται φ* *φρίξει τε* Bothe uersus tetrametros effinxit Cobet obseruat. ad Plat. com. p. 150: . . *αὐτῶν ἦν κάμῃ τις, εὐθέως πρὸς αὐτὸν | ἐρεῖ· πρίω μοι σελάχιον. Β. τί δ' ἦν ἴδῃ λύκον τις; | Α. κεκράξεται φράσει τε πρὸς τὸν αἰπόλον [δραμοῦσα]*: probauit uan Herwerden obseruat. crit. in fragm. com. gr. p. 22, nisi quod *ὡς ἦν ποτ' αὐτῶν δὴ κάμῃ* scripsit 8 *σικύον* C 10 *ψερόντων* C 11 *ἀρμένων* z Valckenaer adnot. in Eurip. Phoenis. p. 472 *ἁρμένων* C *ἀρεμένων* AB *ὅτε* (bis) B 12 *χαλαρεῦνται* B 13 Galen. p. 564 14 Dioscor. III 125 Galen. de simpl. medicam. facult. VIII 25 t. XII p. 125 K. *σκορδίον* scripsi *σκορδίου* AB *σορδίον* C 15 *οἶος* z

σκαφίδα· τὴν ποιμενικὴν σκάφην οὕτω καλοῦσιν Ἀττικοί.

σκυτίνην· ....

[σφριγῶσαν]· πεπιλημένην καὶ πεπυκνωμένην.

συναρθμοῦται· συναρμόζεται καὶ συνενοῦται. ἀρθμὸς γὰρ λέγεται ἡ εὔνοια καὶ ἡ φιλία, ὡς καὶ Καλλίμαχός φησιν·

ἀρθμὸν δ' ἀμφοτέροις καὶ φιλίην ἔταμον.

σμηκτρίδα γῆν· τὴν κιμωλίαν.

σκορόδου φύσιγγα· τὸ ἔξωθεν λέμμα.

σκυλάκια σιαλώδεα· κύνεια κρέα λιπαρά.

συνέβησε· συνεβίβασεν.

. . . .

Ἀρχὴ τοῦ τ

Τολμᾶν· ὑπομένειν. ὅθεν καὶ τολμηροὺς τοὺς πάντα ὑπομένοντας λέγομεν.

τρύζειν· οἱ δὲ στρύζειν. ἔστι δὲ τὸ μετὰ ἀσήμου ψόφου διαχωρεῖν. εἴρηται δὲ ἀπὸ τῆς τρυγόνος, ὅτι ἀσήμως καὶ γογγυστικῶς φθέγγεται, ὡς καὶ Ὅμηρός φησιν·

ὡς μή μοι τρύζητε παρήμενοι ἄλλοθεν ἄλλος.

TESTIMONIA 2 De morbis IIII 35 t. VII 588 L 4 De morb. mul. II 169 t. VIII 348 L 5 Callimachus Aet. fr. 56 p. 37 Rauch (fr. CXCIX Ernesti) 7 De morb. mul. II 189 t. VIII 370 L 8 De fistulis 3 t. VI 448 L 9 De mul. steril. 5 t. VIII 420 L 12 Prognost. 1 t. II 110 L 14 l. l. 11 t. II 134 L 16 *I* 311

ADNOTATIO 1 Galen. p. 560 *σκάφην* (*κ* corr. ex *φ*) B *σκάφιν* C *σκύφον* (?) z 2 lacunam statui: ineptit Foes p. 576 3 *σφριγῶσαν* lusi 4 Galen. p. 572 *συναρθμοῦται* ς *συναριθμοῦται* φz
ε
συναινοῦται C *ἀρθμὸς* ς: *ἀριθμὸς* φz 5 *καλλίμαχος φησὶν* φ: correxit Rauch 6 *ἀριθμόν* φz: em. ς *δὲ* AB *δέ* C *φιλίην* Rauch *φιλίαν* φ 7 Galenus p. 564 '*σμηκτίδα* (*σμικτίδα* cod. Doru.) *γῆν· τὴν κιμωλίαν.*' hinc emendandus: cf. Lobeck Phryn. p. 255 *μητρίδα* C 8 aliter Galen. p. 594 Theophr. h. pl. IIII 7, 12: cf. Salmasius exercitat.
Δ, *Δα*
Plin. p. 1188 *σκορο* AB 9 *σιαλώ* A *σιαλώδος* C 14 Galen. ad Hippocr. l. s. 15 *γογγιστικῶς* C 16 *Ὅμηρος φησὶν* BC 17 *τρύ-*
αι *ει ε*
ζητε ς *τρύζητ* AB *τρύζεται* C

ἀντὶ τοῦ ἀσήμως καὶ γογγυστικῶς λαλῆτε. ὁ μέν τοι Βακχεῖος ἐν β̄ φησὶ τρύζειν εἶναι τὸ μετά τινος στροφώδους περιωδυνίας καὶ προθυμίας διαχωρεῖν.

τροφιωδέων· σποδοειδῶν. τροφιὰ γὰρ ἡ σποδιὰ λέγεται.

τὸ θηριῶδες· οἱ μὲν ἔφασαν αὐτὸν ἐπὶ τῶν κακοήθων ἑλκῶν τετάχθαι τὴν λέξιν, ἅπερ θηριώματα λέγεται. ἃ δὴ ὡς ἐπίπαν ἐν φθινοπώρῳ αὔξεται διὰ τὴν τοῦ ἀέρος ἀνωμαλίαν. οἱ δὲ ἐπὶ τῶν μικρῶν ἑλμίνθων ἐνόμισαν. τότε γὰρ καὶ αὗται γεννῶνται. ἔνιοι δὲ τὴν φθίσιν ἐνόμισαν.

τόνοι· τὰ περιτεταμένα σώματα ταῖς σαρξίν, οἷον φλέβας, νεῦρα καὶ τὰ ὅμοια τόνους ὀνομάζει ἀπὸ τοῦ περιτετάσθαι; ἐνίοτε δὲ τὰ νεῦρα μόνον. ἔνιοι δὲ τοὺς ὑμένας ἔφασαν.

τίτανος· ἡ κονία.

τυφώδεες· τυφώδεις λέγονται πυρετοὶ οἱ μετὰ νωθρείας γιγνόμενοι καὶ μετ' ἐπιτάσεως ἐξιστάμενοι.

τριταιοφυεῖς· ὁ μὲν Ἱπποκράτης Ἴων τριταιοφυεῖς φησι λέγεσθαι

TESTIMONIA 4 Prorrhet. I 156 t. V 566 L 5 Epid. VI 1, 11 t. V 272 L 10 cf. Foes p. 619 16 Epid. VI 2, 10 t. V 282 L

ADNOTATIO 1 *γογγιστικῶς* B *λαλεῖτε* φ: corr. ς 3 *προμυθίας* C *angore* z 4 paulo aliter Galen. p. 580 ʽ*τροφιῶδες· ἔχον ἐμφερόμενά τινα πεπηγότα· παρὰ τὸ τρέφεσθαι* (*τρέπεσθαι* male HStephanus), *ὅ ἐστι πήγνυσθαι.*ʼ apud Hippocr. nunc e codd. *στροφωδέων* edidit Littré; eodem spectat quoque Hesychii II 58 glossa ʽ*ἐκ τεφρωδέων· ἐκ τεφροειδῶν,*ʼ ut ostendit Heringa p. 215: ut triplicem olim loci Hippocratici lectionem grammatici cognitam haberent *σποδοειδῶν* em. Heringa *σποδιωδῶν* φ *τροφία* z *τέφρα* suasit LDindorf thes. VII col. 2519 ceterum de etymo cf. Lobeck pathol. elem. I 461 5 ʽ*θηρίον· .....ἐν μέντοι τῷ περὶ χυμῶν ὅθεν ἀλθαίνεται προειπών, εἶτα ἐν τοῖς ἄλλοις καὶ τὸ θηρίον εἰπὼν τὰ ἐν τοῖς ἐντέροις συνιστάμενα δηλοῖ, τὰς ἕλμινθας δηλονότι καὶ τὰς ἀσκαρίδας. ὥσπερ καὶ ὅταν εἴπῃ, φθινόπωρον τὸ θηριῶδες, ἀπό τινος τῶν εἰρημένων ὀνομάζει.*ʼ Galen. p. 480 sq. *ἑλκῶν* B 6 *θηριώματα*: cf. Pollux IIII 206 Celsus V 28 8 *ὠνόμασαν* D *αὗται* BC 11 *περιτετᾶσθαι* C 14 Erotianum descripsit Galenus def. med. CXCV t. XVIIII p. 400 K. 16 ʽ*Ιπποκρ.*: cf. IHMeibom ad Hippocr. iusiur. p. 8

τοὺς τριταίους εὐφωνίας χάριν. Φιλωνίδης δὲ ὁ Σικελὸς τοὺς ἐν συνεχείᾳ παρανομίαν ἐμφαίνοντας. τὸ δὲ παρανομίαν ἐπισημαίνειν, ἐν εἰλικρινείᾳ γενομένης τῆς διαλείψεως, ἴδιον ἦν τριταίου· εὐλόγως τοὺς μὲν παρανομίαν ἐπισημαίνοντας, μὴ ἔχοντας δὲ εἰλικρινὲς τὸ μεταξὺ διάλειμμα οὕτως ὠνόμασεν. ἐπειδὴ πολλὴν ὁμοιότητα πρὸς τὸν τριταῖον ἔχουσιν. εἰσὶ δὲ οἱ λεγόμενοι μακροὶ ἡμιτριταῖοι.

τεῦχος· τὸ ἀγγεῖον ἀκουστέον τὸ περιέχον τὰς σάρκας καὶ τὰ νεῦρα. δέρμα δὲ τὸ κάλυμμα τοῦ τεύχους ὀνομαστέον.

τέγξις· διάβρεξις.

τὰ φήρεα· οἱ μὲν συνεσταλμένως ἀναγινώσκοντες ῥίζαν φασὶν εἶναι πυκνωτικήν, οἱ δὲ ἐξέτειναν τὸ ἔσχατον α, ἵν᾽ ᾖ ὄνομα αἰολικὸν τοῦ ταφηρίες. ἰδίως δὲ τὰ φήρεα λέγει ἀντὶ τοῦ φάρεα, ἅπερ εἰσὶν ἱμάτια.

τετάρσωται· πεπλάτυνται. ἐκτέταται.

τράμιν· τὸν ὄρρον, ὅνπερ καὶ ὑποταύριον καλοῦμεν. ὡς καὶ Ἱππῶναξ φησίν·

TESTIMONIA 8 Epid. VI 2, 1 t. V 276 L 10 l. l. VI 3, 9 t. V 346 L 11 l. l. VI 3, 6 t. V 296 L, ubi τὰ φηρεῖα legitur 15 De nat. ossium 12 t. VIIII 182 L, ubi ἐκτετάρσωται editur 16 glossae sedem non inueni 17 Hipponax fr. 84 p. 607 Bergk

---

ADNOTATIO 1 τους ἢ AB 2 παρὰ νομίαν (litterae νο transfossae esse uidentur) A 3 εἰλικρινείᾳ B γινομένης AC τῆς fortasse eliminandum ἴδιον οὖν C τριταίως BD τριταίου· εὐλόγως interpunxi τριταίου εὐλόγου antea distinguebatur 4 εὐλόγου AC τοὺς μὲν transposui μὲν τοὺς φ 5 εἰλικρινὲς B 6 cf. Hippocr. epid. I 1, 2 Galen. de diff. febr. II 8 8 cf. Galen. ad Hippocr. l. c. 10 'τέγγειν· διαβρέχειν.' Galen. p. 576 11 cf. Galen. gloss. p. 586. comm. in Hippocr. l. l. ταφηρέα BDz 12 α z πρῶτον φ ἵνα C 13 ταφηρέες C ἀπὸ τοῦ φηρ thesaurus Stephani t. VIII col. 750 φήρεα thesaurus l. l. φήρατα φ φύρατα z τοῦ om. A 15 Galen. p. 578 16 Rufus Ephes. p. 31 ed. Clinch Pollux II 173 Hesych. IIII 169 schol. Lucian. Lexiph. c. 2: mire Zonaras c. 1742 'τράμις· εἶδος ζῴου.' ὑποταύριον em. Valckenaer animadu. ad Ammon. I 9 p. 40 ἱππόταυρον φ

.. ἒξ τίλλοι τις αὐτοῦ τὴν τράμιν ὑποργάσαι.

μέμνηται καὶ Ἀρχίλοχος. Λυσίμαχος δὲ τὸν σφιγκτῆρα.

τεθραμμένον· πεπηγότα. θρέψαι γὰρ Ἀττικοὶ τὸ πῆξαι ἔλεγον, καὶ τροφαλὶν τὸν πεπηγότα τυρόν.

τάχα· ταχέως.

τύρβη· ταραχή.

τιμωρέουσα· βοηθοῦσα. .... ὡς καὶ Εὐριπίδης ἐν Οἰνεῖ φησιν·

ἐγὼ δὲ πατρὸς αἷμ' ἐτιμωρησάμην
σὺν τοῖς ἐφηβήσασι (καὶ) τῶν ὀλωλότων.

τυχασάμενον· στοχασάμενον.

τηλοτέρω· μακροτέρω.

τύρσις· Βακχεῖος ἐν α̅ φησί· σκηνὴ ἢ πύργος ἢ προμαχιών.

τρυχίων ἐρινέων· ἐρινέων ῥακιῶν.

ταλαιπωρίησιν· ἐνεργείαις.

TESTIMONIA 2 Archilochus fr. 194 p. 575 Bgk 6 De fract. 22 t. III 490 L 7 uide adnot. — Eurip. Oenei fr. 563 p. 423 Nauck 12 De artic. 58 t. IIII 236 L 13 l. l. 48 t. IIII 186 L 14 l. l. 78 t. IIII 312 L 15 De intern. affect. 24 t. VII 228 L

ADNOTATIO 1 ἒξ τίλλοι MSchmidt aus wiener hands. p. 6 ἒξ τίλλοι A ἐξτίλλοι BC in ἒξ numerum libri latere putauit ten Brink philol. VI 35 ἑξάκις (ἑπτάκις) τίλλοι Meineke ἐκ τρίχας τίλλοι Bergk αὐτὸν Meineke θ' ὑποργήσαι Bergk θ' ὑποργάσσαι Meineke θ' ὑποργάσας A Friedemann de med. syll. pentam. gr. p. 366 ὑπουργάσας Welcker 2 ἀρχίλαχος B ἄρχιολος C σφιγκτῆρα z σφυκτῆρα φ 3 τετραμμένον C τρέψαι C 4 τροφαλὶν scripsi conl. Herodian. apud Eustath. p. 1339 Phryn. app. soph. p. 65, 28 τρόφαλιν φ 6 τύρβην· ταραχήν uoluit Foes p. 629 conl. Hippocr. l. c. 7 τιμωρεούσας· βοηθούσας Foes p. 618, ita ut Hippocr. de artic. 11 t. IIII 110 L respiciatur: sed nescio an τιμωρέουσι· βοηθοῦσι scribendum sit conl. de uictu acut. 5 t. II 262 L non nulla excidisse uidit Eustachius supplens: ποτὲ δὲ κολάζουσα εὐριππίδης C Οἰνεῖ Fabricius biblioth. gr. VI 237 ed. Harles οἴνη φ 9 αἷμετιμωρησάμην C 10 ἐφ' ἥβης παισὶ Maduig καὶ seclusit Nauck παισὶν post ὀλωλότων lectum fuisse coniecit GHermann 11 τυχεσάμενον B 12 μακροτέρῳ B τηλοτέρῳ· μακροτέρῳ Charterius 13 cf. Erotian. fragm. XXVIIII Galen. p. 580 πύργος B 14 τρυχέων ἐρινέων corr. Foes p. 622 τραχέων ἐρέων φ ἐρέων φ: correxi

συριγγῶδες· κατατετρημένον.

σάφα· σαφῶς, ὡς Εὐριπίδης ἐν Ὀρέστῃ φησί·

μέν᾽, ὦ ταλαίπωρ᾽, ἀτρέμα σοῖς ἐν δεμνίοις.
ὁρᾷς γὰρ οὐδὲν ὧν δοκεῖς σάφ᾽ εἰδέναι.

σκίλλης τὸ νηρῶδες· ἀντὶ τοῦ τῆς ῥίζης τὸν χυλόν.

συκῆς ἐῤῥιμμένου· τῆς ἀγρίας συκῆς.

σπουδή· κακοπάθεια, ὡς καὶ Ὅμηρος·

σπουδῇ τ᾽ ἐξήλασσαν, ἐπεί τ᾽ ἐκορέσσατο φορβῆς.

σειρῇ· τῷ ἱμάντι.

σκύτινον ὑποκεφάλαιον· δερμάτινον προσκεφάλαιον, ὅπερ καὶ πούλβιον.

σίναιτο· μέμψαιτο. καὶ διαβάλοι. καὶ βλάψαι.

σεσιοῖ· σεσήποι.

σεσάπρισται· σέσηπται, ἔφθαρται.

συνθεῖν· συντρέχειν.

στρωτῆρα· δοκίδα.

TESTIMONIA 1 Epid. VII 5 t. V 372 L 2 passim apud Hippocr. cf. Foes p. 560 — Eurip. Orest. u. 258 5 *νηρῶδες* nunc in Hippocrate non extat 7 De fract. 11 t. III 456 L — *Λ* 562 9 De fract. 8 t. III 444 L 10 l. m. l. 12 l. c. 19 t. III 482 L: alii glossam ad Hippocr. de morbis IIII 35 t. VII 550 L rettulerunt, ubi *σινοίατο* uolgatum est cf. Foes p. 566 14 l. c. 33 t. III 582 L 15 l. s. 35 t. III 538 L 16 De artic. 7 t. IIII 90 L

ADNOTATIO 2 *εὐριπίδης* B *εὐριππίδης* C 3 *ταλαίπωρ᾽* ς
α
ταλαίπωρε φ *ἀτρέμας* C 4 *σάφει* C *σάφα* z 5 *ὑγρῶδες* Stephanus *μυξῶδες* Foes p. 575 conl. Hippocr. de ulceribus 21 t. VI 424 L, sed in notis ad l. l. p. 880 *νιτρῶδες* coniecit 6 *σύκης* φ: em. ς *ἐῤῥιμμένου*: quid sit non adsequor *ἐῤῥιμένου* z *ἐρινέου* suasit Gesner 8 *δὲ τ᾽* C *ἐξήλασσαν* ς *ἐξήλασαν* φ *ἐκορέσατο* C *φορφῆς* C 9 *σειρῇ* ς *σείρη* AB *σείρι* C 10 *σκύτινον* ex Hippocr. scripsi *σκύτιον* φ 11 *πέλβιον* B *πούλβινον* Erotianus debuerat scribere 12 *διαβάλλοι* C *βλάψαι* Angli Stephani thes. editores *βλάψοι* φ 13 *σεσιοῖ* nihili est *σεσηρός· κεχηνός* proposuit Ermerins praef. ad Hippocr. uol. III conl. Hippocr. de fractis 32 14 *σεσάπρισται* scripsi auctore Foesio p. 561 *σεσήρισται* φ *σεσήπται* AC 15 cf. Heringa p. 12 16 cf. Erotian. fragm. XXIIII

σαρκάζειν· οἱ μὲν σαρκοῦν, οἱ δὲ περιτείνειν τὴν ἄνω γνάθον. τῷ εἴδει δὲ κέχρηται ἀντὶ τοῦ γένους. ἔστι γὰρ εἶδος περιτάσεως τὸ σαρκάζειν.

στεῤῥωθείη· ὀρθωθείη, φησὶ Βακχεῖος ἐν γ̄.

συμπορσύνοι· συνδῷη.

συγκλέπτεται ἡ ῥαφή: ἀντὶ τοῦ παραλογίζεται, ὡς καὶ ἐν ε̄ ἐπιδημιῶν φησιν· ἔκλεψαν δέ μου τὴν γνώμην αἱ ῥαφαὶ τοῦ βέλεος ἐν ἑαυταῖς ἔχουσαι τὸ σίνος.

σιναρόν· σίνος ἔχον καὶ βλάβην.

σινόμωρα· πονηρά. εἴρηται δὲ παρὰ τὸ σινομεμωρῆσθαι.

σκεθροτέρης· Βακχεῖος ἐν ᾱ φησὶν ἀληθεστέρας, ἀλλ' οὐκ ὀρθῶς. κεῖται δὲ ὁτὲ μὲν ἀντὶ τοῦ ἀληθοῦς, ὁτὲ δὲ ἀντὶ τοῦ ἀκριβοῦς λογισμοῦ τὸ σκεθρόν. ὡς καὶ Εὐριπίδης ἐν Ἀλκμαίωνί φησι·

γυναῖκες, ὁρμήθητε μηδ' ἀθυμίαν
σχέθῃ τις ὑμῶν· ταῦτα γὰρ σκεθρῶς ὁρᾶν
ἡμᾶς ἀνάγκη τοὺς νομίζοντας τέχνην.

TESTIMONIA 1 l. l. 8 p. 96 L 4 Hippocratis locus me fugit 5 De artic. 16 t. IIII 128 L 6 De uoln. cap. 12 t. III 223 L — Epid. V 27 t. V 226 L 9 De artic. 51 t. IIII 224 L 10 l. l. 48. 49 p. 216, ubi σινάμωρα e codd. edidit Littré 11 l. c. 50 p. 220 L 13 Eurip. Alcmaeon. fr. 88 p. 388 Nck

---

ADNOTATIO 1 cf. Foes p. 578 τὸν C 2 εἴδη C 4 στερωθείη C 5 συνδῷ φ: correxi 6 cf. Erotian. p. 88, 7 συνκλέπτεται B παραλλογίζεται B 7 αἱ ῥαφαὶ ἔχουσαι ἐν σφίσιν ἑωυτῇσι τοῦ βέλεος τὸ σίνος Hippocrates 9 σίνος ἔχων AB 10 Galen. p. 560 Photius p. 512, 16 EM. p. 713, 29 Jacobs in FAWolfii analectis III 30 Lobeck Phryn. p. 689 σινόμορα A σινόμορα (ω) B σισόμορα C σινομεμωρῆσθαι scripsi σινωμεμορῆσθαι AB σινω μεμορῶσθαι (—η,) C 11 ᾱ AB ἀληθεστέραν C 12 κεῖται καὶ AB ὅτε (bis) B 13 ἀλκμαιὼν φ: em. ς duo fragmenta confundi suspicatus est Pierson apud Valckenaerium diatr. p. 194b, quorum prius sic constituit: γ. ὁ. μηδ' ἀτιμίαν | σκεθρὴν τ. ὑ. καταχέῃ, alterum τ. γ. σκεθρῶς ὁρᾶν | ἡ. ἀ. τ. ν. τέχνην. 14 μὴ δ' C ἀθυμίαν em. Valckenaer ἀτιμίαν φ ἀθυμία Vulcanius 15 σχέθῃ Vulcanius σκεθρὴν φ σκεθρῶς ὁρᾶν corr. Vulcanius σκεθρώβοραν ABDz σκυθρῶβορ (δ) C 16 τύχην proposuit Nauck

Ἀρχὴ τοῦ υ

Ὑποφάσιας· τὰς ὑποφαινομένας ὀφθαλμῶν κινήσεις.

ὕσματα· ἀντὶ τοῦ ὕματα, ὅ ἐστι βρέγματα. ὕειν γὰρ τὸ βρέχειν. τέτακται δὲ ἡ λέξις ἀπὸ τοῦ ὑετοῦ.

ὑπόβρυχα· τὰ κατὰ βάθος κείμενα καὶ οἷον ὑποβύθια. εἴρηται δὲ ἀπὸ τῶν καταδυομένων πλοίων.

ὑδατόχροα οὖρα· τὰ ὕδατος ἔχοντα χροιάν.

ὑδαταινούσῃσιν· ὑδρωπιώσαις.

ὑπερινώμενος· ὑπερκαθαιρόμενος. ἴνησις γὰρ ἡ κάθαρσις λέγεται.

ὑδεροῦν· τὸν ὕδερον. Ἐπικλῆς δέ φησι τὸ ὑδρηλὸν χωρίον εἰρῆσθαι, οὐ νοήσας ὅτι ἐπὶ τοῦ ὕδρωπος τάσσει τὴν λέξιν.

ὑγιηρὸς γόνος· ἀντὶ τοῦ ὑγιηρὸν σπέρμα.

ὑπερτέρη· ὑπερβάλλουσα καὶ ὑπεράγουσα.

ὕποφρον· κρυφαῖον, ὥς φησιν ὁ Ταραντῖνος [Ἡρακλείδης]. μαρτυρεῖ γὰρ ὁ Σοφοκλῆς ἐν Ἠριγόνῃ λέγων·

νῦν δ' εἰρὴ ὕποφρος, ἐξ αὐτῶν ἕως
ἀπώλεσέν τε καὐτὸς ἐξαπώλετο.

TESTIMONIA 2 Aphorism. VI 52 t. IIII 576 L prognost. 2 t. II 116 L: *ὑποφύσιας* ibi Artemidorus et Dioscorides legerunt teste Galeno comm. 1 in l. c. t. XVIII B p. 52 K. 3 Epid. I 1, 1 t. II 598 L 7 l. l. III 3, 17 aegr. 16 t. III 146 L, ubi *ὑδατόχλοα* legitur 8 l. l. VI 1, 6 t. V 268 L 12 De aere, aquis 14 t. II 60 L de morbo sacro 2 t. VI 364 L 15 Sophocles Erigon. fr. 216 p. 143 Nck

---

ADNOTATIO 2 cf. Foes p. 643 5 *ὑπόβρηχα* C 7 articulum suspectum habuit Foes p. 632 8 Galen. p. 582 *ὑδρωπισίαις* z 9 *ὑπερινώμενος* Charterius Littré ad Hippocr. epid. VI 5, 15 t. V p. 321 11 *ὕδρωπος* ς *ὑδρώπου* φ 14 '*ὕπαφρον· τὸ μὴ φανερὸν ὕπαφρον λέγουσιν, ἄλλοι ὕπαφρον τὸ ὑγρασίαν ἔχον ἐμφερῆ ἀφρῷ· ἔνιοι κρύφιον καὶ ὕπουλον τὸ ὕπαφρον.*' Hesych. IIII 200 Phot. p. 620, 19 Psellus de gramm. u. 463 Zonaras c. 1781 Foes p. 644 Dindorf thes. VIII c. 137 *κρυφαῖον* ς *κρύφεον* φ *ὥς φησὶν* B *Ἡρακλείδης* suppleui 15 *Ἠριγόνῃ* emendauit Casaubonus animadu. in Athenaeum p. 487, 20 *σμηριγόνη* AB *σμυριγόνη* C *ἐξ* φ: corr. Schmidt *ἀπώλεσε* φ: correxerunt uiri docti *καὐτὸς* Nauck: *καὶ αὐτὸς* φ *νῦν δ' εἰρφ' ὑπορφνος* (coni. Ellendt lex. Sophocl. II 886) .. *ἐξ αὐτῶν ἕως | σ' ἀπώλεσέν τε καὐτὸς ἐξαπώλετο*: coni. Wagner adnotans fortasse in *ἐξ αὐτῶν* latere *ἐξαιτῶν* *συνῆψε δῆριν ὕποφρον* Schmidt Didymi fragm. p. 56 n. 2

ἀντὶ τοῦ ἐπὶ τέλει τῶν θυρῶν. καὶ [οἱ] περὶ ναῦν ἔμπειροι τερθρίους κάλους ὀνομάζουσι τοὺς ἐπὶ τέλει τοῦ ἱστοῦ.

τὰ λέγνα τῆς ὑστέρης· ἀντὶ τοῦ τὰ πέρατα. λέγνα γὰρ ἐκάλουν οἱ ἀρχαῖοι τὰς τῶν ἱματίων ὤας, ὡς καὶ Καλλίμαχός φησι λέγων·

τὸν τῶν κανόνων ἐσιπερὶξ λεγνότων χιτῶνα·

ἐντεῦθεν δηλῶν, ὡς τὸ λέγνον τὴν ὤαν σημαίνει καὶ οἷον τὸ πέρας.

τὰ ἐπιμήνια ἐπηλυγάζονται· ἀντὶ τοῦ ἐπέχονται καὶ ἐμποδίζονται. ἠλύγη γὰρ παρ' Ἀττικοῖς ἡ σκιὰ λέγεται, ὡς καὶ Θουκυδίδης ἐν ϛ̄ φησίν· ἵνα τῷ κοινῷ φόβῳ τὸ σφέτερον ἐπηλυγάζωνται, ἀντὶ τοῦ συσκιάζωνται.

τάμισον· τὴν πυτίαν, ὡς καὶ Νίκανδρος ἐν Θηριακοῖς.

τριχιάσηται· τριχίασις λέγεται ἡ περὶ τοὺς μαστοὺς ἀπόστασις.

τὰ διαφανέα σιδήρια· τὰ διάπυρα καυτήρια.

TESTIMONIA 3 De morb. mul. II 144 t. VIII 318 L 4 hunc locum Callimachi ad hymn. in Dian. u. 12 rettulerunt uiri docti uarie uerba tentantes, cf. adnot. 7 De morb. mul. II 156 t. VIII 330 L 8 Thucydides VI 36 11 De morb. mul. II 192 t. VIII 372 L — Nicander Ther. u. 577 12 De morb. mul. II 186 t. VIII 366 L: uide adnot. 13 De haemorrhoidibus 2 t. VI 436 L

ADNOTATIO 1 *τέλος* malim *οἱ* om. *φ*: add. *ς* *τερθρίους* z *τερθρι* (ς,) C *τερθρίου* B *τερθρία* A 2 *ὀνομάζουσι* *ς*: *ὀνομαστοὺς* *φ* 3 Galen. p. 514 Hesych. III 20 *λεγνὰ* BC *πέρατα* tentaui *περιττά* *φ* 4 *ἀρχαιοὶ* C 5 *τὴν τῶν* C *τούτων* *ς* *κανάνων* z *ἐσι περιξ* C *ἐπιπερὶξ* z *λεγνωτὸν* z *τὸν τῶν γούνων ἐπιπερὶξ* Spanheim obseruat. in Callim. hymn. t. II p. 173 Ernesti *τὸν τὴν ὤαν ἔχοντα ἐπιπερὶξ* aut *τὸν κροσσωτὸν ἐπιπ.* coni. Foes p. 377 6 *ὦαν* AB 7 cf. Erotian. p. 73, 4 8 *ἡ λύγη* z *θουκιδίδης* B *θουκηδίδης* C 9 *ς* (—η,) AB *ἵνα*] *ὅπως* Thucydides *ἐπηλυγάζονται* Bz 10 *συσκιάζονται* B *οὐ σκιάζωνται* C 11 Galen. p. 576 schol. Theocr. VII 16 schol. Nic. Ther. 577 p. 45 ed. HKeil *τά μισον* B *πυτίαν* scripsi: *πιτύαν* *φ* *θηριακῷ* B 12 Aristoteles h. a. VII 11 Galen. de locis affect. 4 *τριχιήσῃ* Hippocr.: unde, cum *στοιβῆς* sequatur, Erotianeum illud *τριχιάσηται* ex *τριχιήσῃ, τῆς* ortum esse speciose coniecit Ermerins ad Hippocr. t. II p. 771 *μασθους* (ς) C *ἀπόστασεις* non expedio *ἀπόσχασις* coni. Foes p. 628 13 *σιδήρεα* Bz *καυστήρια* C

Ἀρχὴ τοῦ υ

Ὑποφύσιας· τὰς ὑποφαινομένας ὀφθαλμῶν κινήσεις.

ὕσματα· ἀντὶ τοῦ ὕματα, ὅ ἐστι βρέγματα. ὕειν γὰρ τὸ βρέχειν. τέτακται δὲ ἡ λέξις ἀπὸ τοῦ ὑετοῦ.

ὑπόβρυχα· τὰ κατὰ βάθος κείμενα καὶ οἷον ὑποβύθια. εἴρηται δὲ ἀπὸ τῶν καταδυομένων πλοίων.

ὑδατόχροα οὖρα· τὰ ὕδατος ἔχοντα χροιάν.

ὑδαταινούσῃσιν· ὑδρωπιώσαις.

ὑπερινώμενος· ὑπερκαθαιρόμενος. ἴνησις γὰρ ἡ κάθαρσις λέγεται.

ὑδεροῦν· τὸν ὕδερον. Ἐπικλῆς δέ φησι τὸ ὑδρηλὸν χωρίον εἰρῆσθαι, οὐ νοήσας, ὅτι ἐπὶ τοῦ ὕδρωπος τάσσει τὴν λέξιν.

ὑγιηρὸς γόνος· ἀντὶ τοῦ ὑγιηρὸν σπέρμα.

ὑπερτέρη· ὑπερβάλλουσα καὶ ὑπεράγουσα.

ὕποφρον· κρυφαῖον, ὥς φησιν ὁ Ταραντῖνος [Ἡρακλείδης]. μαρτυρεῖ γὰρ ὁ Σοφοκλῆς ἐν Ἠριγόνῃ λέγων·

νῦν δ' εἰρὴ ὕποφρος, ἐξ αὐτῶν ἕως
ἀπώλεσέν τε καὐτὸς ἐξαπώλετο.

TESTIMONIA 2 Aphorism. VI 52 t. IIII 576 L prognost. 2 t. II 116 L: *ὑποφύσιας* ibi Artemidorus et Dioscorides legerunt teste Galeno comm. 1 in l. c. t. XVIII B p. 52 K. 3 Epid. I 1, 1 t. II 598 L 7 l. l. III 3, 17 aegr. 16 t. III 146 L, ubi *ὑδατόχλοα* legitur 8 l. l. VI 1, 6 t. V 268 L 12 De aere, aquis 14 t. II 60 L de morbo sacro 2 t. VI 364 L 15 Sophocles Erigon. fr. 216 p. 143 Nck

---

ADNOTATIO 2 cf. Foes p. 643 5 *ὑπόβρηχα* C 7 articulum suspectum habuit Foes p. 632 8 Galen. p. 582 *ὑδρωπισίαις* z 9 *ὑπερινώμενος* Charterius Littré ad Hippocr. epid. VI 5, 15 t. V p. 321 11 *ὕδρωπος* ς *ὑδρώπου* φ 14 '*ὕπαφρον· τὸ μὴ φανερὸν ὕπαφρον λέγουσιν, ἄλλοι ὕπαφρον τὸ ὑγρασίαν ἔχον ἐμφερῆ ἀφρῷ· ἔνιοι κρύφιον καὶ ὕπουλον τὸ ὕπαφρον.*' Hesych. IIII 200 Phot. p. 620, 19 Psellus de gramm. u. 463 Zonaras c. 1781 Foes p. 644 Dindorf thes. VIII c. 137 *κρυφαῖον* ς *κρύφεον* φ *ὥς φησιν* B *Ἡρακλείδης* suppleui 15 *Ἠριγόνῃ* emendauit Casaubonus animadu. in Athenaeum p. 487, 20 *σμηριγόνη* AB *σμυριγόνη* C *ἕξ* φ: corr. Schmidt *ἀπώλεσέ* φ: correxerunt uiri docti *καὐτός* Nauck: *καὶ αὐτὸς* φ *νῦν δ' εἶρφ' ὕπορφνος* (coni. Ellendt lex. Sophocl. II 886) . . *ἐξ αὐτῶν ἕως | σ' ἀπώλεσέν τε καὐτὸς ἐξαπώλετο* coni. Wagner adnotans fortasse in *ἐξ αὐτῶν* latere *ἐξαιτῶν* *συνῆψε δῆριν ὕποφρον* Schmidt Didymi fragm. p. 56 n. 2

μέμνηται ὁ αὐτὸς καὶ ἐν Ἰφιγενείᾳ. καὶ Ἱπποκράτης δὲ σαφὲς ποιεῖ λέγων· οὐδὲν ὅ τι καὶ ὕποφρον καὶ ἔχον περὶ αὐτὸ θαλάμας. εἰ οὖν αἱ καταδύσεις θαλάμαι λέγονται, εἰκότως πᾶν τὸ σκεπόμενον κρυφαῖόν ἐστι καὶ ὕποφρον.

ὑπόξυρα· τὰ ἐκ πλάτους εἰς μύουρον ἠγμένα.

ὑπονησαμένη· ὑποσωρεύσασα. ὑπελθοῦσα.

ὑποκρίσεται· ἀφίσταται καὶ διανίσταται.

ὑπένερθεν· ἀντὶ τοῦ κάτωθεν.

ὕπομβρον ὀστέον· ὑπόνομον καὶ κάθυγρον γεγονός.

ὑπηλάτῳ· τῷ τὴν κάτω κοιλίαν καθαίροντι. παρὰ τὸ ὑπελαύνειν εἰρημένον.

ὑποκρινέσθω· ἀποκρινέσθω.

ὑποτεῖναι· ὑποθεῖναι, καὶ ὑποτεταμένον τὸ ὑποκείμενον ξύλον, τὸ οἷον βάθρον, ὡς καὶ Φρύνιχος ἐν Κρόνῳ φησί·

TESTIMONIA 1 Sophocles Iphig. fr. 291 p. 157 Nck — De arte 10 t. VI 18 L 6 De ossium natura 18 t. VIIII 192 L ex emendatione Lindeni 9 glossam ad Hippocr. de uoln. cap. 15 rettulit Foes p. 639, ita ut Erotianus ὕπομβρον pro ὑπόπυον legeret 12 De fract. 9 t. III 450 L 13 l. l. 4 t. III 428 L 14 Phrynichus Saturn. fr. II uol. II 1 p. 583 Mein.

ADNOTATIO 2 οὐδὲν ex Hippocr. scripsi οὐθὲν φ ὅττι A οὐχ ὕπαφρον Hippocr. ὑπόφορον Foes p. 654 ὕποφρυ Reinhold ad Hippocr. l. c. αὐτὸ uan der Linden: probauit Ermerins 4 κρυφαῖον ς κρύφεον φ κρύφιον z 5 ὑπόξυρα scripsi ὑπόξηρα φ ὑπέξουρα HStephanus coni. Galeno p. 470, ceterum cf. Psellus λεξ. ἰατρ. I 240 6 ὑπονήσασθαι et ὑπονεύσασθαι confundit Erotianus: cf. Galen. p. 584 glossam suspectam censet Foes p. 639 ὑποῤῥεύσασα CLStruue opusc. sel. II 161, 'qui non librarii sed ipsius Erotiani errorem correxit.' thes. Paris t. VIII col. 389 7 articulum non expedio neque inmerito ut spurium proscripsit Foes p. 639 ὑποκρίσσεται C 8 ὑπενέοθεν C ὑπάνδιθεν B

9 Galen. p. 584 ὑπονόμον BC γεγονώς C 10 ὑπηλά[τ] A ὑπηλάτη B ὑπηλάτων· τῶν et καθαιρόντων et εἰρημένων uoluit Foes coni. Hippocr. de uictu acut. 7: cf. Hesych. IIII 210 'ὑπηλάτων· τῶν ὑπελαυνόντων (corr. MSchmidt, ὑπὸ ἐλάττων cod.), ἔνιοι φύλλων.' παρὰ τὸ ὑπελ.: cf. Eustath. p. 1685, 42 11 ἠρημένον B 13 ὑποτεταμένον ςz ὑποτεταγμένον φ ξύλω B 14 τὸ οἷον—ξύλον om. C

κείνη μεμνήσθω με ξύλον ὑποτεταγός.

ὑπενέγκασθαι· ὑποβιβάσαι.

ὑποτοπέεσθαι· ὑπονοεῖν.

ὑπαιρέοντας· μετακινοῦντας.

ὑποφθάλμιον· τὸ κοῖλον τοῦ ὀφθαλμοῦ.

ὑπείλλει· ὑποστρέφει, ὡς καὶ Εὐριπίδης ἐν Οἰδίποδί φησιν·

οὐρὰν ὑπείλλει ὑπὸ λεοντόπουν βάσιν.

Ἀρχὴ τοῦ φ

Φῦσαν· νῦν μὲν ὡς ἐν ἀφορισμοῖς καὶ ἐν α̅ καὶ δ̅ ἐπιδημιῶν τὴν δι᾽ ἕδρας δυσώδη πνοὴν λέγει. ἐν δὲ τῷ περὶ φυσῶν καὶ ἐν τῷ περὶ ἀρχαίης ἰητρικῆς τὰ ἐν ἡμῖν πνεύματα. ἐν δὲ τῷ περὶ χυμῶν τὸ ἐμφύσημα λέγει.

TESTIMONIA 3 De artic. 33 t. IIII 148 L e coniectura Schneideri a Littréo recepta 5 τὰ ὑποφθάλμια tantummodo apud Hippocr. e. g. coac. praenot. I 2, 136 t. V 610 L 6 Eurip. Oedip. fr. 544 p. 420 Nck 9 νῦν: quo tendat nescio — Aphorism. IIII 73 t. IIII 528 L — Epid. I 3, 10 t. II 670 L — l. 6. IIII 31 t. V 176 L 10 De flatibus 3 t. VI 94 L 11 De uet. med. 10 t. I 592 L — De humoribus aliquotiens, ueluti 1 t. V 478 L

ADNOTATIO 1 μεμνήσθω [μεν] A ξύλον B κείνη μὲν ἡγείσθω ξύλον μ᾽ ὑποτεταγμένος coni. Meineke conlato Menandreo illo (com. fragm. IIII 79): 'ἡγεῖται μ᾽ ὅλως | ἐπικόπανόν τι.' κλίνη μεμνήσθω μ᾽, ἢ ξύλον, ὑποτεταγός Bothe 4 ὑπαιρέοντας scripsi ὑπερέοντας φ 5 cf. Rufus Ephes. p. 25 Clinch Pollux II 53 ὑποφθάλμια et τὰ κοῖλα uoluit Foes p. 644 τῶν ὀφθαλμῶν B ποταμοῦ (in marg. ὀφθαλμοῦ) D 6 ὑπεί[λ]λει C uoluebat s 7 οὖραν δ᾽ Aelianus de nat. anim. XII 7 ὑπίλλασ᾽ Aelianus ὑπίλασ᾽ Valckenaer diatr. in Eurip. perdit. dram. reliq. p. 193 ὑπείλλουσ᾽ Buttmann lexil. II 159 λεοντόπουν D ceterum ad rem cf. Senec. Oedip. u. 96 'caudam mouens | saeui leonis more.' 9 φύσαν φ: correxi ὡς om. AC 10 ἕδρας C φυσῶ[A,] A 11 ἰατρικῆς B 'πνεύματα δὲ τὰ ἐν τοῖσι σώμασι φῦσαι καλέονται, τὰ δὲ ἔξω τῶν σωμάτων ἀήρ.' Hippocr. de flatibus c. 3 περὶ περὶ A

φακῶν ἐρέγματα· ἀντὶ τοῦ διαιρήματα. καὶ γὰρ ἐρεγμὸς κυρίως λέγεται ὁ δίχα διῃρημένος κύαμος.

φλεδονώδεα· φλεδονώδεα οὖν ἐκάλεσε τὰ μετὰ φλυαρίας καὶ πνευματώδους ταραχῆς ἐκκρινόμενα. ἄλλοι δέ φασι μὴ δεῖν γράφειν φλεδονώδεα, ἀλλὰ φλεβονώδεα, ὡς εἶναι τὰ μετ᾽ ἀλγήματος οἰδήματα. οἱ δὲ τὰ μετὰ σφυγμοῦ, οἱονεὶ φλεβονώδη εἶναι, τοῦ Ἱπποκράτους μηδ᾽ ὅλως ὀνομάσαντος ἄλγημα. ἔστιν οὖν τὰ ἐν κινήσει καί τινι ταραχῇ ὄντα. φλέβας γὰρ οἱ ἀρχαῖοι καὶ τὰς ἀρτηρίας ἐκάλουν. φησὶ γὰρ αὐτός· τὰ οὖν γινόμενα ῥίγεα μεθ᾽ ἡμέρην καὶ κατὰ νύκτα ἐπιπαροξυνόμενα ἀγρυπνίην ποιέει, καὶ τὰς φλέβας δονέει καὶ ταράσσει, καὶ πυκνότερον καὶ σφοδρότερον τὸ κίνημα ποιέει. φλέβας δὲ οὐ τὰς συνήθως λεγομένας, ἀλλὰ τὰς ἀρτηρίας ὠνόμασε. καὶ ὁ Δημόκριτος δὲ φλεβοπαλίην καλεῖ τὴν τῶν ἀρτηριῶν κίνησιν.

φλαῦρος· πανταχοῦ τὸ φλαῦρον ἐπὶ τοῦ κακοῦ τάσσει.

TESTIMONIA 1 Coac. praenot. VII 35, 621 t. V 728 L? 3 Epid. IIII 45 ex emendatione Littréi uol. V p. 186 9 haec uerba frustra quaesiui; at similis certe locus est prorrhet. I 101 t. V 540 L cf. adnot., coac. praenot. I 1, 20 15 e. g. π. διαιτ. ὀξέων 12 t. II 318 L

ADNOTATIO 1 φαχ[t] A 3 Erotian. fragm. VII Galen. p. 590 Hesych. IIII 248 φλεδονώδεα coni. Eustachius φλεκοδώδεα (bis) Bz φλενοδω[δα] AC φλενοδη[δα] A φλενοδώδη C 4 δέ φασι AC 5 φλεδονώδεα scripsi φλεδονώδη Foes φλενοδώδεα Bz φλενοδω[δα] AC φλεβονω[δα] AC 5 ἀλγη[μτ] A ἀλγημάτων B 6 σφυγμοῦ AB οἱονεὶ — εἶναι om. z φλεβοδονώδη Charterius 7 μηδόλως BC 8 ταραχῆς B 'τὰ ἐπιρριγοῦντα καὶ ἐς νύκτα μᾶλλόν τι παροξυνόμενα, ἄγρυπνα φλεδονώδεα (corr. Littré, φλεβονώδεα V, φλεβοδωνώδεα D, φλεγμονώδεα FGIJKα) ἐν τοῖς ὕπνοις ἔχει, ὅτε αὖρα ὑφ᾽ ἑωυτοὺς χαλῶντες ἐς σπασμοὺς ἀποτελευτᾷ κωματώδεας.' Hippocrates 11 σφοδρότερον καὶ πυκνότερον D καὶ σφοδρότερον om. C 12 συνήθως HStephanus συνηθῶς A συνήθεις BC συνήθως non legisse uidetur Eustachius 13 ὠνόμασεν B 14 ἀρτηριῶν (?) C 15 cf. Foes p. 656 τοῦ om. C τάσσεται ς

κείνη μεμνήσθω με ξύλον ὑποτεταγός.

ὑπενέγκασθαι· ὑποβιβάσαι.

ὑποτοπέεσθαι· ὑπονοεῖν.

ὑπαιρέοντας· μετακινοῦντας.

ὑποφθάλμιον· τὸ κοῖλον τοῦ ὀφθαλμοῦ.

ὑπείλλει· ὑποστρέφει, ὡς καὶ Εὐριπίδης ἐν Οἰδίποδί φησιν·

οὐρὰν ὑπείλλει ὑπὸ λεοντόπουν βάσιν.

Ἀρχὴ τοῦ φ.

Φῦσαν· νῦν μὲν ὡς ἐν ἀφορισμοῖς καὶ ἐν α̅ καὶ δ̅ ἐπιδημιῶν τὴν δι' ἕδρας δυσώδη πνοὴν λέγει. ἐν δὲ τῷ περὶ φυσῶν καὶ ἐν τῷ περὶ ἀρχαίης ἰητρικῆς τὰ ἐν ἡμῖν πνεύματα. ἐν δὲ τῷ περὶ χυμῶν τὸ ἐμφύσημα λέγει.

TESTIMONIA 3 De artic. 33 t. IIII 148 L e coniectura Schneideri a Littréo recepta 5 τὰ ὑποφθάλμια tantummodo apud Hippocr. e. g. coac. praenot. I 2, 136 t. V 610 L 6 Eurip. Oedip. fr. 544 p. 420 Nck 9 νῦν: quo tendat nescio — Aphorism. IIII 73 t. IIII 528 L — Epid. I 3, 10 t. II 670 L — l. 6. IIII 31 t. V 176 L 10 De flatibus 3 t. VI 94 L 11 De uet. med. 10 t. I 592 L — De humoribus aliquotiens, ueluti 1 t. V 478 L

ADNOTATIO 1 $\overset{\text{μεν}}{\text{μεμνήσθω}}$ A ξύλον B κείνη μὲν ἡγείσθω ξύλον μ' ὑποτεταγμένως coni. Meineke conlato Menandreo illo (com. fragm. IIII 79): 'ἡγεῖταί μ' ὅλως | ἐπικόπανόν τι,' κλίνη μεμνήσθω μ', ἢ ξύλον, ὑποτεταγός Bothe 4 ὑπαιρέοντας scripsi ὑπερέοντας φ 5 cf. Rufus Ephes. p. 25 Clinch Pollux II 53 ὑποφθάλμια et τὰ κοῖλα uoluit Foes p. 644 τῶν ὀφθαλμῶν B ποταμοῦ (in marg. ὀφθαλμοῦ) D 6 $\overset{\text{λ}}{\text{ὑπείλλει}}$ C uoluebat z 7 οὔραν δ' Aelianus de nat. anim. XII 7 ὑπίλλασ' Aelianus ὑπίλασ' Valckenaer diatr. in Eurip. perdit. dram. reliq. p. 193 ὑπειλλάσασ' Buttmann lexil. II 159 λεοντόπρουν D ceterum ad rem cf. Senec. Oedip. u. 96 'caudam mouens | saeui leonis more.' 9 φύσαν φ: correxi ὡς om. AC 10 ἕδρας C φυσῶν A 11 ἰατρικῆς B 'πνεύματα δὲ τὰ ἐν τοῖσι σώμασι φῦσαι καλέονται, τὰ δὲ ἔξω τῶν σωμάτων ἀήρ.' Hippocr. de flatibus c. 3 περὶ περὶ A

φακῶν ἐρέγματα· ἀντὶ τοῦ διαιρήματα. καὶ γὰρ ἐρεγμὸς κυρίως λέγεται ὁ δίχα διῃρημένος κύαμος.

φλεδονώδεα· φλεδονώδεα οὖν ἐκάλεσε τὰ μετὰ φλυαρίας καὶ πνευματώδους ταραχῆς ἐκκινόμενα. ἄλλοι δὲ φασὶ μὴ δεῖν γράφειν φλεδονώδεα, ἀλλὰ φλεβονώδεα, ὡς εἶναι τὰ μετ᾽ ἀλγήματος οἰδήματα. οἱ δὲ τὰ μετὰ σφυγμοῦ, οἱονεὶ φλεβονώδη εἶναι, τοῦ Ἱπποκράτους μηδ᾽ ὅλως ὀνομάσαντος ἄλγημα. ἔστιν οὖν τὰ ἐν κινήσει καί τινι ταραχῇ ὄντα. φλέβας γὰρ οἱ ἀρχαῖοι καὶ τὰς ἀρτηρίας ἐκάλουν. φησὶ γὰρ αὐτός· τὰ οὖν γινόμενα ῥίγεα μεθ᾽ ἡμέρην καὶ κατὰ νύκτα ἐπιπαροξυνόμενα ἀγρυπνίην ποιέει, καὶ τὰς φλέβας δονέει καὶ ταράσσει, καὶ πυκνότερον καὶ σφοδρότερον τὸ κίνημα ποιέει. φλέβας δὲ οὐ τὰς συνήθως λεγομένας, ἀλλὰ τὰς ἀρτηρίας ὠνόμασε. καὶ ὁ Δημόκριτος δὲ φλεβοπαλίην καλεῖ τὴν τῶν ἀρτηριῶν κίνησιν.

φλαῦρος· πανταχοῦ τὸ φλαῦρον ἐπὶ τοῦ κακοῦ τάσσει.

TESTIMONIA 1 Coac. praenot. VII 35, 621 t. V 728 L? 8 Epid. IIII 45 ex emendatione Littréi uol. V p. 186 9 haec uerba frustra quaesiui; at similis certe locus est prorrhet. I 101 t. V 540 L cf. adnot., coac. praenot. I 1, 20 15 e. g. π. διαιτ. ὀξέων 12 t. II 318 L

ADNOTATIO 1 φακ^{ι} A 3 Erotian. fragm. VII Galen. p. 590 Hesych. IIII 248 φλεδονώδεα coni. Eustachius φλενοδώδεα (bis) Bz φλενοδω^{δα} AC φλενοδη^{δα} A φλενοδώδη C 4 δέ φασι AC 5 φλεδονώδεα scripsi φλεδονώδη Foes φλενοδώδεα Bz φλενοδω^{δα} AC φλεβονω^{δα} AC 5 ἀλγη^{μτ} A ἀλγημάτων B 6 σφυγμοῦ AB οἱονεὶ — εἶναι om. z φλεβοδονώδη Charterius 7 μηδόλως BC 8 ταραχῆς B 'τὰ ἐπιρριγοῦντα καὶ ἐς νύκτα μᾶλλόν τι παροξυνόμενα, ἄγρυπνα φλεδονώδεα (corr. Littré, φλεβονώδεα V, φλεβοδωνώδεα D, φλεγμονώδεα FGIJKα) ἐν τοῖς ὕπνοις ἔχει, ὅτε αὖρα ὑφ᾽ ἑωυτοὺς χαλῶντες ἐς σπασμοὺς ἀποτελευτᾷ κωματώδεας.' Hippocrates 11 σφοδρότερον καὶ πυκνότερον D καὶ σφοδρότερον om. C 12 συνήθως HStephanus συνηθῶς A συνήθεις BC συνήθως non legisse uidetur Eustachius 13 ὠνόμασεν B 14 ἀρτηριῶν (?) C 15 cf. Foes p. 656 τοῦ om. C τάσσεται ς

φωναὶ κατειλλουσαι· ἀντὶ τοῦ κατεχόμεναι. εἴλλειν γὰρ τὸ συνέχειν καὶ συγκλείειν οἱ Ἀττικοὶ λέγουσιν· ὁ δὲ Βακχεῖος οὐ καλῶς ἐξηγήσατο τὴν λέξιν, παρεγκεκλεμένας φήσας. ὁ δὲ Φακᾶς Διοσκουρίδης κατείλλειν φησὶν εἶναι τὸ καθείργειν καὶ κατακλείειν, ὡς δηλοῦσθαι τὸ βραχὺ τῆς φωνῆς καὶ μόλις ἀκουόμενον.

φολλικώδεα· τὰ ἐφηλιώδη καὶ λεπρώδη. οἱ γὰρ παλαιοὶ φολλικὰς ἐκάλουν τὰς ψωρώδεις τραχύτητας.

φλεγμονὴ ὑπολάπαρος· ἡ χωρὶς συντάσεως γινομένη.

φοξοί· οἱ ὀξυκέφαλοι καὶ προμέτωποι.

φλυδᾶν· διαχεῖσθαι καὶ διαπηδᾶν καὶ διαπίπτειν.

φαρμάκῳ ἰσχητηρίῳ· ἀντὶ τοῦ ἰσχαίμῳ.

φρένας· ἐκάλουν οἱ ἀρχαῖοι τὸ διάφραγμα.

φιλεῖ· εἴωθεν.

TESTIMONIA 1 Epid. III 3, 5 t. III 76 L 6 l. c. IIII 20 t. V 158 L 8 l. l. I 3, 13 aegr. 12 t. II 710 L 9 l. l. VI 1, 2 t. V 266 L 10 De morbo sacro 13 t. VI 386 L 11 De locis in hom. 20 t. VI 312 L 12 Aphorism. VI 18 t. IIII 566 L 13 De artic. 31 t. IIII 146 L

ADNOTATIO 1 κατίλλουσαι apud Hippcor. κατείλουσαι B teste Cobeto κατειλοῦσαι z cf. Buttmann lexil. II 149 thes. Paris t. IIII col. 1319 Ermerins ad Hippocr. l. l. uol. I p. 216 εἴλλειν z εἰλεῖν AC εἱλεῖν B 3 φωκᾶς B teste Cobeto φοκᾶς C 4 διοσκελίδης B κατ' ἄλλειν D 6 Galen. gloss. p. 592 φολλικα$^{\delta\alpha}$ A φολικω$^{\delta\alpha}$ C ἐφηλώδη z ἐφιλω$^{\Delta}$ AB ἐφιλμω$^{\Delta}$ C ἐφηλιδώδη coni. Ermerins ad Hippocr. l. c. uol. I p. 526 λεπρα$^{\Delta}$ A φό$^{\lambda}$λικας C 7 ψωρω$^{\Delta}$ A ψορώδεις C 9 Galen. de ossibus 1 t. II p. 740 de usu partium VIIII 17 t. III p. 752 K. Physiognom. uet. p. 79 ed. Franz φοξός· ὁ ὀξυκέφαλος C καὶ προμέτωποι om. C 10 διαχεῖσθαι em. Foes coll. Hesych. IIII 250: cf. Lobeck rhemat. p. 81 διακνεῖσθαι φ διοικεῖσθαι D διαπηδᾶν corruptum puto: διαμυδᾶν malim coll. Galen. p. 592 διαπίπτειν ex Hesychio IIII 248 correxerunt Foes p. 662 et Heimsoeth die ueberlieferung des aeschyl. textes p. 18 διαπίκειν φ διαπονεῖν D: quod placuit Stephano 12 Plato Tim. p. 70a Aristoteles hist. anim. II 15 δια'φραγμα (α erasa) A διάγραμμα D 13 cf. Hesych. IIII 243 φιλεῖν C

φολίδα χαλκοῦ· τὴν λεπίδα.

φαλακροῖσι· περιφερέσι.

φαρμάκοισι πλατυοφθάλμοις· οὕτω φησὶ καλεῖσθαι Ἐπικλῆς τὸ στίμμι καὶ Νίγρος.

φλιαί· τὰ ἑκατέρωθεν τοῦ βάθρου ὄρθια ξύλα, ἐν οἷς οἱ ἄξονες περιέχονται.

φορίνης· πυρίνης. φησὶν οὕτως Ἀριστοφάνης ὁ γραμματικός.

φλαύρως ξυναλθέεται· κακῶς ὑγιάζεται.

φῷδες· ἔστι μὲν ἡ λέξις δωρική, καλοῦσι δὲ φῷδας τὰ ἐκ τοῦ πυρὸς γινόμενα, μάλιστα δὲ ὅταν ἐκ ψύχους ἐν τῷ ποδὶ καθίσωσι, στρογγύλα ἐπιφλογίσματα. ἐσχημάτισται δὲ ἡ λέξις ἀπὸ τοῦ φωτὸς καὶ ἐρεύθους, ὡς Διοκλῆς ὁ Καρύστιός φησιν. ὁτὲ δὲ καὶ ἐξανθήματα φοινικᾶ οἷον φῷδες περὶ τὸν θώρακά που γινόμενα. καὶ Ἱππῶναξ δέ φησι·

TESTIMONIA 1 π. ὄψιος 6 t. VIIII 158 L 2 De artic. 11 t. IIII 106 L 5 l. i. 47 t. IIII 208 L 7 π. διαίτ. ὀξέων append. 18 t. II 494 L — Aristophanes Byz. fr. LXXXVI p. 226 Nck 8 De fract. 9 t. III 450 L, ubi ξυναλθάσσεται editur 9 De morbis II 54 t. VII 84 L 14 Hipponax fr. 59 p. 602 Bergk

---

ADNOTATIO 3 φαρμακοῖσι· πλατυοφθάλμοις φ: interpunctionem correxit OJahn ber. der sächs. ges. der wiss. hist. phil. classe 1850 p. 278, accentum ego '*nec dubito quin inter* πλατυοφθάλμοις *et* οὕτω *desiderentur aliquot uerba.*' HStephanus 4 στίμμι ς: στίμι AC στόμι B de re cf. Nauck ad Aristoph. Byz. fragm. LI p. 204 Dioscor. V 99 Plin. n. h. XXXIII 6, 101 5 Galen. p. 590 φλιάς uoluit Foes p. 662 conl. Hippocr. l. c. ὄρθοα B 7 Galen. p. 592 φορίνης Nauck φορινῆς φ πυκνῆς φ: emendauit Nauck conl. Hesych. IIII 254 'φορίνη· ἡ παρ' ἐνίοις πυρίνη.' cf. Harpocr. p. 182, 13 EM. p. 798, 34 Moschopulus π. σχεδῶν p. 43 Phryn. app. soph. p. 70, 26 Meineke anal. Alex. p. 149 'πυρίνη *et* πυκνή *uidentur porcinam significare.*' MSchmidt ad Hesych. l. l. φύσιν AB 8 φλαῦρον C φλαύρῳ D 9 Apollodorus apud schol. Aristoph. Plut. u. 535 Phryn. app. soph. p. 70, 27 Hesych. IIII 265 EM. p. 803, 37 Psellus de gramm. u. 467 Phauorinus δωρική non sanum puto ἰωνική iussit ten Brink philol. t. VI p. 72 10 γενόμενα Charterius ten Brink ποδὶ scripsi auctore ten Brinkio πυρὶ φ 12 καρύστιος φησὶν BC ὁτὲ ς: ὅτε φ 13 φοινικὰ B οἷα AB 14 γενόμενα C γινόμεναι D: probauit HStephanus δὲ φησὶ B

πρὸς τὴν μαρίλην (τοὺς) φωΐδας [τε] θερμαίνων
οὐ παύεται.

καὶ Ἀριστοφάνης ἐν Κωκάλῳ φησί·

πάρες, ὦ, κατέτριβεν ἱμάτια κἄπειτά πως
φῴδας τοσαύτας εἶχε τὸν χειμῶν' ὅλον.

ἔνιοι δὲ τὰς φλυκτίδας ἐξεδέξαντο.

φθοΐσκους καὶ φθοΐς· ἔστι δὲ ποπάνων ἢ πλακούντων εἶδος οὕτω καλουμένων παρ' Ἀττικοῖς, ᾧ χρῶνται εἰς τὰς θυσίας. ἔστι δὲ τῷ σχήματι ὅμοιον καρδάμῃ.

φαρκιδώδες· ῥυτιδώδες. φαρκὶς γὰρ λέγεται ἡ ῥυτίς.

*ψωρᾶς ἐλαίης· τῆς μὴ πεπείρου, ἀλλὰ δι' ὠμότητα τραχείας.

TESTIMONIA 3 Aristoph. Cocal. fr. I uol. II 2 p. 1092 Mein. 7 *φθοΐσκους*: De morb. mul. I 51 t. VIII 110, II 206 p. 398 L *φθοΐς*: fortasse respicitur l. l. II 206 t. VIII 402 L, quo loco cod. Vindob. (θ) *φθοις* exhibet 10 l. l. II 172 t. VIII 354, II 206 p. 400 L 11 l. l. II 117 t. VIII 254 L

ADNOTATIO 1 *μαρίλην* ς *μαρίλλην* φ *φωΐδας τε* eiecta *τοὺς* uoce ten Brink *τοὺς παῖδας* φ *πόδας* Stephanus *πόδας τε θερμαίνων* | *φῴδας τ' ἔχων* coni. Bergk *τοὺς πόδας θέρων φῴδων* Meineke *πουλὺ φῴδας θερμαίνων* aut *κῶς δὲ φῴδας* aut *φῴδας κῶς* suasit MSchmidt n. rhein. mus. uol. VI (1848) p. 600 3 *Κωκάλῳ* em. ς *κολάκῳ* φ *κόλακι* Charterius 4 *πάρες, ὦ,* em. Meineke *παρέσο* φ *πάρες, ὦ* Fritsche euphros. I 2 p. 18 *κἄπειτα πῶς* C 5 *τοιαύτας* B *χειμώναυλον* φ: emendauerunt Eustachius et Seidler de Aristoph. fragm. p. 11 6 *φλικτίδας* z 7 Moeris Att. p. 386 EM. p. 620, 34 schol. Aristoph. Plut. u. 677 schol. Clem. Alex. p. 7 Thom. mag. p. 381 *φθόϊς* malim *ποπάντων* C 8 *οἷς* z *βουσίας* A 9 *καρδάμῃ* em. z *καρ*[δα] A *σκαρ*[δα] B *καρδίᾳ* C *καρδαμύλῃ* coni. Sallier teste Piersono ad Moer. p. 287 10 Galen. p. 586 *φαρκιδώδες* ς: *φαρκικώδες* φz *φαικὶς* C 11 *ψωρᾶς* scripsi *φωρᾶς* Az *φωρὰς* BC *ψώρας* Eustachius Foes p. 691 *φωρᾶς* suasit Cobet *ἐλέης* B *τ*[ῆ] *μὴ* A *ὠμό*[τε] A *ὠμότητος* B

Ἀρχὴ τοῦ χ

Χλοώδει· χλωρῷ καὶ ἰκτερώδει. πεποίηται ἡ λέξις ἀπὸ τῆς χλόης.

χάριτες· αἱ χαραί, ὡς καὶ Σοφοκλῆς ἐν ἐλεγείᾳ μέμνηται καὶ Ἀπολλόδωρος ἐν β̄ περὶ θεῶν· φησὶ δὲ κληθῆναι αὐτὰς ἀπὸ μὲν τῆς χαρᾶς χάριτας. καὶ γὰρ πολλάκις οἱ ποιηταὶ τὴν χαρὰν χάριν καλοῦσιν. ἔνιοι δὲ χάριτας εἶπον τὰς πιθανότητας λέγοντες, ὅτι ἄχρι νῦν οἱ Ἀττικοὶ τὸ ἀπειθεῖν ἀχαριστεῖν λέγουσι.

χλόος· χλωρίασις.

χέδροπα· τὰ ὄσπρια οὕτω καλοῦσιν οἱ Ἀττικοί. ἔνιοι δὲ διὰ τοῦ κ γράφουσι κέδροπα. Ἀριστοφάνης ὁ γραμματικὸς διὰ τοῦ χ γράφων φησὶ χέδροπα τὰ παρ' ἄλλοις ὄσπρια. εἴρηται γὰρ παρὰ τὸ τῇ χειρὶ αὐτὰ δρέπεσθαι, ὡς καὶ Νίκανδρος ἐν γεωρ-

TESTIMONIA 4 Epid. VI 47 t. V 308 L — Sophocl. eleg. fr. 3 p. 458 Bergk, fr. 2 t. VIII p. 203 Dindorf 5 Apollodorus fr. 3 hist. gr. fragm. uol. I p. 428 Mueller 10 De nat. inf. 12 t. VII 488 L 11 Aristoph. Byz. fragm. XC p. 228 Nauck

---

ADNOTATIO 2 Galen. p. 596 χλοώδεις· χλωροὶ καὶ ἰκτερώδεις uoluit Foes p. 679 conl. Hippocr. coac. praenot. VII 34, 567 δὲ ἡ λέξις C 4 ἐν ελέ [r] C: unde MSchmidt aus wiener hands. p. 6 glossam ad Sophoclis Ἑλένης γάμος aut ἀπαίτησις referri mauolt, olim apud Erotianum ἐν ελέ [N] scriptum fuisse coniciens 5 ἐλεγείᾳ· μέμνηται φ: interpunctionem correxi β' [α] A δευτέρῳ C καὶ φησὶ C 6 cf. Callistratus in schol. ζ 29 χαρὰν χάριν transposui χάριν χαρὰν AC χάριν (fuit χαρὰν) χαρὰν B 9 Hesych. IIII 289 χλόος scripsi χλοὸς AC χλωὸς Bz χλῶρος coni. Stephanus Lobeck paralip. p. 341 χλωριάσεως ABz 10 χεδροπά Hesych. IIII 277 accentu Herodianeo (epim. p. 208) 'χέδροπα les légumineux, les graines à gousse' Daremberg ad Oribas. uol. I p. 574, 19 [οἱ] ἀττικοὶ B 11 κέδροπα: cf. Hesych. II 454 Phot. p. 152, 9 Lobeck pathol. elem. p. 506 δὲ ὁ C δ' ὁ Charterius 12 φησὶν A ante εἴρηται non nulla intercidisse puto εἴρηται—λέγονται uerba uncinis circumclusit Nauck 13 χειρὶ δρέπεσθαι: cf. Joannes Alex. ad Hippocr. l. c. t. II p. 213 Dietz θηριακοῖς pro γεωργικοῖς reponere uoluit Foes p. 676

πρὸς τὴν μαρίλην (τοὺς) φωΐδας [τε] θερμαίνων
οὐ παύεται.

καὶ Ἀριστοφάνης ἐν Κωκάλῳ φησί·

πάρες, ὦ, κατέτριβεν ἱμάτια κἄπειτά πως
φῴδας τοσαύτας εἶχε τὸν χειμῶν' ὅλον.

ἔνιοι δὲ τὰς φλυκτίδας ἐξεδέξαντο.

φθοΐσκους καὶ φθοΐς· ἔστι δὲ κοπάνων ἢ πλακούντων εἶδος οὕτω καλουμένων παρ' Ἀττικοῖς, ᾧ χρῶνται εἰς τὰς θυσίας. ἔστι δὲ τῷ σχήματι ὅμοιον καρδάμῃ.

φαρκιδώδεις· ῥυτιδώδεις. φαρκὶς γὰρ λέγεται ἡ ῥυτίς.

*ψωρᾶς ἐλαίης· τῆς μὴ πεπείρου, ἀλλὰ δι' ὠμότητα τραχείας.

TESTIMONIA 3 Aristoph. Cocal. fr. I uol. II 2 p. 1092 Mein. 7 φθοΐσκους: De morb. mul. I 51 t. VIII 110, II 206 p. 398 L φθοΐς: fortasse respicitur l. l. II 206 t. VIII 402 L, quo loco cod. Vindob. (θ) φθοις exhibet 10 l. l. II 172 t. VIII 354, II 206 p. 400 L 11 l. l. II 117 t. VIII 254 L

ADNOTATIO 1 μαρίλην ς μαρίλλην φ φωΐδας τε eiecta τοὺς uoce ten Brink τοὺς παῖδας φ πόδας Stephanus πόδας τε θερμαίνων | φῴδας τ' ἔχων coni. Bergk τοὺς πόδας θέρων φῴδων Meineke πουλὺ φῴδας θερμαίνων aut κῶς δὲ φῴδας aut φῴδας κῶς suasit MSchmidt n. rhein. mus. uol. VI (1848) p. 600 3 Κωκάλῳ em. ς κολάκω φ κόλακι Charterius 4 πάρες, ὦ, em. Meineke παρέσο φ πάρες, ὦ Fritsche euphros. I 2 p. 18 κἄπειτα πῶς C 5 τοιαύτας B χειμώναυλον φ: emendauerunt Eustachius et Seidler de Aristoph. fragm. p. 11 6 φλικτίδας z 7 Moeris Att. p. 386 EM. p. 620, 34 schol. Aristoph. Plut. u. 677 schol. Clem. Alex. p. 7 Thom. mag. p. 381 φθόϊς malim κοπάντων C 8 οἷς z βουσίας A 9 καρδάμῃ em. z καρ^{δα,} A σκαρ^{δα,} B καρδίᾳ C καρδαμύλῃ coni. Sallier teste Piersono ad Moer. p. 387 10 Galen. p. 586 φαρκιδῶδες ς: φαρκικώδες φz φακὶς C 11 ψωρᾶς scripsi φωρᾶς Az φωρὰς BC ψώρας Eustachius Foes p. 691 φωρᾶς suasit Cobet ἐλέης B τ^{ῆ} μὴ A ὠμό^{τε} A ὠμότητος B

Ἀρχὴ τοῦ χ

Χλοώδει· χλωρῷ καὶ ἰκτερώδει. πεποίηται ἡ λέξις ἀπὸ τῆς χλόης.

χάριτες· αἱ χαραί, ὡς καὶ Σοφοκλῆς ἐν ἐλεγείᾳ μέμνηται καὶ Ἀπολλόδωρος ἐν β̄ περὶ θεῶν· φησὶ δὲ κληθῆναι αὐτὰς ἀπὸ μὲν τῆς χαρᾶς χάριτας. καὶ γὰρ πολλάκις οἱ ποιηταὶ τὴν χαρὰν χάριν καλοῦσιν. ἔνιοι δὲ χάριτας εἶπον τὰς πιθανότητας λέγοντες, ὅτι ἄχρι νῦν οἱ Ἀττικοὶ τὸ ἀπειθεῖν ἀχαριστεῖν λέγουσι.

χλόος· χλωρίασις.

χέδροπα· τὰ ὄσπρια οὕτω καλοῦσιν οἱ Ἀττικοί. ἔνιοι δὲ διὰ τοῦ κ γράφουσι κέδροπα. Ἀριστοφάνης ὁ γραμματικὸς διὰ τοῦ χ γράφων φησὶ χέδροπα τὰ παρ' ἄλλοις ὄσπρια. εἴρηται γὰρ παρὰ τὸ τῇ χειρὶ αὐτὰ δρέπεσθαι, ὡς καὶ Νίκανδρος ἐν γεωρ-

TESTIMONIA 4 Epid. VI 47 t. V 308 L — Sophocl. eleg. fr. 3 p. 458 Bergk, fr. 9 t. VIII p. 203 Dindorf 5 Apollodorus fr. 3 hist. gr. fragm. uol. I p. 428 Mueller 10 De nat. inf. 12 t. VII 488 L 11 Aristoph. Byz. fragm. XC p. 228 Nauck

ADNOTATIO 2 Galen. p. 596 *χλοώδεις· χλωροὶ καὶ ἰκτερώδεις* uoluit Foes p. 679 conl. Hippocr. coac. praenot. VII 34, 567 *δὲ ἡ λέξις* C 4 *ἐν ελέ* (r) C: unde MSchmidt aus wiener hands. p. 6 glossam ad Sophoclis *Ἑλένης γάμος* aut *ἀπαίτησις* referri mauolt, olim apud Erotianum *ἐν ελέ* (N) scriptum fuisse coniciens 5 *ἐλεγείᾳ· μέμνηται* φ: interpunctionem correxi *β'* (α) A *δευτέρῳ* C *καὶ φησὶ* C 6 cf. Callistratus in schol. ζ 29 *χαρὰν χάριν* transposui *χάριν χαρὰν* AC *χάριν* (fuit *χαρὰν*) *χαρὰν* B 9 Hesych. IIII 289 *χλόος* scripsi *χλοὸς* AC *χλωὸς* Bz *χλῶρος* coni. Stephanus Lobeck paralip. p. 341 *χλωριάσεως* ABz 10 *χεδροπά* Hesych. IIII 277 accentu Herodianeo (epim. p. 208) '*χέδροπα les légumineux, les graines à gousse*' Daremberg ad Oribas. uol. I p. 574, 19 *ἀττικοὶ* (οἱ) B 11 *κέδροπα*: cf. Hesych. II 454 Phot. p. 152, 9 Lobeck pathol. elem. p. 506 *δὲ ὁ* C *δ' ὁ* Charterius 12 *φησὶν* A ante *εἴρηται* non nulla intercidisse puto *εἴρηται—λέγονται* uerba uncinis circumclusit Nauck 13 *χειρὶ δρέπεσθαι*: cf. Joannes Alex. ad Hippocr. l. c. t. II p. 213 Dietz *Θηριακοῖς* pro *γεωργικοῖς* reponere uoluit Foes p. 676

γικοῖς .... φησί·

χειροδρόποι δ' ἵνα φῶτες ἄνευ δρεπάνοιο λέγονται.

χαλκίον· χαλκοῦν ἀγγεῖον ἢ ἄρμενον.

χαραδρωθέωσιν· ἀντὶ τοῦ τελματωθῶσιν. χαράδραι γὰρ λέγονται οἱ τελματώδεις τόποι.

χοληγόν· χολῆς ἀγωγόν.

χρηστῶς· καλῶς.

χώλωμα· χάλασμά φησιν Ἀπολλόδωρος.

χαμαιζήλου· ταπεινῆς. .... ὡς καὶ Νίκανδρος ἐν Θηριακοῖς φησι·

φράζεσθαι δ' ἐπέοικε χαμαιζήλοιο κονύζης.

χλαίνας· τὰ καινὰ ἱμάτια.

χῖαι· Ἐπικλῆς φησι σύκχοι, οὐκ ὀρθῶς. χῖαι γὰρ εἰσὶν ὑποδήματος

TESTIMONIA 2 Nicander Ther. u. 752 3 De aere, aquis 17 t. II 66 L indice Heringa p. 51 4 De flatibus 10 t. VI 106 L 6 De morb. mul. I 26 t. VIII 70 L 8 De artic. 53 t. IIII 232 L — Apollodorus fragm. 197 in hist. gr. fragm. uol. I p. 463 ed. Mueller 9 De fract. 37 t. III 544 L — Nicander Ther. u. 70 12 De artic. 47 t. IIII 204 L 13 l. c. 62 t. IIII 268 L

ADNOTATIO 1 lacunam signaui 2 *ἄτερ δρεπάνοιο* Nicander *λέγονται* Nicander *λέγωνται* φ 3 *ἄρμενον* C 4 *χαραδρωθέωσιν* corr. Foes p. 677 conl. Hippocr. l. c. et Galeno p. 594 *χαράδρωσιν* φ *χαραδώδεσιν* dς *χαραδρώσεσιν* Schneider thes. Paris t. VIII col. 1309 *τελματωθῶσιν* Foes *τελματώδους* A *τελματώδη* BC *τελματώδεσιν* dς 6 Galenus p. 596 hinc emendandus *χοληγόν* ς *χολῆγον* φz ceterum cf. thes. Paris uol. VIII c. 1566 8 *χώλωμα* em. viri docti apud Eustachium *χέλωμα* φ *χάλωμα* coni. Heyne ad Apollod. p. 444 *χάλασμα φησὶν* BC 9 cf. Tim. lex. p. 273 EM. p. 806, 24 *ταπεινοῦ* uoluit Foes p. 674: equidem *ἕδρας* adiecerim ante *ὡς* non nulla desunt, unde lacunae signum posui *ὡς* *καὶ* B *ὡς καὶ* C 11 *κονίζης* B 12 *καινὰ* non expedio *ἱμάτια* (?) C 13 Galen. comm. in Hippocr. l. c. t. XVIII A p. 678 K. Hesych. IIII 286 *χῖαι* ex Hippocrate scripsi *χεῖαι* AB *χεῖραι* C *φησὶ* BC *σύκχοι* corr. MSchmidt Didymi fragm. p. 56: probauit RStiehle philol. supplem. II 4 p. 488: *ψυχαί* φ *χῖαι* scripsi: *χεῖαι* φ *ὑποδήματα* BD

INDICES.

ψάγδας· μύρου εἶδος, οὗ μέμνηται καὶ Εὔπολις ἐν Μαρικᾷ.

Ἀρχὴ τοῦ ω

Ὤϊξα· ἀνέῳξα, ἔτεμον. ὡς καὶ Ὅμηρός φησι·

πᾶσαι δ' ὠΐγνυντο πύλαι, ἐκ δ' ἔσσυτο λαός.

καὶ πάλιν·

ὦϊξεν δὲ θύρας θαλάμου πύκα ποιητοῖο.

ὠρέοντα· χρονίζοντα. ὧρος γὰρ ὁ χρόνος καὶ ὡρογράφοι οἱ περὶ χρόνων γράψαντες.

ὠτίδος καὶ ὀτίδος· ἑκατέρως γὰρ γράφεται. ἔστι δὲ ὀρνέου εἶδος, ὃ πλεῖστον μάλιστα ἐν Θράκῃ καὶ Μακεδονίᾳ εὑρίσκεται.

TESTIMONIA 1 Eupolis Maricae fr. XIIII uol. II 1 p. 505 Mein. 3 Epid. IIII 1 t. V 144 L: at uide Ermerins ad Hippocr. t. I p. 513 — *B* 809 6 *α* 436 9 De morbo sacro 1 t. VI 356 L

ADNOTATIO 1 Galen. p. 598 Athenaeus XV p. 690d Clemens Alex. paedag. II 8 p. 207 ed. Potter: uox est aegyptiaca teste Jablonskio opusc. I 418 ψάγδας ς ψάδα φz Μαρικᾷ z Meineke μαρι A μάρι(ά) BC 3 ὦξα C Ὅμηρος φησὶ BC 6 ὤιξε BCz πύλας D πύκνα Franz 7 ὡρέοντα ς ὡρέοντα φ ὡρέωντα thes. Paris. uol. VIII col. 2065 ὧρος z ὧρος φ ὡρογράφοι AB 8 χρόνων z χρόνον (ων) D χρόνον AB χρόνου C 9 cf. Erotian. p. 101, 14 ὠτίδος Stephanus ὠτίδα φ ὠτίδος pro ὀτίδος z extat etiam tertia forma οὐτίς apud Galen. de alim. 3 cf. Arcad. p. 35, 3 Hesych. III 244, qui tamen οὐτίς et οὔτις confundens male οὔτις scribit 10 μακεδωνία C

INDICES.

I.

INDEX AUCTORUM.

A

πρὸς τὴν μαρίλην (τοὺς) φωΐδας [τε] θερμαίνων
οὐ παύεται.

καὶ Ἀριστοφάνης ἐν Κωκάλῳ φησί·

πάρες, ὦ, κατέτριβεν ἱμάτια κἄπειτά πως
φῴδας τοσαύτας εἶχε τὸν χειμῶν᾽ ὅλον.

ἔνιοι δὲ τὰς φλυκτίδας ἐξεδέξαντο.

φθοΐσκους καὶ φθοῖς· ἔστι δὲ ποπάνων ἢ πλακούντων εἶδος οὕτω καλουμένων παρ᾽ Ἀττικοῖς, ᾧ χρῶνται εἰς τὰς θυσίας. ἔστι δὲ τῷ σχήματι ὅμοιον καρδάμῃ.

φαρκιδώδεας· ῥυτιδώδεας. φαρκὶς γὰρ λέγεται ἡ ῥυτίς.

*ψωρᾶς ἐλαίης· τῆς μὴ πεπείρου, ἀλλὰ δι᾽ ὠμότητα τραχείας.

TESTIMONIA 3 Aristoph. Cocal. fr. I uol. II 2 p. 1092 Mein. 7 φθοΐσκους: De morb. mul. I 51 t. VIII 110, II 206 p. 398 L φθοῖς: fortasse respicitur l. l. II 206 t. VIII 402 L, quo loco cod. Vindob. (θ) φθοις exhibet 10 l. l. II 172 t. VIII 354, II 206 p. 400 L 11 l. i. II 117 t. VIII 254 L

ADNOTATIO 1 μαρίλην ς μαρίλλην φ φωΐδας τὲ eiecta τοὺς uoce ten Brink τοὺς παῖδας φ πόδας Stephanus πόδας τε θερμαίνων | φῴδας τ᾽ ἔχων coni. Bergk τοὺς πόδας θέρων φῴδων Meineke πουλὺ φῴδας θερμαίνων aut πῶς δὲ φῴδας aut φῴδας πῶς suasit MSchmidt n. rhein. mus. uol. VI (1848) p. 600 3 Κωκάλῳ em. ς κολάκῳ φ κόλακι Charterius 4 πάρες, ὦ, em. Meineke παρέσο φ πάρες, ὦ Fritsche euphros. I 2 p. 18 κἄπειτα πῶς C 5 τοιαύτας B χειμῶναυλον φ: emendauerunt Eustachius et Seidler de Aristoph. fragm. p. 11 6 φλικτίδας z 7 Moeris Att. p. 386 EM. p. 620, 34 schol. Aristoph. Plut. u. 677 schol. Clem. Alex. p. 7 Thom. mag. p. 381 φθόϊς malim ποπάντων C 8 οἷς z βυσίας A 9 καρδάμῃ em. z καρ(δα,) A σκαρ(δα,) B καρδίᾳ C καρδαμύλῃ coni. Sallier teste Piersono ad Moer. p. 387 10 Galen. p. 586 φαρκιδῶδες ς: φαρκικῶδες φz φακὶς C 11 ψωρᾶς scripsi φωρᾶς Az φωρὰς BC ψώρας Eustachius Foes p. 691 φωρᾶς suasit Cobet ἐλέης B (ῆ)τ μὴ A ὠμό(τε) A ὠμότητος B

G

H

II

INDEX RERUM ET UERBORUM.*)

*) Asteriscum adposui uocabulis, quae praeter seriem litterarum leguntur.

II

INDEX RERUM ET UERBORUM.

*) Asteriscum adposui uocabulis, quae praeter seriem litterarum leguntur.

III
TABULA DISPUTATIONIS

IIII

INDEX RERUM
IN PROLEGOMENIS MEMORATARUM

ADDENDA ET CORRIGENDA

Quamquam elaboraui ut librum a mendis quam purgatissimum foras darem, tamen mea typothetaeque culpa non nulla restant quae corrigenda aut addenda sunt.

p. XIIII u. 29 adde 'et' post 'Galeni'
p. XVI adnot. 19, 3 'differentia' excidit post 'λαπάρη'
p. XVII adnot. 20, 6 deletis uerbis 'id quod — in animo est' scribe 'id quod Wesselingius, Schweighaeuserus et Gaisfordius fecerunt, cum Iungermannus ex Goldasti codice lexicon κατὰ στοιχεῖον edidisset.'
p. XXI adnot. 24, 6 lege *de natura infantis*
p. XXXI u. 12 ceterum de Lysimacho, Istomacho et Ischomacho scriptoribus uide Petersen '*zeit u. lebensverhältnisse des Hippocrates*' in philol. IIII 218 n. 10 ibidem u. 24 lege 'quoquo'
p. XXXX adnot. 44 Heliodorum non Augusti aetate antiquiorem esse sed aliquanto inferioris aetatis se demonstraturum esse pollicitus est HKeilius gramm. lat. uol. III 2 p. 395
p. 5, 10 lege Ἄμπωτις
p. 15 testim. 5 lege *T* 25
p. 17 adnot. u. 4 lege ἢ ἀδαξυσμοί
p. 19 adnot. u. 4 dele '1' post 'V'
p. 32 adnot. u. 4 inf. lege 'lacunam statui'
p. 40, 2 lege ἐπιπαχύνον
p. 41, 9 glossa ἀνθεῖν· ἀκμάζειν excidit post ἀέκουσιν· οὐ βούλονται
p. 41 testim. 5 lege Ψ 327
p. 44 adnot. u. 6 inf. lege 'EM. p. 158, 17'
p. 48, 17 lege ἐπισπᾶται — ibidem in testim. lege 8 pro 9 et 9 pro 10
p. 51, 6 glossa ἀναχελύσσεται sedes me fugit, sed eam apud Hippocratem extare testis est scholion Nic. Alexipharm. u. 81 p. 82 ed. HKeil: καὶ Ἱπποκράτης· ἀναχελύσσεται καὶ ἐρυγγάνει θαμινὰ πνεύματα.
p. 52, 9 cf. Apollonius Cit. comm. in Hippocr. de artic. in schol. Hippocr. uol. I p. 4 ed. Dietz
p. 53, 6 lege Ἐπιθέρσης
p. 54, 9 lege συρματα
p. 80 adnot. u. 1 post 'Phot. p. 516, 22' excidit 'EM. p. 490, 52. 492, 10'
" " u. 3 adde 'μύει Etymologus magnus'
p. 82 adnot. u. 2 inf. post 'Schmidt' excidit 'EM. 490, 49'
p. 92 adnot. 6 λειμακέστεροι καὶ λειμακώδεις λέγονται κτλ. coni. Toupius opusc. crit. II 246
p. 94, 4 lege Ἀρχὴ τοῦ μ
p. 95 adnot. u. 5 ante μᾶζα adde 'EM. p. 573, 28'
p. 124, 13 scribere debebam τὰ φηρία conl. Hesych. IIII 239 Eustath. p. 101, 44 Ahrens dial. gr. I 42
p. 142, 13 lege 133, 7 p. 144, 3 lege 133, 9 p. 144, 9 lege 133, 3